

دیسکوگرافی و حقوق بشر

علیرضا افتخاری

طاهره عزیزی

علیرضا افتخاری

دیسکوگرافی و حقوق بشر

* طاهره عزیزی

* مولف کتاب "نقش موسیقی در ترویج و حمایت از حقوق بشر"

من آن شبان عاشقم، هوهوى من هى هاي من

نخستين بار در تابستان ميان سوم-چهارم ديستان به واسطه آلبوم "گل ميخت" با صدای پر قدرت و پر احساس آفای افتخاری آشنا شدم. اين کاست هديه اي بود از سوي دختر پسر عموميم به يكى از خواهرانم، که من آن را از ضبط صوت پس از اذان، و موج موسيقى عربى (نافله!) گوش مى دادم. بيشرتر ترانه هایش را از بَر کردم. اين مساله دليل کاهش گوش دادن به موسيقى عربى (و گويش هاي ساختگى آن) در آن زمان برای من بود.^۱

با اينکه اجباری در بُردن چهار-چنج بُز و بُزغاله به چرا برای من نبود، اما اين باعث مى شد با صدای بلند آواز بخوانم، بزها سر به راه بودند، خودشان گاهی با پوزه و گاهی با شاخ ڈرب را باز مى کردند. مسیر رفت و برگشت را هم بلد بودند و در درسي نداشت.^۲ بنابراین من بيشرتر ترانه های اين آلبوم (كه برخی بازخوانی شده بودند) را با صدای بلند مى خواندم. اما به اين آلبوم و گوش دادن به تک آهنگ هایي در گوش و کنار تازمان دانشجویي به شکل موقت پایان یافت. با ورود به دانشگاه چند ماه يك بار يك آلبوم کاست را مى گرفتم و گوش مى دادم. تا پایان دوره شمار آنها به ۳۶ کاست رسید. ساير ترانه ها را به شکل غير قانوني گوش داده ام. به پاس احساس پاک و پيشبرد موسيقى آرام و متین ايران، اين ديسکوگرافى را با کوتاه گفتماني درباره "حقوق بشر" گِرد آوردم. طبیعی است که ممکن است اشتباهاتی داشته باشد، من نه تسلطی كامل به آثار ايشان دارم و نه موسيقى دان هستم.

^۱. تا مدت ها گمان مى بدم که ام کلثوم مرد است. با همه احترام، آوازه، احساس و قدرت صدایش من هم سنگ های ايراني او را بتر از ايشان مى دانم. ظرفات صدا در عین قدرت شگفت آور است.

^۲. انسان حتی درباره حيوانات هم نژاد پرست و بد گو است، و بر هر حيوان صفتی می نهد. در دوست داشتن و عدالت بر آنها نیز معمولاً انصافی ندارد.

حقوق بشر و آقای افتخاری

"اگر من صدای افتخاری را داشتم، دنیا را فتح می کردم." اگر چه این گفته از زبان زنده یاد محمد رضا شجریان منبع دُرست و استواری ندارد، اما ملاک توانایی ایشان نیست. اگر چه دیدگاه بزرگان هر هنر و علمی درباره‌ی دیگران ارزشمند است، اما در همین مَرْز می‌ماند. جست و جوی اعتبار از زبان دیگران، هر چند بزرگ و شریف یک ابتدال و از هم گسیختی شخصیت است.

علیرضا افتخاری مهیاری زاده‌ی ۱۳۳۵ شمسی در اصفهان است. به گفته‌ی خودش از شاگردان کلاس جلال تاج اصفهانی (به نظر بیشتر از روی احترام و ارادت به اخلاق و مَرَام نیک ایشان است)، و استاد آواز مکتب اصفهان است. او برنده جایزه اول آواز در دومین آزمون باربد (۱۳۵۶ش) به داوری اساتید موسیقی استاد علی تجویدی، استاد علی اکبر شهنازی، دکتر مهدی فروغ، دکتر مهدی برکشلی، دکتر داریوش صفوتو است. افتخاری با کارنامه‌ی بُلند و خوب، زمان را برای برخی متوقف کرد. آلبوم های پُر شمار و تک آهنگ‌های بیشتر مناسبتی از اوج، توانایی حنجره و انعطاف صدای او نکاسته است. در واقع این وجهه‌ی تمایز او است. آثار پُرشمار در موسیقی ردیفی، موسیقی برنامه‌گل‌ها، نغمه‌های محلی، ترانه‌های عامیانه، ترانه‌های کوچه‌بازاری، مرانی مذهبی و حتی بازخوانی آثار مشهور موسیقیدانان جاودان (پیش از سال‌های ۱۳۵۷ش) که اختصاصاً برای صدای بانوان خواننده ساخته شده بود، گواه این ویژگی صدای اوست.

به باور من آقای افتخاری، در جایگاه خودش به عنوان موسیقیدان، تا حدتی حقوق بشر را رعایت کرده است. تا هنگامی که مسئله‌ای را جار نزدید، فهم آن برای بسیاری می‌شود. به هر حال پیشینه فعالیت حرفه‌ای او این ادعای تا حدتی تأیید می‌کند. بازخوانی ترانه‌های بانوان همیشه جاودان موسیقی ایران، به نوعی حمایت (هر تَن در توان و جایگاه خود) از آنها بوده است. انتخاب اشعار از برخی شاعران که گاهی مورد کم لطفی قرار می‌گرفتند همچون: امام محمد غزالی، مهدی اخوان ثالث، احمد شاملو، هوشنگ ابتهاج و دیگران نشان بی اعتمایی ایشان به سخنان ناپاک است. همکاری با نوازندگان به نام کورد همچون: مجتبی میرزاده، حسین یوسف زمانی و دیگران، همچنین ترانه‌های زابلی و اقوام مختلف نشان از نبود تعصب در اندیشه‌ی او دارد. پس از ماجراهی بی مورد (به نام سیاست) که برای او پیش آمد؛ با مرور تک آهنگ‌ها، متوجه درک و آگاهی ایشان به مسائل اجتماعی فراتر از اندیشه موسیقایی محض می‌شویم. بسیاری به شکل مستقیم و غیر آن از او گلایه و انتقاد کردند، اما او نگفت چرا دیگران به له گروه دیگر ترانه می‌خوانند و همانند آن. او از کسی بدگویی یا انتقاد نکرد. فهم این مسایل (بی پاسخ و ساده بودن) هنوز هم برای بسیاری دشوار است. اگر چه باورهای برخی ملل به شکل دیمی رشد کرده است، به هر حال به نظر نمی‌رسد چندان درباره ایشان که به باور من یکی از بزرگترین خواننده‌های تاریخ جهان است، حقوق بشر (فراتر از اخلاق) رعایت شده باشد.^۳

۳. (میان همه خواننده‌گان کورد، پارس، عرب و انگلیسی زبان- تنها بخشی از شخصیت پروانه امیر افشاری- بانو حمیرا را دوست دارم.)

نام آلبوم ها^۴

(چند آلبوم نخست بنا به علاقه‌ی شخصی است.)

۱.....	۱- گل میخک
۱۰	۲- یاد استاد
۲۰	۳- نوای اساتید
۲۹	۴- هنگامه
۴۱	۵- قلندروار
۵۲	۶- شب کوچه‌ها
۶۱	۷- خنده بارون
۷۱	۸- تو می آیی
۸۱	۹- امان از جدایی
۹۱	۱۰- سرمستان
۱۰۰	۱۱- پاییز
۱۱۰	۱۲- صدایم کن
۱۲۱	۱۳- شبان عاشق
۱۲۹	۱۴- شکوه عشق
۱۳۹	۱۵- صیاد

^۴. به باور من آلبوم "ماه پنهان" از آقای افتخاری نیست. بلکه در آن حضوری افتخاری دارند.

۱۴۹	۱۶	- نیلوفرانه یک
۱۵۹	۱۷	- نیلوفرانه دو
۱۶۸	۱۸	- تازه به تازه
۱۷۹	۱۹	- بُردی از یادم
۱۸۸	۲۰	- خاطرات جوانی
۱۹۹	۲۱	- خوش آمدی
۲۰۸	۲۲	- سفر
۲۱۸	۲۳	- سرو سیمین
۲۲۸	۲۴	- کاروان
۲۳۶	۲۵	- پادشاه فصل ها
۲۴۷	۲۶	- همسایه
۲۵۷	۲۷	- عشق گمشده
۲۶۷	۲۸	- نسیما
۲۸۶	۲۹	- مهمان تو
۲۹۷	۳۰	- تنها تو می مانی
۳۰۷	۳۱	- باباطاهر
۳۱۸	۳۲	- آتش دل
۳۲۳	۳۳	- افسانه
۳۳۲	۳۴	- گرفتار

۳۴۶	۱- دل دنبال به
۳۵۵	۲- عشق شور
۳۶۴	۳- تو هوای
۳۷۴	۴- صبر مقام
۳۸۵	۵- سوسن عطر
۳۹۷	۶- شمع قصه
۴۰۶	۷- زمانه غم (زمانه عاشق)
۴۱۶	۸- مستانه
۴۲۴	۹- روزان مهرور
۴۲۹	۱۰- نگاه ناز
۴۳۸	۱۱- مصفا جام
۴۴۷	۱۲- بحر خروش
۴۵۴	۱۳- گل راز
۴۶۱	۱۴- عاشقان شب
۴۷۱	۱۵-ستان غریب
۴۷۸	۱۶- زیباترین
۴۸۶	۱۷- نیاز راز
۴۹۶	۱۸- گشا راز
۵۰۶	۱۹- آفتاب همتای

- ۵۰۷ ۵۴- گل هزار بهار
- ۵۱۵ ۵۵- عطر مهر
- ۵۲۳ ۵۶- ماه خراسان
- ۵۳۳ ۵۷- عاشقا سلام، عاشقا درود
- ۵۴۱ ۵۸- دریغا

تک آهنگ ها

- ۱- دیده نهان ۵۴۶
- ۲- به رقص آ ۵۴۷
- ۳- سلسله موى دوست ۵۴۸
- ۴- شور عشق ۵۴۹
- ۵- باغ ارغوان ۵۵۰
- ۶- گنبدهای سبز و آبی ۵۵۱
- ۷- رندانه ۵۵۲
- ۸- کاروان عشق ۵۵۳
- ۹- سفر دوست ۵۵۴
- ۱۰- شکوه پرواز ۵۵۶
- ۱۱- خورشیدهای روشن ۵۵۷
- ۱۲- زاینده رود من کو ۵۵۸
- ۱۳- جانماز ۵۵۹
- ۱۴- کبوتر خسته ۵۶۰
- ۱۵- صاعقه ی سبز ۵۶۱
- ۱۶- در اصفهان بمانید ۵۶۲
- ۱۷- دیار ماندگار ۵۶۳

۵۶۴	۱۸- مدافعان حرم
۵۶۵	۱۹- غرق باران.
۵۶۶	۲۰- دلتنگ باران
۵۶۷	۲۱- شهر تازه
۵۶۸	۲۲- گل باران
۵۶۹	۲۳- رهایی
۵۷۰	۲۴- به یاد مریم
۵۷۱	۲۵- کولبر
۵۷۲	۲۶- سلام
۵۷۳	۲۷- حریم
۵۷۴	۲۸- همت آهو
۵۷۵	۲۹- پابوس
۵۷۶	۳۰- مرد میدان
۵۷۷	۳۱- چشم و چراغ
۵۷۸	۳۲- مهربانی مولوی
۵۷۹	۳۳- زیارت
۵۸۰	۳۴- هفت گنبد
۵۸۱	۳۵- روح جوانمردی

پروفایل:

نام آلبوم: گل میخک

سال انتشار: ۱۳۷۹ تیرماه ۵

نوع: استودیویی

سبک: سنتی

شماره مجوز: ۳۲۰۶/۴

گذ کتابخانه ملی: ۷۸۰ و

حق کپی رایت^۵: موسسه فرهنگی-هنری آواز بیستون

مدّت زمان: ۴۵ دقیقه و ۳۲ ثانیه

تعداد قطعات: ۸ قطعه

۱. درد آشنا ۲. چشم شهلا ۳. تو بخوان ۴. بخت و نصیب ۵. گل میخک ۶. نامه رسان ۷. کو محبت ۸. لاله صحرایی

شاعر: علی اکبر کنی پور - نواب صفا - عبدالله الفت - رحیم معینی کرمانشاهی - مهدخت مخبر - کریم فکور

آهنگساز: جواد لشگری

- نوازندهان:

تنظیم: مهرداد پازوکی

- ضبط:

گاه نگاری:

^۵. طبیعی است که این حق امروزه معنا و کاربرد پیشین را ندارد.

۱- درد آشنا^۶- شعر از نواب صفا ۴۱:۰۶

ای بیدلان اهل دلی درد آشنا می خواهم

من عاشقم من عاشقم درد و بالا می خواهم

ای بیدلان اهل دلی درد آشنا می خواهم

او جان شیرین مرا با صد ادا می خواهد

لبخند شیرینی از آن شیرین ادا می خواهد

تو بلای دل مایی چه بلایی چه بلایی

با که گوییم که تو را می خواهم

با که گوییم که تو را می خواهم

او جان شیرین مرا با صد ادا می خواهد

لبخند شیرینی از آن شیرین ادا می خواهد

ز دلم خبر ندارد آه من اثر ندارد

شمع شام تار من کو؟ جلوه بهار من کو

تو بلای دل مایی چه بلایی چه بلایی

با که گوییم که تو را می خواهم؟

با که گوییم که تو را می خواهم؟

من عاشقم من عاشقم درد و بالا می خواهم

ای بیدلان اهل دلی درد آشنا می خواهم

او جان شیرین مرا با صد ادا می خواهد

لبخند شیرینی از آن شیرین ادا می خواهد

تو بلای دل مایی چه بلایی چه بلایی

با که گوییم که تو را می خواهم؟

^۶. باز خوانی و بازنوازی ترانه ای با صدای بهار غلامحسینی با نام هنری بانو الهه.

۲- چشم شهلا- علی اکبر کنی پور ۰۵:۵۰

قد و بالای تو را سرو دلارام نداره

بی تو رسوا دل من زار و شیدا دل من

این دل غافل من دشته جنونه به خدا

دریای خونه به خدا وای وای

به بوی گل رویت همان سنبل رویت

من و مرغ شباهنگ دو دیوانه به کویت

من و مرغ شباهنگ دو دیوانه به کویت

به سر سیزه چمن بوسه به پایه تو زده

بوسه بر پای تو و ناز و ادای تو زده

چه شود اگر قدم به کلبه ما نهی

به چشم ما پا نهی وای وای

به بوی گل رویت همان سنبل رویت

من و مرغ شباهنگ دو دیوانه به کویت

من و مرغ شباهنگ دو دیوانه به کویت

۳- تو بخوان^۷ - معینی کرمانشاهی ۰۴:۳۴

هرگز نمیشد باورم این برف پیری بر سرم

سنگین نشیند چونین من بودم و دل بود و می

آواز من آوای می هر گوشه می زد طنین

اکنون منم حیران ز عمر رفته سرگردان

ای خدای من

با این تن خسته هزاراناله بنشسته در صدای من

ای عشق نافرجام من رفتی کجا

ای آرزوی خام من رفتی کجا

آن دوره آشتفتگی های تو کو

ای عمر ناآرام من رفتی کجا

تو بخوان شب همه شب برایم ای مرغ سحر

که دل خسته من درآمد از سینه به در

تو سبکبالی و من اسیر بشکسته پرم

تو پر از شوری و من ز عالمی خسته تنم

تو بخوان تو بمان به گوش اهل جهان

که خبر شود از شتاب این کاروان

^۷. ترانه ای با صدای بانو خدیجه اشرف السادات مرتضایی (با نام هنری بانو مرضیه).

۴- بخت و نصیب^۸- عبدالله الفت . ۴:۳۴

تو دیدی از نگاهم غریبی بی پناهم

چونین کردی اسیرم نترسیدی ز آهم

تو آنجا من اینجا چه بختی شد نصیبم

چه خواهد غم تو ز قلب بی شکیبم

ز عشق دل فروزت، فروزت

چو شمع شب بسوزم بسوزم

ز قطره های باران ز شبیم بهاران

گل به چمن گشاید ز اشک عاشقانه

ز گریه شبانه این دل من گشاید

چون شانگاه شود چراغی بسوزد به خانه من

ای خدا از وفا کز چرا نگیرد نشانه من

تو ندانی غمو سوز نهانم خدا داند

ز چه آتش زدی به آشیانم خدا داند

ز قطره های باران ز شبیم بهاران

گل به چمن گشاید ز اشک عاشقانه

ز گریه شبانه این دل من گشاید

تو دیدی از نگاهم غریبی بی پناهم

چونین کردی اسیرم نترسیدی ز آهم

تو آنجا من اینجا چه بختی شد نصیبم

چه خواهد غم تو ز قلب بی شکیبم

^۸. باز خوانی ترانه ای با صدای بانو مرضیه.

۵- گل میخک- کریم فکور ۱۰:۰۶

یک گل میخک یک گل میخک کز اون یار افسونگر

هديه گرفتم هديه گرفتم با لبخندی جان پرور

دیدم دارد عزم رفتن گفتم کو مرا مجال سخن؟

کی آیی دگر به دیدن من؟

گفتا آیم بار دیگر آن دم کاین گل گردد پرپر

روی تو به آرم خندان با تو شود هم پیمان

تو دلم را شکستی و رفتی

گل میخک ز دست من افتاد

دو سه روزی نشاندمش در بر

شده بودم به وعده ای دلشاد

دیده من پر گهر شد از جفای تو وای

گل شد پژمرده دلدارم نیامد

دل شد افسرده غمخوارم نیامد

شد این دل پر خون از جور گردون

وز دوری او دل گشته مجنون

۶- نامه رسان^۹ - کریم فکور ۴۵:۰

کز ندارد از زار نهان من و تو

تا بود باد صبا نامه رسان من و تو

گر چه شد سوز دل آرام جان من و تو

می زند شعله ها بر آشیانه من و تو

صحبت عشق و محبت شب و روز

باشد من و تو ورد زیان من و تو

زندگی آخر شود در سایه بخت جوان من و تو

یک دو از آن من و تو

من به کنج قفسی جوییمت هر نفسی

جانم برسد بر لب اگر تو به دادم نرسی

کی به غیر تو باشدم کسی گر نهد بلا دیده ام بسی

به جهان تو را می خواهم من ز تو هم وفا می خواهم

آید پیک سحر بر من از تو خبر تا رسید از راه

نامه رسانی نام تو باشد ورد زبانم

^۹. باز خوانی ترانه ای از بنو الهه.

۷- کو محبت- مهدخت مخبر ۱۹:۶

دل من چرا می خوای منو اسیر وفا ببینی

غنچه وفا نمونده که تو بری اونو بچینی

دل من مگه آزار داری دیگه با وفا چی کار داری

آخه کو عشق کو محبت

باز می خوای منو تو خوار کنی

روزگار منو تار کنی بمونم با درد و حسرت

از دست بی مهری جور آدما

دیگه به لب او مده جونم به خدا

کاش بشه توبه کنم عشق و از دل برونم

نمی دونم باز دل من چی خیال داره

نکنه باز هوای عشق محال داره

طاووس را بدیدم می کند پر خویش

گفتم مکن که پر تو با زیب و با فر است

بگریست بگریست زار زار

مرا گفت که ای حکیم

آگه نیی، آگه نیی که دشمن جان من

این پر است

یه روز می شه ای دل که تو تنها بمونی

تو تنها با غم دنیا بمونی

بیا تموم کن این حکایت افسانه

چقدر غصه چقدر بسه حکایت

۸- لاله صحرایی- معینی کرمانشاهی ۰۵:۳۰

ساقی، مرا به یک ساغر چو می به جوش آور

به بزم هستی ز شور مستی مرا چو می امشب

تو در خروش آور

ای لاله صحرایی نشکفته چرایی

گلخانه پر از گل شد ای لاله کجایی؟

تو آن مشعل سوزان این محفل نورانی

ما می زدگان از دل و جان تا به جهان هستیم

پیمانه به دستیم با اهل وفا صدق و صفا ما به خدا هرگز

پیمان نشکستیم

گر دامت ای یار در دست من آید

عمری به ترانه گل در سخن آید

ما می زدگان از دل و جان تا به جهان هستیم

پیمانه به دستیم با اهل وفا صدق و صفا ما به خدا هرگز

پیمان نشکستیم

از من تو چه خواهی گاهی به نگاهی دیدار تو خواهم

من راه تو پویم من وصف تو جویم عشق تو گواهم

پروفایل:

نام آلبوم: یاد استاد^{۱۰} (بازخوانی و بازنوازی)

سال انتشار: بهار ۱۳۷۷

نوع: استودیویی

سبک: کلاسیک یا سنتی ایرانی (چهار گاه- اصفهان- شور- سه گاه)

شماره مجوز: ۲۳۵۰/۳ ت

گذ کتابخانه ملی: -

حق کپی رایت: انتشار نخست شرکت فرهنگی-هنری فارس نوا (صدای شیراز)- باز نشر: ایران گام

مدّت زمان: ۵۵ دقیقه و ۵۵ ثانیه

تعداد قطعات: ۸ قطعه

۱- سفر کرده (قسمت نخست) ۲- بازگشته (قسمت دم سفر کرده) ۳- آتش کاروان ۴- پیغام من ۶- کودکی ۷- تنها منشین ۷- می گذرم ۸- آشفته حالی

آهنگساز: استاد علی تجویدی^{۱۱}

نوازندگان:

ویلن: ارسلان کامکار، رسول بهبهانی، مازیار ظهیرالدینی، نیما ظاهری

ویولا: عماردرضا نکوبی

وینسسل: کریم قربانی

کترباس: علیرضا خورشیدفر

فلوت: ناصر رحیمی

ابو: فرشید حفظی فر

تار: شهریار فریوسفی

عود: حسین بهروزی نیا

^{۱۰}. به گفته افتخاری حسن کسایی برای پاسداشت و گرامی داشتن علی تجویدی نام این آلبوم را یاد استاد بگذارند.

^{۱۱}. در انتشار نخست این آلبوم دستخط و امضای علی تجویدی مبنی بر رضایت از خوانش علیرضا افتخاری بر روی جلد منتشر شد.

سننور: مجید اخشابی

تبک: کامبیز گنجه‌ای

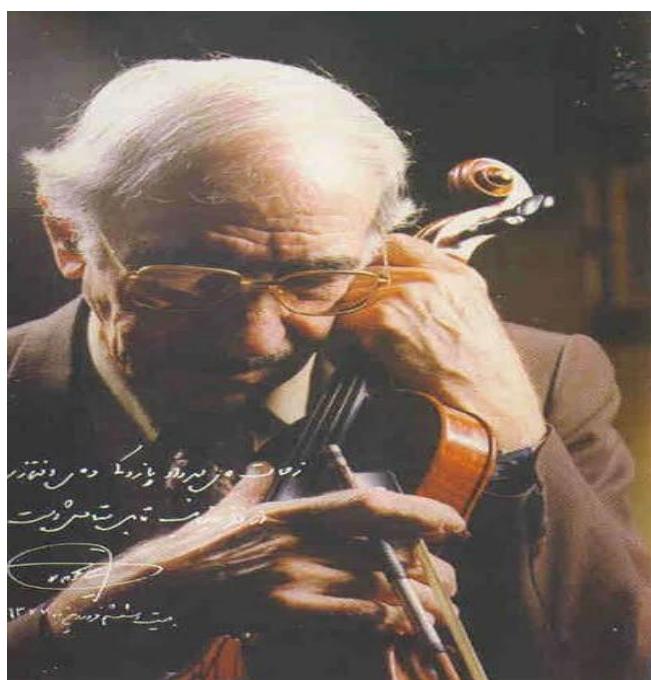
به کوشش فریدون شهبازیان

تنظیم: مهرداد پازوکی^{۱۲}

ضبط: استودیو بل^{۱۳}

تهیه کننده: صدر الدین حسین خانی

گاه نگاری: افسانه... تازه به تازه

دست نوشته و امضای استاد علی تجویدی در تایید جناب پازوکی و افتخاری.

۱۲. تنظیم این اثر بر عهده مهرداد پازوکی بود. در چاپ‌های دوم و بعدی نام مهرداد پازوکی از روی جلد آلبوم حذف شد. همچنین در مرداد سال ۷۹ شکوه‌ای با قلم علیرضا افتخاری بر روی جلد آلبوم نشست. (ویکی‌педیا)

۱۳. آقای افتخاری شبی که از اصفهان رسید، گفت که کار را ضبط کنیم، در استودیو اما صدابردارها بر سر وقت استودیو کمی بازی درآوردند و گفتند برای امشب دیگر وقت نیست؛ که همین آقای افتخاری را عصبانی کرد. البته احساس من این است که چون استودیو بِل تحت اداره آقای محمدعلی چاووشی (مدیر نشر مشکات) بود و در همان ایام نیز آقای چاووشی می‌خواست آلبوم را با آقای افتخاری تولید کند، تأکید می‌کنم احساسم بر این بود که شاید به عمد شیطنهایی می‌شد تا آقای افتخاری عصبانی شود و ضبط «باد استاد» را مدتی رها کن، تا در آن صورت، آن آلبوم دیگر زودتر از آلبوم ما منتشر و وارد بازار شود. این بود که با آقای منوچهر ریاحی صحبت کردم و به هر ترتیب، آن شب یک قطعه را که همان «سفرکرده» بود، با صدای آقای افتخاری ضبط کردیم، فردای آن روز هم آقای افتخاری هفت قطعه را خواند؛ که این کار بی‌نظیر است که یک خواننده در یک روز هفت قطعه را بخواند و ضبط کند؛ و البته همه قطعه‌ها را هم عالی و بی‌نقص اجرا کرده است. حتی تصنیف «سفرکرده» را هم که شب قبل ضبط کرده بودیم، دوباره خواند. فردایش هم تصنیف «آشفته حالی» را خواند که البته آن را با اینکه روز قبل خوانده بود، خواست دوباره بخواند، اما پس از ضبط، در نهایت گفت که همان اجرای اولم که آن را بهم خوانده‌ام، احساس بهتری دارد و همان هم نهایی شد. شاید تکلمه‌ی جالب بر روی پروفایل کاست به همین دلیل باشد. ما چیزی ندیدم، گذشتیم و رفتیم، همین...

کجا سفر رفتی، که بی خبر رفتی
اشکم را چرا ندیدی، از من دل چرا بریدی
پا از من چرا کشیدی که پیش چشمم ره دگر رفتی
بیبا به بالینم که جان مسکینم تاب غم دگر ندارد جز بر تو نظر ندارد
جان بی تو ثمر ندارد مگر چه کردم که بی خبر رفتی
چه قصه ها که از وفا گفتی با من
تو بی محبتی کنون جانو یا من
تو چونان شرر به خدا خبر ز خدا نداری
رود آتش از سر آن سرا که تو پاگذاری
سوز دلم را تو ندانی آتش جانم ننشانی
با غمتم در آمیزم از بلا نپرهیزم
پیش از آن برم بنشین که از میانه برخیزم
رو به تو کردم به خدا خو به تو کردم که هم آواز تو باشم
دل به تو بستم به امیدت بنشستم که غزل ساز تو باشم
چه شود اگر نفسِ سحر خبری ز تو آرد
به کس دگر نکنم نظر که دلم نگذارد
رفتی و صبر و قرار مرا بردى بردى
طاقت این دل زار مرا بردى بردى
با غمتم در آمیزم از بلا نپرهیزم
پیش از آن برم بنشین که از میانه برخیزم
رو به تو کردم به خدا خو به تو کردم که هم آواز تو باشم
دل به تو بستم به امیدت بنشستم که غزل ساز تو باشم
چه شود اگر نفس سحر خبری ز تو آرد
به کس دگر نکنم نظر که دلم نگذارد
رفتی و صبر و قرار مرا بردى بردى
طاقت این دل زار مرا بردى بردى

^{۱۴}. باخوانی ترانه عصمت باقر پور بابلی با نام هنری دلکش.

۰۷:۳۸ -۲- بازگشته (قسمت دم سفر کرده)^{۱۴} اصفهان- معینی کرمانشاهی

امید جانم ز سفر باز آمد شکر دهانم ز سفر باز آمد
عزیز آن که بی خبر به ناگهان رود سفر
چو ندارد می در دلیندی به لبی ننشیند لبخندی
چو غنچه سپیده دم شکفته شد لمب ز هم
چو شنیدم یارم باز آمد ز سفر غمخوارم باز آمد
همچونان که عاقبت پس از همه شب بدمت سحر
ناگهان نگار من چونان مه نو آمد از سفر
من هم پس از آن دوری بعد از غم مهجوری
یک شاخه گل بردم به برش
یک شاخه گل بردم به برش
دیدم که نگار من سر خوش
ز کنار من بگذشت و ببر یار دگرش
وای از آن گلی که دست من بود
خموش و یک جهان سخن بود
گل که شهره شد به بی وفایی
ز دیدن چونین جدایی ز غصه پاره پیراهن بود

^{۱۵}. باز خوانی ترانه ای از بانو دلکش.

۳- آتش کاروان^{۱۶} - دستگاه شور- بیژن توقی ۲:۰۸

آتشی ز کاروان جدا مانده این نشان ز کاروان به جا مانده
یک جهان شرار تنها مانده در میان صحراء
به درد خود سوزد به سوز خود سازد
سوزد از جفای دوران فتنه و بلای طوفان
فنای او خواهد به سوی او تازد
من هم ای یاران تنها ماندم آتشی بودم بر جا ماندم
با این گرمی جان در ره مانده حیران
این غم خود به کجا ببرم؟
با این جان لرزان با این پای لغزان
ره به کجا ز بلا ببرم؟
می سوزم گرچه بی پرواایی
می لزم بر خود از این تنها یی
من هم ای یاران تنها ماندم آتشی بودم بر جا ماندم
آتشی خو هستی سوزم شعله جانی بزم افروز
بی پناهی محفل آرا بی نصیبی تیره روز
کاروان رفت و تو در خواب و بیابان در پیش
کی روی؟ ره ز که پرسی؟ چه کنی؟ چون باشی
در ره منزل لیلی که خطره است در آن
شرط اول قدم آن است که مجnoon باشی
من هم ای یاران تنها ماندم آتشی بودم بر جا ماندم

^{۱۶}. باز خوانی ترانه ای ارزنده یاد دلکش.

۴- پیغام من^{۱۷}- چهار گاه-بیژن ترقی • ۴:۵۹

کو یاری تا به دیارم برساند پیغامم را به نگارم برساند
کو غمخواری که کنارم بنشیند دلدارم را به کنارم برساند
من هم جدا شدم ز آشیانه من هم دلم شکسته ای زمانه
من هم به ناله های عاشقانه در این زمانه گشته ام فسانه
بی خبرم ز جای بی نشان من رسیده جان به جان تو
هجر تو شد نصیب من در این میانه
چه شود که از تو رسد بشکسته به بی خبری
چه شود گل فکند به بد آب و گلی نظری
چو نسیم سحر ز برم بگذر بگذر که مگر
گلی از گل من به دمت چو روم ز نظر

^{۱۷}. باز خوانی ترانه ای از زنده یاد دلکش.

۵- کودکی- دستگاه های اصفهان، شور و سه گاه- معینی ۰۶:۰۴

یادم آمد

شوق روزگار کودکی

مستی بهار کودکی

یادم آمد

آن همه صفای دل که بود

خفته در گنار کودکی

رنگ گل جمال دیگر در چمن داشت

آسمان جلال دیگر پیش من داشت

شور و حال کودکی برنگردد دریغا

قیل و قال کودکی، برنگردد دریغا

به چشم من همه رنگی فریبا بود

دل دور از حسد من شکیبا بود

نه مرا سوز سینه بود

نه دلم جای کینه بود

شور و حال کودکی برنگردد دریغا

قیل و قال کودکی برنگردد دریغا

روز و شب دعای من

بوده با خدای من

کز کرم کند حاجتم روا

آنچه مانده از عمر من به جا

گیرید و پس دهد به من دمی

مستی کودکانه مرا

شور و حال کودکی برنگردد دریغا

قیل و قال کودکی برنگردد دریغا

۶- تنها منشین^{۱۸}- اصفهان- معینی ۳۱:۷۰

آمد آمد

با دلジョبی

گفتا با من

تنها منشین

برخیز و ببین

گلهای خندان صحرایی را

از صرا دریاب این زیبایی را

با گوشه گرفتن

درمان نشود غم

برخیز و به پا کن

شوری تو به عالم

تو که عزلت گزیده ای

غم دنیا کشیده ای

ز طبیعت چه دیده ای تو

تو که غمگین نشسته ای

ز جهان دل گسسته ای

به چه مقصد رسیده ای تو

زین همه طراوت از چه رو نهان کنی

شکوه تا به کی ز جور این و آن کنی

دل غمین به گوشه ای چرا نشسته ای

جان من مگر تو عمر جاودان کنی

تا کی تو چنین باشی

عمری دل غمین باشی

گل گشت چمن بهتر

یا گوشه نشین باشی

تا کی باید باشی افسرده در بند دنیا

خندان رو شو چون گل

تا بینی لبخند دنیا

^{۱۸}. بازخوانی ترانه عصمت باقر پور بابلی با نام هنری دلکش.

میگذرم میگذرم ز برای تو از جان میگذرم، زِ دیار تو گریان میگذرم
اشک و آهم زادِ راهم میروم و دست دعا بر آسمان دارم
دور از یاران افتان خیزان می روم و دام بلا به پای جان دارم
من و سوز عشق و خانه بدوشی
من و شام هجر و کنج خموشی
ره بی پایانی دارم من، سر بی سامانی دارم من
ره بی پایانی دارم من، سر بی سامانی دارم من
من از شهر تو چون نالان می گذرم
تنها سایه‌ی من باشد همفسرم
این عشق تو مرا بینگر تا کجا شانده
دست از دلم بدار که دگر طاقتمن نمانده
دل سنگت کجا درد مرا می داند
غم و رنج مرا تنها خدا میداند خدا میداند

^{۱۹}. باز خوانی ترانه‌ای از زنده یاد دلکش.

۸- آشفته حالی^{۲۰}- دستگاه شور - بیژن ترقی ۱۳:۵

این همه آشفته حالی این همه نازک خیالی
ای به دوش افکنده گیسو از تو دارم از تو دارم
این غرور و عشق و مستی خنده بر غوغای هستی
ای سیه چشمہ سیه مو از تو دارم از تو دارم
این تو بودی کز ازل خواندی به من درس وفا را
این تو بودی کآشنا کردی به عشق این مبتلا را
من که این حاشا نکردم از غمت پروا نکردم
دین من دنیای من از عشق جاویدان تو رونق گرفته
سوز من سودای من از نور بی پایان تو رونق گرفته
من خود آتشی که مرا داده رنگ فنا میشناسم
من خود شیوه نگه چشم مست تو را میشناسم
دیگر ای برگشته مژگان از نگاهم رو مگردان
دین من دنیای من از عشق جاویدان تو رونق گرفته
سوز من سودای من از نور بی پایان تو رونق گرفته
این همه آشفته حالی این همه نازک خیالی
ای به دوش افکنده گیسو از تو دارم از تو دارم
این غرور و عشق و مستی خنده بر غوغای هستی
ای سیه چشمہ سیه مو از تو دارم از تو دارم

۲۰. باز خوانی ترانه‌ی شکیلا محسنی صداقت.

پروفایل:

نام آلبوم: نوای استادید^{۲۱} (بازخوانی و بازنوازی آثار آهنگسازان فضل‌الله توکل، اسدالله ملک، اکبر محسنی و جهانبخش پازوکی می‌باشد).^{۲۲}

سال انتشار: تیر ماه ۱۳۸۷

نوع: استودیویی

سبک: کلاسیک و پاپ

شماره مجوز: ۵۶۶۵

گد کتابخانه ملی: ۱۰۸۳۰

حق کپی رایت: آوای نوین اصفهان و سونی

مدّت زمان: ۴۳ دقیقه و ۰۰ ثانیه

تعداد قطعات: ۸ قطعه

۱- عاشق شدن ۲- بزم کسان ۳- شب فروردین ۴- رفیق ۵- دو یار قدیمی ۶- گندم طلایی ۷- بزم کسان (پاپ)^{۲۳} ۸- به یاد استاد تاج آهنگسازان: فضل‌الله توکل، اسدالله ملک، اکبر محسنی و جهانبخش پازوکی

نوازندگان:

ویلون: ارسلان کامکار، عmad نکوبی، پیام طونی، علی جعفری پویان، سینا جهان آبادی، امیر پور خلجمی

ویولن سلو: فرشید فرهمند

ویولا: مازیار ظهیر الدینی و میثم مروستی

کمانچه: مجتبی میرزاده

ویلونسل: کریم قربانی

کنترباس: علیرضا خورشیدفر

۲۱. علیرضا افتخاری این آلبوم را به همسر و سه دخترش تقدیم کرده است.

۲۲. این آلبوم از سه ترانه‌ی جدید (رفیق، به یاد جلال الدین تاج و گندم طلایی) و چهار ترانه‌ی قدیمی (عاشق شدن، بزم کسان، شب فروردین و دو یار قدیمی) تشکیل شده‌است. با حال و هوای دیروز امروز.

۲۳. این ترانه با دو سبک خوانده شده که سبک پاپ آن بسیار زیباست.

تار: شهریار فریوسفی

سه تار: بهزاد خدارحمی

پیانو: بهنام خدارحمی

سنتور: فضل الله توکل، مجید اخشابی، امید مصطفی‌پور، محمدرضا تقی‌قوی

گیtar: امیر جاویدان، فیروز ویسانلو، امیر پور خلجی

تنبک: محمود فرهمند / کامبیز گنجه‌ای

نی: پاشا هنجنی

دف: رضا مهینی

ساکسیفون: هومن نامداری

کلارینت: هوتن غضنفری

درامز: فرزاد قیصری‌پور

سازهای کوبه‌ای: مرتضی عابدی

تنظیم: بهنام خدا رحمی

ضبط: استودیو پاپ

گاه نگاری: خروش بحر... عاشقا سلام، عاشقا درود

صدا بردار: ناصر فرهودی

تهییه کننده پروژه: اکبر قلی زاده

طراح: نادر خطیبی

۱- عاشق شدن^{۲۴} - جهانبخش پازوکی ۰۵:۱۳

دیگه عاشق شدن ناز کشیدن فایده نداره نداره
دیگه دنبال آهو دویدن فایده نداره نداره
چرا این در و اون در میزني ای دل غافل
دیگه دل بستن و دل بریدن فایده نداره
وقتی ای دل به گیسوی پریشون می رسی خودتو نگه دار
وقتی ای دل به چشمون غزل خون می رسی خودتو نگه دار ، خودتو نگه دار
دیگه عاشق شدن ناز کشیدن فایده نداره نداره
دیگه دنبال آهو دویدن فایده نداره نداره
ای دل دیگه بال و پر نداری
داری پیر میشی و خبر نداری
ای دل دیگه بال و پر نداری
داری پیر میشی و خبر نداری
وقتی ای دل به گیسوی پریشون می رسی خودتو نگه دار
وقتی ای دل به چشمون غزل خون می رسی خودتو نگه دار ، خودتو نگه دار
دیگه عاشق شدن ناز کشیدن فایده نداره نداره
دیگه دنبال آهو دویدن فایده نداره نداره
دیگه عاشق شدن ناز کشیدن فایده نداره نداره
دیگه دنبال آهو دویدن فایده نداره نداره

^{۲۴}. بازخوانی ترانه ای از کورووس سرهنگ زاده.

۲- بزم کسان^{۲۵} - جهانبخش پازوکی ۰۶:۰۷

تو ای شمع بزم کسان / همآواز بوالهوسان
قصه مگو تو دگر ز وفا / شکستی چون بال مرا
نپرسیدی حال مرا / وه که چه غافلی از دل ما
مجnoon ز بلای دلم / گردون ز رضای دلم
دریا ز صفائ دلم / عمری ز نوای دلم
حیران شده‌اند / چشمم ز وفای دلم
گرید ز برای دلم / جمعی ز حکایت دل
هر شب به هوای دلم / گریان شده‌اند
گفتم دستم گیری به وفا / هر دم بینی افتاده‌ام از پا
تا افتادم در راه غمت / گشتم ای مه پامال تمنا
کی غم داری / تو که فارغ از غم من
همه شب خفتی / کی از یاری
به تسلای دل من / سخنی گفتی
گفتم دستم گیری به وفا / هر دم بینی افتاده‌ام از پا
تا افتادم در راه غمت / گشتم ای مه پامال تمنا
یک شب چو من نبردی سری به سینه / تا از صبا گشایی دری به سینه
سینه بود به خدا / خانه عشق و صفا

^{۲۵}. ترانه‌ای از بانو دلکش. (حکایت دل)

۳- صبح (شب) فروردین- اکبر آزاد ۴:۳۳

چشم آهی ختن دارد
او قصد جان من دارد
از کنارم آن مسافر چو رویا گذشت
زیر باران مانده ام پس چرا بر نگشت؟
یادی از آن شب فرودین
بودی مهمانم آن نازنین
قصه گفتی برایم ز ماجین و چین
پری چشمه از خوابم چرا رفت؟
که بود واز کجا بود و کجا رفت؟
شبی در آینه نشکفته خندید
دوباره گم شد و در قصه ها رفت
آینه بی تو بر سر زد
شاپرک سوخت و پر پر زد
بی تو هر شب بعض باران در دل دارم
بی چراغم چونکه به شبنم دل دادم
ای مسافر من تو را چشم در راهم
زیر باران دل بسوزد از آهم
دل بسوزد از آهم
دل بسوزد از آهم

۴- رفیق- مهدی خادمیان ۹:۰۵

برای گفتن درد همیشه هم زبون هست
توی دلای مردم از عاطفه نشون هست
شنیده بودم اینجا رفیق تا پای جون هست
دیدم ای داد بیداد هر انچه گفته بودن خیال و خواب خامی
محبت شد بیابان رفاقت شد سرابی
رفاقت شد سرابی
او مدیم و تفاوت ها رو دیدم
در این جا تلخ و شیرین و رو چشیدیم
به شهر بی ترحم دل نبستیم
به سوگ خانه در غربت نشستیم
گفته بودن تو این شهر دلای مهربون هست
گفته بودن تو این شهر دلای مهربون هست
برای گفتن درد همیشه هم زبون هست
شنیده بودم اینجا رفیق تا پای جون هست
رفیق تا پای جون هست
رفیق تا پای جون هست
دیدم ای داد بیداد هر انچه گفته بودن خیال و خواب خامی
محبت شد بیابان رفاقت شد سرابی
رفاقت شد سرابی
رفاقت شد سرابی
او مدیم و تفاوت ها رو دیدیم در این جا تلخ و شیرین و رو چشیدیم
به شهر بی ترحم دل نبستیم
به سوگ خانه در غربت نشستیم

۵- دو یار قدیمی- مسعود فردمنش ۰۴:۴۷

دو یار قدیمی دو هم هم زبانیم
دو دلداده‌ی پاک این زمانیم
تو محروم دل تو راز منی
تو با خبر از نیاز منی
بهتر از تو دگر هم نشینی ندارم
جز تو هم صحبت نازنینی ندارم
حرف دلم را تنها تو دانی
دل می‌بری با شیرین زبانی
به مهرت اسیرم دل از تو نگیرم
توبی ساز شیرین زبان من
توبی مرغک نغمه خوان من
ز عشقت مستم
به پایت نشستم
توبی هستی و تار و پود من
توبی ذره‌های وجود من
چه شبها که با من نواها سروبدی
به رویم ز شادی چه درها گشودی
به سازت سپردم ز من دل ربودی
چه دیوانه بودم چه دیوانه بودی
توبی ساز شیرین زبان من
توبی مرغک نغمه خوان من
خواهم که عمری را گوشه‌ای نشینم
از باغ رویاها با تو گل بچینم
صد خاطره دارم با تو از جوانی
گم کرده‌ای دارم گر تو را نبینم
توبی ساز شیرین زبان من
توبی مرغک نغمه خوان من
توبی ساز شیرین زبان من
توبی ساز شیرین زبان من

۶- گندم طلایی - اکبر آزاد ۰۵:۵۳

اگه چشمه اگه رودیم
فکر دریای کبودیم
چرا بینمون سرابه؟
باورش محاله اما
قصه جدایی ما
قصه ماهی و آبه
تو گل سرخی و من ساقه پیچک
یا ترنمی واسه خواب عروسک
مگه میشه که تو باشی و نباشی
توى غمناکی آواز چکاوک؟
تو که سرنوشتamu رقم زدی
چرا لحظه هامو رنگ غم زدی؟
تو رو از تو مینویسم که تویی
مشق بد بودنmu قلم زدی
تو منو رقم زدی
اگه چشمه اگه رودیم
فکر دریای کبودیم
چرا بینمون سرابه؟
چرا بینمون سرابه؟
باورش محاله اما
قصه جدایی ما
قصه ماهی و آبه
گندم طلایی و عطر ستاره
که نشون از بی نشونی تو داره
دست تو نوازش نسیم و برگه
فکر یاسه تو شب سرد تگرگه
اگه دستای من از دست تو دوره
کار دل نیست کار غفلت و غروره
میشه هر چی عاشقه با تو صدا کرد
برای پرنده ها پنجره وا کرد

۷- به یاد استاد تاج- مشفق کاشانی ۰۴:۵۸

روزی آن حنجره آوازی داشت
به افق پنجه بازی داشت
قفس سینه اگر میشد باز
مرغ این غمکده پروازی داشت
شب همه شب به نوا سر میکرد
روز با زمزمه آوازی داشت
دم که میزد ز میستان میزد
نای و نی در گره رازی داشت
غصه با جام جهان بین میگفت
قصه با مست سراندازی داشت
تاج اکنون شده خاموش
ای کاش این سرانجام سرآغازی داشت
گر تو خواهی که بجوبی دلم
گر تو خواهی که بجوبی دلم
امروز بجوى ، دلم آخ...
ورنه بسیار بجوبی و
ورنه بسیار بجوبی و نیابی باز هم
روزی آن حنجره آوازی داشت
به افق پنجه بازی داشت
قفس سینه اگر میشد باز
مرغ این غمکده پروازی داشت

پروفایل:

نام آلبوم: هنگامه^{۲۶}

سال انتشار: ۱۳۷۷

نوع: استودیویی

سبک: سنتی

شماره مجوز: ۳ / ۲۵۳۳ ج

گذ کتابخانه ملی: -

حق کپی رایت: موسسه فرهنگی-هنری ساربانگ

مدّت زمان:

تعداد قطعات: ۱۱ قطعه

۱- آرزو- ۲- دل شیدا- ۳- شباهنگ- ۴- شبانه- ۵- خانه بر دوش- ۸- قطعه بی کلام هنگامه- ۹- ترانه پشت و پناه- ۱۰- ساز و آواز
۱۱- ترانه‌ی نسیم آشنایی

شعر: ساعد باقری- دوبیتی‌های باباطاهر- فریدون مشیری

آهنگساز: حسن میرزاخانی- به کوشش فریدون شهبازیان

نوازندگان:

سنتور: حسن میرزاخانی

تار و تارباس: آیدین علیا نسب

کمانچه: سینا جهان آبادی

تنبلک: رضا میرزاخانی

نی: بهروزalonدی پور

^{۲۶}. آقای افتخاری این آلبوم را به مادرش تقدیم کرد.

دف- دائرة - دهل: مسعود حبیبی

تنظیم: حسن میرزاخانی بر اساس ملودی های قدیم

ضبط: استودیو پژواک

مدیریت: حسن عسگری - مهدی اردستانی

گاه نگاری:

۱- آرزو - ۵:۵۱

ای هوا دیدن سوز آه من
گوش ابروی تو قبله گاه من
کشته این حسرتم کز چه رو ای گل
چهره پنهان می کنی از نگاه من
به جلوه خود نازنین یارا
شبی بیارا خلوت ما را
من که صد نی حرف دل در گلو دارم
با خیالت روز و شب گفتگو دارم
کی شود تا من نهم سر به دامانت
از ازل این لحظه را ارزو دارم
به جلوه خود نازنین یارا
شبی بیارا خلوت ما را
ای هوا دیدن سوز آه من
گوش ابروی تو قبله گاه من
کشته این حسرتم کز چه رو ای گل
چهره پنهان می کنی از نگاه من
به جلوه خود نازنین یارا
شبی بیارا خلوت ما را

۰۶:۳۰ - دل شیدا - ۲

ای وای من ای وای من
زد این دل شیدای من
آتش به سر تا پای من
خاکسترم کردی چه آوردی تو ای دل بر سرم
دیگر چه آوازی چه پروازی که بی بال و پرم
ای فارغ از حال من چون یاد آورم
رو گرداندن تو را
ترسم سوز درد من آه سرد من
گیرد دامن تو را
کردی جفا دیگر مکن
چشم عاشق را تر مکن
ای چشم من گریان مباش
این گونه اشک افshan مباش
حیران و سرگردان مباش
در گردش گیتی رسد روزی به پایان هر غمی
دست نگار ما داغ دل را گذارد مرهمی
دست غارت از چه رو آه ای لاله رو
بر جانم گشودهای
از تو چه شد حاصلم همین کز دلم قرارم ربودهای
کردی جفا دیگر مکن
چشم عاشق را تر مکن

هنگام شب آمد
 دل در طلب آمد
 جانم به لب آمد
 که غم تو به سر نشود
 وای از شب هجران
 من سر به گریبان
 چون شام غریبان
 چه شبی که سحر نشود
 شب و پرده‌ی راز
 دل و این سوز و گدار
 من غرق نیاز
 تو و آنهمه ناز
 شمع عمرم به سحر نرسد
 گر سوز دلم به ثمر نرسد
 من مرغ شباهنگ توام
 ای گل به خدا...
 دلتنگ توام
 در چنگ توام
 رام توام
 من ...
 که اسیر خیال توام
 تشنه‌ی جام وصال توام
 ای آشنا به دردم
 من از تو برنگردم
 به تو جز وفا چه کردم !
 من مرغ شباهنگ توام
 ای گل به خدا...
 دلتنگ توام
 در چنگ توام
 رام توام.....

شب که از ساز دلم ناله برخیزد
نغمه ها در جان من شعله میریزد
سر به دیوار غمت میگذارد دل
اختران را تا سحر میشمارد دل
یک ستاره میشود روشن و خاموش
همچو من گویا کشد بار غم بر دوش
تا سحر
در سفر
از دل شبها
یکه و تنها
اختر من گه نهان گه شود پیدا
عاقبت گیرد شبی این سفر پایان
اختر عمرم شود از نظر پنهان
تا سحر
در سفر
از دل شبها
یکه و تنها
اختر عمر من است این فلک پیما

۵- خانه بر دوش - ۱۴:۰

آه ای صبا چون تو مدهوشم من
خود فراموشم من، خانه بر دوشم من
خانه بر دوش
من در پیش کو به افتادم، دل به عشقش دادم
حلقه در گوش من
حلقه در گوش
گر در کویش بررسی برسان
این پیام مرا
بی چراغ رویت
من ندارم دیگر
تاب این شباهی سرد و خاموش
هرگز هرگز باور نکنم
عهد و پیمان ما شد فراموش
ای جان من غرق سودای تو
بی تماشای تو
دل ندارد ذوق گفتگویی
بی جلوه ات آرزو بی حاصل
بی تو در باغ دل
خود نروید سرو آرزویی
شب ها مرغ لب بسته منم ، دل شکسته منم
تا سحر بیدارم، سر به زانو دارم
برنخیزد از من های و هوی
بی تو سیر گل را چه کنم
گل ندارد بی تو رنگ بویی

۶- ترانه پشت و پناه- ۴:۵۸

مستم اگر من ، مست نگاهت
جز می عشقت باده نخواهم
ای همه جا لطف تو پشت و پناهم
در بگشا دلبرا خسته راهم
در بر خویشم نشان که بی قرارم...
تاب فراق تو را دگر ندارم...
گنج من است ای دوست
چشم گهر بارم
دستم اگر خالی (خدا)
دیده پر دارم
به دشت شب ز اشکم ستاره می کارم...
شبی که از تو خبر گرفتم
به آسمان تو پر گرفتم
از آتش نگاهت شرر گرفتم
به دیدن تو جان دگر گرفتم
من از نسیم نفست ثمر گرفتم

۷- سازو آواز- فریدون مشیری ۰۸:۴۳

وفادر تو بودم تا نفس بود
درینا همنشینت خار و خس بود
دلم را باز گردان، باز گردان
همین جان سوختن بس بود، بس بود
درون سینه آهي سرد دارم
رخى پژمرده ، رنگى زرد دارم
ندام عاشقم، مستم، چه هستم
همى دام دلى پر درد دارم.
کسى مانند من تنها نماند
به راه زندگاني وا نماند
خدا را در قفای کاروانها
غريبي در ببابان جا نماند
لب خشکم ببین چشم ترم را
بيا از باده پر کن ساغرم را
دلم در تنگنای اين قفس مرد
رسيد آندم که بگشايي پرم را

گفتم: مگر ای نازنین قصد جان داری؟
بار غم از دوشم چرا بر نمی داری؟
گفتا: کجا عاشق دگر بیم جان دارد؟
کی شکوه ای از بار غم بر زبان آرد؟
بعد از این دلبرا ما را نشان کن
یک به یک تیر غم بر دل روان کن
من به درد عشق تو خو کرده ام
یارا درمان نمی خواهم
عشق تو کرده بیابان پرورم
جانا بستان نمی خواهم
شبگرد صحرای جنون، مست و شیدا، من
جز سایه من کس نشد همسفر با من
هر جا که نامت می برم، ناله می روید
هر دم که آهی می کشم لاله می روید
بعد از این دلبرا ما را نشان کن...

به دریای غمت دل غوطه ور بی
مرا داغ فراقت بر جگر بی
دو چشم قطره های اشک خونین
تو گویی لاله باع نظر بی
ز بس مهر رخت عالم فروزه
جهان را دل مهرت سینه سوزه
فلک را شیوه دائم اینچنین
که هر جا چشم امیدی بدوزه
دل از دست غمت زیر و زبر بی
دو چشمونم پر از خون جگر بی
هر آن یار عزیزش نازور بی
دلش پر غصه چانش پر شر بی
جدا از رویت ای ماه دل افروز
نه روز از شو شناسم نه شو از روز
وصالت گر مرا گردد میسر (ای دوست)
بود هر روز مو چون عید نوروز
بیا جانا که جانانم تویی تو
بیا یارا که سلطانم تویی تو
تو خود دونی که غیر از تو ندارم
بیا جانا که ایمانم تویی تو

۱۰- ترانه‌ی نسیم آشنایی- ۱۱:۴

شب تار جدایی هوای گریه دارم
به کجا امشب ای دل ازین غم سر گذارم
به گلستان وزیده نسیم آشنایی
دلم از غم گرفته بهار من کجایی؟
شب و روز آتش غم کشد از دل زبانه
من و آه سحرگاه، من و اشک شبانه
چه شد آرام جانم نمی گیرد سراغم؟
که ز برق نگاهش برافوزد چرانم
دگر این ناله‌ها را کسی باور ندارد
چه شد ای دل دعایت اثر دیگر ندارد
شب تار جدایی هوای گریه دارم

پروفایل:

نام آلبوم: قلندروار

سال انتشار: ۱۳۸۶

نوع: استودیویی

سبک: کلاسیک ایرانی

شماره مجوز: -

گذ کتابخانه ملی:-

حق کپی رایت: مرکز موسیقی حوزه هنری^{۲۷}

مدّت زمان: ۴۵ دقیقه و ۵۳ ثانیه

تعداد قطعات: ۸ قطعه^{۲۸}

۱- قلندروار - آیینه دل ۳ - پای پیاده ۴ - سلسه مو ۵ - مشرق مطلق ۶ - بوی زنجیر ۷ - انعکاس سبز ۸ - تب و جنون

آهنگساز: عmad توحیدی^{۲۹}

نوازندگان:^{۳۰}

^{۲۷}. این آلبوم از پر فروش‌ترین آلبوم‌های تاریخ موسیقی ایران می‌باشد که فروش آن در ایران بیش ۱ میلیون و پانصد هزار نسخه تخمین زده می‌شود و این آلبوم در خارج از کشور نیز فروش بسیار خوبی داشته است. فروش این آلبوم ضمن اینکه کپی برداری‌ها و انتشارهای غیرقانونی چه در ایران و کشورهای دیگر حدود ۵/۱ میلیون نسخه است، که این آمار فقط تا حدود ۱ ماه بعد از انتشار آلبوم می‌باشد.

رکورد انتشار غیرقانونی و کپی آلبوم موسیقی مربوط به این آلبوم می‌باشد.

^{۲۸}. چند جلسه برای نقد این آلبوم اختصاص داده شده بود که یکی از آن‌ها در تالار فرهنگسرای دانشجو تهران در ۲۶ آذر سال ۱۳۸۶ بود. چهره‌های زیادی از اهالی شعر و موسیقی در این نشست حضور داشتند که از آن‌ها در آن‌ها در نامهایی چون مصطفی کمال پورتاب، خسرو عامری فر (خواننده)، هنگامه اخوان (خواننده)، بامداد جویباری (شاعر)، مهدخت مخبر (ترانه‌سرا) اشاره کرد.

^{۲۹}. پس از اجرای مشترک در ترکیه، از سوی شهردار قونیه و مقامات دولتی از آقای عmad توحیدی تقدیر شد.

^{۳۰}. روزنامه ایران: تقدیر شهردار قونیه از آهنگساز قلندروار». ۱۳۸۶ ۲۹. آذر ۲۰۲۰. دریافت شده در ۰۴۰۶۲۰۲۰.

آلبوم با بقیه آلبوم‌هایی که منتشر کرده است کاملاً تفاوت داشته است، افتخاری در این اثر سعی کرد با بهره‌گیری از موسیقی مناطقی چون جنوب (شهرهای خوانی) و صدایی متفاوت و البته حماسی، ظرفیت تازه‌ای از خود را بروز و ظهور دهد. در این آلبوم چند خواننده بوسنیایی (بکتاش علوی)، هندی (شریف غزل) و ایرانی این کار را همخوانی کرده‌اند.

عماد توحیدی: دف

بابک شهرکی: نقاره، تیمپانی، تومبا، تمپو

فواد توحیدی: دمام، تاس، درک، چوغرو، غوغا

وداد توحیدی: جوغ، دپ، دهل، مثلث، زنجیرپایه

بهنام شهرکی: دوطبله، داربواکا، کوزک، سه تاسه

جواد عیسی پور: نقاره کرمانی، کسر، چوسر، جیرجیرا

حامد شکیب خان: تبلاء، دلکی، دهلک نال، تک تکو

محمد میرکریمی: دسرکوتن، دهلک، کترا، دره

حسن شعبانی: طبل سرنواز، سنجک، کاسوره، چورگیر

امین رمضانی: پی‌په، دقک، توسلیک، دمپی

آزاده نوروزی: ماراکاس، خلخال، طبل، شرینگ

بنفسه نورانی: جلجل، ناقوس لوله‌ای، چوبک، چلک

علی ولی: طلبک، تاویل، قاشقابک

داوود علی: جوره، مرواس، ناقوس

سهراب فرح منش: جینگ، ترکی، کرب، بشقابک

علیرضا عزلتی: تalam، جاریگ، کوزه

شهرام رضایی: دایره، سنج، زنگ، زنگ باستانی

مهرداد فاضلی: تمبورین، انبرک، قوشانقرا

آئین شاهروodi: طبلک آفریقایی، جهله، سنج انگشتی

همخوان‌ها: بکتاش علوی، شریف غزل، آساره آستارکی، بابک شهرکی، وداد توحیدی، علی زارع، فضل الله شهرکی، محمدرضا

کاظمی فر و شانی سوندار

تنظیم: بابک شهرکی

ضبط: -

گاه نگاری: راز گشا .. خروش بحر

اجrai پرفورمنس: ۱۳۹۴ تالار وحدت از قطعه مشرق مطلق

تهیه کننده: بابک شهرکی

توحیدی سعی کرده است در این اثر با استفاده از ریتم‌های موسیقی‌های نواحی ایران، آفریقا، آمریکای جنوبی، حوزه بالکان و شبه قاره هند و استفاده از خواننده و گروه همسایان به عنوان خط ملودیک اثر به نوعی موسیقی فرامنطقة‌ای نزدیک شود که در آن هدف اصلی استفاده از ظرفیت‌های انواع موسیقی مناطق مختلف در جهت بیان و مقصود آهنگساز است. (ویکیدیا)

مدیر تولید: رضا مهدی

ضبط: بهنام شهرکی

خوشنویسی: سعید نقاشیان

نظرات و مسترینگ دیجیتال: بابک شهرکی

عکس: آئین شاهروodi

طرح جلد: فخریه خادم العلم^{۳۱}

^{۳۱}. در جلد پشت آلبوم از فرزاد ادبی، مریم مقدس و سمیه جعفری تشکر شده‌است.

۱- قلندروار- شعر ارفع کرمانی ۰۷:۳۵

امشب به کویت آمدم دانم که در وا میکنی
رحمی به این خونین دل رسوا رسوای رسوا میکنی
پیدای من باشد اگر در هر زمان در هر مکان
زاهد چرا بهر نشان ای وای و ای وای میکنی
ای دل بیا روزی اگر راه درست عاشقی دانم
با هر چی او قسمت کند صبر و مدارا می کنی
میچرخه میچرخد بسی بهر حساب هر کسی یک روز جبران می کند
جوری که با ما می کنی ، یک روز جبران می کند
امشب به کویت آمدم دانم که در وا میکنی
رحمی به این خونین دل رسوا رسوای رسوا میکنی

۲- آینه دل- ارفع کرمانی ۱۴:۵۰

یک روز از هم میدرم این پرده تزویر را
یک روز می پیچم بهم سرنشته تقدیر را
آینه دل بشکنم تا وقت دیدار رخش
صدبار هک سازم به دل تکرار این تصویر را
در حلقه‌ی دیوانگان پیر خرد بهر نشان
پیچید دور گردنم این حلقه‌ی زنجیر را
در مذهب آینه‌ها جایی ندارد کینه‌ها
برخیزد و برچین از جبین این ظلمت شب گیر را
ای ریسمان حلاج از باغ بالاتر بکش
بر سر در خورشید زن تندیس تکبیر را
میگفت گل با گلی اینجا نمیلرزد دلی
در دشنه‌ی منقار زن گلبانگ بی تاثیر را
یادش بخیر آن صبحدم دستان مان در دست هم
آهسته میگفتی به من آینه تقدیر را

۳- پای پیاده- فواد توحیدی ۰۵:۰۷

پای پیاده میرود هی هی .. هی هی
قافله‌ی نگاه من هی هی .. هی هی
تا برسد به چشم تو هی هی .. هی هی
ای مه شا مگاه من ای مه شامگاه من . مه شا مگاه من
پای پیاده میرود . قافله‌ی نگاه من
تا برسد به چشم تو . ای مه شا مگاه من
هزار حرف گفتنی دارم و دم نمی زنم
کاش شود بخوانی از پنجه نگاه من
پای پیاده میرود . قافله‌ی نگاه من
تا برسد به چشم تو . ای مه شا مگاه من
شب است خوش وسایه ها
وجدها خرابه ها میان این سیاهه ها
 فقط تویی پناه من فقط تویی پناه من
وقت سفر عزیز من ساز به دست من نده
اسیر مویه می شود مخالف سه گاه من
پای پیاده میرود قافله‌ی نگاه من
تا برسد به چشم تو ای مه شا مگاه من . ای مه شا مگاه من
پای پیاده میرود . قافله‌ی نگاه من
تا برسد به چشم تو . ای مه شا مگاه من
اگر چه رفته ای ولی قصه‌ی عشق ماندنیست
یا د تو مانده تا ابد در دل بی گناه من دل بی گناه من
پای پیاده میرود . قافله‌ی نگاه من
تا برسد به چشم تو . ای مه شا مگاه من
پای پیاده میرود . قافله‌ی نگاه من
تا برسد به چشم تو . ای مه شا مگاه من

۴- سلسله مو- ارفع السادات توحیدی ۰۵:۵۱

پیش آن سلسله مو مشت ما وا شده بود
وسط این همه کوه تیشه رسوا شده بود
همه در ساحل عشق تشنه می رقصیدند
روح مرموز عطش مثل دریا شده بود
باز غوغا شده بود باز غوغا شده بود
بهترین لحظه عشق با تو پیدا شده بود
باز غوغا شده بود باز غوغا شده بود
گرچه ای دف زن مست شیشه باده شکست
یک بغل مستی و نور قسمت ما شده بود
دیدم اهريمن شب در شب کشتن خویش
آنقدر می زده بود تا اهورا شده بود
رفته بودم به برش پیرهن پاره کنم
یوسف از فرط جنون چون زلیخا شده بود
گرچه ای دف زن مست شیشه باده شکست
یک بغل مستی و نور قسمت ما شده بود
دیدم اهريمن شب در شب کشتن خویش
آنقدر می زده بود تا اهورا شده بود
رفته بودم به برش پیرهن پاره کنم
یوسف از فرط جنون چون زلیخا شده بود
باز غوغا شده بود باز غوغا شده بود

۵- مشرق مطلق^{۳۲} - حامد حسین خانی ۰۶:۰۵

نام تو شد روشنی ذکر خموشان
هلله و هروله کوزه به دوشان
این همه تصویر توبی در شب روشن
تا که ببینم تو را آینه پوشان
حلقه گل حلقه دف حلقه ی گیسو
حلقه به حلقه است شب حلقه به گوشان
دامنه عشق تو چون دامن دریا
آمدنیم سوی تو چون رود خروشان
از دم تو زنده شود هستی عیسی
آب بقا را ز لبت شعله بنوشان
با خط می بر درب و دیوار نوشتم
چشم تو و حادثه ی باد خروشان
من اگر آن مغربی ام مشرق مطلق
جان مرا جامه ای از نور بپوشان
کیستی ای بر همگان سر سرآمد
کز همه جا میشنوم نام محمد

^{۳۲}. پاسداشت سال محمد بن مصطفی.

۶- بوی زنجیر - هادی سعیدی کیاسری ۰۴:۵۰

گرچه از شش جهت دچار توا
باز بی تاب و بی قرار توا
از تو هیچ ام سر فراغت نیست
هر چه آینه غبار توا
ادب بندگی می آموزم
جلوه های خدا یار توا
تا در آغوش مرگ می لغزم
زنده می دارد انتظار توا
هی هی ... هی هی
می فروشت حرام کرده به من
از ازل تا ابد خمار توا
اولین جلوه جنون منی
آخرین فرصت قمار توا
بوی زنجیر در مشام منی
نام گل بر لب بهار توا
کی وصال اختیار خواهی کرد
ای که مجبور به اختیار توا
ای که مجبور به اختیار توا
بوی زنجیر بر مشام منی ...
بوی زنجیر در مشام منی
نام گل بر لب بهار توا
اولین جلوه جنون منی
آخرین فرصت قمار توا
گرچه از شش جهت دچار توا
باز بی تاب و بی قرار توا
از تو هیچ ام سر فراغت نیست
هر چه آینه غبار توا
هر چه آینه غبار توا
گرچه از شش جهت دچار توا
باز بی تاب و بی قرار توا

۷- انعکاس سبز- ارفع کرمانی ۰۴:۴۸

از خود چو بیرون می شوم یارم بغل وا می کند
چون خویش را گم می کنم خود را هویدا می کند
در گیر و دار مستی دیشب ریود از من دلی
چشممش گواهی می دهد ابروش حاشا می کند
چون پنجه آشفته مو از زلف بیرون می کشد
یک شهر دل در پیچ و تاب طره اش جا می کند
در زیر پای بوته هرزی شقایق له شده
اما برای ماندن سرخش تقلا می کند
در سینه های صیقلی هر لحظه گردد منجلی
کاری که با موسی دمی در طور سینا می کند
آیینه ای دق کرده ام در حسرت دیدار تو
یک انعکاس سبز تو صد عقده را وا می کند
آیینه ای دق کرده ام در حسرت دیدار تو
یک انعکاس سبز تو صد عقده را وا می کند

۸- تب و جنون^{۳۳} - هادی سعیدی کیاسری ۰۶:۲۷

مبارکت ای صبور شبها به صبح تابان رسیدی آخر
ز تن پراکندگی گذشتی به مطلق جان رسیدی آخر
سری نداری تنی نداری به غیر خود دشمنی نداری
سری نداری تنی نداری به غیر خود دشمنی نداری
شمیم پیراهنی نداری
شمیم پیراهنی نداری ولی به کنعان رسیدی آخر
شمیم پیراهنی نداری ولی به کنunan رسیدی آخر
مبارکت ای صبور شبها به صبح تابان رسیدی آخر
ز تن پراکندگی گذشتی به مطلق جان رسیدی آخر
ز تن پراکندگی گذشتی به مطلق جان رسیدی آخر
در یچه ای شعله ور گشودی
به عشق و آتش جگر گشودی
ز بستر سینه پر گشودی
به زیر دندان
به زیر دندان رسیدی آخر
شکفته در شعله های خون است
گدازه های تب و جنون است
هزار ابر از دلت برآمد
هزار ابر از دلت برآمد
به گل به باران رسیدی آخر
تو خواب سرسبز ریشه بوده
بهار فردای بیشه بودی
در ابتدای همیشه بودی
ولی به پایان رسیدی آخر
در ابتدای همیشه بودی
ولی به پایان رسیدی آخر ...

^{۳۳}. این قطعه به روح استاد محمد حسین سر آهنگ از استاد موسیقی افغانستان تقدیم شده است.

پروفایل:

نام آلبوم: شب کوچه ها

سال انتشار: ۱۳۸۹

نوع: استودیویی

سبک: سنتی

شماره مجوز: ۶۵۱۰

گذ کتابخانه ملی: ۱۴۴۹ و

حق کپی رایت: شرکت پنج برگ هنر

مدّت زمان: ۴۳ دقیقه و ۵۵ ثانیه

تعداد قطعات: ۸ قطعه

۱- شب کوچه ها -۲- سلام ای مست -۳- کعبه دل -۴- تو خنده ام، تو گریه ام -۵- صبحتان بخیر مردم -۶- شمع و شکر -۷- به کجا چنین شتابان -۸- شب بو

ترانه‌سراها: شهرام دانش، علیرضا قزوه، لیلا کسری، مشقق کاشانی، مولانا، طهمورث پورشیرمحمد

آهنگساز: فریدون خوشنود

نوازندگان:

بهنام ابطحی، پیام طونی، بهزاد رواقی، مسعود همایونی، محمود فرهمند، میثم مروستی، پدرام فریوسفی، پریچهر خواجه،
کریم قربانی، نازپری خواجه، بابک یوسفی

تنظیم: بهنام ابطحی، حسین فاضل، پیام طونی، میثم مروستی

ضبط:

گاه نگاری:

۱. شب کوچه ها - ۰۵:۳۹

سبو شکسته مست عشق؛ در به در کوی توام
مست می ام اما هنوز؛ لب تشنه‌ی روی توام
سبو شکسته مست عشق؛ در به در کوی توام
مست می ام اما هنوز؛ لب تشنه‌ی روی توام
ای تو که اسمت با منه، بی تو کجا سفر کنم؟
زنده به اسم تو شدم؛ نمیشه بی تو سر کنم
بی تو کجا سفر کنم؟
میخواه همه خبر بشن...
عاشق تر از من کسی نیست
دل سوخته اما تشنه‌ی دوباره سوختن کسی نیست!
عاشق تر از من کسی نیست!

۲. سلام ای مست مست

سلام ای مست مست
ای مست خم هستی
سلامت میکنم ساقی ساقی
اگر هوشیار اگر مستی
سلام ای مست مست
ای مست خم هستی
سلامت میکنم ساقی
اگر هوشیار اگر مستی
سلام ای ساقی مستان
سلام ای جمع بی دستان
که می نوشید و می رقصید در غوغای بی دستی
در غوغای بی دستی
سلام ای ساقی مستان
سلام ای جمع بی دستان
که می نوشید و می رقصید در غوغای بی دستی
دری از غیب وا شد، بسته شد دست تو پیدا شد
به روی ما گشودی در، گشودی در
به روی غیب در بستی
به دیدار تو می آییم
مست مست مست امشب
نماز وصل می خوانیم
نماز وصل می خوانیم
در بیداری و مستی
در بیداری و مستی
مست مست مست امشب
به هستی هرچه جزء مستی سنت رنگ نیستی دارد
که ما گشتهیم
چیزی غیر مستی نیست در هستی
نیست در هستی
سلام ای مست مست ...

۳. کعبه دل ۵:۵۰

من چو باد نوبهاران
همنوای بی قراران
پر کشیدم ز آشیان ها
از دیار بی نشان ها
همدم آشفته حالم
در به در افتان و خیزان
من چو باد نوبهاران
همنوای بی قراران
پر کشیدم ز آشیان ها
از دیار بی نشان ها
همدم آشفته حالم
در به در افتان و خیزان

۴. تو خنده ام تو گریه ام ۰۵:۵۷

تو خنده هام، تو گریه هام،
عشق تو هم صدای من
دو همزبون، دو مهربون،
اسم تو رو لبای من
تو رنگ مهتابی و اسم
شبا که مهتاب میزنه
برام همون سپیده ای
سحر که آفتاب میزنه
اسیر دیوونگی ام حلقه بزن به پای من
میخواهم به آسمون بره صدای گریه های من
به روزگار عاشقون، دلی که بی تب نمیشه
شبی که گریم نگیره اسم شبم شب نمیشه
تو خنده هام، تو گریه هام،
عشق تو هم صدای من
دو همزبون، دو مهربون،
اسم تو رو لبای من
تو رنگ مهتابی و اسم
شبا که مهتاب میزنه ...
هر که در سینه دلی داشت
به دلداری داد
دل نفرین شده ای ماست
که تنهاست یار
که تنهاست هنوز
زهره تویی تو آسمان
خاکی بی ستاره من
اشاره کن به عاشقان
عاشق یک اشاره من
به دست تو نمیرسه
وای که شکسته دست من
شراب صد ساله میخواهد
این دل می پرست من

۵- صبحتان بخیر مردم ۰۵:۲۱

با دل شکسته رفتم رو به مشرق تبسم
ناگهان رسیدم اینجا، صبحتان به خیر مردم!
دیشب از شما چه پنهان، سر زدم به کوی مستان
گفتمن السلام یا می! گفتمن السلام یا خُم!
ساقی قدح به دستان، خنده زد به روی مستان
یعنی اجر می پرستان پیش ما نمی شود گم
عاشق و درازدستی، مستی و سیاهمستی
آدم و دوباره عصيان، آدم و دوباره گندم؟
عقل هیزم است هیزم، عشق آتش است آتش
آتش آورید آتش، هیزم آورید هیزم

۶ شمع و شکر ۰۵:۴۲

من غلام قمرم غیر قمر هیچ مگو
پیش من جز سخن شمع و شکر هیچ مگو
سخن رنج مگو جز سخن گنج مگو
ور از این بی خبری رنج مبر هیچ مگو
دوش دیوانه شدم عشق مرا دید و بگفت
آمدم نعره مزن جامه مدر هیچ مگو
گفتم ای عشق من از چیز دگر می ترسم
گفت آن چیز دگر نیست دگر هیچ مگو
من غلام قمرم غیر قمر هیچ مگو
پیش من جز سخن شمع و شکر هیچ مگو
گفتم این روی فرشته است عجب یا بشر است
گفت این غیر فرشته است و بشر هیچ مگو
گفتم ای دل پدری کن نه که این وصف خدا است
گفت این هست ولی جان پدر هیچ مگو

۷. به کجا چنین شتابان ۳:۵۷

دارم حس میکنم نورو که همزاد نفسه‌امه

همزاد نفسه‌امه

برای من سرآغازی به معنای سرانجامه

معنای سرانجامه

از این خواب زمستونی شبیه غنچه پامیشم

دلم گرمه که با خورشید، دوباره هم‌صدا می‌شم

دارم حس میکنم نورو که همزاد نفسه‌امه

همزاد نفسه‌امه

برای من سرآغازی به معنای سرانجامه

معنای سرانجامه

امید آغاز این راهه رهایی نقطه‌ی آخر

حقیقت داره پس عشقو، باید باور کنم باور کنم باور

منم مثل پرستوها که بر میگردن از صhra

دارم ابرازو می‌شمارم به شوق دیدن دریا

دارم حس میکنم نورو که همزاد نفسه‌امه

همزاد نفسه‌امه

برای من سرآغازی به معنای سرانجامه

معنای سرانجامه

من از آئینه می‌پرسم مسیر روشنی هارو

غبار از چهره می‌گیرم می‌خوام زیبا بشم از نو

یه عالم آرزو دارم برای بودن و موندن

دوباره خوندنی می‌شه کتاب لحظه‌های من

دارم حس میکنم نورو که همزاد نفسه‌امه

همزاد نفسه‌امه

برای من سرآغازی به معنای سرانجامه

معنای سرانجامه

.۸ شب بُو

امشیم یکی از اون شبهاست

که غرق تب تاب

صدای گریه شب بوها می زاره بخوابم

نگاه کن به باغچه ای ما که گل هاش مثل روزن

لاله عباسی ها شو شعمدونی هاش دارن می سوزن

هرجا بید مجنونه اونجا خیابونش قشنگکه

امشیم هم یکی از اون شب هاست

که بارونش قشنگکه

دیدی بید ها وقتی بارون می خورن چه حالی دارن

زیر بارون عاشقای عاشقای مثل من چه حالی دارن

گریه ماه نگاه کن چشاشو بسته ستاره

چتر بارونی می خوام چکار بگویارون بیاره

امشیم یکی از اون شبهاست

که غرق تب تاب

صدای گریه شب بوها می زاره بخوابم

پروفایل:

نام آلبوم: خنده بارون

سال انتشار: تابستان ۱۳۸۰

نوع: استودیویی

سبک: سنتی

شماره مجوز: ۴/۳۳۷۵ ت

گذ کتابخانه ملی: ۱۶۹۴ و

حق کپی رایت: موسسه آواز بیستون

مدّت زمان: ۴۸ دقیقه و ۳۸ ثانیه

تعداد قطعات: ۸ قطعه

۱- بهار زندگی ۲- مثل کبوتر ۳- ناله در زنجیر ۴- شبی با این دل شیدا ۵- مثل سحر ۶- یه قصه ۷- آه بی نوا ۸- آشفته
کاکل

آهنگساز: مهرداد پازوکی

نوازندگان:

عود: ارسلان کامکار

کنترباس: علیرضا خورشید فر

ویلن: مجتبی میرزاده- سینا جهان آبادی- مهیار فیروز دخت

قانون: سیمین آقا رضی

با قلاما و سه تار: شهریار فریبوسی

دف و دایره: رضا فهیمی

پیانو: سامان احتشامی

سنتور: مجید اخشابی

تار: مسعود خادم

نی: پاشا هنجنی

تنبک: آشفته کاکل و مثل سحر - کامبیز گنجه ای

تبک: یه قصه و مثل کبوتر - بهنام ابطحی

تنظیم:

ضبط: استودیو صبا و بل

گاه نگاری:

طراح و اجرا: سبز علی عزیزی

مدیر تولید: محمد علی عزیزی

صادابرداران: ایرج فهیمی - رضا شاه بیگی

۱- تصنیف بهار زندگی- شعر حسین منزوی ۴۵:۵

در بهار زندگی رفتی سفر تو بی خبر

ای مانده بر کاشانه ام جای تو خالی

نازنین دردانه ام نشکن دل دیوانه ام

ای در خزان خانه ام جای تو خالی

من که خود یار توام از جان خریدار توام

ای نازنین از من چه خواهی؟

بر تو من رو کرده ام با عشق تو خو کرده ام

دیگر جز این از من چه خواهی؟

بی تو آهنگ محبت در فضای خانه من مرده آری

ناز دلبر

قاب عکس پر غباری پیش چشمم از تو دارم یادگاری

ناز دلبر

ای دو چشمت آسمان آرزوهای محالم

پر نگیرم تا غم تو می زند سنگی به بالم

ای گشوده بی خبر همچون پرستو بال و پر

تانا کجا کردی سفر آخر کجایی؟

انتظار من مگر هرگز نمی آید به سر

کی سوی من ای همسفر پر می گشایی؟

بهترین تصویر عمرم عکس ناز نازنینی از نخستین دیدن توست

خوشترين آهنگ عمرم یادگاري دلندين اولين خندидن توست

کاش بیایی از سفر تا من به عشق با تو بودن پر درآرم

ناز دلبر

کاش تو باشی پشت در تا من به شوق در گشودن پر درآرم

ناز دلبر

ای دو چشمت آسمان آرزوهای محالم

پر نگیرم تا غم تو می زند سنگی به بالم

ای گشوده بی خبر همچون پرستو بال و پر

تانا کجا کردی سفر آخر کجایی؟

۲-تصنیف مثل کبوتر- شعر اکبر آزاد ۰۵۰۰۶

غنجه با ظرافت باغ پر از لطافت

مهمنون نا خوندتو کی میبری ضیافت

ای گل با محبت دل به تو کرده عادت

راز هزار و یک شب از تو شفتن داره

خنده بزن که غنجه میل شکفتن داره

گاهی با نگات با اون گریه هات

محشر میکنی شب تنها ییمو

بی فرداییمو پر پر میکنی

چون ابر بهار میگریونمت میخندونیم

من هر چی بگم از رو سادگی باور میکنی

برگی بر آبم بی تو خرابم

خورشید روشن در خنده تو

بی تو غریبیم یار نجیبیم

عمری دل من شرمنده تو

خوب قدیما یار هنوزی

با آتبیش من تا کی میسوزی

مثل بیابون من تنها نشستم

دریا به دریا در یادتو هستم

همخونه من ای خوب ساده

فانوس آهی در تاریک جاده

می رفتم از دست گر تو نبودی

دستم گرفتی با پای پیاده

مات نگاهم

مثل کبوتر

میل تو دارم

نه آب و دونه

دلواپسم من

برگرد به خونه

۳- آواز- ناله در زنجیر- سه تار جلال ذوالفنون/ شعر بیدل ۰۷:۰۲

هر کجا گل کرد داغی بر دل دیوانه سوخت
این چراغ بیکسی تا سوخت در ویرانه سوخت
عالم از خاکستر ما موج ساغر میزند
چشم مخمور که ما را اینقدر مستانه سوخت
حسن یک مژگان نگه را رخصت شوختی نداد
شمع این محفل طپشها در پر پروانه سوخت
مزده وصل تو شد غارت گر آسایشم
خواب در چشم همان شیرینی افسانه سوخت
وضع دنیا هیچ بر دیوانه تأثیری نکرد
بیشتر این برق عبرت خرم من فرزانه سوخت
داغ دل شد رهنمای کوه و هامون لاله را
سر بصرها میزند هر کس متاع خانه سوخت
برق ناموس محبت را چو داغ آئینه ام
من بخاکستر نشستم گر دل بیگانه سوخت
مستی چشم ترا نازم که برق حیرتش
موج می را چون نگه در دیده پیمانه سوخت
بسکه خوبانرا زرشک جلوه ات داغست دل
میتوان از آتش سنگ صنم بتخانه سوخت
دور چشم بد زیانکار زمین الفتم
مزرعی دارم که باید چون سپندم دانه سوخت
روزها در نفس خون کرد استغنای
دل ناله در زنجیر از تمکین این دیوانه سوخت
بسمل آن طایرم (بیدل) که در گلزار شوق
چون شرار از گام پرواز بیتابانه سوخت

۴-تصنیف-شبی با این دل شیدا-شعر مشق کاشانی ۱۴:۶

شبی با این دل شیدا
دمی بنشین چو گل زیبا
به باغ زندگانی
دراین حال و هوای خوش
که نی دارد نوای خوش
رها کن سرگرانی
تو بودی در کمین آری تو بودی
تو بودی نگارا که دلم با غمزه ای جانا ربودی
ربودی نگارا
ربودی نگارا
تو بودی در کمین آری تو بودی
من ای بی وفا
من ای بی وفا
نشستم به خاک راهت
بر جان زد شرر
بر جان زد شرر
مرا بر قی از نگاهت
تو روزی نازنین دل را شکستی
گل من کجایی
گذشتی از منو هر جا نشستی
گل من کجایی
تو بودی در کمین آری تو بودی
تو بودی نگارا که دلم با غمزه ای جانا ربودی
ربودی نگارا
ربودی نگارا
تو بودی در کمین آری تو بودی

۵- تصنیف مثل سحر - شعر اکبر آزاد ۴:۵۸

نرگس گل خمار اون دو تا چشم مستت / عطر نفس های تو
نرخ گل و شکسته / مثل چراغ جادو
نرگس اون از همه سو / راه فرارو بسته
مثل سحر نگاهت / کی به شبم می تابه
چشم تو وقتی بسته است / بخت منم تو خوابه
سخته تو را ندیدن / بعد تو تنها یی من مثل یه
یه باغ گیلاس / چشم تو گیراست
ناز و فرباست / مثل طلا که پاکه
صیح سلامت / شور قیامت
این قد و قامت / چه منتش به حاکه
من بی تو یک عصر دلتنگم / پاییزم ، پاییزی بی رنگم
زیباترازخواب و رویایی / که یک شب در خوابم می آیی
گلهای خندند / وقتی می خندی
دست و پای غم / با شادی می بندی
بر دنیا می خندی / با من می گوید
چشم بیمارت / امی دونم دور نیست
روز دیدارت / چشم من هر شب
مونده بیدارت / من می سوزم تا روز دیدارت
عطر مریم و باغ نسترن / امی رسم به تو
می رسی به من / نرگس گل خمار اون دو تا چشم مستت
عطر نفس های تو / نرخ گل و شکسته
مثل چراغ جادو / نرگس اون از همه سو
راه فرارو بسته / مثل سحر نگاهت
کی به شبم می تابه / چشم تو وقتی بسته است
بخت منم تو خوابه / سخته تو را ندیدن
بعد تو تنها یی من مثل یه

۶- تصنیف یه قصه- شعر اکبر آزاد ۰۵:۲۵

نی و نای چوپون
سحر خروس خون
ابرای بیابون
می گن تو قصه بودی
همه رودخونه ها
دشت گلپونه ها
حتی کوه و صحرا
همه می دونن که تو بودی که غزل های شب جدایی رو سرومدی
دیگه از شهر تو
سر شب یا سحر
تا خبردار بشی
رفته ام بی خبر
نمی خوام قصه مون دوباره آفتایی شه
آسمون نگات برای من آبی شه
نمی گم قصه مو
که دلت خون می شه
خوب اگه بشنوه
دیگه هامون می شه
یادته اون روزا
هر کجا
چون دو دلداده با هم بودیم
دل اندازه یه بیابون که نیست
درد من ای خدا از تو پنهون که نیست
مثل پروانه ها
ما رها
غافل از رنج عالم بودیم
دل دیوونه چون شب زده ها سایه به سایه توی راه تو بود
یه معما شده که این جدایی کار من یا که گناه تو بود
حالا هر چی که بود
حالا هر چی که هست
از تو هر خاطره
تنها دل ما شکست

۷- آواز آه بینوا- دو بیتی بابا طاهر ۰۸:۴۸

من آن آزرده‌ی بی خانمانم
من آن محنت نصیب سخت جونم
من آن سرگشته خارم در بیابون
که هر بادی و زش پیشش دونام
عزیزوم نازنینم نازنینم
قدم پای ز پر غصم خندیم
چو محنت کشید در درک کم بید
مه هرگز از غم آزادی ندیدوم
دل بی طالع ما کو غم بید
خدا بی کشکانوم نازنینوم نازنینوم
بمیرم بمیروم تا تو چشم تر نبینی
شاراه آه با آذر نبینی نبینی
چونان از آتش عشقت بسوزوم
که از ما رنگ خاکستر نبینی

۸-تصنیف آشته کاکل-اکبر آزاد ۰۵:۲۲

بگو از کجایی تو آشته کاکل
که شور صدایی توی بغض بلبل
تبسم نکردی تحمل نکردم
تو شب گریههامو نکردی تحمل
بگو از کجایی تو آشته کاکل
که شور صدایی توی بغض بلبل
تبسم نکردی تحمل نکردم
تو شب گریههامو نکردی تحمل
تو از قصههای کدوم سرزمینی
که بر درد آدم تو حواترینی
چو آهی دشتی رمیدی دویدم
غبار تو را من نفس می کشیدم
بیا ببین نالههای من
به نیمه شب با خدای من
بیا ببین نالههای من
به نیمه شب با خدای من
تو را مثل شبنم رو برگا نوشتم
دلم با تو خندید شدی سرنوشتمن
چو آهی دشتی رمیدی دویدم
غبار تو را من نفس می کشیدم
چرا دل ندادی چرا دل سپردم
چرا بی تو زنده چرا از تو مردم
تو را مثل شبنم رو برگها نوشتمن
دلم با تو خندید شدی سرنوشتمن
چو آهی دشتی رمیدی دویدم
غبار تو را نفس می کشیدم
چرا دل ندادی چرا دل سپردم
چرا بی تو زنده چرا از تو مردم
مثل قناری در قفس سوز تو را پرپر زدم
پنهون ز تو آتیش دل در زیر خاکستر زدم

پروفایل:

نام آلبوم: تو می آیی

سال انتشار: ۱۳۸۵

نوع: استودیویی

سبک: سنتی

شماره مجوز: ۳/۵۳۱۱

گد کتابخانه ملی: ۹۸۵۶ و

حق کپی رایت: آواز بیستون

مدّت زمان: ۴۰ دقیقه و ۴۰ ثانیه

تعداد قطعات: ۸ قطعه

۱- دنیا دنیا -۲- قدر -۳- دلبر -۴- تو ندیدی مرا -۵- شیرین من کجایی -۶- تو میایی -۷- زیر قطره باران -۸- تب عشق

آهنگساز: حسن میرزا خانی

نوازندگان: گروه قدح

ویلن: پیام طونی - حسن میرزا خانی

کنتریاس: علیرضا خورشیدفر

ویلنسل: کریم قربانی

فلوت: ناصر رحیمی

ابو: فرشید حفظی فرد

گیtar و سازهای کوبه ای: غلامرضا میرزا خانی

سه تار آیدین علیا نسب

سنتور: حسن میرزا خانی

دیوان- سید محمد جاسمی

تار آذری: شهریار صدیق

کمانچه: فریده میرزا زاده

قانون: سیمین آقارضی

پیانو و سازهای الکترونیک: غلامرضا صادقی

تنظیم:

قطعه های: دنیا دنیا و تو می آیی- غلامرضا صادقی- حسن میرزا خانی

قطعه ای: شیرین من کجایی- سهیل ایوانی

ضبط: استودیو ترانه

صدا بردار: حسین صادقی

مستر مستر لینگ: ابوالفضل صادقی

مدیر تولید: سبز علی عزیزی

تهیه و تدوین: محمد علی عزیزی

آهنگ و تنظیم: حسن میرزا خانی

گاه نگاری:

۱- دنیا دنیا- شعر اهورا ایمان ۰۵:۵۰

ای عطر نامت جاری بر لب من
روشن تر از ماه رویت در شب من
گیسو بیافشان تا شب سر بگیرد
چهره مپوشان تا دل پر بگیرد
ای با تو عاشق تر زیباتر دنیا دنیا
بر تشنه کامی ها جاری شو دریا دریا
بازا و زیبا کن دریا کن دل را دل را
ای از تو دل آینه وار با من بمان بر من ببار
تا پرکشد با تو نسیم تا گل کند با تو بهار
وقت شب آینه مرا صبح سپیدی
چهره مپوشان که مرا عمر امیدی
رویا رویا درخواب منی روشن روشن مهتاب منی
رویا رویا درخواب منی روشن روشن مهتاب منی
ای عطر نامت جاری بر لب من
روشن تر از ماه رویت در شب من
گیسو بیافشان تا شب سر بگیرد
چهره مپوشان تا دل پر بگیرد
ای با تو عاشق تر زیباتر دنیا دنیا
بر تشنه کامی ها جاری شو دریا دریا
بازا و زیبا کن دریا کن دل را دل را
اشکم توبی آهم توبی مهرم توبی ماهم توبی
عشق منو ایمان من روحمن توبی راهم توبی
وقت شب آینه مرا صبح سپیدی
چهره مپوشان که مرا عمر امیدی
رویا رویا درخواب منی روشن روشن مهتاب منی
رویا رویا درخواب منی روشن روشن مهتاب منی

۲- قدح- دو بیتی قدیمی ۴:۴۱

قدح را به سر کنید، یا قدح را به سر کنید
شب را سحر کنید، غم دنیا را از سر به در کنید
غم دنیا را از سر به در کنید
الا ای یار، خطر دارد جدایی
نهال بی ثمر، دارد جدایی
بیا که ما و تو، یک جای نشینیم
که مرگ بی خبر، دارد جدایی
قدح را به سر کنید، آی قدح را به سر کنید
شب را سحر کنید، غم دنیا را از سر به در کنید
غم دنیا را از سر به در کنید
زندگی چیست، خون دل خوردن
زیر دیوار آرزو مردن، زیر دیوار آرزو مردن
رسم دورنگی آیین ما نیست
یک رنگ باشد روز و شب من
یک رنگ باشد روز و شب من
گذشت آن که تو سalar دلبران بودی
خدای عشق من و یار دیگران بودی
گذشت آن که ز درگاه خویش می راندی
مرا به تلحی و شیرین دیگران بودی
قدح را به سر کنید، یا قدح را به سر کنید
شب را سحر کنید، غم دنیا را از سر به در کنید
غم دنیا را از سر به در کنید
الا ای یار، خطر دارد جدایی
نهال بی ثمر، دارد جدایی
بیا که ما و تو، یک جای نشینیم
که مرگ بی خبر، دارد جدایی
قدح را به سر کنید، آی قدح را به سر کنید
شب را سحر کنید، غم دنیا را از سر به در کنید
غم دنیا را از سر به در کنید

۳- دلبر: محلی شیرازی ۱۷:۴۰

دلم امشو به تنهاي خود خو کرده اي جونم واي دلبر
ياد چشمون سياهش منو جادو کرده آئي جونم واي دلبر
دلم پيش پر ميزنه به هر دري در ميزنه
به هرخونه سر ميزنه دلم دلم دلم
خدا مهرbone يار عاشقونه دل مو جوونه
خدا خدا خدا، خودش خوب ميدونه که
بر جون عاشق جدایی گرونه خدا خدا خدا
هنو از دست غمش دیده اي ما گريونه آئي جونم واي دلبر
بعد عمری هنوم مرغ دلم نالونه آئي جونم واي دلبر
ميرم ميگردم سر به سر دشت و دمن کوه و کمر
ميرم از او گيرم خبر ميرم ميرم ميرم
خدا مهرbone يار عاشقونه دل مو جوونه
خدا خدا خدا، خودش خوب ميدونه که
بر جون عاشق جدایی گرونه خدا خدا خدا
خداوندا دلم يه جايی بنده آئي گلم همو جايی که ايوونش بلنده
همو جايی که دلخواهم صنوبر همو جايی که او بالا بلنده
خدا مهرbone يار عاشقونه دل مو جوونه
خدا خدا خدا، خودش خوب ميدونه که
بر جون عاشق جدایی گرونه خدا خدا خدا

۴- تو ندیدی مرا - ساغر شفیعی ۰۴:۴۳

هر چه شکفتم تو ندیدی مرا
رفتی و افسوس نچیدی مرا
ماندم و پژمرده شدم ریختم
تا که به دامان تو آویختم

هر چه شکفتم تو ندیدی مرا
رفتی و افسوس نچیدی مرا
ماندم و پژمرده شدم ریختم
تا که به دامان تو آویختم

"دامن خود را متکان ای عزیز"
این منم ای دوست به حاکم مریز"
دامن خود را متکان ای عزیز
این منم ای دوست به حاکم مریز

وای مرا ساده سپردی به باد
حیف که نشناخته بردى ز یاد
حیف که نشناخته بردى ز یاد
همسفر بادم از آن پس مدام

میگذرم بی خبر از بام و شام
میرسم اما به تو روزی دگر
پنجه را باز گذاری اگر

۵- شیرین من کجایی ۴۹:۵

آی امان امان امان آی آخ جان امان
رفتی تو و رفتی تو و جای تو را از یاد تو آکنده ام
تصویر زیبای تو را، تصویر زیبای تو را بر سنگ و صخره کنده ام
انگار که روح فرهاد ز بیداد ز بیداد سر داده ناله بر باد
شیرین من کجایی شیرین من کجایی شیرین من کجایی
از بیستون می آید صدایی
امان از این جدایی شیرین من کجایی
فرهادم و فریاد من تا آسمان ها میروند
همراه یادت یاد من تا بیزمان ها میروند
امان از این جدایی شیرین من کجایی
ای هر ستون از بیستون با نقش تو آذین شده
ای کام بخت تیره گون با نام تو شیرین شده
با شوق دیدن تو سر تا به پا نگاهم
تا نقش خود ببینی در چشم بی گناهم
میگرمت هر شب خبر شیرین من کجایی
میپرسمت از هر سحر شیرین من کجایی
میپرسمت از هر سحر شیرین من کجایی
گویی هنوز هم تیشه ام با صخره دارد گفتگو
تا که بگیرد بیستون از خون سرخم آبرو
از بیستون می آید شبانه شبانه
عشقی که می سراید با گریه این ترانه
هر سو نسیمی می وزد ویران ترا از ویران منم
هر سایه اینجا میخزد چون روح سرگردان منم
امان از این جدایی شیرین من کجایی

۶- تو می آیی +۴۹

چو مرغ شب خواندی و رفتی
دلم را لرزاندی و رفتی
شنیدی غوغای طوفان را
ز خواندن وا ماندی و رفتی
به باغ قصه به دشت خواب
سایه‌ی ابریست در دل مهتاب
مثل روح آزرده‌ی مردانه
دلم را لرزاندی و رفتی
چو مرغ شب خواندی و رفتی
تو اشک سرد زمستان را
چو باران افشناندی و رفتی
سیاه شب لاله افshan شد
کویر تشنه گلستان شد
تو می آیی آیی تو می آیی آیی تو می آیی وای تو می آیی
ز باغ قصه به دشت خاک
ز راه شیری پر مهتاب
تو میباری چون گل باران
به جان نیلوفر مردانه
سیاه شب لاله افshan شد
کویر تشنه گلستان شد
تو میایی وای تو میایی آیی تو میایی وای تو میایی

۷- زیر قطره (چتر) باران ۱۵:۴۰

زیر چتر سبز باران برگ لرزان درختان
آید به یادم دوباره کوچه باخ پرسه ها مان
می تراوید از نگاهت شور و شرم کودکانه
می سرودم زیر باران از نگاه تو ترانه
اگر از آنهمه شوق و آرزو مانده در قلب تو هم بگو بگو
زمزمه کن همه را به گوش من تا بگیرم بوی باران
گل همیشه بهار من بیا با گل خنده کنار من بیا
تا همه هستی ام از حضور تو گل کند همچون بهاران
دم به دم افسانه میخواند در کنار گوشمان باد
نعمه های عاشقی را باد و باران یادمان داد
می توانستم چو لبخند بر لبانت جان بگیرم
یا بلغزم همچو اشکی کنج لبهایت بمیرم
اگر از آنهمه شوق و آرزو مانده در قلب تو هم بگو بگو
زمزمه کن همه را به گوش من تا بگیرم بوی باران
گل همیشه بهار من بیا با گل خنده کنار من بیا
تا همه هستی ام از حضور تو گل کند همچون بهاران
در دل شب دیده‌ی بیدار من بیند آن یاری که دل را آرزوست
چون باید پیش پیش مرکبیش مرغ شب آوا بر آرد دوست

ز فراقت میسوزم همه شب در تنهاي
به اميدی بنشستم که تو شاید باز آيی
من اگر عاشق گشتم به هواي تو بود
به خدا شور عشقت دل من بربود
تب عشقت جانم را همه شب میسوزاند
چه کسی در اين عالم غم من را میداند؟
عشق تو زده آتش بر دلم، لحظه اي بنشين در محمام
اي شکفته در آوایم صبح روشن فردایم، خواب خوب من رویا هایم
چلچراغ من خورشیدم سایه سار من اميدم
با تبسمت خنديدم از شکفتنت گلها چيدم
ديگرم تو مسوزان بيش از اين، جان من به فدایت نازنين
لحظه اي نتوانم بي تو زنده بمانم عاشقانه بگويم عاشقانه بخوانم
بي تو من به دو عالم سرگردانم، عاشقی سخن من جان من ز تو روشن
چون روی ز کنارم بي سامانم
عشق تو زده آتش بر دلم، لحظه اي بنشين در محمام
اي شکفته در آوایم صبح روشن فردایم، خواب خوب من رویا هایم
چلچراغ من خورشیدم سایه سار من اميدم
با تبسمت خنديدم از شکفتنت گلها چيدم

پروفایل:

نام آلبوم: امان از جدایی

سال انتشار: ۱۳۷۶

نوع: استودیویی

سبک: کلاسیک ایرانی

شماره مجوز: ۴/۲۲۹۶ ت

گذ کتابخانه ملی: ۶۹۵ و

حق کپی رایت: موسسه فرهنگی و هنری آواز بیستون

مدّت زمان: ۵۸ دقیقه و ۵۱ ثانیه

تعداد قطعات: ۸ قطعه

۱- تصنیف ای گل ناز من ۲- تصنیف تنبیده یاد تو ۳- تصنیف حرام ۴- تصنیف شب هجران ۵- تصنیف جدایی ۶- تصنیف ای عشق ۷- تصنیف شب مهتابی ۸- تصنیف گل من چندین

آهنگساز: محمد جلیل عندهلیبی

نوازنده‌گان: گروه مولانا

ویولن: مجتبی میرزاده، مینا افتاده، سیمین آقارضی، ارسلان کامکار، کاظم عالمی، علی چراغچی و ساغر کتابچی سنتور: محمد جلیل عندهلیبی

ویولن آلت: سیاوش ظهیرالدینی

ویولن سل: کریم قربانی

دف: احمد خاک طینت، فرهاد عندهلیبی و فرزاد عندهلیبی

نی: بهزاد فروهری و فردین لاهورپور

کنترباس: علیرضا خورشیدفر

تار: امیرحسن رضا

عود: جمال جهانشاد

فاکوت: محسن افتاده

تبک: کامبیز گنجه‌ای و سالار عنده‌لیبی

صدابردار: رضا شاه بیگی

ضبط: استودیو صبا

گاه نگاری: زیباترین ... افسانه

تهیه کننده: محمد علی عزیزی

ضبط موسیقی: رضا شابیگی

۱- تصنیف شاخ شمشاد (ملودی کوردی)- اشعار بابا طاهر- بیژن ترقی ۴:۵۵

ای گل ناز من نغمه ساز من
بی خبر مانده ای از من و راز من
ز بوی زلف تو مفتونم ای گل
ز رنگ روی تو دل خون ای گل
من عاشق ز عشقت بی قرارم
تو چو لیلی و من مجنونم ای گل
دل ما بی تو دائم بی قراره
به جز آزار مو کاری نداره
سر و آزاد من کی کنی یاد من
خم شده قالمتم شاخ شمشاد من
عزیزم از غم و درد جدایی
به چشمونم نمونه روشنایی
گرفتارم به دام غربت و درد
نه یار و همدمی نه آشنایی
گل من یار من تویی دلدار من
یار من یار من تویی غمخوار من
سر راهت نشینوم تا تو آیی
در شادی به روی ما گشایی
آید روزی به روز ما نشینی
بیینی تا چه سخته بی وفایی
دل ما بی تو دائم بی قراره
به جز آزار مو کاری نداره
جان جانان من عشق سوزان من
برده ای از نظر عهد و پیمان من
بی تو اشکم ز مژگان ته آییه
بی تو نخل حیاتم بی بر آیه
بی تو در کنج تنها یی شب و روز
نشینوم تا که عمر مو سر آیه

۲- تصنیف تنیده یاد تو (دشتی)^{۳۴} - شعر ابوالقاسم لاهوتی

تنیده یاد تو در تار و پودم، میهن، ای میهن!
بود لبریز از عشقت وجودم، میهن، ای میهن!
تو بودم کردی از نابودی و با مهر پروردی
福德ای نام تو بود و نبودم، میهن، ای میهن!
فزونتر گرمی مهرت اثر می کرد چون دیده
به حال پر عذابت می گشودم، میهن ای میهن
به هر مجلس به هر زندان، به هر شادی به هر ماتم
به هر حالت که بودم با تو بودم، میهن، ای میهن!
اگر مستم اگر هوشیار، اگر خوابم اگر بیدار
بسوی تو بود روز سجودم، میهن، ای میهن!
بدشت دل گیاهی جز گل رویت نمی روید
من این زیبا زمین را آرمودم، میهن ای میهن

۳۴. این ترانه در اصل متعلق به احمد ظاهر خواننده افغانستانی می باشد. توسط برخی از خوانندگان ایران از جمله آقای افتخاری باز خوانی و باز نوازی شد.

۳- تصنیف حرام (بیداد و همایون)- شعر وحدت کردستانی ۲۰:۶

در مذهب عاشق اثر کینه حرام است
در کیش صفا لکه به آیینه حرام است
در مذهب ما گر همه انوار و قلوب است
یک نکته به جز داغ تو در سینه حرام است
با یاد نگاهت به طرب خانه رندان
جزباده کشی در شب آدینه حرام است
یا رب تو مرا با دل صد پاره بمیران
بر سائل دل خرقه بی پینه حرام است
در مذهب عاشق اثر کینه حرام است
در کیش صفا لکه به آیینه حرام است
در مذهب ما گر همه انوار و قلوب است
یک نکته به جز داغ تو در سینه حرام است
با یاد نگاهت به طرب خانه رندان
جزباده کشی در شب آدینه حرام است
یا رب تو مرا با دل صد پاره بمیران
بر سائل دل خرقه بی پینه حرام است

۴- تصنیف شب هجران (دشتی)- هاتف اصفهانی ۰۹۰۷

کجایی در شب هجران که زاریهای من بینی؟
چو شمع از چشم گریان اشک باریهای من بینی
کجایی ای که خندانم ز وصلت دوش میدیدی؟
که امشب گریه های زار، زاریهای من بینی
کجایی ای قدحها از کف اغیار نوشیده؟
که از جام غمت خونابه خواریهای من بینی
شبی چند از خدا خواهم به خلوت تا سحرگاهان
نشیمنی با من و شب زنده داریهای من بینی
شدم یار تو و از تو ندیدم یاری و خواهم
که یار من شوی ای یار و یاریهای من بینی

۵- تصنیف جدایی (شوستری)- هاتف اصفهانی ۱۸:۷

چو نی ناله دارم ز درد جدایی فغان از جدایی
قفس دل بود بلبلی را که نالد شب و روز
در آشیان از جدایی
چرا من ننالم ز هجران که نالد
زمین از فراغ آسمان از جدایی
به هر شاخه ای با مرغی سراید
به لحنی دگر داستان از جدایی
ز شمعم به جان آتشی افتند به بزمی
که آید سخن در میان از جدایی

۶- تصنیف ای عشق، (بیات راجع)- شعر مهدخت مخبر ۷:۵۵

ای عشق از ماندن بگو ایثار کن
ای عشق از ماندن بگو ایثار کن
یا مرگ خود را در دلم انکار کن
گل خواستی بر داده ام
جان خواستی سر داده ام
فرمان نبرد این سر اگر بر دار کن
گفتی که رسوا شو شدم
بر قامتم تا شو شدم
رسوا اگر چون من نشد اصرار کن
در جان بی تایم بتاب
بر چشم بی خوابم بخواب
در جان بی تایم بتاب
بر چشم بی خوابم بخواب
احساس خواب آلوده را بیدار کن
دل از تو آبادی ندید
از تو کسی شادی ندید
ای عشق ویران می کنی اقرار کن
ای عشق ویران می کنی اقرار کن
ای یار نالیدی ز عشق
همواره بالیدی به عشق
ای عشق خود را در دلم تکرار کن
ای عشق از ماندن بگو ایثار کن
یا مرگ خود را در دلم انکار کن
گل خواستی بر داده ام
جان خواستی سر داده ام
فرمان نبرد این سر اگر بر دار کن
گفتی که رسوا شو شدم
بر قامتم تا شو شدم...

۷-تصنیف شب مهتابی (شور): بیژن ترقی

تو ای چنگی چه دلتنگی بزن آهنگی
بیبا بگذر از این رنج و از این دلتنگی
خم باده بجوش آمد چرا خاموشی؟
جهانی در خروش آمد چرا خاموشی؟
چمن خرم شده سبوی گل پر از
می شب نم شده فکر می و مینا کن
اگر خواهی که دل تهی از غم کنی
دلی خرم کنی شور و شری بر پا کن
رو گرداند شب مهتابی
مگر مدھوشی مگر در خوابی
شب مهتابی فکر می و مینا کن
سبویی بشکن و هنگامه ای بر پا کن
چرا جام محبت را بشکستی؟
نمی خواهی ز سر گیری سرمستی؟
پس زانو چو غمخواران بنشستی
به دنیای فراموشی دل بستی
بر خیز شوری در دلهای کن
ای همرازم خوش آوازم
با یاد تو در پروازم
با ساز تو در هر زمان دمسازم

۸-تصنیف گل من چندین (ملودی کوردی)- شعر بیژن ترقی ۰۸:۳۸

گل من چندین منشین غمگین شام محنت بسر آمد
سر و دست افسان غم دل بنشان غمخوارت از سفر آمد
ز چه بنشستی بگشا دستی آذین کن صحن و سرا را
که پس از غمهایا به رخ شبها آب و رنگ سحر آمد
شب مهتابی ز چه بیتابی روشن کن شمع صبوری
منشین غمگین که مه دیرین تابان و جلوه گر آمد
تو که آگاهی که چه شهایی بایاد او بنشستیم
شب بارانی غم پنهانی رفت و نور بصر آمد
پس از آن دوری غم مهجوی شور و شادی بر پا کن
ز غم پنهان نشوی گریان چون او خندان ز در آمد
شب مهجوی ز ره دوری آواز رهگذر آمد
که سحر سر زد غم دل پر زد شادی از بام و در آمد
شب جانکاهی شر آهی زد ابر غم به کناری
به سر افزایی به دل افروزی خورشید ما به در آمد
پس از هجران غم بی پایان پیدا خاتم عشقم
به دلم نوری چه شر و شوری زان مرغ خوش خبر آمد

پروفایل:

نام آلبوم: سرمستان

سال انتشار: ۱۳۷۳

نوع: استودیویی

سبک: سنتی- موسیقی دستگاهی (راست پنجگاه- شور)

شماره مجوز: ۱۰۷۲ / ج ۲

گذ کتابخانه ملی: -

حق کپی رایت: موسسه مشکات

مدّت زمان:

تعداد قطعات: ۸ قطعه

۱- تصنیف غریبان ۲- قطعه بی کلام ماهور ۳- از راست پنجگاه ۴- آواز ابو عطا ۵- تصنیف سرمستان ۶- آواز شور ۷- تصنیف سرگران ۸- قطعه بی کلام گل نشان (ملودی کرمانشاهی) ۹- تصنیف شیدا

آهنگسازان: سهیل ایوانی- عباس خوشدل- جهانیر مراد- به کوشش فریدون شهبازیان

نوازندگان:

تکنوازی سه تار: استاد جلال ذوالفنون

کمانچه: هابیل علی اف

نی: حسن ناهید

سه تار- بم تار- کمانچه- دف: سهیل ایوانی

تنبک: محمود فرهمند

عود: جمال جهانشاد

تنبک و تصنیف: شیوا- ارزنگ کامکار

تنظیم: سهیل ایوانی

ضبط:

گاه نگاری:

مدیر تولید و تدوین: محمد علی چاوشی

صدا بردار: منوچهر ریاحی

۱- تصنیف غریبان- بر گرفته از ملودی کرمانشاهی- شعر حافظ ۰۸:۲۸

چندان که گفتیم غم با طبیبان
درمان نکردند مسکین غریبان
آن گل که هر دم در دست بادیست
گو شرم بادش از عندلیبان
یا رب امان ده تا بازبیند
چشم محبان روی حبیبان
درج محبت بر مهر خود نیست
یا رب مبادا کام رقیبان
ای منعم آخر بر خوان جودت
تا چند باشیم از بی نصیبان
حافظ نگشتی شیدای گیتی
گر می‌شنیدی پند ادیبان

۲- از راست پنجگاه- شعر از حافظ ۱۰:۵۲

حسب حالی ننوشتی و شد ایامی چند
محرمی کو که فرستم به تو پیغامی چند
ما بدان مقصد عالی نتوانیم رسید
هم مگر پیش نهد لطف شما گامی چند
چون می از خم به سبو رفت و گل افکند نقاب
فرصت عیش نگه دار و بزن جامی چند
قند آمیخته با گل نه علاج دل ماست
بوسه‌ای چند برآمیز به دشنامی چند
زاهد از کوچه رندان به سلامت بگذر
تا خرابت نکند صحبت بدنامی چند
عیب می جمله چو گفتی هنرش نیز بگو
نفی حکمت مکن از بهر دل عامی چند
ای گدایان خرابات خدا یار شمامست
چشم انعام مدارید ز انعامی چند
پیر میخانه چه خوش گفت به دردی کش خویش
که مگو حال دل سوخته با خامی چند
حافظ از شوق رخ مهر فروغ تو بسوخت
کامگارا نظری کن سوی ناکامی چند

عشق تو آتش جانا...

عشق تو آتش جانا زد بر دل من

بر باد غم داد آخر...

بر باد غم داد آخر آب و گل من

دانلود آهنگ عشق تو محمد رضا شجریان

روی تو چون دیده دل...

روی تو چون دیده دل بهتر ز لیلی

روی تو چون دیده دل...

روی تو چون دیده دل بهتر ز لیلی

شد بند زنجیر دام...

شد بند زنجیر دام مجنون دل من

شد بند زنجیر دام...

شد بند زنجیر دام مجنون دل من

وصل تو مشکل مشکل...

وصل تو مشکل مشکل جان دادن آسان

یا رب کن آسان آسان...

یا رب کن آسان آسان این مشکل من

وصل تو مشکل مشکل...

وصل تو مشکل مشکل جان دادن آسان

یا رب کن آسان آسان...

یا رب کن آسان آسان این مشکل من

یا رب کن آسان آسان...

یا رب کن آسان آسان این مشکل من

یا رب کن آسان آسان...

یا رب کن آسان آسان این مشکل من

یا رب کن آسان آسان...

یا رب کن آسان آسان این مشکل من

۴- آوازابوعطا- شعر از عطار نیشابوری ۱۵:۶

عزم آن دارم که امشب نیم مست
پای کوبان کوزه‌ی دردی به دست
سر به بازار قلندر در نهم
پس به یک ساعت بیازم هرچه هست
تا کی از تزویر باشم خودنمای
تا کی از پندار باشم خودپرست
پرده‌ی پندار می‌باید درید
توبه‌ی زهاد می‌باید شکست
وقت آن آمد که دستی بر زنم
چند خواهم بودن آخر پای‌بست
ساقیا در ده شرابی دلگشای
هین که دل برخاست غم در سر نشست
تو بگردان دور تا ما مردوار
دور گردون زیر پای آریم پست
مشتری را خرقه از سر برکشیم
زهره را تا حشر گردانیم مست
پس چو عطار از جهت بیرون شویم
بی جهت در رقص آییم از است

۵-تصنیف سرمستان- خوشدل- شعر محمد علی چاوشی- ساعد باقری ۰۶:۵۹

ای ساقی ما سرمستان

جامی بده جانم بستان

ز همه گریزان ناله خیزان بر تو رو کردم

ای شاهد بزم آرایم با دیده خون پالایم

همه شب به یادت باده غم در سبو کردم

یا رب یارا دریاب ما را

چون آتش عشق تو به جان دارد دل

صد شعله شر خود به زبان دارد دل

آه سحری سوز دلی سودایی

شوق نگهت در دو جهان دارد دل

ای ساقی ما سرمستان

جامی بده جانم بستان

ز همه گریزان ناله خیزان بر تو رو کردم

یا رب یارا دریاب ما را

بنگر به نیازم بر سوز و گدازم

ای راز و نیاز من ای عطر نماز من

در بر نشان ما را یارا یارا

ای همنفس من، بشکن قفس من

امید رهایی ها پیوند جدایی ها

در بر نشان ما را یارا یارا

سودای شعله شدن سر زد تا از خاکستر من

می ریزد دست جنون هر دم باده در ساغر من

ای دل اگر نخواندت ره نبری به کوی او
بی قدمش کجا توان ره ببری به کوی او
یک جهت آی تا مگر ره شودت به بی جهت
دیده بی جهت نگر؛ بنگر حسن روی او
راه نمای باید ای که هواش می پزی
زانکه بخود نمی توان کردن جستجوی او
گر نروی به سوی او راست بگو کجا روی
هر طرفی که بنگری ملک ویست و کوی او
جام و سبوی او منم غالیه بوی او منم
پیش من آی تا شوی جمله به رنگ و بوی او
تا که به گوش جان من رمز است گفته اند
هیچ برون نمیرود از دلم آرزوی او
آنچه ز ما شنوده ای آن ز خدا شنوده ای
چون همه گفتگوی ما هست ز گفتگوی او
هیچ مجو ز هیچ کس ننام و نشان من که من
غرق محیط گشته ام از رشحات جوی او
رفته به جوی او منم مست ز بوی او منم
پیش من آی تا شوی جمله به رنگ و بوی او
رو بر شمس تا دهد از تو خلاص مر ترا
خوی بدت بدل کند جمله به خلق و خوی او

۷-تصنیف سرگردان- بر گرفته از تصنیف قدیمی کرمانشاهی- (میزارم سرآوی)- شعر بابا طاهر ۴:۴۱

دلی دیرم خریدار محبت
کز او گرم است بازار محبت
قبایی دوختم بر قامت دل
زپود محنت و تار محبت
خداوندا بفریاد دلم رس
کس بی کس تویی مو مانده بیکس
همه گویند طاهر کس نداره
خدا یار مو چه حاجت کس
دلم از دست خوبان گیج و ویجه
مزه بر هم زنم خونابه ریجه
دل عاشق مثال چوبتر بی
سری سوجه سری خونابه ریجه
دل از دست خوبان گیج و ویجه
مزه بر هم زنم خونابه ریجه
دل عاشق مثال چوبتر بی
سری سوجه سری خونابه ریجه

پروفایل:

نام آلبوم: پاییز

سال انتشار: پاییز ۱۳۸۷

نوع: استودیویی

سبک: پاپ

شماره مجوز: ۳/۲۸۱۴ ت

گذ کتابخانه ملی:

حقّ کپی رایت: موسسه فرهنگی-هنری آواز بیستون

مدّت زمان: ۵۹ دقیقه و ۱۳ ثانیه

تعداد قطعات: ۸ قطعه

۱- تصنیف روز و شب ۲- تصنیف شهر تنها ۳- تصنیف دلی در آتش ۴- تصنیف دل افروزتر از صبح ۵- کجایی (با همیاری
امید سیاره) ۶- عشق و جنون ۷- باره شبانه ۸- پاییز

آهنگساز: مهرداد پازوکی - ناظرت فریدون شهبازیان

نوازندگان:

ویلن: ارسلان کامکار - همایون حیمیان - رضا عالمی - رسول بهبهانی - ابراهیم لطفی

ویلنسل: کریم باقری

کنترباس: علیرضا خورشید فر

فلوت: ناصر حیمی

ابو: فرشید حفظی فر

کلارنیت: هوشنگ گنج بر

سنتور: مجید اخشابی - امید سیاره

محمد شهرام اعتمادی: تار و تارباس

تنبک: کوشان یغمایی - کامبیز گنجه‌ای

تنظیم:

ضبط: استدیویو بل

گاه نگاری::

صدابردان: ایرج فهیمی - منوچهر ریاحی

امور فنی و چاپ: سبزعلی عزیزی

تهییه و تدوین: محمد علی عزیزی

دکلمه: ژاله صادقیان

۱- تصنیف روز و شب-شعر سهیل محمودی ۹:۲۲

ماندهام در حسرت بالبلایی روز و شب
جان دهم از دوری دیرآشنایی روز و شب
هر سحر نام تو را با سوز دل سرداده ام
تا مگر بر تو رسد از من صدایی روز و شب
عاشقانه کو به کو شهر شما را گشته‌ام
تا بیابم شاید از تو ردپایی روز و شب
دل خوشم با خاطرات هر شب تو روزها
بی تو دارم با دل خود ماجرایی روز و شب
پیش رویم قاب عکسی از تو دارم ماه من
روز و شب با یاد تو دارم صفایی روز و شب

۲- تصنیف شهر تنهايی- شعر محمد علی چاوشی ۰۷:۲۱

ز بس در شهر تنهايی برفتم کو به کو خسته
شده چون موي شب گونت وجودم مو به مو خسته
چو نی زار زمستانی يخ آجین گشته هر بندم
نیاید نغمه گرمی ز نای این گلو خسته
اگرچه جان به لب دارم و يا چون لاله قب دارم
ز شوق دیدنت رویت نی ام از آرزو خسته
در این شهر فراموشی یکی هم ناله می خواهم
نشد همناله ای پیدا و من از گفتگو خسته
ala ساقی، الا ساقی برفروزان چراغ باده را امشب
خمستانی مهیا کن مکن دست و سبو خسته
نی ام کمتر ز مجنون بیابانگرد جان خسته
که لیلای وصالت را شوم از جستجو خسته
ز بس در شهر تنهايی برفتم کو به کو خسته
شده چون موي شب گونت وجودم مو به مو خسته

۳-تصنیف دلی در آتش- شعر ه.ا.سایه ۵:۵۶

چه غم دارد ز خاموشی درون شعله پروردم
که صد خورشید آتش برده از خاکستر سردم
به بادم دادی و شادی بیا ای شب تماشا کن
که دشت آسمان دریای آتش گشته از گردم
شرار انگیز و طوفانی، هوایی در من افتاده است
که همچون حلقه‌ی آتش درین گرداب می‌گردم
به شوق لعل جان بخشی که درمان جهان با اوست
چه طوفان می‌کند این موج خون در جان پر دردم
وفادری طریق عشق مردان است و جانبازان
چه نامردم اگر زین راه خون آلود برگردم
در آن شب های طوفانی که عالم زیر و رو می‌شد
نهانی شپچراغ عشق را در سینه پروردم
بر آری ای بذر پنهانی سر از خواب زمستانی
که از هر ذره دل آفتایی بر تو گستردم
ز خوبی آب پاکی ریختم بر دست بد خواهان
دلی در آتش افکندم، سیاوهوشی بر آوردم
چراغ دیده روشن کن که من چون سایه شب تا روز
ز خاکستر نشین سینه آتش وام می‌کرم

۴- تصنیف دل افروز تر از صبح- شعر فریدون مشیری ۰۵:۴۲

چه زیباست که چون صبح
پیام ظفر آریم
گل سرخ گل نور
ز باغ سحر آریم
چه زیباست، چو خورشید
درافشان و درخشان
زآفاق پر از نور
جهان را خبر آریم
همانگونه که خورشید
بر اورنگ زر آید
خرد را بستاییم و
بر او رنگ زر آریم
چه زیباست، که با مهر
دل از کینه بشوییم
چه نیکوست که با عشق
گل از خار برآریم
گذرگاه زمان را
سرافراز بپوییم
شب تار جهان را
فروغ از هنر آریم
اگر تیغ ببارند
جز از مهر نگوییم
و گر تلخ بگویند
سخن از شکر آریم
بیایید، بیایید
ازین عالم تاریک
دل افروز تر از صبح
جهانی دگر آریم

۵- کجایی (با همیاری امید سیاره) شعر م.اسایه ۸:۴۹

کجایی، کجایی ای که دلم بی تو در تب و تاب است
چه رفتی حال پریشان، چه رفتی حال پریشان
به چشم بی خواب است
کجایی، کجایی، کجایی، کجایی
به ساکنان سرایت خبر که خواهد برد
که باز کشته ما در میان غرقگاه است
ز چشم خویش گرفتم قیاس کار جهان
که نقش مردم حق بین همیشه بر آب است
به سینه سر محبت نهان کنی که باز
هزار تیر بلا در کمین احباب است
ببین در آینه داری
سوغات سینه ما را
اگرچه با دل لرزان
بسان سیماب است
بر آستان وفا سر نهاده ایم و هنوز
اگر امید گشایش بود از این باب است

۶- عشق و جنون

ای عشق چه عشق است ندانی ندانی که چه عمر است
عقل از تو جنون از تو نه عقل و نه جنون است
فرزانه دریابد و دیوانه چه داند
از مستی این حال که هر روز فزون است
ماهیست نهان بر بستر دریای پریشان
کاین موج سرآسمیمه بلند است و نگون است
حالی و خالی است که در عقل نگردد
این تحفه چه آهو است چه کرو شیرین زبون است
با زلف تو کارم به کجا می کشد آخر
حالی که به دستم سر این رشته برون است
بر خیز و به شیدایی در زلف می آویز
آن بخت که می خواستی از رخت کنون است
ای عشق چه عشق است ندانی ندانی که چه عمر است
عقل از تو جنون از تو نه عقل و نه جنون است
فرزانه دریابد و دیوانه چه داند
از مستی این حال که هر روز فزون است

ساقی بیار جامی از باده شبانه
بگشا کنار تا من برخیزم از میانه
با خال مده شرابم زین سان که من خرابم
من خود مدام مستم زان چشم جاودانه
ما را مجوى زاهد در صومعه که هرگز
در صومعه نگنجد رند شراب خانه
آن شد که من نشستم چون زاهدان به خلوت
بنگال چگونه گنجد در کنج آشیانه
من بعد با حریفان دوره مدام دارم
در گوشه خرابات با زخم یک شبانه
چه خوش بود که گردد چون چشم مست ساقی
پیمانه چشم ساقی باقی همه بهانه

۸-پاییز-فریدون مشیری ۷:۲۱

پاییز سرد زرد با سبز سرخ باغ

چه گوییم؟ چه گوییم؟ چه ها نکرد با یک لهیب شعله برافروخت در چنار

با یک نهیب رنگ و رو برد از رخ چمن

گیسوی بید کند و به خاک ریخت

یاقوت نار را بر سنگ زد گریخت

پیچید تازیانه بر اندام نازم

توفان صحرا پاشید

خاک بر رخ خورشیدهای تاک

ماند از سیاه کاری او باری چرا

شبها دگر نتابید مهتاب نسترن

یغماگرانه باد درهای گنج خانه گشادند

هر جا که لطف و ناز هر جا که رنگ و بو رو بردند

مرغان نغمه خوان را خوار و خسی به جا ننهادند

از لانه از وطن

پاییز سرد زرد با سبز سرخ باغ

چه گوییم؟ چه گوییم؟

چه ها نکرد با یک لهیب شعله برافروخت در چنار

با یک نهیب رنگ و رو برد از رخ چمن

تا کی دوباره جلوه کند چهره بهار

در آشیان من

پروفایل:

نام آلبوم: صدایم کن

سال انتشار: ۱۳۷۸

نوع: استودیویی

سبک: سنتی

شماره مجوز: ۲۹۳۹-۳

گذ کتابخانه ملی: ۱۸۸-۷۸

حق کپی رایت: شرکت فرهنگی-هنری آواز بیستون

مدّت زمان: ۵۶ دقیقه و ۰۰ ثانیه

تعداد قطعات: ۱۰ قطعه

۱- صدایم کن ۲- آواز دو بیتی یک ۳- صبح روشن ۴- آواز دو بیتی دو ۵- راز چشم ۶- بانوی عاشق ۷- آواز دو بیتی سه ۸- مناجات ۹- سنگ صبور ۱۰- دیوار بی کسی

آهنگساز: عباس خوشدل - به کوشش فریدون شهبازیان

نوازندگان:

ارسلان کامکار، همایون حبیمیان، علی رئیس فرشید، ابراهیم لطفی، عماد رضا نکوئی، سهراب برهمندی، کریم قربانی، مجید اسماعیلی، علیرضا خورشیدفر، ناصر حبیمی، کامران علی آقا، سعید اتوت، کامبیز گنجه‌ای، حسن ناهید، مجید اخشابی، جمال جهانشاد و سیامک نعمت ناصر

ترانه سرایان: بابا طاهر - سهیل محمودی

تنظیم:

ضبط:

گاه نگاری:

۱- صدایم کن - ۰۶:۵۹

صدایم کن، تا امان یابد
عابری خسته در شب باران
صدایم کن تا ببالم من
در سحرگاهان با سپیداران
از آن سوی خورشید
از آن سمت دریا
صدایم کن، صدایم کن، صدایم کن
تو لبخند صبحی، پس از شام یلدا
از این تیرگی ها رهایم کن
سکوت سرخ شقایقها را
در این ویرانی، تو می دانی
غم پنهان نگاه ما را
در این حیرانی، تو می خوانی
از آن سوی خورشید
از آن سمت دریا
صدایم کن، صدایم کن، صدایم کن
تو لبخند صبحی، پس از شام یلدا
از این تیرگی ها رهایم کن
صدای باران، نوای یاران
به لحن تو، نمی ماند
سکوت شب را، ز کوه و صحرا
نوای گرم تو می راند
در ابهام جنگل
کسی راز گل را
به غیر از تو، نمی داند
بخوان از بهاران
که با ساز باران
کسی چون تو نمی خواند
کسی چون تو نمی خواند
صدایم کن، تا امان یابد
عابری خسته در شب باران
صدایم کن تا ببالم من ...

۰-آواز دو بیتی یک-۲:۵۰

سرُم سودای گیسوی تو داره

دلم مهر مه روی تو داره

اگر چشم به ماه نو کنه میل

نظر بر طاق ابروی تو داره

دلم دور است احوالش ندونم

کسی خواهم که پیغامش رسونم

خداوندا ز مرگم مهلتی ده

که دیداری به دیدارش رسونم

چه رازی درم آه به چشمت نهفته
 چه کس با شب از چشم تو قصه گفته
 که من چون شهابی که مثل حبابی
 چنین در هوایت
 رها شده ام، فنا شده ام
 کدامین پرنده در این صبح روشن
 ز من گفته با تو ز تو گفته با من
 که من چون ستاره که مثل شراره
 چنین در هوایت
 فنا شده ام، رها شده ام
 بهاره دل من قراره دل من
 به گوشه‌ی غم صفائ تو بود
 به خلوت شب نوای تو بود
 تو نور خدایی کجایی کجایی
 نوید رهایی به گوش دلم صدای تو بود
 ستاره شمردم ز پنجره‌ای مه
 مگر که در آیی تو یک شب از این ره
 به خانه‌ی من
 به دریا سپردم بخارتر تو جان
 مگر که بگیری ز موج و ز طوفان
 نشانه‌ی من
 نوای رسایت صدای رهایت
 به کوچه‌ی شب کشیده مرا
 بیا که ببینی که جان غمینی
 دوباره به لب رسیده مرا
 ز رنج زمانه رهایم کن ای دوست
 شبی عاشقانه صدایم کن ای دوست
 چه رازی درم آه به چشمت نهفته
 چه کس با شب از چشم تو قصه گفته
 که من چون شهابی که مثل حبابی
 چنین در هوایت ...

خوش آن ساعت که دیدار تو بینم
 کمند عنبرین تار تو بینم
 نبیند خرمی هرگز دل ما
 مگر آن دم که رخسار تو بینم
 غم عالم همه کردی به بارم
 مگر ما لوك مست سر به تارم
 مهارم کردی و دادی به ناکس
 فزوودی هر زمان باری به بارم
 نسیمی کز بن آن کاکل آید
 مرا خوشتراز بوی سنبلا آید
 چو شب گیرم خیالت را در آغوش
 سحر از بسترم بوی گل آید
 فلک کی بشنوه آه و فغونم
 به هر گردش زنه آتش به جونم
 یک عمری بگذرونم با غم و درد
 به کام دل نگرده آسمونم
 غم عشقتم را بیچاره کرده
 دل تنگ مرا صد پاره کرده
 هوای دیدن روی تو یک عمر
 مرا در کوچه ها آواره کرده
 نمیدونم بهاره یا خزونه
 فلک با عاشقا نامهربونه
 جوونیم رفت و بارم را ندیدم
 غم این دل غم مرگ جوونه
 نمیدونم دلم دیوونه کیست
 اسیر نرگس مستونه کیست
 نمیدونم دل سرگشته ما
 کجا می گردد و در خونه کیست

راز چشم

چه رازی در اعماق چشمت نهفته
چه کس با شب از چشم تو قصه گفته
که من چون شهابی که مثل حبابی
چنین در هوایت رها شده ام، فنا شده ام
کدامین پرنده در این صبح روشن
ز من گفته با تو ز تو گفته با من
که من چون ستاره، که مثل شراره
چنین در هوایت فنا شده ام، رها شده ام
بهار دل من
قرار دل من
به گوشه غم صفائ تو بود
به خلوت شب نوای تو بود
تو نور خدایی
کجایی کجایی
نوید رهایی
به گوش دلم
صدای تو بود
ستاره شمردم ز پنجره ای مه
مگر که در آیی تو یک شب از این ره
به خانه من
به دریا سپردم بخاطر تو جان
مگر که بگیری زموج و زطوفان
نشانه من
نمای رسایت
صدای رهایت
به کوچه شب کشیده مرا
بیا که ببینی که جان غمینی
دوباره به لب رسیده مرا
ز رنج زمانه رهایم کن ای دوست
شبی عاشقانه صدایم کن ای دوست

با بازوانی از صبح
با گیسوانی از شب
بردی به شهر رویا
دلم را
بانوی عشق و تمکین
رویای خوب و شیرین
ای آرزوی دیرین
دست تو می سپارم
در کوچه های فردا
دلم را
زخمی شده به شوقت صدایم
ابری شده به یادت هوایم
بغضی شکسته دارم
با کوله باری از عشق به بویت
تا قله هایی از مهر
به سویت پیوسته ره سپارم
یک سینه شوق و شوری
یک پنجره سُروری
یک آینه حضوری
دست که می سپاری
دست چه کس خدا دلم را

۷- آواز د بیتی سه - ۰۲:۰۶

هر آن یار عزیزش نازور بید
دلش پر غصه چانش پر شر بید
جدا از رویت ای ماه دل افروز
نه روز از شو شناسم نه شو از روز
وصالت گر مرا گردد میسر (ای دوست)
بود هر روز مو چون عید نوروز
بیا جانا که جانانم تویی تو
بیا یارا که سلطانم تویی تو
تو خود دونی که غیر از تو ندارم
بیا جانا که ایمانم تویی تو

۸- مناجات- ۵:۰۸

خدایا عاشقان را با غم عشق آشنا کن
ز غمهای دگر غیر از غم عشقت رها کن
تو خود گفتی که در قلب شکسته خانه داری
شکسته قلب من جانا به عهد خود وفا کن
خدایا بی پناهم ز تو جز تو نخواهم
اگر عشقت گناه است ببین غرق گناهم
دو دست دعا برآورده ام بسوی آسمانها
که تا پر کشم به بال غمت رها در کهکشانها
چو نیلوفر عاشقانه چنان میپیچم بپای تو
که سر تا پا بشکفده گل ز هر بندم در هوای تو
بدست یاری اگر که نگیری تو دست دلم را دگر که بگیرد
به آه و زاری اگر نپذیری شکسته دلم را دگر که پذیرد
خدایا عاشقان را با غم عشق آشنا کن
ز غمهای دگر غیر از غم عشقت رها کن
تو خود گفتی که در قلب شکسته خانه داری
شکسته قلب من جانا بعهد خود وفا کن
خدایا بی پناهم ز تو جز تو نخواهم
اگر عشقت گناه است ببین غرق گناهم
دو دست دعا برآورده ام بسوی آسمانها
که تا پر کشم به بال غمت رها در کهکشانها

برای تو قصه میگویم برای تو ای گل نازم
که لبخند آشنای توست برای من بال پروازم
تو در بین گلها شقایق ترینی
سراپا امیدی سراسر یقینی
تو بی تنهای هم صدا با من
در این دنیا هم نوا با من
به شوق تو بوده هر آنکه شنیده ترانه‌ی من
زمشراق چشمتم سپیده دمیده به خانه‌ی من
به وقت غریبی تو سنگ صبوری برای دلم
پیام وصالینو یدسروری برای دلم
اگر تو نباشی چراغ دل من
به خلوتمن ای مه ستاره نتابد
اگر تو نگیری سراغ دل من
به ظلمتم ای مه ستاره نتابد
برای تو قصه میگویم برای تو ای گل نازم
که لبخند آشنای توست برای من بال پروازم

شب آرام و بی صدا در تشویش کوچه ها سرگردانم
با رویای پنجره با یک سینه خاطره بی سامانم
نامت را تمام شب همراه ستاره ها نجوا کردم
تا در ازدحام شب نقش روشن تو را پیدا کردم
دیوار بی کسی تنها پناه من شبها ای دوست
با اشتیاق تو حیران نگاه من شبها ای دوست
با آرزوی تو در هر کجای شب از تو خواندم
با جستجوی تو در کوچه های شب تنها ماندم
یک شب مرا صدا کن
از دست غم رها کن
این جان خسته ام را
از من دوری تو چرا
رخ خود بگشا
جانا چرا نیابی
مرهم نمی گذاری
قلب شکسته ام را
ترانه آهنگ دیوار بی کسی از علیرضا افتخاری
قلبی شیدا در هجران نبا خود دارم
بگذار امشب بر دامانت سر بگذارم
شب آرام و بی صدا در تشویش کوچه ها سرگردانم
با رویای پنجره با یک سینه خاطره بی سامانم
نامت را تمام شب همراه ستاره ها نجوا کردم
تا در ازدحام شب نقش روشن تو را پیدا کردم
دیوار بی کسی تنها پناه من شبها ای دوست
با اشتیاق تو حیران نگاه من شبها ای دوست
با آرزوی تو در هر کجای شب از تو خواندم
با جستجوی تو در کوچه های شب تنها ماندم

پروفایل:

نام آلبوم: شبان عاشق

سال انتشار: ۱۳۷۹

نوع: استودیویی

سبک: سنتی

شماره مجوز: ۲/۳۱۷۳

گذ کتابخانه ملی: ۶۴۳ و

حق کپی رایت: مشکات

مدّت زمان:

تعداد قطعات: ۶ قطعه

۱- عطر گیسو ۲- جام نگاه ۳- دعای دل ۴- شبان عاشق ۵- سپیده ۶- بهار بی خزان

آهنگساز و تنظیم: عباس خوشدل

تهییه و تدوین: محمد علی چاووشی

نوازندگان:

ویلن: ارسلان کامکار - همایون حبیمیان - ابراهیم لطفی

آلتو: علی رئیس فرشید

ویلنسل: محمد بیگلری پور - سیاوهوش ظهرالدینی - عماردرضا نکویی - کریم قربانی - محسن تویسرکانی

کنتریس: علیرضا خورشید فر

تار: شهریار فریووفی

سه تار: مسعود شعاعی

سن‌تور: مجید اخشابی

تاریاس: شهریار فریوسفی

نی: حسن ناهید

تنبک: کامیز گنجه‌ای - محمود فرهمند

ضبط:

گاه نگاری::

۱- عطر گیسو- قیصر امین پور ۰۷:۰۹

ای باغ بی خزان، عطر گیسوی تو
محراب عاشقان، طاق ابروی تو
شب قدر من شب موى تو مه من هلال ابروی تو
دل من همیشه پر مى زند به هوای دیدن روی تو
ای باغ بی خزان، عطر گیسوی تو
محراب عاشقان، طاق ابروی تو
ای یاد و نام تو، مضمون هر غزل
سرمست جام تو، جان ما از ازل
همه هستیم تمثای تو، دل و جان و دیده ام جای تو
ز بیهشت و باغ دم می زند به هوای سرو بالای تو
ای یاد و نام تو، مضمون هر غزل
سرمست جام تو، جان ما از ازل
همه بی برگ و بر شده ام سر به سر
باد خزان دیده ام باد بهارم تویی باد بهارم
شده ام در به در همه شب تا سحر ای
که فروغ سحر در شب تارم تویی در شب تارم

۲- جام نگاه- ۰۷:۲۲

جانا من از جام نگاهت سر مستم سرمستم
بگسسته ام در از همه عالم تا بر تو دل بستم
همچون شمعی شعله فشانم می سوزم تا هستم
چون زورق سرگردان بدست موج و توفانم
چون مرغی در باران شکسته بال و لرزانم
بی شوق بام تو دگر پریدنم نتوائم
تو خورشید بی غروبی بی تو تار و سردم بی تو بر مدار?
سرگردان می گردم از تو ای بهار دل ها
گر رو برگردانم زیر پای باد پاییز
برگی سرگردانم با عشقتم نمانده ما را از غصه و غم
درد اثری با یادت نمانده یارا از جان و دلم دگر خبری
در بندت تا هستم ز غصه آزادم با یادت سرمستم
میر تو از یادم جانا من از جام نگاهت سرمستم سرمستم

۳- دعای دل ۰۸:۰۰

ای بال پرواز دلم ای محرم راز دلم
من بی تو تنها چون نی نالان از جدایی ها
من باگی از آینه ام دادم چراغ سینه ام
بادا یادت کند روشن خانه دل را
من شبینم و صبح بر برگ گلها در اضطرابم
چون جوی تنها با شوق دریا در پیج و تابم
خدایا خدایا خدایا خدایا خدایا خدایا
دعای دل شد بی اثر نشسته آینه من زنگار هوس
چون مرغکی بی بال و پر شکسته دل در سینه من
دل در سینه من در کنج قفس
ای بال پرواز دلم ای محرم راز دلم
ای نیاز من آواز من سوز ساز من
هر شب به یادت چراغ دل در میافروزم
تنها چو شمعی به باغ دل بی تو می سوزم

۴-شبان عاشق-سعدي ۶:۴۵

واي دل ديوانه ام زين دشمن همخانه ام
همسايه با بیگانه ام ويرانتر از ويرانه ام
رين پس درون خانه ام يا جاي دل يا جاي من
اى واى دل، اى واى دل
دل پرده پرده خون شود تا پرده ديگرگون شود
چون مرغ حق خون می چکد از نغمه های نای من
اى واى دل، اى واى دل
شاید نسیمی آید و بوبی ز باخت آورد
تا در هوايت گل کند خاکستر پرهای من
 DAG دلم بی گفتگو از تو گرفته رنگ و بو
دلتنگ يك لبخند تو چون غنچه سرتا پای من
از من به جز اين های و هو آداب و ترتیبی مجو
من آن شبان عاشقم هوهوی من هیهای من

شب غم به جانم تنیده بیا ای سپیده بیا
غم آتش به جانم کشیده بیا
ز چشمم ستاره دمیده بیا ای سپیده بیا
چو رودی به دریا اگر رو نهادم به یاد تو بود
چو موجی به ساحل اگر تکیه دادم به یاد تو بود
پرم از صدایت چونی با نوایت غریبانه
در این خانه شکایتها به لب دارم
ببین در هوایت چو زلف رهایت
غریبانه در این خانه حکایتها ز شر دارم
اگر تو نباشی بهار دل من بهاری ندارم
اگر تو نباشی قرار دل من قراری ندارم
شب غم به جانم تنیده بیا ای سپیده بیا
غم آتش به جانم کشیده بیا
ز چشمم ستاره دمیده بیا ای سپیده بیا
توبی تو بهارم قرار دلم
دلم عاشقانه هوای دارد
غریبانه ورنه نوای تو دارد
از آن سوی شهر صدا کن مرا
از این شام غم رها کن مرا
چو رودی به دریا اگر رو نهادم به یاد تو بود
چو موجی به ساحل اگر تکیه دادم به یاد تو بود

۶- بهار بی خزان- محمد علی چاوشی ۵:۵۶

دل همه عاشقان شده به کویت غزل خوان
شب همه بیدلان شده رویت چراغان
تو باغ بی خرانی بهار عشقانی
بزرگ و با شکوهی چو دریا بیکرانی
ای عشق آسمانی ای عشق
دلم چو مرغ سحر شده غزلخوان کجایی
ز دیده بارم شرر چو شمع گریان کجایی
فدای لب دل جان جوایی به باغ سینه گل کن
ای عشق آسمانی تو راز ارغوانی
توبی آبی ترین نیلوفر دل
توبی گلبرگ سبز دفتر دل ای
توبی تنها ترین پیامبر دل

پروفایل:

نام آلبوم: شکوه عشق

سال انتشار:

نوع: استودیویی

سبک: سنتی

شماره مجوز: ۴۲۰۰ / ت

گذ کتابخانه ملی: ۷۰۳۱ و

حق کپی رایت: شرکت آوای برگ- با همکاری بنیاد حفظ و نشر آثار و ارزش‌های دفاع مقدس

مدّت زمان: ۲۵ دقیقه و ۱۷ ثانیه

تعداد قطعات: ۸ قطعه

۱- دل را ببین ۲- پرنده‌ی رها ۳- غزل سیز ۴- برای هم ۵- چلچله ۶- آفتاب ۷- خزان ۸- حیدر

آهنگساز: فریدون خشنود- بهنام صبوحی

نوازندگان:

ویلن: همایون رحیمیان- خاجبیک بابائیان- هادی آزم- علی جعفری- رسول بهبهانی- مازیار ظهرالدینی- نیما فراهانی

ویولا: سیاوش ظهر الدینی

ویلنسل: کریم قربانی

کیبورد: پویا نیک فر- بهنام صبوحی

ساکسیفون: ایمان جعفری

فلوت: شهرام رکوعی

فلوت عربی: پرویز وزیری

تمپو: عربی- مرتضی عابدی

تمبک: دف- پرکاشن- علی رحیمی

قانون: پریچهر خواجه

سنتور: امکیر سیاره

نی: پاشا همجنی

ابوا: مسعود تاجیک

بالابان: رضا فدایی

دیوان: شهریارز فریوسفی- آزادمیرزاپور

شهرام رکوعی: اصغر مهری

سه تار: امید امیری

تنظیم: بهنام صبوحی- پویا نیک فر

ضبط: استودیو بل

صدابرداران: قاسم عابدینی- رضا شاه بیگی- نوید شاه بیی- محمد مرآتی

گاه نگاری:

۱- دل را ببین- لاهوتی ۲۷:۶

دل را ببین / دل را ببین
در کوی جانان آمده / ساقی بساطی نو فکن
مطرب بیا ، چنگی بزن / مطرب بیا ، چنگی بزن
سر واژگون تن غرق خون افتان و خیزان آمده / خواهد که جان پیشش رود
جانان در آغوشش رود / دنیا فراموشش شود
مست است و مهمان آمده / دل را ببین
در کوی جانان آمده / ساقی بساطی نو فکن
مطرب بیا ، چنگی بزن / با آنکه راهش تنگ بود
هم دور و هم پر سنگ بود / با رهزنان در جنگ بود
فاتح ز میدان آمده / گل دیده شد در خنده شد
بلبل از او شرمنده شد / طوطی به نطقش بنده شد
دل نیست این جان آمده / از بهر درمان آمده
دل نیست این دیوانه است / دیوانه‌ی جانانه است
پُر درد و پُر افسانه است / دل نیست این جان آمده
از بهر درمان آمده / دل را ببین
در کوی جانان آمده / ساقی بساطی نو فکن
مطرب بیا ، چنگی بزن / مطرب بیا ، چنگی بزن
گل دیده شد در خنده شد / بلبل از او شرمنده شد
طوطی به نطقش بنده شد / دل نیست این جان آمده
از بهر درمان آمده / دل نیست این دیوانه است
دیوانه‌ی جانانه است / پُر درد و پُر افسانه است
دل نیست این جان آمده / از بهر درمان آمده ..

۲- پرنده‌ی رها- ناصر فیضی ۰۵:۳۹

پرنده‌های رها دسته دسته می‌آیند
حصار حادثه‌ها را شکسته می‌آیند
پرنده‌های رها دسته دسته می‌آیند
حصار حادثه‌ها را شکسته می‌آیند
حریم تربت آن یار را بیاراید
کبوتران حرم دسته دسته می‌آیند
حریم تربت آن یار را بیاراید
کبوتران حرم دسته دسته می‌آیند
نوای تار و دف و نیبهم در آمیزید
که تار و پود غم از هم گسسته می‌آید
نوای تار و دف و نیبهم در آمیزید
که تار و پود غم از هم گسسته می‌آید
کجاست محمل گلهای دستچین خودرو
کجاست محمل گلهای دستچین خودرو
مسافران همه با پاهای خسته می‌آیند
مسافران همه با پاهای خسته می‌آیند
پرنده‌های رها دسته دسته می‌آیند
حصار حادثه‌ها را شکسته می‌آیند
جلای آیینه دل شکستن دلهاست
اگر که آیینه‌ها دل شکسته می‌آید
جلای آیینه دل شکستن دلهاست
اگر که آیینه‌ها دل شکسته می‌آید
خدا کند خدا کند که روز شفاعتی دستگیر
که زائران حرم خسته می‌آیند

۳- غزل سبز-مریم السادات سجادی ۰۵:۳۳

غرق گل باد هوای شب شیداییستان
چه قشنگ است فروغ دل دریاییستان
ساعت سبز سخاوت به شما می بارد
به همان راز و نیاز دل سوداییستان
ساعت سبز سخاوت به شما می بارد
به همان راز و نیاز دل سوداییستان
به خدا لحظه مهتابی چشمان شما
یادگاریست از آن سیرت رویاییستان
سرّ چشمان سفر کرده به دریای جنون
مانده در پرده آن قلب اهوراییستان
سرّ چشمان سفرکرده به دریای جنون
مانده در پرده آن قلب اهوراییستان
غرق گل باد هوای شب شیداییستان
چه قشنگ است فروغ دل دریاییستان
ساعت سبز سخاوت به شما می بارد
به همان راز و نیاز دل سوداییستان
ساعت سبز سخاوت به شما می بارد
به همان راز و نیاز دل سوداییستان
قدم سبز شما رو به ملائک می رفت
چه غریب است سفرهای تماشاییستان
چه غریبانه نوشتید به دیوان غزل
غزلی سبز از آن خصلت دریاییستان
چه غریبانه نوشتید به دیوان غزل
غزلی سبز از آن خصلت دریاییستان
غرق گل باد هوای شب شیداییستان

۴- برای هم- فیض کاشانی ۰۶:۴۰

زنهار تا توانی اهل نظر میازار میازار
دنیا وفا ندارد دنیا وفا ندارد ای نور هر دو دیده
بیا تا مونس هم یار هم غم خوار
انیس جان غم فرسوده ی بیمار هم باشیم
بیا تا مونس هم یار هم غم خوار
انیس جان غم فرسوده ی بیمار هم باشیم
دوای هم شفای هم برای هم فدای هم
دوای هم شفای هم برای هم فدای هم
دل هم جان هم جانان هم دلدار هم باشیم
دل هم جان هم جانان هم دلدار هم باشیم
به هم یک تن شویم و یک دل و یکرنگ و یک پیشه
سری در کار هم آریم و دوش بار هم باشیم
حیات یک دگر باشیم و بهر یک دگر میریم
گهی خندان ز هم گه خسته و افگار هم باشیم
شویم از نعمه سازی عندلیب غم سرای هم
به رنگ بوی و یکدیگر شده گلزار هم باشیم
برای دیده بانی خواب را بر خویشن بندیمز
به بوی مهریانی دیده ی بیدار هم باشیم
دوای هم شفای هم برای هم فدای هم
دوای هم شفای هم برای هم فدای هم
دل هم جان هم جانان هم دلدار هم باشیم
دل هم جان هم جانان هم دلدار هم باشیم
بیا تا مونس هم یار هم غم خوار
انیس جان غم فرسوده ی بیمار هم باشیم
بیا تا مونس هم یار هم غم خوار
انیس جان غم فرسوده ی بیمار هم باشیم

۵- چلچله- مشفق کاشانی ۳۱:۶

اگه میخوای با چلچله / یه روزی همسفر بشی
باید ز راز عاشقی همیشه باخبر بشی / با آبی آسمونا
پرواز رو از سر بگیری / رو شونه‌ی ماه بشینی
کبوتر سحر بشی / تو دشت خواب و خاطره
عطر گلها رو حس کنی / یه شاخه گل بچینی
عاشق رهگذر بشی / تو گلدون سپیده دم
یاس سفیدی بکاریم / واسه روزهای عاشقی از همه ساده تر بشیم
رو محمول سبز شبی / واسه‌ی هم قصه بگیم
مهتاب رو مهمونش کنیم / حکایتی دگر بشیم
تو این هوای عاشقی انم نم بارون رو ببین
با این طراوت نسیم / بیا که تازه تر بشیم
بیا که تازه تر بشیم / حالا که آرزوی ما
سوی خدا پر زدن / واسه دلهای خستمون
چی میشه بال و پر بشیم / حالا که آرزوی ما
سوی خدا پر زدن / واسه دلهای خستمون
چی میشه بال و پر بشیم / اگه میخوای با چلچله
یه روزی همسفر بشی / باید ز راز عاشقی همیشه باخبر بشی
با آبی آسمونا / پرواز رو از سر بگیری
رو شونه‌ی ماه بشینی / کبوتر سحر بشی
تو دشت خواب و خاطره / عطر گلها رو حس کنی
یه شاخه گل بچینی / عاشق رهگذر بشی
تو گلدون سپیده دم / یاس سفیدی بکاریم
واسه روزهای عاشقی از همه ساده تر بشیم / رو محمول سبز شبی
واسه‌ی هم قصه بگیم / مهتاب رو مهمونش کنیم
حکایتی دگر بشیم / تو این هوای عاشقی
نم نم بارون رو ببین / با این طراوت نسیم
بیا که تازه تر بشیم / بیا که تازه تر بشیم
حالا که آرزوی ما / سوی خدا پر زدن
واسه دلهای خستمون / چی میشه بال و پر بشیم
حالا که آرزوی ما / سوی خدا پر زدن
واسه دلهای خستمون / چی میشه بال و پر بشیم

قویی کشید بال و پر آنسوی ابرها
گم شد غریب و دربدر آنسوی ابرها
گم شد غریب و دربدر آنسوی ابرها
من ماندم و سکوت و سیاهی ، زمین سرد
او بود و آفتاب در آنسوی ابرها
او بود و آفتاب در آنسوی ابرها
رویایی از بشارت باران زندگیست
افسانه دو چشم تر آن سوی ابرها
افسانه دو چشم تر آن سوی ابرها
دیریست روی قله کوهی نشسته ام
شاید بیافکند نظر آنسوی ابرها
دیریست روی قله کوهی نشسته ام
شاید بیافکند نظر آنسوی ابرها
دیریست روی قله کوهی نشسته ام
شاید بیافکند نظر آنسوی ابرها
فریاد میزنیم من و کوه ، کوه و من
آه ای خدا مرا ببر آنسوی ابرها
مگر می رسد خدا این آه شعله ور
آنسوی ابرها
من بال و پر ندارم ، من بال و پر ندارم
و تو ای خمیر خاک پیدا نمیشوی
پیدا نمیشوی مگر آنسوی ابرها
پیدا نمیشوی مگر آنسوی ابرها
قویی کشید بال و پر آنسوی ابرها
گم شد غریب و دربدر آنسوی ابرها
گم شد غریب و دربدر آنسوی ابرها

۷- خزان- علی حسینی نژاد ۰۴۵۴

چه خسته ام با این خزان تنهاي
بهار عمر من چرا نمی آي
به صبح بخت من چرا نمی تاي
توبی که چشمهايت شب تماشاي
بگو بگو اي گل مگر خطا کردم
که با من عاشق دمی نمی پاي
چه غربت تلخی رفيق راهم شد
که مانده ام تنها به جرم شيداي
در انتظار تو به سر رسید عمر
به سر نمی آيد شب شکيباي
بيا بيا ديگر که بيش از اين در سر
نداشت طاقت که چهره بنمای
نهایت قدر يکي شدن با توست
من از تو سرشارم شکوه دريابي
به شوق ديدارت اسيير رويايم
خيالِ خوب من چه ساده زيباي

مثل طوفان، مثل تندر، مثل خشم سرخ کارون
تو هجوم شب گذشتیم از غبار آتش و خون
تو تاریکی شب ها
مثل ستاره بودیم دل به آسمون سپردیم
شعر فردا رو سرودیم
تو هجوم تیرگی ها، که پر از خون و خطر بود
یا علی
یاعلی اسم تو رمز پر کشیدن تا سحر بود
یاعلی اسم تو رمز پر کشیدن تا سحر بود
یا علی، یاعلی، یا علی، یا علی
یا علی، یاعلی، یا علی، یا علی
یا علی گفتیم و رفتیم، رفتم و گذشتیم از جون
ما که هر لحظه میجوشید خون غیرت تو رگامون
 DAG لاله ها رو داریم هنوزم تو سینه هامون
سوت و کور بی نگاهت، همه ی آینه هامون
راویان بدر و خیبر وارثان ذوالفقاریم، یا علی
یاعلی کنار اسم تو همیشه موندگاریم
یاعلی کنار اسم تو همیشه موندگاریم
یا علی، یاعلی، یا علی، یا علی

پروفایل:

نام آلبوم: صیاد^{۳۵}

سال انتشار: ۱۳۸۴

نوع: استودیویی

سبک: ایرانی و تلفیقی^{۳۶}

شماره مجوز: ۳/۴۹۹۹۷

گد کتابخانه ملی: ۹۱۰۷

حق کپی رایت: سروش

مدّت زمان: ۴۱ دقیقه و ۱۲ ثانیه

تعداد قطعات: ۸ قطعه

- ۱- شب های انتظار ۲- یار وفادار ۳- مرا رها کن ۴- با گرفتاری خوشم ۵- صیاد ۶- او نیامد ۷- عطر شقايق
- ۸- نسیم سحر

آهنگساز: اکبر محسنی- محمد رضا چراغعلی

نوازندگان:

کمانچه: سهراب پور ناظری

گروه کر: سودابه شمس

سازهای پوستی: بابک بنی حسینی

تبک: مرتضی عابدی- حسین هوشنگی- مهدی ابوطالبی- محمود فرهمند

^{۳۵}. بعد از دیدار جنجالی علیرضا افتخاری و محمود احمدی نژاد در مراسم گرامیداشت خبرنگاران و حواشی که برای افتخاری داشت، تشكل جامعه اسلامی دانشجویان دانشگاه کاشان آلبوم موسیقی صیاد را به صورت رایگان میان دانشجویان توزیع می کرد تا از این هنرمند در برابر هجمه ها حمایت کنند.

^{۳۶}. از پر فروش ترین آلبوم های تلفیقی دهه های ۱۳۸۰ می باشد.

ویلن: ارسلان کامکار- همایون رحیمیان- سینا جهان آبادی- رسول بهبهانی- میثم مروستی- پژمان محمدی- رامین شمس

ویلن آلتو: ارسلان کامکار- میثم مروستی- عmad رضا نگودی- بردیا کیارس

ویلنسل: کریم قربانی

فلوت: ناصر رحیمی- پرویز وزیری

کلارنیت: هوتن غضنفری

بلابان: داود وریو

سه تار: بهزاد رواقی

تار و سه تار: شهریار فریوسفی

کنترباس: علیرضا خورشید فر

قانون: بهروز قنسولی- سعید بطلانی

عود:- جمال جهانشاد

گیtar: امیر جاویدان

سلوی- ویلن- کمانچه: مهیار فیروز بخت

پیانو و آکاردئون: بهنام خدا رحمی

تنظیم: بهنام خدا رحمی- محمد رضا چراغعلی

ضبط:

گاه نگاری:

۱- شب‌های انتظار ابوالقاسم حالت -حسین لاهوتیان ۰۴:۵۴

قسم به نگاهت به چشم سیاهت
که عشق و امید آفریده بسی
چه شب تا سحر در جدایی تو دل تپیده بسی
به یادت چه شبها سرشکم روان
از دو دیده بسی
به یاد تو دل غم کشیده بسی
فتنه دیده بسی
ای غافل از تنها بی من
بی تو منم و آهی در روزگار سیاهی
در خلوت آغوش تو چون دل را نبود راهی
دیگر ندارم پناهی
وای از آن شبها آن حکایت‌ها
از برای من آن شکایت‌ها
رشته‌ای اگر چه گستاخ از برای من جانا
قلب من اگر چون شکسته جان فدای تو جانا
روزگارم اگر چه سیه شد
آن همه آرزویم تبه شد
کی درآیی ز در جانا
هر شبانگه دو دیده به راهت
سینه‌ام پر ز درد و ز آهت
کی براید سحر جان

اگر که دور از تو شوم یار وفادار تو ام
جدا ز تو همسفر عشق شرباره تو ام
اگر قصد سفر دارم خدا داند که ناچارم
دفتر خاطرات ما مانده برای ما بجا
خبر می دهد صبر و شکنیابی ما
به پایان رسد قصه تنهایی ما
چه رخشان شود از غم خوشبختی ما
چه زیبا شو عالم خوشبختی ما
اگر قصد سفر دارم خدا داند که ناچارم
دفتر خاطرات ما مانده برای ما بجا
چه غم آفرینی چه دل گیرینی ای غروب جدایی
چه کستردہ ای سایه به کاشانه ی ما
چه ز آنها که سوزد به شراره ی گنه تو
چه دلها که نارد ز غمت پیش خدا
توبی همچو من خسته ز بیداد زمان
ندامان نکن اشکی غم از دیده روا
دل من بود تازه از خانه تونمی یوقتفد این خانه به دست دگران
اگر قصد سفر دارم خدا داند که ناچارم
دفتر خاطرات ما مانده برای ما بجا

۳- مرا رها کن - محمدعلی شیرازی ۴:۵۵

با آنکه جان عاشقم بی تو اسیر تب شود با آنکه

روز روشنم دور از تو همچو شب شود

مرا رها کن

گر که شبی نباشی دمی برابر من چشم خون

بجوشد ز دیده تر من مرا رها کن

سیل جنون منم منم تو چشم سار روشنی جز به

فنا نمی رسی اگر که همه عمر منی

مرا رها کن

ای گل در باغ غم چون خاری دامن گیر توام

دل برکن از رویا من خواب بی تعییر توام

ترکمم کن که از دل من خوشحالی کشیده

دامنیک دنیا دردم یک دریا رنجم

مجو نشاطی گل از قلب غمگینم عمر من طی شد

در تاریکی ها چه حاصل اکنون باشی چراغ بالینم

با دل شکسته ام قصه مگو با غم خود مرا رها کن

دور از عالم توام غمزده در عالم خود مرا رها کن

۴- با گرفتاری خوشم- محمدعلی شیرازی- ابوالقاسم حالت ۰۶:۵۹

گر تو گرفتارم کنی من با گرفتاری خوشم
گر خوار چون خارم کنی، ای گل بدان خواری خوشم
زان لب اگر کامم دهی، یا آنکه دشنامم دهی
با این خوشم با آن خوشم، با هر چه خوش داری خوشم
خواهی مرا گر بینوا، درد دلم را بی دوا
ور صد ستم داری روا ، با آن ستمکاری خوشم
والاترین گوهر تویی، داروی جان پرور تویی
درمان دردم گر تویی، در کنج بیماری خوشم
آرد گرم غم جان به لب ، کی آیدم افغان به لب؟
با هر چه خواهد یار من در عالم یاری خوشم
ای بهترین غمخوار دل ، وی محرم اسرار دل
خواهی اگر آزار دل ، با آن دل آزاری خوشم
تا گشته ام یار تو من، از جان برم بار تو من
عشق است اگر بار گران، با این گرانباری خوشم
گر وصل و گر هجران بود، گر درد و گر درمان بود
(حالت) خوشم با این و آن، آری خوشم، آری خوشم

۵- صیاد سمهدی عابدینی ۴۰۹

چون صید به دام تو به هر لحظه شکارم – ای طرفه نگارم
از دوری صیاد دگر تاب نیارم – رفته است قرارم
چون آهوی گمگشته به هر سوی دوانم – رهایی نتوانم
تا دام در آغوش نگیرم نگرانم – آه از دل زارم
از ناولک مژگان چو دو صد تیر پرانی – بر دل بنشانی
چون پرتو خورشید اگر رو بکشانی – وای از شب تارم
در بند و گرفتار بر آن سلسه مویم – خلاص از تو نجویم
از دیده ره کوی تو با اشک بشویم – با حال نزارم
برخیز که داد از من بیچاره ستانی – دردم چو ندانم
بنشین که شرر در دل تنگم بنشانی – لختی به کنارم
تا آن لب شیرین به سخن باز گشایی – خوش جلوه نمایی
ای برده امان از دل عشق کجایی – تا سجده گزارم
گر بُوی تو را باد به منزل برساند – جانم برهاند
وزنه ز وجودم اثری هیچ نماند – جز گرد و غبارم

۶- او نیامد - ایرج تیمورتاش ۱۹:۰۶

به راه وی تا سحر ماندم
ژاله افشارندم ، او نیامد
به امیدش با نوای نی
نغمه ها خواندم او نیامد
امید دل من کجایی
سحر شد چرا پس نیایی
چرا نیایی ؟ که بی تو نالانم
آنشن عشقت زد شرر به جانم
آنشن عشقت زد شرر به جانم
شب تارم ، مه رخشان تویی تو
به گلزارم گل خندان تویی تو
ز قلب بی تابم چه خواهی
به چشم بی خوابم نگاهی
به راه وی تا سحر ماندم
ژاله افشارندم او نیامد
به امیدش با نوای نی
نغمه ها خواندم او نیامد

۷- عطر شقایق -مهدی عابدینی ۰۶:۰۲

دلم گرفته امشب در خلوت شبانه
هوای گریه دارم در سوگ این ترانه
از درد خسته باشم تا کی صبور یاشم
در آرزوی وصلت جان است و دل روانه
بر عاشقان نظر کن ای منتهای خوبی
از روی نازنینت دل را تو کن نشانه
از چشم دل نوازت وز نور جان فزایت
مدھوش و بی قرارم باقی همه بهانه
در سینه شقایق عطر تو می تراود
در لوح جان عشق نام تو جاودانه
تا بگذری از اینجا ای وای بر دل ما
چون خاک زیر پایت برخیزم از میانه

۸- نسیم سحر - محمدعلی شیرازی

نگهت آتشین سخن دلنشیں
شکوه هستی بود پیام ز رخسار تو
چو نسیم سحر بگشا بال و پر
بیا که روشن شود دلم ز دیدار تو
تو همانی که دلم بوده در آرزوی او
شب و روزم همه بگذشته به جستجوی او
تو همانی که دلم بوده در آرزوی او
شب و روزم همه بگذشته به جستجوی او
ای عشق جاودانم
شوق بی کرانم
بی تو من گریزان
از همه جهانم
در ساحل دوری تا به کی بمانم
آواز صبوری تا به کی بمانم
در فصل بهاران ای بهار شادی
دور از تو غمینم با تو شادمانم
ای از تو صفاتی گل و جلوی بهاران
بازا که شود دامن من شکوفه باران
گر سیل امیدم رو کند به سویم
از آینه دل گرد غم بشویم
نگهت آتشین سخن دلنشیں
شکوه هستی بود پیام ز رخسار تو
چو نسیم سحر بگشا بال و پر
بیا که روشن شود دلم ز دیدار تو
تو همانی که دلم بوده در آرزوی او
شب و روزم همه بگذشته به جستجوی او
تو همانی که دلم بوده در آرزوی او
شب و روزم همه بگذشته به جستجوی او
ای عشق جاودانم
شوق بی کرانم
بی تو من گریزان از

پروفایل:

نام آلبوم: نیلوفرانه یک^{۳۷}

سال انتشار: ۱۳۷۹

نوع: استودیویی

سبک: سنتی

شماره مجوز: ۱۸۳۱ / ۳ / ج

گذ کتابخانه ملی: -

حق کپی رایت: مشکوه-مشکات

مدّت زمان: ۵۸ دقیقه و ۵۰ ثانیه

تعداد قطعات: ۶ قطعه (تصنیف و ترانه)

۱- در هوای تو - ۲- حکایت دل - ۳- کوی بی نشان - ۴- بوی پیراهن - ۵- بهشت یاد - ۶- نیلوفرانه - ۷- بداهه نوازی
سه تار - ۸- مناجات

اشعار: قیصر امین پور - دوبیتی ها: محمود تابنده- سهیل محمودی- فاطمه سلاروند- قباد غفاری

آهنگساز: عباس خوشدل به کوشش فریدون شهبازیان

نوازنده‌گان:

تک نواز سه تار: جلال ذوالفنون

نی: حسن ناهید

ویولن: همایون رحیمیان / ابراهیم لطفی / علی رئیس فرشید

تار: شهریار فریوسفی

بربط : جمال جهانشاد

^{۳۷}. آقای افتخاری این آلبوم را بهترین اثر خود تا آن زمان دانسته است. همچنین این آلبوم پرفروش ترین آلبوم تاریخ موسیقی ایران با شش میلیون تیراژ در قالب سی دی و کاست بوده است.

آلتو: محمد بیگلری پور / سیاوش ظهیرالدینی

کنترباس: علیرضا خورشیدفر

ویولنسل: کریم قربانی / محسن تویسرکانی

تنبک: کامبیز گنجه‌ای

سنتور: مجید اخشابی

کلارینت: سعید آنوت

تهییه و تدوین: محمد علی چاوه‌وشی

تنظیم:

ضبط: استودیو بل

گاه نگاری:

صدا برداران: منوچهر ریاحی - ایرج فهیمی

۱- در هوای تو- قیصر امین پور ۷:۴۶

یارا ، یارا گاهی دل ما به چراغ نگاهی روشن کن
چشم تارِ دل را چو مسیحا به دمیدن آهی روشن کن
یارا ، یارا گاهی دل ما به چراغ نگاهی روشن کن
چشم تارِ دل را چو مسیحا به دمیدن آهی روشن کن
بیتو برگی زردم به هوای تو میگردم
که مگر بیفتم در پایت ای نوای نایم
به هوای تو می آیم که دمی نفس کنم تازه در هوایت
بیتو برگی زردم به هوای تو میگردم
که مگر بیفتم در پایت ای نوای نایم
به هوای تو می آیم که دمی نفس کنم تازه در هوایت
به نسیم کوبت ای گل ، به شمیم بویت ای گل
در سینه داغی دارم ، از لاله باغی دارم
با یادت ای گل هر شب ، در دل چراغی دارم
باغم ، بهارم باش ، موجم ، کنارم باش
ای پادشه خوبان ، داد از غم تنها ی
دل بیتو به جان آمد ، دل بیتو به جان آمد وقت است که بازآیی
مشتاقی و مهجوری دور از تو چنانم کرد
کَز دست بخواهد شد ، پایاب شکیبایی یاها یاها ، های های
به نسیم کوبت ای گل ، به شمیم بویت ای گل
در سینه داغی دارم ، از لاله باغی دارم
با یادت ای گل هر شب ، در دل چراغی دارم
باغم ، بهارم باش ، موجم ، کنارم باش
بیتو برگی زردم به هوای تو میگردم
که مگر بیفتم در پایت ، ای نوای نایم
به هوای تو می آیم که دمی نفس کنم تازه در هوایت
بیتو برگی زردم به هوای تو میگردم
که مگر بیفتم در پایت ای نوای نایم
به هوای تو می آیم که دمی نفس کنم تازه در هوایت
تا فدا کنم جان و دل برایت ، تا فدا کنم جان و دل برایت

۲- حکایت دل- قیصر امین پور ۷۵

منم آن نیازمندی که به تو نیاز دارم ای خدا
اگر از تو باز دارم به که چشم باز دارم ای خدا
توی آفتایی و چشمم به جمال توست روشن
غم چون تو نازنینی به هزار ناز دارم ای یار ای یار
غم چون تو نازنینی به هزار ناز دارم ای یار ای یار
به جفا نمودن تو ز وفات بر نکردم
به وفا نمودن خود ز جفات بازدارم
گله کردم از تو گفتی که بساز چاره خود
منم آن که در غم الحق دل چاره ساز دارم
غم دل چه باز گوییم که تو را ملال گیرد
کنم این حدیث کوتاه که غمِ دراز دارم
غم دل چه باز گوییم که تو را ملال گیرد
کنم این حدیث کوتاه که غمِ دراز دارم

۳- کوی بی نشان - قیصر امین پور ۰۵:۴۱

ای غم ای همدم دست از سر دل بردار
ای شادی یک دم مرهم به دلم بگذار
دل جای شادی ست از غم شده ام بیزار
ای غم بیرون رو این خانه به او بسیار
با این خانه‌ی تنگ با این پاره‌ی سنگ
با این دل چه کنم این آلوده‌ی رنگ
دلا، باله مرا چرا شکستی، پَر نزدی به گِل نشستی
پَر نزدی، تو دریا بودی، ز چه رو چون مردابی
ای دریا تا کی ز نسیمی بی تابی
دل به دریا بزن در شب طوفان
تا به کی سرزدن بر در زندان
تا کی تنهایی برخیز و پرگشا
در آسمان رها تا کوی ناکجا
کوی بی نشان، کوی آشنا
ای غم ای همدم دست از سر دل بردار
ای شادی یک دم مرهم به دلم بگذار
دل جای شادی ست از غم شده ام بیزار
ای غم بیرون رو این خانه به او بسیار
ای دل زین غمها تنها غم او بگذار

صحراء صحرا دویده ام سرگردان از پی تو
دریا دریا گذشته ام در طوفان از پی تو
دست از دنیا کشیده ام بی سامان از پی تو
از من از ما رهیده ام دست افshan از پی تو
گیسوی تو دام بلا ابروی تو تیغ فنا
در دست دوای دل روی تو بهشت برین
موی تو بنفسه ترین زنجیر پای دل
دنیا دنیا گشته ام به بوی تو
پنهان پیدا گر به گفت و گوی تو
هر سو هر جا روی من به سوی تو
دردا دردا کی رسم به کوی تو؟
دستم بر دامن تو بوی پیراهن تو سوی چشم عاشقان
یاس و سوسن شکفده دامن دامن شکفده با یادت ز باغ جان
دیگر افتاده ام از پا در این صحرا
در راهم صخره و خارا خارا خارا
چون کشته در دل طوفان یارا یارا
دریاب ای ساحل دریا ما را ما را
شب و سحر به نام تو ترانه می خوانم
به شوق یک سلام تو همیشه می مانم
صحراء صحرا دویده ام سرگردان از پی تو
دریا دریا گذشته ام در طوفان از پی تو
دست از دنیا کشیده ام بی سامان از پی تو
از من از ما رهیده ام دست افshan از پی تو

۵- بهشت یاد- قیصر امین پور ۰۶:۴۲

ای نامت از دل و جان
در همه جا به هر زبان جاری
عطر پاک نفست سبز و رها از آسمان جاری
نور یادت همه شب در دل ما
چو کهکشان جاری
تو نسیم خوش نفسی / من کویر خاک و خسم
گر به فریادم نرسی / همچو مرغی در قفسم
تو با منی اما...
من از خودم دورم
چو قطره از دریا / من از تو مهجورم
ای نامت از دل وزبان جاری
عطر پاک نفست سبز و رها از آسمان جاری
روح یادت همه شب در دل ما چو کهکشان جاری
با یادت ای بهشت من آتش دوزخ کجاست
عشق تو در سرشت من با دل و جان آشناست
چگونه فریادت نزنم
چرا دم از یادت نزنم
در اوج تنها یی / اگر زمین ویرانه شود
جهان همه بیگانه شود / تویی که با مایی ...

خدایا عاشقان را با غم عشق آشنا کن
ز غم های دگر غیر از غم عشقت رها کن
تو خود گفتی که در قلب شکسته خانه داری
شکسته قلب من جانا به عهد خود وفا کن
خدایا بی پناهم، ز تو جز تو نخواهم
اگر عشقت گناه است، ببین غرق گناهم
دو دست دعا فرا برده ام بسوی آسمان ها
که تا پر کشم به بال غمت رها در کهکشان ها
چو نیلوفر عاشقانه، چنان می پیچم به پای تو
که سر تا پا بشکفده گل، ز هر بندم در هوای تو
به دست یاری اگر که نگیری، تو دست دلم را دگر که بگیرد
به آه و زاری اگر نپذیری، شکسته دلم را دگر که پذیرد
خدایا عاشقان را با غم عشق آشنا کن
ز غم های دگر غیر از غم عشقت رها کن
تو خود گفتی که در قلب شکسته خانه داری
شکسته قلب من جانا به عهد خود وفا کن
خدایا بی پناهم، ز تو جز تو نخواهم
اگر عشقت گناه است، ببین غرق گناهم
دو دست دعا فرا برده ام بسوی آسمان ها
که تا پر کشم به بال غمت رها در کهکشان ها

۷- آواز (افشاری) مناجات^{۳۸} - مولانا ۵۴: ۷

لبم پر شکایت، شبم بی نهایت
نه فانوس ماهی ،الهی
در این تیره شب ها ،نشارت خدایا
دل سر به راهی ،الهی

....

در این جاده های سرد و نا حد
منم آن مسافری که خواهم
رسم تا به شهر روشنایی
اگر تو مرا چنین بخواهی ، اللهی

....

ببین ناتوانم ، بر افکن به جانم
کمند بلند نگاهی ، اللهی
شب بی نصیبی ، در اوج غریبی
مگر در تو گیرم پناهی ، اللهی
به سویت نگاه دل من
دل شب پناه دل من
ستاره گواه دل من
که این اشک و آه دل من
بود پیش رویت به عذر گناهی ، اللهی

....

سحر می زند سر
دلم می زند پر
به سویت ،الهی
در این سایه روشن
به تو می رسم من
به پرواز آهی ،الهی

^{۳۸}. در آلبوم "صدایم کن" هم موجود است.

۸- آواز (دشتی) ۳۹

عمری به سر دویدم در جست وجوی یار
جز دسترس به وصل و بیم آرزو نبود
دادم در این هوس دل دیوانه را به باد
این جست و جو نبود
هر سو شتافتمن پی آن یار ناشناس
گاهی ز شوق خنده زدم گه گریستم
بی آنکه خود بدانم ازین گونه بی قرار
مشتاق کیستم
رویی شکست چون گل رویا و دیده گفت
این است آن پری که ز من می نهفت رو
خوش یافتم که خوش تر ازین چهره ای نتافت
در خواب آرزو
هر سو مرا کشید پی خویش در بدر
این خوشپسند دیده ی زیبا پرست من
شد رهنمای این دل مشتاق بی قرار
بگرفت دست من
و آن آرزوی گم شده بی نام و بی نشان
در دورگاه دیده من جلوه می نمود
در وادی خیال مرا مست می دوامد
وز خویش می ربود
از دور می فریفت دل تشنه مرا
چون بحر موج می زد و لرزان چو آب بود
وانگه که پیش رفتم با شور و التهاب
دیدم سراب بود
بیچاره من که از پس این جست و جو هنوز
می نالد از من این دل شیدا که یار کو ؟
کو آن که جاودانه مرا می دهد فریب ؟
بنما کجاست او

۳۹. در آلبوم "عطر سوسن" نیز موجود است.

پروفایل:

نام آلبوم: نیلوفرانه ۲

سال انتشار:

نوع: استودیویی

سبک: سنتی (دشتی، سه گاه)

شماره مجوز:

گذ کتابخانه ملی:

حق کپی رایت: مشکلات

مدّت زمان: ۱۷ دقیقه و ۷ ثانیه

تعداد قطعات: ۸ قطعه

۱- از اوج آسمان ها ۲- تشنه طوفان ۳- رباعی خوانی ۴- آه سحری ۵- عطر نرگس ۶- ای عاشقان ۷- رباعی خوانی دو ۸- انتظار دل

آهنگساز: عباس خوشدل

نوازندگان:

نوازنده‌ی نی: حسن ناهید

نوازنده‌ی سه تار: جلال ذوالفنون

نوازنده‌ی کمانچه: هادی منتظری

نوازنده‌ی پیانو: محمدرضا چراغعلی

نوازنده‌ی تار: شهریار فریبوسفی

تنظیم: فریدون شهبازیان

شاعر: خواجه عبدالله انصاری- قیصر امین پور- ابوسعید ابوالخیر- بابا افضل کاشانی- صغیر اصفهانی

گاه نگاری:

۱- از اوج آسمان ها- قبصه امین پور ۳۷:۸

از اوج آسمان ها ، یک شب مرا صدا کن یا یک
نفس دلم را ، از این قفس رها کن تا سر بسایم بر
آسمان ها ، تا پر گشایم در بی کران ها از اوج
آسمان ها ، یک شب مرا صدا کن رفته قافله ها،
وامانده دل ما ، غافل از همسفران دل دارد گله ها،
از این فاصله ها ، بر دوشم بار گران در این بیابان،
نه آشنایی ، نه جای پایی از اوج آسمان ها ، یک
شب مرا صدا کن یا یک نفس دلم را، از این قفس
رها کن خدایا ، یارا ، دل شیدا را ز سوز آهی برافروز،
چراغ راهی برافروز دمی پرده از رخ برافکن، شبم
را ماهی برافروز بگو که دلم، شکسته چرا به ساحل
غم، نشسته چرا از اوج آسمان ها، یک شب مرا
صدا کن یا یک نفس دلم را ، از این قفس رها کن

۲- تشنه طوفان - ۸:۲۲

من همان موجم تو همان طوفان
خوشا برگی تشنه باران
سر خوش خندان
که می بالد ز خاک و گل
سپرده سر به رویاهای
من همان برگم تو همان باران
ز شوق تو مستم خرابم خرابم
ز خود در هوایت تهی چون حبابم
اگر بی تو باشم چو نقشی بر آبم
سراسر بیبان سرا پا سرابم
چو نیلوفر بر تو می پیچم
بی تو من هیچم
به غیر از غم تو گناهی ندارم
غمی بهتر نمی دانم
کجا می گریزم
که راهی ندارم
رهی دیگر نمی دانم
ز تو ناگزیرم
پناهی ندارم
که درگاهی به جز این در نمی دانم

۳- رباعی خوانی- ابوالسعید ابوالخیر ۵۷:۶

وا فریادا ز عشق و فریادا
کارم بیکی طرفه نگار افتادا
گ—— داد من شکسته دادا دادا
ور نه من و عشق هر چه بادا بادا
در دیده بجای خواب آبست مرا
زیرا که بدیدنست شتابست مرا
گویند بخواب تا به خوابش بینی
ای بیخبران چه جای خوابست مرا
دیشب که دلم ز تاب هجران میسوخت
اشکم همه در دیده‌ی گریان میسوخت
میسوختم آنچن——انکه غیر از دل تو
بر من دل کافر و مسلمان میسوخت
عشق آمد و شد چو خونم اندر رگ و پوست
تا کرد م———را تهی و پر کرد ز دوست
اج——زای وجودم همگی دوست گرفت
نامیست ز من بر من و باقی هـمه اوست

ز داغت چو گل پر شرر دل من
چو پروانه ای شعله ور دل من
چو باد صبا در به در دل من
تا از غم تو آه سحری پر زد ز دلم
با هر نفسم صبح دگری سر زد ز دلم
چو پیراهن گل دلی پاره دارم
دلم را به باخت گل افshan کن
چو لب بسته بلبل نوایی ندارم
لبم را به داغت غزل خوان کن
ز داغت چو گل پر شرر دل من
چو پروانه ای شعله ور دل من
چو باد صبا در به در دل من
تا از غم تو آه سحری پر زد ز دلم
با هر نفسم صبح دگری سر زد ز دلم
رهایی ندارم از این بی قراری
مگر خون ببارم چو ابر بهاری
الهی تو ما را پناهی
تا از غم تو آه سحری پر زد ز دلم
با هر نفسم صبح دگری سر زد ز دلم

۵- عطر نرگس - ۳:۶۰

ای ماه دل آرا رویت
شده قبله ی دلها کویت
تو ای مه دل آرا بیا بیا خدا را
تو ای مه دل آرا بیا بیا خدا را
ای نامت چو عطر نرگش
جاری در رگ بهاران
بر داغ کویر دلها
یاد تو حضور باران
ای مه دل آرا بیا خدا را ز روی یاری
از شب سیاهم مگر تو یارا خبر نداری
عشقت اتشم به جان زد مهرت بر دلم نشان زد
دلتنگم ز داغ تنهایی ز داغ تنهایی ز داغ تنهایی
ای نامت چو عطر نرگش
جاری در رگ بهاران
بر داغ کویر دلها
یاد تو حضور باران
ای مه دل آرا بیا خدا را ز روی یاری
از شب سیاهم مگر تو یارا خبر نداری

۶- ای عاشقان- ۹:۰۸

ای عاشقان در همدلی دستی برآرید
بر زخم پنهان دلم مرهم گذارید
بر درد پنهانم درمان نمیدانم
کو اهل رازی کو چاره سازی
ای عاشقان در همدلی دستی برآرید
بر زخم پنهان دلم مرهم گذارید
چیزی نخواهم جز بُوی گندم
جز برق شادی در چشم مردم
جز یک ترانه جز یک ترنم
یک غنچه لبخند یک گل تبسیم
ای عاشقان در همدلی دستی برآرید
بر زخم پنهان دلم مرهم گذارید
بر درد پنهانم درمان نمیدانم
کو اهل رازی کو چاره سازی
یک ذره خورشید از کهکشانها
یک پنجره ابر از آسمانها
یک قطره دریا یک چکه شبنم
یک موج کوچک از بیکرانها
دیگر نخواهم چیزی خدایا
غیر از دلی پاک آیینه آسا
غیر از دلی ساده چون آسمانها
چون ساحل افتاده در پای دریا
ای عاشقان در همدلی دستی برآرید
بر زخم پنهان دلم مرهم گذارید
بر درد پنهانم درمان نمیدانم
کو اهل رازی کو چاره سازی

۷- رباعی خوانی - ۸:۴۱

من دل به غم تو بسته دارم ای دوست
درد تو به جان خسته دارم ای دوست
گفتی که به دل شکستگان نزدیکم
من نیز دلی شکسته دارم ای دوست
راه تو به هر قدم که پویند خوش است
وصل تو به هر سبب که جویند خوش است
روی تو به هر دیده که بینند نیکوست
نام تو به هر زبان که گویند خوش است
مجنون و پریشان توامدستم گیر
چون دانی که از آن توام دستم گیر
هر بی سرو پایی دستگیری دارد
من بیسر وسامانتوام
دستم گیر دستم گیردستم گیر
ای دوستقبولم کن و جانم بستان
مستم کن و از هر دو جهانم بستان
با رچه دلم قرار گیرد بی تو
آتش به من اندر زنو آنم بستان
کارم به یکی طرفه نگار افتاد و
گرداد من شکسته دادو
ورنه من و عشق هر چه بادا باد
ای روی تو مهر عالم ارای همه
وصل تو شب و روز تمنای همه
گر با دگران به ز منی وای به من
گر با همه کس همچومنی وای همه

۸-انتظار دل-۱۷:۰

ای دستم بر دامن تو، دل بی تاب دیدن تو
در هوایت بی قرارم ای قرار دل
جان برآید تا سرآید انتظار دل
نام خوبت بر لب من چون چراغی در شب من
کفر زلفت مذهب من ، یارا فریاد از تو ، داد و بی داد از تو
دل با سر زلفت ، در دام بلا شد
زنجیر دلم کو ، دیوانه رها شد
ای قبله ی من رویت ، محراب من ابرویت
دل با سر زلفت ، در دام بلا شد
زنجیر دلم کو ، دیوانه رها شد
هم چو برگی در بارانم ، در هوایت سرگردانم
گر خزانم ، گر بهارم ، بی قرارم من
هر چه دارم یا ندارم از تو دارم من
ای دستم بر دامن تو، دل بی تاب دیدن تو
در هوایت بی قرارم ای قرار دل
جان برآید تا سرآید انتظار دل
نام خوبت بر لب من چون چراغی در شب من
کفر زلفت مذهب من ، یارا فریاد از تو ، داد و بی داد از تو
دل با سر زلفت ، در دام بلا شد
زنجیر دلم کو ، دیوانه رها شد
ای قبله ی من رویت ، محراب من ابرویت
دل با سر زلفت ، در دام بلا شد
زنجیر دلم کو ، دیوانه رها شد
دل با سر زلفت ، در دام بلا شد
زنجیر دلم کو ، دیوانه رها شد

پروفایل:

نام آلبوم: تازه به تازه

سال انتشار: ۱۳۷۷

نوع: استودیویی

سبک: سنتی

شماره مجوز: ۴/۲۴۴۴ ت

گذ کتابخانه ملی: ۶۶۰ و

حق کپی رایت: موسسه فرهنگی - هنری آوازبیستون

مدّت زمان: ۵۹ دقیقه و ۵۷ ثانیه

تعداد قطعات: ۹ قطعه

۱- تازه به تازه ۲- سر روان ۳- یک خانه ۴- اسیری ۵- ای ساقی ۶- ای خدا ۷- از من چرا رنجیده ای ۸-
ترا جویم ۹- من مست و تو دیوانه

ترانه سراه: انوری ابیوردی - بیژن ترقی - حزین لاهیجی - عارف نقشبندی - مولانا جلال الدین

آهنگساز: محمد جلیل عندهیبی

نوازندگان:

سنتور: محمد جلیل عندهیبی

ویلن: مجتبی میرزاده - سیمین آقا رضی - مینا افتاده

دف: ارسلان کامکار - کاظم عالمی - علی چراغچی

نی: فرزاد عندهیبی

تنبک: حسن ناهید - بهزاد فروهری

تار: کامبیز گنجه‌ای - سalar عنده‌لیبی

کنترباس: حمید شجاعی - امیر حسین رضا

کنترباس: سیاوش ظهیر الدینی

عود: علیرضا خورشید

ویلن: سل - جمال جهانشاد

فاگوت: کریم قربانی - امید ابطحی - مینا افتاده

تنظیم:

ضبط:

گاه نگاری:

تهیه کننده و مدیر تولید: محمد علی عزیزی

۱- تازه به تازه- عارف نقشبندي ۸:۰۵

بسته دلم به موي تو تازه به تازه نو به نو
بوسه زنم به روی تو تازه به تازه نو به نو
طعنه زند به مشکلات خنده زند بر او گلاب
زلف حربگون تو تازه به تازه نو به نو
بسته دلم به موي تو تازه به تازه نو به نو
بوسه زنم به روی تو تازه به تازه نو به نو
ترانه آهنگ تازه به تازه از عليرضا افتخاری
اشك عنشق روی تو قاليه روز روی تو
جنت ماست روی تو تازه به تازه نو به نو
تازه به تازه نو به نو
ای بت گل عزار من ای دل بی قرار من

۲- از من چرا رنجیده ای- دهلوی ۰۸:۳۴

کسی که گفت به گل نسبتی است روی تو را
فزوود قدر گل و کاست آبروی تو را
گرم بیایی و پرسی چه بردی اندر خاک
ز خاک نعره برآرم که آرزوی تو را
ای ماه عالم سوز من ،از من چرا رنجیده ای
ای شمع شب افروز من ،از من چرا رنجیده ای
ای ماه عالم سوز من ،از من چرا رنجیده ای
ای شمع شب افروز من ،از من چرا رنجیده ای
یک شب تو را مهمان کنم ،تا جان و دل قربان کنم
جای تو در چشمان کنم ،از من چرا رنجیده ای
ای جان من جانان من ،بر من نگر سلطان من
یک شب بیا مهمان من ،از من چرا رنجیده ای
من عاشق زار توانم ،از جان وفادار توانم
تا زنده ام یار توانم ،از من چرا رنجیده ای
من عاشق دیوانه ام ،اندر جهان افسانه ام
تو شمع و من پروانه ام ،جانم چرا رنجیده ای
رنجیده ای ،رنجیده ای ،از من گنه چه دیده ای
 دائم گنه بخشیده ای ،جانم چرا رنجیده ای ...
بنگر ز عشقت چون شدم ،سرگشته و مجنون شدم
چون لاله دل پرخون شدم ،از من چرا رنجیده ای
گر من بمیرم از غمت ،خونم فتد بر گردنت
فردا بگیرم دامنت ،جانم چرا رنجیده ای
گر من بمیرم از غمت ،خونم فتد بر گردنت
فردا بگیرم دامنت ،جانم چرا رنجیده ای
جانم چرا رنجیده ای ،عمرم چرا رنجیده ای
جانم چرا رنجیده ای ،عمرم چرا رنجیده ای

۳- ای ساقی- بیژن ترقی ۰۶:۴۹

بده ساقی از آن باده که در خانه نهفتی
از آن می که ز هر عاقل و فرزانه نهفتی
گشوده شد در رحمت حق در نگشایی
پری را ز چرا در شیشه غریبانه نهاشتی
گرفتار عالمی را نور هستی دمیده در رگ جان سور مستی
برآور دست و غوغایی به پا کن مگر با عاشقان پیمان نبستی
بی خبر ز داغ دلم گل نموده باع چراغ دلم روشن کن
می دمد فروغ سحر خیز با نشاط دگر سور و شوق می بینگر گلشن کن
غم فشرده نای مرا نشنوی صدای مرا
دست من به دامن تو زمانه بسته پایی مرا ای ساقی
برآور دست و غوغایی به پا کن مگر با عاشقان پیمان نبستی

۴- من مست و دیوانه- مولانا ۵:۴۵

من مست و تو دیوانه ، ما را که برد خانه
صد بار تو را گفتم ، کم خور دو سه پیمانه
جانا به خرابات آ ، تا لذت جان بینی
جان را چه خوشی باشد ، بی صحبت جانانه

....

از خانه برون رفتم ، مستیم به پیش آمد
در هر نظرش پنهان ، صد گلشن و کاشانه

....

چون کشتی بی لنگر ، کژ می شد و مژ می شد
وز حسرت او مرده ، صد عاقل و فرزانه
گفتم ز کجایی تو ، دستی زد و گفت ای جان
نیمیم ز ترکستان ، نیمیم ز فرغانه

....

نیمیم ز آب و گل ، نیمیم ز جان و دل
نیمیم لب دریا ، نیمی همه دردانه
گفتم که رفیقی کن ، با من که من از خویشم
گفتا که بنشناسم ، من خویش ز بیگانه
 Zahed boudm traneh goyim krdi
 سرحلقه‌ی بزم و باده جویم کردی
 سجاده نشین با وقاری بودم
 بازیچه‌ی کودکان کویم کردی
 من زاهد بیچاره ، گشتم ز خدا غافل
 در شهر شدم شهره ، زین پس من و ویرانه
 من با تو همی گویم ، کز عشق بلا خیزد
 هان ای دل دیوانه ، هشیار شدی یا نه

۵- ای خدا ۴:۲۴

ای خدا ای خدا این وصف را هجران مکن
سرخوشنایی ای عشق را نالان نکن
چون خزان برشاخه و برگ دل مزن
خلق مسکین و سرگردان مکن
باغ جان را تازه و سرسیز دار
قصد این مستان و بستان مکن
جمع شمع خویش را بر هم نزن
دشمنان را دور کن شاداب نکن

۶- تو را جویم- بیژن ترقی ۰۶:۰۵

به هر گلشن نظر کردم تو دائم در نظر بودی
به هر شهری سفر کردم تو با من همسفر بودی
در دل تار شب محو اسرار شب چونکه با یاد تو
روی دل بر مه و ستاره کردم
جلوه روی تو روی دلچوی تو
در مه آسمون در زمین و زمون نظاره کردم
نه پنهانی نه پیدایی نه با مایی نه بی مایی
به صحرابها تو را جویم به دریابها تو را جویم
درون دل درون جان تو را جویم تو را جویم
گهی گریان گهی خندان تو را جویم تو را جویم
به رویاهای شیرینم تو را جویم تو را جویم

۷- ای وای بر اسیری- حزین لاهیجی ۰۸:۳۵

ای وای بر اسیری کز یاد رفته باشد
در دام مانده باشد صیاد رفته باشد

ای وای بر اسیری کز یاد رفته باشد
در دام مانده باشد صیاد رفته باشد

....

آه از دمی که تنها با داغ او چو لاله
در خون نشسته باشد چون باد رفته باشد
ای وای بر اسیری کز یاد رفته باشد
در دام مانده باشد صیاد رفته باشد

....

از آه دردناکی سازم خبر دلت را
روزی که کوه صبرم بر باد رفته باشد
رحم است بر اسیری کز گرد دام زلفت
با صد امیدواری ناشاد رفته باشد
ای وای بر اسیری کز یاد رفته باشد
ار دام مانده باشد صیاد رفته باشد
پر شور از حزین است امروز کوه و صحرا
مجنون گذشته باشد فرهاد رفته باشد
آواز تیشه امشب از بیستون نیامد
شاید به خواب شیرین فرهاد رفته باشد

ای وای بر اسیری کز یاد رفته باشد
در دام مانده باشد صیاد رفته باشد

۸- یک خانه پر زمستان- مولانا ۶۵۶۰

یک خانه پر زمستان مستان نو رسیدند
دیوانگان بندی زنجیرها دریدند
بس احتیاط کردیم تا نشنوند ایشان
گویی قضا دهل زد بانگ دهل شنیدند
جان‌های جمله مستان دل‌های دل پرستان
ناگه قفص شکستند چون مرغ برپریدند
مستان سبو شکستند بر خنب‌ها نشستند
یا رب چه باده خوردند یا رب چه مل چشیدند
من دی ز ره رسیدم قومی چنین بدیدم
من خویش را کشیدم ایشان مرا کشیدند
آن را که جان گزیند بر آسمان نشیند
او را دگر کی بیند جز دیده‌ها که دیدند
یک ساقی عیان شد آشوب آسمان شد
می‌تلخ از آن زمان شد خیکش از آن دریدند

۹- سر و روان من کو- انوری ۴۱:۷

خدایا هر کس به خانمانی دارد مهربانی
من مهربان ندارم نامهربان من کو
ای مردمان بگویید آرام جان من کو
راحت فراست هر کس محنت رسان من کو
نامش همی نیارد بردن به پیش هر کس
گه گه به ناز گوییم سرو روان من کو
خدایا هر کس به خانمانی دارد مهربانی
من مهربان ندارم نامهربان من کو؟
در بوستان شادی هر کس گلی بچیند
آن گل نشکنندش در بوستان من کو
سر و روان من کو

پروفایل:

نام آلبوم: بُردى از يادم

سال انتشار: ۱۳۸۳

نوع: استودیویی

سبک: سنتی

شماره مجوز:

گُد کتابخانه ملی:

حقّ کپی رایت:

مدّت زمان:

تعداد قطعات: ۸ قطعه

۱- بُردى از يادم ۲- کوچه عاشقى ۳- نور خدا ۴- قصه دل ۵- قاصدک ۶- دلشکسته ها ۷- الھى بميرم ۸- نگاه قشنگ

آهنگساز: حبیب الله بدیعی- مهدی خالدی- اسدالله ملک

نوازندگان:

تنظیم: بهزاد خدا رحمی

ضبط:

گاه نگاری:

۱- بردی از یادم - ۴۰:۵۵

بردی از یادم ، دادی بر بادم ، با یادت شادم
دل به تو دادم ، در دام افتادم ، از غم آزادم
دل به تو دادم فتادم به غم
ای گل بر اشک خونینم مخند
سوزم از سوز نگاهت هنوز
چشم من باشد به راهت هنوز
چه شد آن همه پیمان
که از آن لب خندان ،
که شنیدم و هرگز
خبری نشد از آن
کی آیی به برم ، ای شمع سحرم
در بزم نفسی، بنشین تاج سرم
خواه از جان گذرم

تا به سرم ده ، جان به تنم ده ، چون به سرآمد عمر بی شرم
نشسته بر دل غبار غم
زانکه من در دیار غم
گشته ام بر غمگسار غم
امید عهد وفا تویی
آفت جان ما تویی
رفته راه خططا تویی

بردی از یادم ، دادی بر بادم ، با یادت شادم
دل به تو دادم ، در دام افتادم ، از غم آزادم
دل به تو دادم ، فتادم به غم
ای گل بر اشک خونینم مخند
سوزم از سوز نگاهت هنوز
چشم من باشد به راهت هنوز

۴۰. باز خوانی ترانه ای ازبانو دلکش و ویگن.

۲- کوچه عاشقی

پشت هر کوچه اگه یکی پر پر میزنه
شک نکن که عاشقه یه نفر مثل منه
منم اون غریبه شهر شما
که غریبم توی جمع آدما

هر کی با چشم تره ، شب و روز در به دره
مثل من یه عاشق، توی خط آخره
منم اون غریبه شهر شما
که غریبم توی جمع آدما

یکی توی قصه های عاشقی، شکل فرhad شده
یکی پشت کوچه های بی کسی، پر فریاد شده

این همه شکستن، سهم من نبود
دل به گریه بستن، سهم من نبود
این همه شکستن، سهم من نبود
دل به گریه بستن، سهم من نبود
با پریشوونی و درد بی کسی
روز و شب نشستن سهم من نبود

پشت هر کوچه اگه یکی پر پر میزنه
شک نکن که عاشقه نه نفر مثل منه
منم اون غریبه شهر شما
که غریبم توی جمع آدما

تو بگو عزیز من تو با منی، عاشقی رو نمیشکنی
عاشق دیونه می مونم واسه تو

پشت کوچه های شب دور از نظر با دل خون با چشم تر
مثل دیوونه می خونم واسه تو

اما اون چشمای تو ، من عاشق رو ندیده
اون دو تا چشم قشنگ ، منو تا اینجا کشیده
اگه دیدی که یه روزی بی خبر، گم شدم تو یه سفر
شک نکن یه عاشقم اسم منو توی عاشقا ببر

به شهر و دیاری ببر تو مرا
که نور خدا باشه و من و تو
نباشه به دلها نشونه غم
امید و صفا باشه و من و تو
بریم اونجا که عشق و مستی خطای نباشه
تو سینه ها جای محبت ریا نباشه
به غیر خدا که مهربونه
نمیخوام دل دیگه بدونه
که با وفایی که با صفائی
از این خسته دل پروا نکن
مرا بیش از این رسوا نکن
الهی بموئی با مهربونی جدایی نگیری قدرم بدونی
که دنیا نداره وفایی
بموئی بر سر پیمون من
تو بازی نکن با جون من
که دنیا سراب نقشی بر آب دو روز جوانی مثل حباب
نیززه به یک رنج و آهی
به شهر و دیاری ببر تو مرا
که نور خدا باشه و من و تو
نباشه به دلها نشونه غم
امید و صفا باشه و من و تو
بریم اونجا که عشق و مستی خطای نباشه
تو سینه ها جای محبت ریا نباشه
به غیر خدا که مهربونه
نمیخوام دل دیگه بدونه
که با وفایی که با صفائی

سفر کنم تنها روم تنها ره صحرا روم
شوم نهان از دیده ها تا شاید از دلها روم
سفر کنم تنها روم تنها ره صحرا روم
شوم نهان از دیده ها تا شاید از دلها روم
من مرغ پر شکسته ام بی بال و پر کجا روم
از من نمی پرسد کسی کجا روم چرا روم
ای فتنه جو سرشک تو در قلب من اثر ندارد
این مرغک بی آشیان راهی به جز سفر ندارد
سفر کنم تنها روم تنها ره صحرا روم
شوم نهان از دیده ها تا شاید از دلها روم
از آشیان جدا شدم ، چونای بی نوا شدم
ز دام تو رها شدم ، رها شدم ، چه شبها ، که تنها ، نشستم ، از تو جدا
از آشیان جدا شدم، چونای بی نوا شدم
ز دام تو رها شدم ، رها شدم ، چه شبها ، که تنها، نشستم ، از تو جدا
تازه گل بهار من ، خنده مکن به سرنوشتمن
خیز و بیبا به سوی من ، عشق و وفا تو بر سر شتم
سفر کنم تنها روم تنها ره صحرا روم
شوم نهان از دیده ها تا شاید از دلها روم
من مرغ پر شکسته ام بی بال و پر کجا روم
از من نمی پرسد کسی کجا روم چرا روم
ای فتنه جو سرشک تو در قلب من اثر ندارد
این مرغک بی آشیان راهی به جز سفر ندارد

۵- قاصدک ۰۵۰۹

کی به تو گفته به این خونه برو
دیگه دل از همه سرده حاليته
میدونم بر نمیگرده حاليته
مگه تنها شده باز
مگه رسو شده باز
مگه پروانه می خواد
دله دیوانه می خواد
دیگه دل از همه سرده حاليته
میدونم بر نمیگرده حاليته
گل قاصد بد پیغام مرا
که نبر بهر خدا نام مرا
بگو بیزارم از اون مهر و وفا
که سراپا همه بود رنگ و ریا
دیگه دل از همه سرده حاليته
میدونم بر نمیگرده حاليته
هر که در سینه دلی داشت به دلداری داد
دل نفرین شده ماست که تنهاست هنوز
گل قاصد بد پیغام مرا
که مبر بهر خدا نام مرا
بگو بیزارم از اون مهر و وفا
که سراپا همه بود رنگ و ریا
دیگه دل از همه سرده حاليته
میدونم بر نمیگرده حاليته

۶- شب دلشکسته ها ۴:۴۲

شب دلشکسته ها امشبه
گریه های بی صدا امشبه
شب بی سپیده شب بی سحر
هوای غریبی شب در بدر
شب بی ستاره دل پاره پاره
غمای دوباره هوای منه
شبی از غریبی که غم حجله بسته
شب شب شکسته شبای منه
شب دلشکسته ها امشبه
گریه های بی صدا امشبه
شور و حال خسته ها امشبه
یه بعض و هراسه یه زخمۀ درد
غمی سینه سوزه بینین چه کرده
مرا تو کشیدی به دار زمونه
می دونی که دنیا چه نامه رونه
تو خاکستر را ببر تا نمونه
شبای غریبی چه بی آشیونه
غریبی و غربت دو یار زمونه
بدون توى دنیا همین سهممونه
شب بی سپیده شب بی سحر
هوای غریبی شب در بدر
شب بی ستاره دل پاره پاره
غمای دوباره هوای منه
شبی از غریبی که غم حجله بسته
شب شب شکسته شبای منه
شب دلشکسته ها امشبه
گریه های بی صدا امشبه

۷- الهی بمیرم ۵:۵۴

الهی بمیرم

که دیگر بدونی کجایم

بدونی ز عالم جدایم

الهی بمیرم

نخنده به چشمت نگاهی

نمونه نگاهت به راهی

نگیری تو جامی ز هر دستی

نوشی می از دست هر مستی

تا نمونه در اون دل دگر هوسی

تا نریزه به پایت سرشک کسی

تا نبینی دگر گریه های مرا

تا ندونه کسی ماجرای مرا

الهی الهی

هرگز نمیرد آن که دلش زنده شد به عشق

ثبت است بر جریده‌ی عالم دوام ما

این منم که هرگز نمی‌برم

ازدلم خیال تو را دمی کی دهم غم را به عالمی

این منم که دیوونه‌ی توام با دلی که رسوای عالمه

خون و تار و پودش پر از غمه

۸- نگاه قشنگ ۴:۵۷

میر ز تو یادم به یاد تو شادم ز گوشه‌ی بامت پریده منم
چو گریه‌ی مستان به ناله‌ی پنهان ز شمع ندامت چکیده منم
شکست و نالان چو درد غریبان چو خار بیابان تو خارم مکن
به قهر عزیزان به سوز زمستان اسیر غم روزگارم مکن
دشت جگرسوز چشم ترم یه بوته‌ی خشکم که بی ثمرم
به ظلمت غم‌ها پا نهاده منم
توبی نفس من در این دم آخر چگونه شود از تو دل بکنم
ازین قفس غم نفس نفاسایم به سوی تو بال و پر بزنم
گر بیای و پرسی ز لاله و دشت خاک من به تو گوید گذشته گذشت
دلی که شکسته تو سینه‌ی تنگ برای تو بوده نگاه قشنگ
شکسته و نالان چون غرق غریبان چو خار بیابان تو خارم مکن
به قهر عزیزان به سوز زمستان اسیر غم روزگارم مکن

پروفایل:

نام آلبوم: خاطرات جوانی

سال انتشار: ۱۳۷۴

نوع: استودیویی

سبک: سنتی

شماره مجوز: ۴۵۴۴/ت

گذ کتابخانه ملی: ۸۱۸۸ و

حق کپی رایت: شرکت آوا نوین

مدّت زمان:

تعداد قطعات: ۱۱ قطعه

- ۱- تنها ۲- لحظه شمار ۳- تا به کی ۴- مشتق ۵- نمیدونی ۶- ای کاش ۷- باران ۸- عشق تازه ۹- لحظه شمار (بی کلام)
- ۱۰- شب پر ستاره (راه) ۱۱- ساز و آواز

آهنگساز و ترانه سرا: فضل الله توکل

نوازندگان:

ویلن: مجتبی میرزاده- همایون رحیمیان- هادی آزم- حاجیک بابائیان- ابراهیم لطفی- علی جعفری پویان- رسول بهبهانی-
رضا عالمی-

ویلن-سلو: همایون رحیمیان- سیامک ایقایی

ویلن التو: سیاوش ظهیر الدینی- رضا نکویی

ویلسنل: کریم قربانی

کمانچه: مجتبی میرزاده- هادی منتظری

تار: شهریار فریوسی

فلوت: ناصر رحیمی

فلوت عربی: پرویز وزیری

ابو: کامردان علی آقا

آکاردئون: جابر اطاعتی

قانون: سیمین آغارضی - پریچهر خواجه

دف و دایره: مسعود حبیبی

سه تار: امید امیری

گیتار: بابک امینی

درام: مازیار سلمانی

تنبلک: علیرضا توکل

سنتور: فضل الله توکل

ساز الکترونیک: بهنام صبوحی

سلو قطعه بی کلام: بهنام خدارحمی

تکنوواز سنتور: فضل الله توکل

تنظیم: بهنام صبوحی

ضبط: استودیو بل

گاه نگاری:

صدابرداران: منوچهر ریاحی - ایرج فهیمی

مسترلینگ: محمد علیزاده

تهیه کننده: محسن نوید پور

طراح و اجراء: نادر خطیبی

دو تنها و دو بی کس ما دو تا هستیم
جدا از مردم آدم نما هستیم فقط ماییم و ما و خالق یکتا شد
این جرم عشق او بیگانه با دنیابیا دستم بگیر از غم رهایم
کن صدای قلب من باش و صدایم کن
که عاشق بودن و از عشق مردن عالمی
دارهوگرنه خدעה و رنگ و فریب هر آدمی داره
ز یاران به ظاهر مهریان جانم به لب آدممیان تیرگیها گم شدم روزم به شب آمد
امید همرهی از همرهان زیبا سرابی بودزمان بگذشت با بیهودگی آشفته خوابی
بودغم نا مهریونی زده آتیش به وجود مدر این پوچی اثر نداره همه بود
و نبودمکه عاشق بودن و از عشق مردن عالمی
دارهوگرنه خدעה و رنگ و فریب هر آدمی داره

۰۶:۲۱ - لحظه شمار

ای لحظه شمار از تو سیرم من
با هر ضربه تویه لحظه پیرم من
تا دنیا سرجاش باشهتو خواهی بود
تو جاودانه ای اما میمیرم من
مگر طلوع خورشید و رو دریاتماشا تماسا نکردی؟
تو با ستاره ها و کوه و صحراء مدارا مدارا نکردی
تو با نیک و بد هستی
تو لحظه های سر مستی و دیدی
دیدی و می بینی
تو خود فاتح و مغلوب تو ایام بد و خوب و دیدی-دیدی و می بینی
تو که لحظه لحظه عمرم رو شمردی
واسه قصه های من غصه نخوردی
تو که گریه ی تولدم رو دیدی
خنده های کودکانه ام شنیدی
یادته تو اون روزای نوجوانی
که همش گل بود و عشق و مهربونی
رنج انتظار رو با جونمیکشیدم
چقدر هراس کردم
برای رسیدن لحظه ی دیدار
به تو التماس کردم
نه سیاهی شب و نه صبح پر نور
نه شکوه خلقت و نه سردی گور
نه ابهت جهان آفرینش
ای زمان شمار تو را نکرده همغورو
یادته تو اون شب سرد زمستون
که گلا خشکیده بودن توی گلدون
برای پریدن مرغ گرفتار چقدر هراس کردم
وقت خاموشی دنیا تو یه لحظه به تو التماس کرد
ای لحظه شمار می میرم من

۳- تا به کی ۰۵:۵۶

تا به کی ای ساده دل چون کودکان سرگرم بازی
تا به کی با قصه‌ی دیو و پری افسانه سازی
تا به کی در پیله‌ی بیهودگی در خود تنیدن
با چنین سازی چگونه نغمه‌ی موزون نوازی
زندگی عشق و جهان عشق
کهکشان و اسمان عشق
با چنین عشقی تو از ماتم چه گویی
ساز کن ساز طرب از غم چه گویی
گرمحو دلداری خبر از خود نداری نداری نداری
خوشتر ز یادش در جهان خاطر نداری نداری نداری
زندگی عشق و جهان عشق
کهکشان و اسمان عشق
با چنین عشقی تو از ماتم چه گویی
ساز کن ساز طرب از غم چه گویی

۴- مشتق ۱۳:۵

هراسم نیست از عشق
دلم از عشق بیزاره
رفیقان نارفیقند و عزیزان قاصد حسرت
رفیقم همدمم درد سکوت و بُهت دیواره
در این متروکه دنیا که یاری نیست
نشانی از کسی یا از دیاری نیست
به عشقی جز خداوند اعتباری نیست
یاری نیست
یاری نیست
سنگ آهن را
نگاهم را
فرو کوبم به در یک بار دیگر
کعبه را پیچیده ام در محمل سبز خیالت بار دیگر
ای بسیط آسمان
ای بلندای زمان
با تو من بشناختم معنای هستی و صفا را
مشق هر شب می کنم نام تُرا پروردگارا
هراسم نیست از عشق
دلم از عشق بیزاره
رفیقان نارفیقند و عزیزان قاصد حسرت
رفیقم همدمم درد سکوت و بُهت دیواره

۵- نمیدونی ۱:۷

نمی دونی تو ای رفته به قهر ز برم
که این رفتن تو زد چه گلی به سرم
بدون طاقه دیگه طاقت من تو بگو
چه جوری می تونم جونمو در ببرم
دیگه مشکله بی تو برام صبری بمونه
فقط یاد تو مونده تو این تلخی خونه
در عین ریا درس وفا یاد تو دادم
اما تو رسوندی به فلک آه نهادم
چون غنچه‌ی گل بودمو در دست تو افسوس
پرپر شدمو ساده چنین دادی به بادم
دیگه مشکله بی تو برام صبری بمونه
فقط یاد تو مونده تو این تلخی خونه
دنیا تا که دنیاست دل پای تو پیره
اون حالت چشمات یادم که نمی ره
دیگه مشکله بی تو برام صبری بمونه
فقط یاد تو مونده تو این تلخی خونه

۷- ای کاش ۰۵:۵۹

عمر ما چو موجی به دریا گذشت و رفت
لحظه های شیرین چه زیبا گذشت و رفت
خوب و زشت دنیا چو رویا گذشت و رفت
بگذرد شب و روز که از ما اثر نباشد
بس بباید امروز که فردا دگر نباشد
مه آمد شب مهتابی و پنهان نشد
چو ابری که نمایان شد و باران نشد
به دل سوز خزان ماند و نیامد بهار
خطا رفته هم از توبه پشیمان نشد
ای کاش ای کاش دو چشم خسته‌ی من
گرید گاهی به کار بسته‌ی من
ای کاش ای کاش فغانم می‌شنیدی
ای کاش ای کاش به دادم می‌رسیدی
دوپدی به روی زردم ز بی قراری تو اشک
خزان دیده روی من کردی آب یاری تو اشک
به لب‌ها بیاور ای سینه هر چه داری تو آب
ببار بر رخم تو ای دیده هر چه داری تو اشک
ای کاش ای کاش دو چشم خسته‌ی من
گرید گاهی به کار بسته‌ی من
ای کاش ای کاش فغانم می‌شنیدی
ای کاش ای کاش به دادم می‌رسیدی

رخسار خیسم از اشک آغشته شد به باران
عطر یاس و بنفسه گوید آمد بهاران
با ظاهر خموشم در سینه میخروشم
شاید که عطر یادت باز اورد به هوشم
با برگ گل نام تو مینویسم
باران شوید رخسار خیس خیسم
شبنم ز عمر کوتاهش با شکوه ها سر میکند
خندان لب گل را به اشک دیده اش تر میکند
بهر خدا با او نگو حرف حیات جاودان
چون قلب او پاک است و این افسانه باور میکند
با برگ گل نام تو مینویسم
بران شوید رخسار خیس خیسم
در گلنگ بهاران جای تو مانده خالی
دیدار روی ماهت شد فرصت محالی
چون سایه روی دیوار از بی کسی شکستم
با تو بخود رسیدم
شد باور که هستم
در جان با جان مهر ترا سرشنتم
فریاد فریاد از بخت و سرنوشتمن
با برگ گل نام تو مینویسم
باران شوید رخسار خیس خیسم

۹- عشق تازه ۱۱:۰۶

ز فراغت می سوزم همه شب در تنهاي
به اميدی بنشستم که تو شايد باز آيی
من اگر عاشق گشتم به هوای تو بود
بخدا شور عشقت دل من بربود
تب عشقت جانم را همه شب می سوزاند
چه کسی در اين عالم غم من را میداند
عشق تو زده آتش بر دلم
لحظه اي بنشين در محملم
اي شکفته در آوايم صبح روشن فردايم
خواب خوب من، روياهايم
چلچراغ من خورشيدم، سايه سار من اميدم
با تبسمت خندیدم از شکفتنت گل ها چيدم
ديگرم تو مسوزان بيش از اين
جان من به فدایت نازنين
لحظه اي نتوانم بي تو زنده بمانم
عاشقانه بگويم، عاشقانه بخوانم
بي تو من به دو عالم سر گردانم
عاشقى سخن من، جان من ز تو روشن
چون روی ز کنارم بي سامانم
عشق تو زده آتش بر دلم
لحظه اي بنشين در محملم
اي شکفته در آوايم، صبح روشن فردايم
خواب خوب من، روياهايم
چلچراغ من، خورشيدم
سايه سار من، اميدم
با تبسمت خندیدم، از شکفتنت گل ها چيدم

۱۰- شب پر ستاره (راه) ۰۵:۴۴

باستاره های اشکام
شب پر ستاره کردم
از پس دو چشم گریون
من به شب نظاره کردم
هر شب منم و ستاره
چشمی که درانتظاره
چشمam خیره به جاددست
کز ره برسی دوباره
باز میای تا که من پر بگیرم
زنده باشم زندگی از سر بگیرم
بازبه جونم حس کنم عطر تنت رو
تن من باشی ومن پیراهن تو
هر چه جادده رو زمینه یا که بالا یا که زیره
دشمن جون منه چونکه تو رو از من میگیره
هر چه راهه توی دنیا یا که نزدیک یا کهدوره
راه همون راه جدائیست یا عبوره یا غروبه
هر شب منم و ستاره
چشمی که درانتظاره
چشمam خیره به جاددست
کز ره برسی دوباره
باز میای تا که من پر بگیرم
زنده باشم زندگی از سر بگیرم
بازبه جونم حس کنم عطر تنت رو
تن من باشی ومن پیراهن تو
کاشکی همه راه زمین جاددیه دیدار بشه
رنج سفر کهنه بشه شادیا تکرار بشه
نقش تبسم لبای بسته رو خندون کنه
دردی نباشه که بخود چشمی رو گریون کنه
باز میای تا که من پر بگیرم
زنده باشم زندگی از سر بگیرم
بازبه جونم حس کنم عطر تنت رو / تن من باشی ومن پیراهن تو

پروفایل:

نام آلبوم: خوش آمدی

سال انتشار: ۱۳۸۰

نوع: استودیو

سبک: سنتی

شماره مجوز: ۳/۳۲۴۸ ت

گذ کتابخانه ملی: ۷۷۹ - و

حق کپی رایت: موسسه فرهنگی-هنری آواز بیستون

مدّت زمان:

تعداد قطعات: ۹ قطعه

۱ - خوش آمدی ۲ - موج سرگردان ۳ - اسیر دل ۴ - مرا نبینی ۵ - نازنین یار من ۶ - جوانی ۷ - از شهر شما می روم ۸ - رهزن
دل ها ۹ - قطعه بی کلام

آهنگساز: جواد لشگری - مهرداد پازوکی

ترانه سراه: بهادر یگانه، رحیم معینی کرمانشاهی، سرهنگ اعلامی عبدالله الفت - نیر سینا - کریم فکور

نوازندگان:

تنظیم: مهرداد پازوکی

ضبط:

گاه نگاری::

۱- خوش آمدی - ۲۲:۰۶

خوش آمدی نازنین خوش آمدی شبی به خانه‌ی من
که چون هما سایه‌ها فکنده‌ای به آشیانه‌ی من
لب فسون ساز تو نگاه تو ناز تو می‌شبانه‌ی من
خوش آمدی خوش آمدی به آشیانه‌ی من بیا بیا که نغمه‌ات بود ترانه‌ی من
زند لب ساغر بوسه بر لبم تو چون بی آرایی چهره‌ی شبم
چه شود پس از این نفسی که بداد دلم بررسی
بنشین و بنشان تو شرار تن من که چون گلخنده‌ی دل گذرد بر لب من
همه شب به خیالیم گذری، گذری تو به سیمای پری با ناز و عشوه‌گری
به خدا که بود رشک چمن ز رخت همه کاشانه‌ی من دیگر گوییم چه سخن
تو فریبا به نگاهی بفریبی دل من به سحرگه به جز از غم نبود حاصل من
تو فریبا به نگاهی بفریبی دل من به سحرگه به جز از غم نبود حاصل من
خوش آمدی نازنین خوش آمدی شبی به خانه‌ی من
که چون هما سایه‌ها فکنده‌ای به آشیانه‌ی من
لب فسون ساز تو نگاه تو ناز تو می‌شبانه‌ی من
خوش آمدی خوش آمدی به آشیانه‌ی من بیا بیا که نغمه‌ات بود ترانه‌ی من
زند لب ساغر بوسه بر لبم تو چون بی آرایی چهره‌ی شبم
چه شود پس از این نفسی که بداد دلم بررسی
بنشین و بنشان تو شرار تن من که چون گلخنده‌ی دل گذرد بر لب من
همه شب به خیالیم گذری، گذری تو به سیمای پری با ناز و عشوه‌گری
به خدا که بود رشک چمن ز رخت همه کاشانه‌ی من دیگر گوییم چه سخن
تو فریبا به نگاهی بفریبی دل من به سحرگه به جز از غم نبود حاصل من
تو فریبا به نگاهی بفریبی دل من به سحرگه به جز از غم نبود حاصل من

۲- موج سرگردان - ۵۵:۰

شب سری به میخانه زدم بوسه به پیمانه زدم
راز دل چو گفتم به سبو اشک من گره شد به گلو
ناله در دل شکستم تا نگویی که مستم
شکوه می کنم از غم تو با چشم سیاهت
لحظه ز دل نمی رود یاد نگاهت ای عزیز غایب ز نظر ستاره بزم هنر
ناله در دل شکستم تا نگویی که مستم چون موجی سرگردان در آغوش توفان
گذشتمن گذشتمن گذشتمن از تو که روزها که افسانه گشتم از تو
تا بی تو به میخانه گذارم نگذارم لب بر لب پیمانه گذارم نگذارم
تو شمعی و من در هوس شعله عشقم این شعله به پروانه گذارم نگذارم

۳- اسیر دل - ۱

اسیر دل رسای خویشم چون بند
بلا بر پای خویشم در دام دنیا مانده ام
چه حاصل از این افسانه سازی
از این مستی و دیوانه بازی
در کار خود وamanده ام
تا کی چون جان بزم مستان
در گوشه میخانه باشم
تا کی بنوشم ساغر غم
سرمست این پیمانه باشم
چه حاصل از این سوز و ساز نهان
چه حاصل از این خاطر نگران
تا کی به درگاه خدا
نالم چو نای بی نوا
خدایا خدایا رها کن دل را ز دام بلا
ز قید بلاها رهایم کن به عالم خود آشنایم کن
به نور خرد رهنمایم شو ز ظلمت هستی جدایم کن
چه حاصل از این سوز و ساز نهان
چه حاصل از این خاطر نگران

۴- مرا نبینی - ۱۰:۵۰

مرا نبینی ، دیگر مرا نبینی ، دگر تو ای افسونگر مرا نبینی
مشتاب از بی ام دگر ، که نیابی ز من خبر
تو که پاس وفا نداری ، تو که بیم از خدا نداری
بگذر فسانه های زیبا ، بنگر بهانه های دنیا
چه بود نظرت ، تو که یک نظر به آشنا نداری
نگهی به حال زار ما نداری

مرا نبینی ، دیگر مرا نبینی ، دگر تو ای افسونگر مرا نبینی
مشتاب از پی ام دگر ، که نیابی ز من خبر
تو که پاس وفا نداری ، تو که بیم از خدا نداری
بگذر فسانه های زیبا ، بنگر بهانه های دنیا
چه بود نظرت ، تو که یک نظر به آشنا نداری
نگهی به حال زار ما نداری

من اگر پیرم ، پیر خسته ام ، قفس خود را من شکسته ام
ستمی کشیده ام من ، که به جان رسیده ام من
چه بخواهی ، چه نخواهی ، بت عیار منی
چه بخواهی ، چه نخواهی ، تو دگر یار منی
تو دگر یار منی ، تو دگر یار منی

۵- نازنین یار من - ۲۶:۵

نازنین یار من غافل از کار من تا به کی؟
از غم روی تو ناله زار من تا به کی؟
دشمنی کار تو دشمنان یار تو تا به چند؟
عاشقی کار من اشک و غم یار من تا به کی؟
سوز پنهان نمی دانی اشک خونینم می بینی
آتش دل نشانی تا به دامانم نشینی
دل سیه‌ی که مراد رهی ندهی
بی تو باشد ماه یار من هر شب آن
از تو سنگین دل وای
از تو نوشین لب آه
فتنه رویت دل من سیر گیسویت دل من
ای بلای جان تا کی؟
سوزد و نالد همچون نی
ز آتشی گوید دل من
سوز پنهان نمی دانی اشک خونینم می بینی
آتش دل را نشانی تا به دامانم نشینی

۶- جوانی

دوره جوانی از سر گیرم
گر که ز دست در ساغر گیرم
امشب امشب امشب
یا که شب آخر دست از جانم
یا که چو جامه در بر گیرم
امشب امشب امشب
عمرم بند است به سر مویی
می بخشم جان گر تو بگویی
دارم در دل غم جانکاهی
مستم امشب مست نگاهی
در دل لرزد هرگز غم بود و نبود جهان
باشد در دل ما را غم تو که نشسته به جان
گر شکوه کنم از تو امشب با بوسه بزن فورا بر لب
به دل مرا ساغر طرب
تا جان دارم مهر تو را خواهم
جانان من از تو وفا خواهم
چشم من قلب من گوید امشب با تو سخن
تا جان دارم مهر تو را خواهم
جانان من از تو وفا خواهم

۷- از شهر شما می روم - ۱۲:۵۰

امشب یک گریه امانم بده
فرصت حرفی به زبانم بده
مزده ای از من به کسانم بده
چون سحر آید به خدا می روم
من دگر از شهر شما می روم
آمده بودم که به دل سادگی
زنده شوم با غم دلدادگی
پر کشم اکنون سوی آزادگی
هدهمو سوی صبا می روم
من دگر از شهر شما می روم
ای نفس خسته مرا صدا کن صدا کن
زین قفس بسته مرا رها کن رها کن
غمزده ای خدا این همه تنها چرا
بین ز کجا تا به کجا می روم
من دگر از شهر شما می روم

۸- رهزن دلها - ۱۱:۰

چه شد ای رهزن دلها که بی مهری چنین با ما
چنین نامهربونی
چه کردم من که رنجیدی ز بد خواهان چه بشنیدی
که با من سرگرانی
تو بودی آنکه دل از من ربودی
به من ای نازین عاشق تو بودی
تو ای نازین نگفتی منم فدایت
دو صد آفرین بر این مهر و وفايت
ز چشمهايت که می خندد به رویاها رسیدم
ز لب های گل سرخم چه قصه ها شنیدم
شدم مست و پریشانت از آن چشم غزل خوان
همه لذت هستی ها از آن نگاه چشیدم
چو دیدی که مستم مستانه شدم عاشق تو دل به تو بستم رفتی
رفتی و دل از هر دو جهان بی تو گستیتم
چه شد ای رهزن دلها که بی مهری چنین با ما
چنین نامهربونی
چه کردم من که رنجیدی ز بد خواهان چه بشنیدی
که با من سرگرانی

پروفایل:

نام آلبوم: سفر

سال انتشار: ۱۳۸۶

نوع: استودیویی

سبک: سنتی

شماره مجوز: ۳/۵۳۹۸ ت

گذ کتابخانه ملی:

حق کپی رایت: موسسه آوای ماندگار

مدّت زمان: ۸ قطعه

۱- سفر ۲- عاشقونه ۳- توبه ۴- هستی ۵- چشم براه ۶- انتظار ۷- شعله عشق ۸- آرزو

تعداد قطعات:

آهنگساز و تنظیم: بهزاد خدا رحمی

نوازندگان:

کمانچه: هابیل علی اف

ویلن: مهیار فیرز بخت- هادی آرم- مینا جهان آبادی

ویلن/ گارمان: جابر اطاعی

ویلن آلتو: میثم مرستی

ویلنسل: کریم قربانی

قانون: بهروز قنسوی

عود: جمال جهانشاد

کنتریاس: فریدن خالقی

فلوت: ناصر رحیمی

تنبک، دف، دایره: کوروش بزر پور

سنتور: فرشاد فرهاد پور

نقاره: کامران اطاعتی

پیانو: امیر حسین بخشی

سازهای الکترونیک: تار باقلاما - بهزاد خدارحمی

تنظیم:

ضبط: استودیو تم

گاه نگاری:

صدابرداران: رضا شاه بیگی / نوید شاه بیگی

میکس و مسترلینگ: رضا شاه بیگی

ساخت آهنگ شعله عشق: علیرضا افتخاری

با تشکر از هنرمندان: سیما بینا - فریبا صفری - مهیار فیروز بخت

پخش: عظیمی

۱- سفر- پرویز بیگی حبیب آبادی- ۰۴:۲۸

تو برو به سفر
به هر کجا که روی
سفر سلامت
به خدا نکنم از آنچه رفته به دل تو را ملامت
به خدا شب من نمی رسد به سحر اگر نیایی
به خدا همه جا به جستوجوی توانم بگو کجایی
تو چراغ دلم به حال عاشقی ام خبر نداری
تو چرا قدمی به روی چشم ترم نمی گذاری
تو به یک نگاهت دگر قرار مرا ز کف ربودی
تو مرا ز خودم گرفتی و پس از آن سفر نمودی
تو مرا به سفر که یک شبیم بشود هزارویک شب
به خدا همه شب
زعشق شعله ورت بسویم از غم
زعشق شعله ورت بسویم از غم
تو چراغ دلم به حال عاشقی ام خبر نداری
تو چرا قدمی به روی چشم ترم نمی گذاری
تو برو به سفر
به هر کجا که روی
سفر سلامت
به خدا نکنم از آنچه رفته به دل تو را ملامت
به خدا شب من نمی رسد به سحر اگر نیایی
به خدا همه جا به جستوجوی توانم بگو کجایی
تو چراغ دلم به حال عاشقی ام خبر نداری
تو چرا قدمی به روی چشم ترم نمی گذاری

از تو گفتم از تو خوندم عاشقونه
تا همیشه عشقمون باقی بمونه
مثل دریا توو چشاتم توی غربت آشناتم
عمریه که مبتلاتم مثل آینه توو نگاتم
 عشق از من ناز از تو
تا نیایی در کنارم لحظه ها را میشمارم
 صبر از تو لطف از تو
 یاد تو در خاطر من
 خاطر من از تو باشد
آشناتم مثل آینه توو نگاتم توو نوازش
 عاشقونه همه جا قبله نماتم
 همه جا قبله نماتم
از تو گفتم از تو خوندم عاشقونه
تا همیشه عشقمون باقی بمونه
مثل دریا توو چشاتم توی غربت آشناتم
عمریه که مبتلاتم مثل آینه توو نگاتم
عمریه که مبتلات توی غربت آشناتم
 مثل دریا توو چشاتم

چله چله مستم از شما چه پنهان
با صبو نشستم از شما چه پنهان
گفتگوی بی می مایه ای ندارد
توبه را شکستم از شما چه پنهان
توبه را شکستم از شما چه پنهان
ترس محتسب نیست در دلم که دیشب
با خودش نشستم از شما چه پنهان
جز ترانه هایم عاشقا نه هایم
دل به کس نبستم از شما چه پنهان
از شما چه پنهان
هر چه بی بهانه ست هر چه جز ترانه ست
مانده روی دستم از شما چه پنهان
این نوای نابم حسن انتخابم
کارها داده دستم از شما چه پنهان
این نوای نابم حسن انتخابم
کارها داده دستم از شما چه پنهان
چله چله مستم از شما چه پنهان
با صبو نشستم از شما چه پنهان
گفتگوی بی می مایه ای ندارد
توبه را شکستم از شما چه پنهان

۴- هستی ۴:۴۹

نگهت آتشین سخن دلنشیں
شکوه هستی بود پیام ز رخسار تو
چو نسیم سحر بگشا بال و پر
بیا که روشن شود دلم ز دیدار تو
تو همانی که دلم بوده در آرزوی او
شب و روزم همه بگذشته به جستجوی او
تو همانی که دلم بوده در آرزوی او
شب و روزم همه بگذشته به جستجوی او
ای عشق جاودانم
شوق بی کرانم
بی تو من گریزان
از همه جهانم
در ساحل دوری تا به کی بمانم
آواز صبوری تا به کی بمانم
در فصل بهاران ای بهار شادی
دور از تو غمینم با تو شادمانم
ای از تو صفاتی گل و جلوی بهاران
بازا که شود دامن من شکوفه باران
گر سیل امیدم رو کند به سویم
از آینه دل گرد غم بشویم
نگهت آتشین سخن دلنشیں
شکوه هستی بود پیام ز رخسار تو
چو نسیم سحر بگشا بال و پر
بیا که روشن شود دلم ز دیدار تو
تو همانی که دلم بوده در آرزوی او
شب و روزم همه بگذشته به جستجوی او
تو همانی که دلم بوده در آرزوی او
شب و روزم همه بگذشته به جستجوی او ...

۵- چشم براه- شعر قدیمی ۳:۵۸

دو چشم براه در داروم خدايا

عزيزى در سفر داروم

داروم خدايا

همه ميگن عزيزت کي ميايد

به دل شوق دگر دارووم

داروم خدايا

گل زردم

همه دردوم

ز جفايت شكه نكردوم

تو بيا تا دور تو گردوم

اي يار جانى يار جانى

دوباره بر نمى گردد ديجر جوانى

بيا جانا که تا جانا نه باشيم

يکى شمع و يکى جان جان پروانه باشيم

يکى موسى شويم اندر مناجات

يکى جارو كش مى مى ميخانه باشيم

گل زردم

همه دردوم

ز جفايت شكه نكردوم

تو بيا تا دور تو گردوم

اي يار جانى يار جانى

دوباره بر نمى گردد ديجر جوانى

از اينجا تا به بيرجن سه گداره

گداره اولى جان جان نشانه داره

گداره دومى محمل بپوشوم

گداره سومى جان جان ديدار ياره

گل زردم

همه دردوم

ز جفايت شكه نكردوم

تو بيا تا دور تو گردوم

اي يار جانى يار جانى

دوباره بر نمى گردد ديجر جوانى

۶- انتظار - ساعد باقری ۴:۳۹

شب تا سحر چون بشکفده
نام تو بر لبهای من
دل را چراغانی کند
روشن شود شبهای من
از دوریت در آتشم
گرآ هی از دل میکشم
آتش بگیرد جان شب
با ذکر یا رب های من
گفتم نگارا تا به کی
امروزو فردا می کنی
از عهد خود سر می کشی
خون بر دل ما میکنی
گفتا چو ناز افزونکنم
باید نیاز از گل کنم
رو می کند شادی اگر
با غم مدارا میکنی
شا دا نسیم صبحدم
شا دا که جان آورده ای
از آن قرار جان من.
گویا نشان آورده ای
این خسته جان را می رسد
بوی گل از پیغام تو
کین مرده های نو به نو
زان دل ستان آورده ای
شب تا سحر چون بشکفده
نام تو بر لب های من
دل را چرا غانی کند
روشن شود شبهای من
از دوریت در آتشم
گرآ هی از دل می کشم
آتش بگیرد جان شب
با ذکر یا رب های من

۷- شعله عشق-ساعده باقری ۰۵:۲۰

باز شب و ذوق تمنای من / تمنای من
بوی تو و چشم تمایشی من / تمایشی من
شعله ور از عشق / شعله ور از عشق
شعله ور از عشق سراپای من / آمده از ره شب زیبای من
آمده از ره شب زیبای من / ای شب شبها
راز جنون را / از تو نهفتن نتوانم
نتوانم / چون تو بیایی
حرف درون را / باتو نگفتن نتوانم
نتوانم / خلوت شب بال و پرم می دهد
همت سیرو سفرم می دهد / حال و هوای دگرم می دهد
سوز دل و چشم ترم می دهد / ای شب شبها
راز جنون را / از تو نهفتن نتوانم
نتوانم / چون تو بیایی
حرف درون را / با تو نگفتن نتوانم
نتوانم / شور تو سر می کشد از ساز دل دل
گرمی تو شعله‌ی آواز دل دل / خلوت تو عرصه‌ی پرواز دل دل
همنفس و همدم و همراز دل / همفوس و هدمد و همراز دل
ای شب شبها / راز جنون را
از تو نهفتن نتوانم / نتوانم
چون تو بیایی / حرف درون را
باتو نگفتن نتوانم / نتوانم

۸- آرزو- پرویز بیگی • ۵۷:۳

ای هوا! دیدنت سوز اه من
گوشه ابروی تو قبله گاه من
کشته این حسرتم کز چه رو ای گل
چهره پنهان می کنی از نگاه من
به جلوه خود نازنین یارا
شبی بیارا خلوت ما را
من که صد نی حرف دل در گلو دارم
با خیالت روز و شب گفتگو دارم
کی شود تا من نهم سر به دامانت
از ازل این لحظه را ارزو دارم
به جلوه خود نازنین یارا
شبی بیارا خلوت ما را
ای هوا! دیدنت سوز اه من
گوشه ابروی تو قبله گاه من
کشته این حسرتم کز چه رو ای گل
چهره پنهان می کنی از نگاه من
به جلوه خود نازنین یارا
شبی بیارا خلوت ما را

پروفایل:

نام آلبوم: سرو سیمین

سال انتشار: ۱۳۷۳

نوع: استودیو

سبک: کلاسیک ایرانی (موسیقی دستگاهی همایون و سه گاه)

شماره مجوز: ۳/۱۴۵۸ ج

گذ کتابخانه ملی: -

حق کپی رایت: فارس نوا- (صدای شیراز)- ایران گام

مدّت زمان: ۵۶ دقیقه و ۱۶ ثانیه

تعداد قطعات: ۹ قطعه

۱- تصنیف مهر روز فروز و آواز همایون با همراهی عود ۲- مقدمه سه گاه ۳- آواز، سه گاه، در آمد و زابل به همراهی سنتور

۴- تصنیف سرو سیمین ۵- آواز مویه همراه کمانچه ۶- تصنیف سوز و ساز ۷- آواز مخالف به همراه ن ۸- تصنیف با من ۹-

رنگ خراسانی (بی کلام- همراهی با علی کشی- موسیقی خراسان ۰۸:۳۷)

آهنگساز: محمد علی کیانی نژاد

نوازندگان: گروه دستان

سنتور: پشنگ کامکار

نی: محمد علی کیانی نژاد

عود: حسین بهروزی نیا

کمانچه: کیهان کلهر

تار: حمید متبدی

تبک: مرتضی اعیان

تار: سیامک نعمت ناصر

تنظیم:

ضبط: منوچهر ریاحی

گاه نگاری:

۱- تصنیف: مهر روز فروز- شعر خواجهی کرمانی ۰۵:۳۹-

نشان روی تو جستم به هر کجا که رسیدم
ز مهر در تو نشانی ندیدم و نشنیدم
چه رنجها که نیامد برویم از غم رویت
چه جورها که ز دست تو در جهان نکشیدم
هزار نیش جفا از تو نوش کردم و رفتم
هزار تیر بلا از تو خوردم و نرمیدم
کدام یار جفا کز تو احتمال نکردم
کدام شربت خونابه کز غمت نچشیدم
ترا بدیدم و گفتم که مهر روز فروزی
ولی چه سود که یک ذره مهر از تو ندیدم
بجای من تو اگر صد هزار دوست گزیدی
بدوستی که بجای تو دیگری نگزیدم
جهان بروی تو می دیدم ار چه همچو جهانت
وفا و مهر ندیدم چو نیک در نگردیدم
بسی تو عهد شکستی که من رضای تو جستم
بسی تو مهر بریدی که از تو من نبریدم
از آن زمان که چو خواجه عنان دل بتو دادم
به جان رسیدم و هرگز بکام دل نرسیدم

۲- آواز همایون به همراهی عود

هر آن باغی که نخلش سر بدر بی
مدامش باغیون خونین جگر بی
بباید کندنش از بیخ و از بن
اگر بارش همه لعل و گهر بی

۴- آواز، سه گاه، در آمد و زابل به همراهی سنتور ۰۶:۵۹

به رخ سیاه چشمان نظر ار بود گناهی
بگذار تا گناهی بکنیم گاه گاهی
همه شب ستاره ریزد ز دو چشم بر کنارم
به هوای چشم مستی به خیال روی ماهی

۵- تصنیف: سرو سیمین شعر ازرهی معیری ۳۴:۵

تا دامن از من کشیدی ای سرو سیمین تن من
هر شب ز خونابه دل پر گل بود دامن من
بنشین چو گل در کنارم تا بشکفت گل ز خارم
ای روی تو لاله زارم و ای موی تو سوسن من
تا عشق و رندیست کیشم یکسان بود نوش و نیشم
من دشمن جان خویشم گر او بود دشمن من
قسمت اگر زهر اگر مار بالین اگر خار اگر گل
غمگین نباشم که باشد کوی رضا مسکن من
ای گریه دل را صفا ده رنگی به رخسار ما ده
حاکم به باد فنا ده ای سیل بنیان کن من
وی مرغ شب همرهی کن زاری به حال رهی کن
تا بر دلم ره نیابد صیاد صید افکن من

۶- آواز مويه (شب و روز در فراقت): به همراهی کمانچه ۱۶:۴

شب و روز در فراغت شب و روز در فراقت ز تو دور از که نالم
شده دل زغصه کوهی شده تن ز رنج کاهی
تو به اشتباه روزی قدمی به خانه ام نه
که رسد دلی به کامی چو کنی تو اشتباهی

۷- تصنیف سوز و ساز (ساقی بده پیمانه ای زان): شعر از رهی معیری ۰۸:۳۶

ساقی بده پیمانه ای زان می که بی خویشم کند
بر حسن شور انگیز تو عاشق تر از پیشم کند
زان می که در شباهای غم بارد فروغ صبحدم
غافل کند از بیش و کم فارغ ز تشویشم کند
نور سحرگاهی دهد فیضی که می خواهی دهد
با مسکنت شاهی دهد سلطان درویشم کند
سوزد مرا سازد مرا در آتش اندازد مرا
وز من رها سازد مرا بیگانه از خویشم کند
بستاند ای سرو سهی سودای هستی از رهی
یغما کند اندیشه را دور از بد اندیشم کند

۸- آواز مخالف به همراهی نی- غزل آواز از کاظم پژشکی ۰۵:۳۴

به رخ سیاه چشمان ، نظر ار بود گناهی
بگذار تا گناهی ، بکنیم گاهگاهی
همه شب ستاره ریزد ز دو چشم بر کنارم
به هوای چشم مستی ، به خیال روی ماهی
تو ز اشتباه روزی ، قدمی به خانه ام نه
که رسد دلی به کامی چو کنی تو اشتباهی
دل عاشقان مسکین مشکن بترس از آن دم
که شبی نیازمندی ، بکشد ز سینه آهی
شب و روز در فراقت ز تو دور بس که نالم
شده دل ز غصه کوهی شده تن ز رنج کاهی
به خلاف پیش از این پس ، نگهی به سوی من کن
چه شود که خسته ای را ، بنوازی از نگاهی
همه عمر چون پژشکی ره عشق و عاشقی پوی
که به عمر خود نیابی ، به از این طریق راهی

۹- تصنیف با من- شعر از حمید نقووی ۰۹:۲۳

پریشان کن سر زلف سیاهت شانه اش بامن
سیه زنجیر گیسو باز کن دیوانه اش با من
که می گوید که می نتوان زدن بی جام و پیمانه
شراب از لعل گلگونت بدہ پیمانه اش با من
مگر نشنیده ای گنجینه در ویرانه دارد جای
عیان کن گنج حست ای پری ویرانه اش با من
زسوز عشق لیلی درجهان مجنون شد افسانه
تو مجنونم بکن در عشق خود افسانه اش بامن
بگفتم صید کردی مرغ دل نیکو نگهدارش
سر زلفش نشانم داد و گفتا لانه اش با من
زترک می اگر رنجید از من پیر میخانه
نمودم توبه زین پس رونق میخانه اش با من
پی صید دل ان بلبل دستان سرا حامد
به گلزار از غزل دامی بگستردانه اش با من

پروفایل:

نام آلبوم: کاروان

سال انتشار: ۱۳۷۰

نوع: استودیویی

سبک: سنتی (موسیقی دستگاهی)

شماره مجوز: ۳/۹۰۸ ت

گذ کتابخانه ملی: -

حق کپی رایت: موسسه فرهنگی-هنری نواگر

مدّت زمان: ۵۷ دقیقه و ۵۹ ثانیه

تعداد قطعات: ۱۰ قطعه

۱- پیش درآمد بیات ترک ۲- آواز بیات ترک ۳- تصنیف کاروان ۴- پیش درآمد افشاری ۵- آواز افشاری ۶-
تصنیف شور جوانی ۷- تصنیف ماهور (دل شکسته) ۸- پیش درآمد اصفهان ۹- آواز اصفهان ۱۰- تصنیف
طاقت دل

آهنگساز: عبدالحسین برازنده

نوازندگان:

تنظیم:

ضبط:

گاه نگاری:

۱- آواز بیات ترک سولانا ۵:۵۵

ای ساقیا مستانه رو آن یار را آواز ده
گر او نمی آید بگو آن دل که بردمی باز ده
افتاده ام در کوی تو پیچیده ام بر موی تو
نازیده ام بر روی تو آن دل که بردمی باز ده
بنگر که مشتاق توام مجنون غمناک توام
گرچه که من خاک توام آن دل که بردمی باز ده
ای دلبر زیبای من ای سرو خوش بالای من
لعل لبت حلوای من آن دل که بردمی باز ده
ما را به غم کردی رها شرمی نکردی از خدا
اکنون بیا در کوی ما آن دل که بردمی باز ده
تا چند خونریزی کنی با عاشقان تیزی کنی
خود قصد تبریزی کنی آن دل که بردمی باز ده
از عشق تو شاد آمدم از هجر آزاد آمدم
پیش تو بر داد آمدم آن دل که بردمی باز ده

۲- تصنیف کاروان ۱۹:۵۰

ای کاروان آهسته ران کارام جانم می‌رود
وآن دل که با خود داشتم با دل ستام می‌رود
او می‌رود دامن کشان، من زهر تنهايی چشان
دیگر مپرس از من نشان کر دل نشام می‌رود
در رفتن جان از بدن گویند به هر نوعی سخن
من خود به چشم خویشن دیدم که جانم میرود
باز آی و در چشمم نشین ای دلستان نازنین
کآشوب و فریاد از زمین بر آسمانم می‌رود

۳- آواز افشاری - حافظ ۹:۵۷

سرم خوش است و به بانگ بلند میگوییم
که من نسیم حیات از پیاله میجویم
عبوس زهد به وجه خمار نشیند
مرید فرقه دُردی کشان خوش خویم
شدم فسانه به سرگشتگی و ابروی دوست
کشید در خَم چوگان خویش چون گوییم
گرم نه پیر مغان در به روی بگشاید
کدام در بزم؟ چاره از کجا جوییم؟
مکن درین چمنم سرزنش به خودرویی
چنانکه پرورشم میدهند میرویم
تو خانقاہ و خرابات در میانه میین
خدا گواه که هر جا که هست با اویم
غبار راه طلب کیمیای بهروزیست
غلام دولت آن خاک عنبرین بویم
ز شوق نرگس مست بلند بالایی
چو لاله با قدح افتاده بر لب جویم
بیار می که به فتوای حافظ از دل پاک
غار زرق به فیض قدح فرو شویم

۴- تصنیف شور جوانی ۳۷:۴

های گل آلاله وحش از باغ کن رخ ارغوانی
بلیل از شورش ببین چون می کند شیرین زبانی
ای خوشا دوران شیرین جوانی آن بهار زندگانی
گر نبودی از پی اش چون بستان باد خزانی
غنچه صفت آنچه ز دست آن رخ گلگلون
در لابه لای دل نهفته ام لخته لخته خون
از دیده شد بیرون

به تارگی سویت به طاق ابرویت که بر رخت گل باشد خارم
چشم خون بارم دل گر کم کنا آزارم
بیا نگار من رخت قرار من به وصلت گل کن دل شادم

۵-تصنیف دل شکسته (ماهور) ۱۲:۷

دیده ای یار آخر دل ما را شکستی
رفتی و رشته عمر گستی
دیده دریا شده از دوری رخت ای صنم
قطره قطره شد دل زدیده روشنم
عشقت زده آتش به مغز استخوانم
سوزد ز تاب دوری ات جان و روانم
تا کی پوید دل ره غمت آرام جانم
تا چند زد از دستت آه و فغانم
محبین و ابروی هلال است
دیده کن روشن از پرتو جمالت
چهره بنما تا که جان دهم تره بگشا تا که جان دهم
روشن از ماه روی تو شد جهان و چو موی تو
تیره گردی ز روزگارم
بر رهت نهادم هر دو دیده چون یعقوب
در غمت نشسته بسم بودن صبر ایوب
چون بر بستانم ره آزاری یا چون بلبلی از عشق نوگلی بنمایم زاری
شور شیرینی همچون فرهاد جان شیرینم دادی بر باد
از تیشه ای غم کندن دنیا
دوستان به هم آمیزید وز قدح شر انگیزید
از حسود همه بگریزید خاک غم به سرش ریزید
سالک به جهان از دور زمان بی مهر نتوان ز قدح رخت انداخت

۶- آواز اصفهان - سعدی ۱۴۰۳

من بی‌مایه که باشم که خریدار تو باشم
حیف باشد که تو یار من و من یار تو باشم
تو مگر سایه لطفی به سر وقت من آری
که من آن مایه ندارم که به مقدار تو باشم
خویشتن بر تو نبندم که من از خود نپسندم
که تو هرگز گل من باشی و من خار تو باشم
هرگز اندیشه نکردم که کمندت به من افتاد
که من آن وقوع ندارم که گرفتار تو باشم
هرگز اندر همه عالم نشناسم غم و شادی
مگر آن وقت که شادی خور و غمخوار تو باشم
گذر از دست رقیبان نتوان کرد به کویت
مگر آن وقت که در سایه زنهار تو باشم
گر خداوند تعالی به گناهیت بگیرد
گو بیامز که من حامل اوزار تو باشم
مردمان عاشق گفتار من ای قبله خوبان
چون نباشند که من عاشق دیدار تو باشم
من چه شایسته آنم که تو را خوانم و دانم
مگرم هم تو بخشی که سزاوار تو باشم
گر چه دانم که به وصلت نرسم بازنگردم
تا در این راه بمیرم که طلبکار تو باشم
نه در این عالم دنیا که در آن عالم عقبی
همچنان بر سر آنم که وفادار تو باشم
خاک بادا تن سعدی اگر ش تو نپسندی
که نشاید که تو فخر من و من عار تو باشم

۷- تصنیف طاقت دل ۴:۰۵

طاقت از دست من و دل یکسره شد بیرون
دیده دور از رخ جانان زد ره صد جیحون
شد نگارم از کنارم دل بشد همرهش بدرقهی رهش
دیده گریان آه سوزان این به زمین و آن به کیوان
گر چه کند مژگانش چاره دو صد پیکانش سینه سپر سازم
عرصهی جولانش در خم چوگانش گوی سر اندازم
چو گردش از پی رفتم ز مژده خارش گفتم
چو ابر آزاری سیلی از خون فشاندم
از چشم پر از نم خاک راهش نشاندم
تا که بر گلشن جان دامن دل دست خالی ره نجویم
تا بر آن روی چون گل موی سنبل باد صبا پی نپوید
به رخ آن ماه تابان تو متاب ای مهر رخشان که ز آهن تیره سازم
به فروغ ماه رویش به شکنج تار موبیش همه شب در سوز و سازم
چشم سالک از غم آن ماه تابان
همه شب تا صبحدم می کند پر ستاره دامان

پروفایل:

نام آلبوم: خداحافظ

سال انتشار: ۱۳۷۸

نوع: استودیویی

سبک: پاپ

شماره مجوز: ۲۷۵۶/۳

گذ کتابخانه ملی:

حق کپی رایت: موسسه فرهنگی - هنری آواز بیستون

مدت زمان: ۵۷ دقیقه و ۲۷ ثانیه

تعداد قطعات: ۸ قطعات

۱- بگذار بگریم ۲- همه رفتند ۳- تو نیستی که ببینی ۴- می سوزم از فراقت ۵- شرح پریشانی ۶- مهربانی
ها کجاست ۷- یاد باد ۸- خداحافظ

آهنگساز: محمد جلیل عندهیی

نوازندگان:

ویولن: همایون حیمیان، ارسلان کامکار، علی چراغچی، رسول بهبهانی، فرشید فرهمند، رضا عالمی، مینو
افتاده، سیمین آغارضی، سانوا عندهیی، ساغر کتابچی
ویولنسل: امید ابطحی

سنتور: محمد جلیل عندهیی، کوروش متین

کنترباس: علیرضا خورشیدفر

کلارینت: سعید اتوت

عود: جمال جهانشاد

تنبلک: سالار عندهیی

فلوت: فرخ خدابنده

دف: فرزاد عنديبي

تار: اميرحسين رضا

آلتو: هومن اتابکى، سعيد هاشم نژاد

ني: فردین لاهورپور

تنظیم:

ضبط:

گاه نگاری:

۱- تصنیف بگذار بگریم- ملک ابراهیمی ۰۶:۲۸

خداحافظ، خدا حافظ هوس های من ای برای من
جدا از من شما باشید و ماجرای من
عشق آمد و من دگر ز طوفان می گذرم از این بیابان ها
این واده غم کزان گذشتم می سپارم به دست طوفان ها
بگو ای شعر جوانی را بساط خود دگر برچین
که برخیزد ز عشق آتش تو چون خاکستری بنشین، بنشین
درمان کن سوز جدایی یا رب یا رب یا رب
هر دردی را تو دوایی یا رب یا رب یا رب
زان وادی که در گذار من بود چو رهگذران رفتم
به دام عشق افتادم ز یاد یاران رفتم
خداحافظ، خدا حافظ هوس های من ای برای من
جدا از من شما باشید و ماجرای من

۲- تصنیف همه رفتند - ابو حامد محمد غزالی ۷:۲۳

از بزم طرب باده گساران همه رفتند
ما با که نشینیم که یاران همه رفتند
نه کوه کن دلشدۀ مانده است نه مجنون
از کوی جنون سلسله داران همه رفتند
ما با که نشینیم که یاران همه رفتند
زین شهر شهیدان تو با جامه گلگون
پاکیزه ترا ابر بهاران همه رفتند
ما با که نشینیم که یاران همه رفتند
از بزم طرب باده گساران همه رفتند
ما با که نشینیم که یاران همه رفتند
نه کوه کن دلشدۀ مانده است نه مجنون
از کوی جنون سلسله داران همه رفتند
ما با که نشینیم که یاران همه رفتند
زین شهر شهیدان تو با جامه گلگون
پاکیزه ترا ابر بهاران همه رفتند
ما با که نشینیم که یاران همه رفتند

۳- تصنیف تو نیستی که ببینی - فریدون مشیری ۰۷:۲۲

تو نیستی که ببینی / چگونه عطر تو در عمق لحظه‌ها جاری است
چگونه عکس تو در برق شیشه‌ها پیداست / چگونه جای تو در جان زندگی سبز است
هنوز پنجره باز است / تو از بلندی ایوان به باغ می‌نگری
درخت‌ها و چمن‌ها و شمعدانی‌ها / به آن ترنم شیرین به آن تبسیم مهر
به آن نگاه پر از آفتاب می‌نگرند / تمام گنجشکان
که درنبودن تو / مرا به باد ملامت گرفته‌اند
ترا به نام صدا می‌کنند / هنوز نقش ترا از فراز گنبد کاج
کنار باغچه / زیر درخت‌ها لب حوض
درون آینه‌ی پاک آب می‌نگرند / تو نیستی که ببینی چگونه پیچیده است
طنین شعر تو نگاه تو در ترانه‌ی من / تو نیستی که ببینی چگونه می‌گردد
نسیم روح تو در باغ بی‌جوانه‌ی من / چه نیمه شب‌ها کز پاره‌های ابر سپید
به روی لوح سپهر / ترا چنان که دلم خواسته است ساخته‌ام
چه نیمه شب‌ها وقتی که ابر بازیگر / هزار چهره به هر لحظه می‌کند تصویر
به چشم همزدنی / میان آن همه صورت ترا شناخته‌ام
به خواب می‌ماند / تنها به خواب می‌ماند
چراغ، آینه، دیوار بی تو غمگینند / تو نیستی که ببینی
چگونه با دیوار / به مهربانی یک دوست از تو می‌گوییم
تو نیستی که ببینی چگونه از دیوار / جواب می‌شنوم
تو نیستی که ببینی چگونه دور از تو / به روی هرچه دراین خانه ست
غبار سربی اندوه، بال گستردہ است / تو نیستی که ببینی دل رمیده‌ی من
به جز تو یاد همه چیز را رها کرده است / غروب‌های غریب
در این رواق نیاز / پرندہ‌ی ساكت و غمگین
ستاره‌ی بیمار است / دو چشم خسته‌ی من
در این امید عبث / دو شمع سوخته جان همیشه بیدار است
تو نیستی که ببینی ...

۴- تصنیف می سوزم از فراقت - حافظ ۷:۰۸

می سوزم از فراقت روی از جفا بگردان
هجران بلای ما شد یا رب بلا بگردان
مه جلوه می نماید بر سبز خنگ گردون
تا او به سر درآید بر رخش پا بگردان
مر غول را برافشان یعنی به رغم سنبل
گرد چمن بخوری همچون صبا بگردان
یغمای عقل و دین را بیرون خرام سرمست
در سر کلاه بشکن در بر قبا بگردان
ای نور چشم مستان در عین انتظارم
چنگ حزین و جامی بنواز یا بگردان
دوران همی نویسد بر عارضش خطی خوش
یا رب نوشته بد از یار ما بگردان
حافظ ز خوبرویان بخت جز این قدر نیست
گر نیست رضایی حکم قضا بگردان

۵- تصنیف شرح پریشانی - وحشی بافقی

دوستان شرح پریشانی من گوش کنید / داستان غم پنهانی من گوش کنید
قصه‌ی بی سر و سامانی من گوش کنید / گفت‌گوی من و حیرانی من گوش کنید
شرح این آتش جان‌سوز نگفتن تا کی / سوختم، سوختم این راز نهفتند تا کی
روزگاری من و دل ساکن کویی بودیم / ساکن کوی بت عربده جویی بودیم
عقل و دین باخته، دیوانه‌ی رویی بودیم / بسته‌ی سلسله‌ی سلسله‌ی مويی بودیم
کس در آن سلسله‌غیر از من و دل بند نبود / یک گرفتار از این جمله که هستند نبود
نرگس غمزه زنش، این همه بیمار نداشت / سنبل پرشکنش، هیچ گرفتار نداشت
این همه مشتری و گرمی بازار نداشت / یوسفی بود ولی هیچ خریدار نداشت
اول آن کس که خریدار شدش من بودم / باعث گرمی بازار شدش من بودم
عشق من شد سبب خوبی و رعنایی او / داد رسوایی من، شهرت زیبایی او
بس که دادم همه جا شرح دلارایی او / شهر پرگشت ز غوغای تماشایی او
این زمان عاشق سرگشته فراوان دارد / کی سر برگ من بی سر و سامان دارد
چاره این است و ندارم به از این رای دگر / که دهم جای دگر دل به دل آرای دگر
چشم خود فرش کنم زیر کف پای دگر / بر کف پای دگر بوسه زنم جای دگر
بعد از این رای من این است و همین خواهد بود / من بر این هستم و البته چنین خواهد بود
پیش او یار نو و یار کهن هر دو یکی است / حرمت مدعی و حرمت من هر دو یکی است
قول زاغ و غزل مرغ چمن هر دو یکی است / نغمه‌ی بلبل و غوغای زغن هر دو یکی است
این ندانسته که قدر همه یکسان نبود / زاغ را مرتبه‌ی مرغ خوش الحان نبود
چون چنین است پی کار دگر باشم به / چند روزی پی دلدار دگر باشم به
عندلیب گل رخسار دگر باشم به / مرغ خوش نغمه‌ی گلزار دگر باشم به
نوگلی کو که شوم بلبل دستان سازش / سازم از تازه جوانان چمن ممتازش
آنکه بر جانم از او دم به دم آزاری هست / میتوان یافت که بر دل ز منش باری هست
از من و بندگی من اگر شعاری هست / بفروشد که به هر گوشه خریداری هست
به وفاداری من نیست در این شهر کسی / بنده ای همچو مرا هست خریدار بسی
مدتی در ره عشق تو دویدیم بس است / راه صد بادیه‌ی درد بردیدیم بس است
قدم از راه طلب باز کشیدیم بس است / اول و آخر این مرحله دیدیم بس است
بعد از این ما و سر کوی دل آرای دگر / با غزالی به غزلخوانی و غوغای دگر
تو مپندر که مهر از دل محزون نرود / آتش عشق به جان افتاد و بیرون نرود
وین محبت به صد افسانه و افسون نرود / چه گمان غلط است این، نرود چون نرود
چند کس از تو و یاران تو آزرده شود / دوزخ از سردی این طایفه افسرده شود
ای پسر چند به کام دگرانت بینم / سرخوش و مست ز جام دگرانت بینم
مايه‌ی عیش مدام دگرانت بینم / ساقی مجلس عام دگرانت بینم

تو چه دانی که شدی یار چه بی باکی چند
چه هوسها که ندارند هوسناکی چند
یار این طایفه‌ی خانه برانداز مباش
از تو حیف است به این طایفه دمساز مباش
میشوی شهره به این فرقه هم‌آواز مباش
غافل از لعب حریفان دغا باز مباش
به که مشغول به این شغل نسازی خود را
این نه کاری است مبادا که بیازی خود را
در کمین تو بسی عیب شماران هستند
سینه پر درد ز تو کینه گذاران هستند
داع بر سینه ز تو سینه فکاران هستند
غرض این است که در قصد تو یاران هستند
باش مردانه که ناگاه قفاوی نخوری
واقف کشتی خود باش که پایی نخوری
گرچه از خاطر "وحشی" هوس روی تو رفت
وز دلش آرزوی قامت دلچوی تو رفت
شد دل آزرده و آزرده دل از کوی تو رفت
با دل پر گله از ناخوشی خوی تو رفت
حاش لله که وفای تو فراموش کند
سخن مصلحت آمیز کسان گوش کند

۶- تصنیف مهربانی ها کجاست- مهدی سهیلی ۲۰:۶

مردم از نامهربانی
مهربانیها کجاست؟
همصدائیها چه شد
همدانستانیها کجاست؟
پیری از ره آمد و دل را
سر گلکشت نیست
ای بهار و باغ و صحرا
آن جوانیها کجاست؟
از نسیم نغمه ما گل
یه بستان می شکفت
مرغک دل را بگو آن
نغمه خوانیها کجاست؟
جمع یاران از سخن
در باغ گل می ریختند
یار کو؟ باغ و چمن کو
گل فشنایها کجاست
عاقبت از در درآمد مرگ
شوق و مرگ عشق
زنده بودن را چه سود
آن زندگانیها کجاست

۷- تصنیف یاد باد - مهدی سهیلی • ۹:۱۰

زندگی با آن عزیزان یاد باد
خلوت آرام جانان یاد باد
زندگی با مهریان یاد باد
بوسه مادر گل آهنگ پدر مهربانی های آنان یاد باد
ای دریغا قدرشان نشناختیم رحمت آن مهربانان یاد باد
نکته شیرین شنیدن روز و شب ازلب شیرین دهانان یاد باد
خانه باغی بود و ما گلهای باغ دست گرم با غبانان یاد باد
کودکان کوچه با ما در خروش یاد آن شیرین زبانان یاد باد
در شب خلوت میان کوچه ها نغمه آواز خوانان یاد باد
نغمه خوانیهای سرشاراز نشاط همصدما با نوجوانان یاد باد
گر چه ما اکنون سپر انداختیم غمزه ابرو کمانان یاد باد

۸- تصنیف خداحافظ- عارف نقشبندی ۲۵:۰۵

خداحافظ، خداحافظ هوس های من ای برای من
جدا از من شما باشید و ماجرای من
عشق آمد و من دگر ز طوفان می گذرم از این بیابان ها
این واده غم کزان گذشتم می سپارم به دست طوفان ها
بگو ای شعر جوانی را بساط خود دگر برچین
که برخیزد ز عشق آتش تو چون خاکستری بنشین، بنشین
درمان کن سوز جدایی یا رب یا رب یا رب
هر دردی را تو دوایی یا رب یا رب یا رب
زان وادی که در گذار من بود چو رهگذران رفتم
به دام عشق افتادم ز یاد یاران رفتم
خداحافظ، خداحافظ هوس های من ای برای من
جدا از من شما باشید و ماجرای من

پروفایل:

نام آلبوم: پادشاه فصل ها (نام آلبوم برگرفته از شعر "باغ من" اثر مهدی اخوان ثالث و با رویکرد شعر نو است.)

سال انتشار: آذرماه ۱۳۹۳

نوع: استودیویی

سبک: سنتی پارسی

شماره مجوز: ۹۳-۸۴۰۶^{۴۱}

گذ کتابخانه ملی: ۱۵۴۲۶ و

حق کپی رایت: ایران گام

مدّت زمان: ۱ ساعت و ۷ دقیقه

تعداد قطعات: ۱۲ قطعه

۱- بی تو بودن ۲- بی بی جون ۳- تک نوازی سنتور حسن پرنیا ۴- دوره گرد ۵- کنج تنها ی ۶- تک نوازی سنتور ماهور حسین پرنیا ۷- قاصد تلخ ۸- ری را ۹- نفرین به سفر ۱۰- پیوند عمر ۱۱- رها (بی کلام) ۱۲- پاییز

آهنگسازی و تنظیم: حسین پرنیا

نوازندگان:

علیرضا خورشیدفر- کریم قربانی- ارسلان کامکار- ناصر فرهودی- فرشید حفظی فرد- سینا جهان‌آبادی- همایون پشتدار- صائب کاکاوند- رضا مهینی- پژمان پرنیا- حسین پرنیا

تهیه کننده: صدر الدین حسین خانی

ضبط: استودیو پژواک

گاه نگاری: خانه‌ی دوست کجاست... پادشاه فصل ها

اجرای نخست: سالن همایش های برج میلاد ۲۲ اسفند ماه ۱۳۹۲

^{۴۱}. با ایرادات وزارت ارشاد و حذف و اضافات

۱- بی تو بودن -شعر محمد سلمانی ۲۸:۵۰

بی تو بودن را تمام شهر با من گریه کرد
بی تو بودن را تمام شهر با من گریه کرد
دوست با من هم صدا نالید دشمن گریه کرد
جای جای بی تو بودن را
جای جای بی تو بودن را در آن تنگ غروب
آسمانی ابر با بغضی سترون گریه کرد
با هزاران آرزو یک مرد مردی پر غرور
با هزاران آرزو یک مرد مردی پر غرور
مثل یک آلاله در فصل شکفتون گریه کرد
این خبر وقتی که در دنیای گل ها پخش شد
نسترن در گوشه ای افسرد لادن گریه کرد
گریه کرد/ گریه کرد
گریه یعنی انفجار بعض یعنی درد عشق
بارها این درد را در چاه بیش گریه کرد

۲- بی بی جون - احمد شاملو ۰۷:۲۱

بی بی جون قصه بگو بی بی جون قصه بگو
قصه از گذشته ها قصه ای دیو سیاه
لب دریا پریا بگو از اتل متل قصه حسن کچل
بی بی جون قصه بگو بی بی جون قصه بگو
بلکه خوابم ببره توی این قرن اتم چه کسی بی خطره
بی بی جون باغچه و باغمون چی شد
بی بی جون مشق و کتابمون چی شد
بی بی جون حرف حسابمون چی شد
بی بی جون قصه بگو بی بی جون قصه بگو
قصه از گذشته ها قصه ای دیو سیاه
لب دریا پریا بگو از اتل متل قصه حسن کچل
بی بی جون قصه بگو بی بی جون قصه بگو
بلکه خوابم ببره توی این قرن اتم چه کسی بی خطره
بی بی جون مشق و کتابمون چی شد
بی بی جون حرف حسابمون چی شد

۳- پاییز -شعر مهدی اخوان ثالث ۰۸:۲۸

آسمانش را گرفته تنگ در آغوش
ابر؛ با آن پوستین سرد نمناکش.
باغ بی برگی،
روز و شب تنهاست،
با سکوت پاکِ غمناکش.
ساز او باران، سرودش باد.
جامه اش شولای عربانی است.
ورجز، یعنیش جامه ای باید.
بافته بس شعله‌ی زرتار پودش باد.
گو بروید، هرچه در هر جا که خواهد، یا نمی خواهد.
باغبان و رهگذران نیست.
باغ نومیدان
چشم در راه بهاری نیست
گر ز چشمش پرتو گرمی نمی تابد،
ور برویش برگ لبخندی نمی روید؛
باغ بی برگی که می گوید که زیبا نیست؟
داستان از میوه‌های سربه گردوانسای اینک خفته در تابوت پست خاک می گوید.
باغ بی برگی
خنده اش خونیست اشک آمیز
جاودان بر اسب یال افشار زرده می‌چمد در آن.

۴- دوره‌گرد - شعر علیرضا اخلاق ۱۱:۰۵

اهله دردم می‌شناسم درد را
دیده ام شب گریه‌های درد را
دوره گرد کوچه‌های بی‌کسی است
من چه سازم این دله شبگرد را
من چه سازم این دله شبگرد را
سبزه سبزه از چه رو باور کنی
رنگه رنگین بهار زرد را
صبحه فردا پرتو خورشیدش
می‌تکاند از دله من گرد را
جانه گرمم عاقبت باور نکرد
قصه‌ی خورشید‌های سرد را
اهله دردم
می‌شناسم درد را
اهله دردم
می‌شناسم درد را
دیده ام شب گریه‌های مرد را
دیده ام شب گریه‌های مرد را
اهله دردم
می‌شناسم درد را

شب است و من کنج تنهايی
نشسته ام شاید باز آيی
چه شود برگردی ، تو که ترکم کردی
به خدا جانم را به لبم آوردي
هر شب تا به سحر می نشينم
یک شب هم تو بیا نازنينم
شاید ببینی بی تو غمگینم
يار ديرينم بمان کنارم گل بهارم
که من به جز تو کسی ندارم
بی خبر از دل من به کجا رفتی
من چه کنم تو بگو که چرا رفتی
ماه شب من بنشان تاب و تب من برگرد
صبح سفیدم تو بیا نور اميدم برگرد
بی خبر از دل من به کجا رفتی
من چه کنم تو بگو که چرا رفتی
من چه کنم تو بگو که چرا رفتی
من چه کنم تو بگو که چرا رفتی

۶-قادد تلخ - شعر حسین پرنیا ۸:۱۸

قادد تلخ بجا مانده از روز و شبم

می زند در می نشیند به ببرم

خاطرات همه تلخ

رفته های همه شوم

خاطرات همه تلخ

رفته های همه شوم

دلم از این همه روزهای سیاه می گیرد

میان همه اما غریب

میان همه اما غریب

وه چه سخت می گذرد

روزگار فریب

وه چه سخت می گذرد

روزگار فریب

کنج این خانه کسی یاد نکرد

هیچ از این قصه ی بد حالی ما

دلم از این همه روزهای سیاه می گیرد

دلم از این همه روزهای سیاه می گیرد

قادد تلخ بجا مانده از روز و شبم

می زند در می نشیند به ببرم

خاطرات همه تلخ

رفته های همه شوم

خاطرات همه تلخ

رفته های همه شوم

دلم از این همه روزهای سیاه می گیرد

۷- ری را -شعر نیما یوشیج ۱۰:۰۸

«ری را» ... صدا می‌آید امشب
از پشت «کاچ» که بند آب
برق سیاه تابش تصویری از خراب
در چشم می‌کشاند.
گویا کسی است که می‌خواند...
اما صدای آدمی این نیست
با نظم هوش‌ربایی من
آوازهای آدمیان را شنیده‌ام
در گردش شبانی سنگین؛
ز اندههای من
سنگین‌تر.
و آوازهای آدمیان را یکسر
من دارم از بر.
یک شب درون قایق دلتانگ
خواندن آنچنان؛
که من هنوز هیبت دریا را
در خواب
می‌بینم
ری را. ری را...
دارد هوا که بخواند.
درین شب سیا.
او نیست با خودش.
او رفته با صدایش اما
خواندن نمی‌تواند

۸- نفرین به سفر - شعر مهدی اخوان ثالث ۰۶:۰۷

ما چون ، ما چون
دو دریچه روبروی هم
آگاه ، آگاه ز هر بگو مگوی هم
هر روز سلام و پرسش و خنده
هر روز قرار روز آینده
عمر آیینه بهشت اما آه
عمر آیینه بهشت اما آه
بیش از شب و روز
بیش از شب و روز
تیر و دی کوتاه ، کوتاه
اکنون دل من شکسته و خسته است
زیرا ، زیرا یکی از دریچه ها بسته است
بسته است
ن مهر فسون ، ن ماه جادو کرد
نفرین ، نفرین ، نفرین به سفر
نفرین به سفر ، نفرین به سفر
که هر چه کرد او کرد ،
که هر چه کرد او کرد ،
او کرد ، او کرد
دیگر دل من شکسته و خسته است
زیرا یکی از دریچه ها بسته است
دیگر دل من شکسته و خسته است
زیرا ، زیرا ،
زیرا یکی از دریچه ها بسته است

۹- پیوند عمر -شعر حافظ شیرازی ۵۴:۰۶

خوشت ز عیش و صحبت و باغ و بهار چیست
ساقی کجاست گو سبب انتظار چیست
هر وقت خوش که دست دهد مفتتم شمار
کس را وقوف نیست که انجام کار چیست
پیوند عمر بسته به موبیست هوش دار
غمخوار خویش باش غم روزگار چیست
معنی آب زندگی و روضه ارم
جز طرف جویبار و می خوشگوار چیست
مستور و مست هر دو چو از یک قبیله‌اند
ما دل به عشوه که دهیم اختیار چیست
راز درون پرده چه داند فلك خموش
ای مدعی نزع تو با پرده دار چیست
سهو و خطای بنده گرش اعتبار نیست
معنی عفو و رحمت آمرزگار چیست
 Zahed شراب کوثر و حافظ پیاله خواست
تا در میانه خواسته کردگار چیست

پروفایل:

نام آلبوم: همسایه

سال انتشار: ۱۳۸۰

نوع: استودیویی

سبک: تلفیق موسیقی ایرانی و دو ایل بختیاری و قشقایی

شماره مجوز: ۲/۳۴۷۵

گذ کتابخانه ملی: ۲۳۵۳

حق کپی رایت: موسسه فرهنگی-هنری آواز بیستون

مدّت زمان: ۴۷ دقیقه و ۷ ثانیه

تعداد قطعات: ۸ قطعه

۱- قربون امشو ۲- این بالم بنده ۳- صنم ۴- بی سامان ۵- اگر بگذرد ۶- سرگران ۷- آواز گل فریاد ۸- بلال بلال

آهنگساز: عطا جنگوک- داستان پدر و حاضر جوابی - ابو عطا ابو عطا تقدیم به همسایه ها

نوازندگان:

عود: بهروز نیا

سه تار: عطا جنگوک

تنبک: ارزنگ کامکار

دف: بیژن کامکار

تنظیم:

ضبط: استودیو بل

گاه نگاری:

صداپرداز: ایرج فهمیمی

پالایش صوت: محمد علیزاده

مدیر تولید: محمد علی عزیزی

۱- قربون امشو- شعر و آهنگ قشقایی ۰۵:۰۹

قربون امشو باز امشو برم عمرم یارم خونمونه
مو میرم امشو بهر دیدن یارم اون مه ده و چارم تا هیچکس ندونه
مو میرم امشو بهر دیدن یارم اون مه ده و چارم تا هیچکس ندونه
میون چشمونم آی چشمونم آی مردم بیایید پل بیندید
میون چشمونم آی چشمونم آی مردم بیایید پل بیندید
که شاید یارم جون و دلبرم عمرم باز از اینور آ باز از اینور آیه خدا صبرم بده
خدا صبرم بده
قربون امشو باز امشو برم عمرم یارم خونمونه
قربون امشو باز امشو برم عمرم یارم خونمونه
مو میرم امشو بهر دیدن یارم اون مه ده و چارم تا هیچکس ندونه
مو میرم امشو بهر دیدن یارم اون مه ده و چارم تا هیچکس ندونه
میون چشمونم آی چشمونم آی مردم بیایید پل بیندید
میون چشمونم آی چشمونم آی مردم بیایید پل بیندید
که شاید یارم جون و دلبرم عمرم باز از اینور آ باز از اینور آیه خدا صبرم بده
خدا صبرم بده
خدایا کی باز هجروننم سر آیه کی هجروننم سرآیه
خدایا کی باز هجروننم سر آیه کی هجروننم سرآیه
صدای سبز پای نازنین دلبر دلبر ز جون بهتر باز از در درآیه
صدای سبز پای نازنین دلبر دلبر ز جون بهتر باز از در درآیه
میون چشمونم آی چشمونم آی مردم بیایید پل بیندید
میون چشمونم آی چشمونم آی مردم بیایید پل بیندید
که شاید یارم جون و دلبرم عمرم باز از اینور آ باز از اینور آیه خدا صبرم بده
خدا صبرم بده

۲- این بالم بنده- شعر و آهنگ بختیاری ۰۶:۰۸

ای بالم بند او بالم صد بند
سر زلفا یارم اشرفی ببنده
بیا عزیزم، نامهربونی مکن
که سخته بی تو زندگونی
دوریت مونه کشته تو خود می‌دونی
بیا که سخته بی تو زندگونی
الهی، الهی، الهی شب بشه، آفتاب بره کوه آی گل
الهی شب بشه، آفتاب بره کوه آی گل
که یار نازنین از در بیاد تو، آی گل
بیای تا ببینم روی ماهش، آی گل
که با مهر و وفايش کرده‌ام خو آی گل
فصل بهاره آی گل
دل بی قراره آی گل
یار یار یار
قولت نه قوله، حرف خُنچه راسته
خدا خوش میدونه، دل مو میخواسته
بیا عزیزم نامهربونی مکن
که بی تو سخته زندگونی
دوریت مونه کشته تو خود می‌دونی
بیا که سخته بی تو زندگونی
گل سرخ، گل سرخ،
گل سرخم چرا رنگت شده زرد، آی گل
مگر باد خزون بر تو اثر کرد، آی گل
مو از باد خزان شکوه ندارم، آی گل
که هر کار بر سرم داد این دلم کرد، آی گل
فصل بهاره آی گل دل بی قراره آی گل
فصل بهاره آی گل دل بی قراره آی گل

ما همه چشمیم و تو نور ای صنم
چشم بد از روی تو دور ای صنم
روی مپوشم که بهشتی بود
حبيب ای حبيب من ای دوست
هر که ببیند چون تو حور، ای صنم
حور خطأ گفتم اگر خواندمت
ترک ادب رفت و قصور ای صنم
این همه طوفان به سرم می‌رود
از جگری همچو تنور ای صنم
روی مپوشم که بهشتی بود
حبيب ای حبيب من ای دوست
هر که ببیند چون تو حور، ای صنم
حور خطأ گفتم اگر خواندمت
ترک ادب رفت و قصور ای صنم

یا رب مباد کر پا جانان من بیفتند
درد و بلای او کاش بر جان من بیفتند
من چون ز پا بیفتم درمان درد من اوست
درد آن بود که از پا درمان من بیفتند
یک عمر گریه کردم ای آسمان روانیست
دردانه ام ز چشم گریان من بیفتند
ماهم به انتقام ظلمی که کرده با من
ترسم به درد عشق و هجران من بیفتند
از گوهر مرادم چشم امید بسته است
این اشک نیست کاندر دامان من بیفتند
من خود به سر ندارم دیگر هوای سامان
گردون کجا به فکر سامان من بیفتند
خواهد شد از ندامت دیوانه شهریارا
گر آن پری به دستش دیوان من بیفتند

۵- اگر بگذرد- دهقان سامانی ۳:۶

باده زنم روزگار اگر بگذارد
گردش چشم نگار اگر بگذارد
دست بر آن زلف بی قرار بر آرم
عشق تو بر من قرار اگر بگذارد
پای دل از حلقه جنون به در آرم
سلسله‌ی زلف یار اگر بگذارد
دست بر آن زلف بی قرار بر آرم
عشق تو بر من قرار اگر بگذارد
پای دل از حلقه جنون به در آرم
سلسله‌ی زلف یار اگر بگذارد
سلسله‌ی زلف یار اگر بگذارد

۶- سر گران- شهریار ۷:۰۶

باز با ما سری از ناز گران دارد یار
نکند باز دلی با دگران دارد یار
لاله رو است ولی داغ غمش نیست به دل
کی سر پرسش خونین جگران دارد یار
گو دلی باشدش آن یارم نباشد با ما
اینش آسان بود ای دل اگر آن دارد و آن دارد یار
لاله رو است ولی داغ غمش نیست به دل
کی سر پرسش خونین جگران دارد یار
گو دلی باشدش آن یارم نباشد با ما
اینش آسان بود ای دل اگر آن دارد و آن دارد یار

۷- آواز گل فریاد- سعدی و.. ۴:۰۶

گل فریاد در نایم اسیره
اسیر پنجه‌ی خشک کویره
از آن ترسم که ابر سرخ طوفان
به بارش آیه هنگامی که دیره
شب طوفانی و ساحل چه دوره
چراغ برج بندر سوت و کوره
چه خوبه بعد مرگ من بگویند
نهنگی مُرده و دریاش گوره
سخنها دارم از دست تو بر دل
ولیکن در حضورت بی زبانم
اگر تو سرو سیمین تن بر آنی
که از پیشت برانی مُو بر آنم
که تا هستم خیالت می‌پرستم
اگر رفتم سلامت می‌رسانم

۸- بلال بلال- بختیاری ۴:۵۹

های دوش پسین مین گردنه وای خدا آفتو و لم ک
های شوق دیدار گلم وای خدا خین به دلم ک
یار بلال بلام، بلال بلام، شاخه گل یاس
یار تش وه جون مو ایونی وای گلم تیات مونه ایخاس
های چه خووه مال بار ونه وای خدا به دشت شیمبار
های دست گل مین دستم بو وای خدا چی پار و پیرار
یار بلال بلام، بلال بلام، شاخه گل یاس
یار تش وه جون مو ایونی وای گلم تیات مونه ایخاس
یار مو نترم بنگت کنم گلم، وای گل نه خوت ایایی
یار حلا مو مو باور ایکنم گلم آی گل که تو بی بفایی

پروفایل:

نام آلبوم: عشق گمشده

سال انتشار: ۱۳۸۱

نوع: استودیویی

سبک: سنتی

شماره مجوز: ۲/۳۷۰۸ ت

گذ کتابخانه ملی: ۵۱۱۲ و

حق کپی رایت: آواز بیستون

مدّت زمان: ۴۰ دقیقه و ۱۲ ثانیه

تعداد قطعات: ۸ قطعه

۱- آیین وفا - ۲- غم تو - ۳- ماهیگیر - ۴- دل سنگی - ۵- خداحافظ - ۶- دولت مستی - ۷- مادر - ۸- چشم انتظار

آهنگساز: جواد لشگری

تنظیم: مرتضی حنانه - مجتبی میرزاده - مصطفی کسری

ضبط: استودیو بل

صدابردار: ایرج فهیمی

گاه نگاری:

مدیر تولید: محمد علی عزیزی

طراح و اجرا: سبز علی عزیزی

۱- آیین وفا- رحیم معینی کرمانشاهی ۰۶:۱۶

تو مرا به خدا بشناسی چون خار مغیلان در چشم تو خارم
چه کنم چه کنم ز فراغت کو پای گریزم کو راه فرام
بروم بروم به مکانی کز چشم تو دیگر پوشیده بمانم
بروم بروم که از این پس جور تو نبینم خار تو ندانم
تو چه دانی یار آیینه وفا در دنیا چگونه شد افسانه
شمع دگری کی سوزد به ماتم پروانه
آتش به سرم افکندی خبر نداری ز یار دیوانه
نظر نداری مگر به بیگانه
به نامرادی رفتم نبرده شادی رفتم ز محفل انسست
شکسته پیمانی کنون ز حال من خبر شدی یا نه
ز تو غیر جفات کی دیدم سخنی ز محبت نشنیدم
تو مرا به خدا بشناسی چون خار مغیلان در چشم تو خارم
چه کنم چه کنم ز فراغت کو پای گریزم کو راه فرام
بروم بروم به مکانی کز چشم تو دیگر پوشیده بمانم
بروم بروم که از این پس جور تو نبینم خار تو ندانم

۲- غم تو- مشق کاشانی ۴:۳۷

از غم تو دیوانه شدم نغمه غریبانه شدم
داغ دل گره شد به گلو بغض من طلسمن آرزو
در به دیوانه بستم حبیبم شعله بر جان نشستم
تا تویی با تو هستم طبیبم بی تو در خود شکستم
زخمه می زند بر دل من برق نگاهت
جلوه می کند در شب من راز پگاهت
ای فروغ غایب به سحر بهانه بال سفر
در به بیگانه بستم حبیبم شعله بر جان نشستم
تا تویی با تو هستم طبیبم بی تو در خود شکستم
در اوجی بی پایان در پیدا و پنهان
در تو ماندم حیران ای خورشید تابان
شکستم شکستم شکستم شکسته ام من
به یادت همه شب نشسته ام من
نام تو به افسانه نخوانم چه بخوانم
شب قصه پروانه نخوانم چه بخوانم
تو جانیو من در طلب جلوه جانم
با جلوه جانانه نخوانم چه بخوانم
زخمه می زند بر دل من برق نگاهت
جلوه می کند در شب من راز پگاهت
ای فروغ غایب به سحر بهانه بال سفر
در به بیگانه بستم حبیبم شعله بر جان نشستم
تا تویی با تو هستم طبیبم بی تو در خود شکستم

۳- ماهیگیر؛ پرویز عباسی • ۴۵۶

ماهیگیر آی ماهیگیر نرو دریا نرو دریا
روی امواج خروشان قایقی شکسته
ماهیگیر خسته تنها روی آن نشسته
آسمان تیره خواهد لحظه دگر بیارد
ابر تاریک و سیاهش همه جا از باران ندارد
نرو دریا نرو دریا نرو دریا نرو دریا
روی امواج خروشان قایقی شکسته
ماهیگیر خسته تنها روی آن نشسته
سایه ابر سیاه روی دریای کبود
گفتہ با ناله موج قصه از بود و نبود
نرو دریا نرو دریا نرو دریا نرو دریا
قایق روی امواج این دریا پیر
مثل حباب بیم جان مانده اسیر
خواند به ساحل عاشقی با سوز دل
دریا دگر عشق مرا از من مگیر
چشم انتظارم تنها لغزد نگاهم بر موج دریا
روی امواج خروشان قایقی شکسته
ماهیگیر خسته تنها روی آن نشسته

۴- دل سنگی: بهادر یگانه ۰۴:۲۵

دل سنگی تو وفا نداره
وفا نداره
دو چشمت نظری به ما نداره
به ما نداره
تو که خنده به ما می‌زنی
چرا حرف وفا می‌زنی
با اون تن چون لاله گل رنگ بهاری
ولی صفا نداری
بیهوده مگو با دل من قصه یاری
تو که وفا نداری
دیگه وعده تو شمری نداره
دیگه گریه تو اثیری نداره
که اشک تو ای گل همه نقش بر ابه
تو که خنده

۵- خدا حافظ_ رحیم معینی کرمانشاهی ۰۵:۵۵

خداحافظ، خدا حافظ هوس های من ای برای من
جدا از من شما باشید و ماجرای من
عشق آمد و من دگر ز طوفان می گذرم از این بیابان ها
این واده غم کزان گذشتم می سپارم به دست طوفان ها
بگو ای شعر جوانی را بساط خود دگر برچین
که برخیزد ز عشق آتش تو چون خاکستری بنشین، بنشین
درمان کن سوز جدایی یا رب یا رب یا رب
هر دردی را تو دوایی یا رب یا رب یا رب
زان وادی که در گذار من بود چو رهگذران رفتم
به دام عشق افتادم ز یاد یاران رفتم
خداحافظ، خدا حافظ هوس های من ای برای من
جدا از من شما باشید و ماجرای من

۶- دولت مستی- سیمین بهبهانی ۱۰:۵۰

بیا یاری من کن مبادا بیافتم که مستم
هواداری من کن که پیمان وفا را نشکستم
من امشب ز مستی سر از پا نشناسم
ز نامم چو پرسی که خود را نشناسم
به گوشم چه گویی ز فردا و غم او
من امشب چنانم که فردا نشناسم
خبر از غم دنیا ندارم که ندارم
چرا امشب خود را غنیمت نشمارم
من و ساقی وساغر تو و اندیشه فردا
خوشاباده پرستی خوشاباده پرستی
که سرمستی ام و تک زده بر خرمن غم ها
خوشادولت مستی خوشادولت مستی
چونان شادم که بگریزد غم از سینه ام امشب
بیا بنگر که روشنتر ز آینه ام امشب
خبر از غم دنیا ندارم که ندارم
چرا امشب خود را غنیمت نشمارم
بیا یاری من کن مبادا بیافتم که مستم
هواداری من کن که پیمان وفا را نشکستم
من امشب ز مستی سر از پا نشناسم
ز نامم چو پرسی که خود را نشناسم
به گوشم چه گویی ز فردا و غم او
من امشب چنانم که فردا نشناسم
خبر از غم دنیا ندارم که ندارم
چرا امشب خود را غنیمت نشمارم

۷- مادر- شهین حنانه ۴۵۴

بیین مادر اشک سوزانم چه کرد با یادت به دامانم

که اکنون ندارم به سوی تو راهی که دور از تو دیگر ندارم پناهی

بیا تا گل آرزوها شود در دل ما شکوفا

رسید به گهدون فغان دلم شفق شده خونین بسان دلم

بهشت خدا را تو در سینه داری

دل بی غباری چو آیننه داری

شود از تو روشن دل و دیده من

نگاه من گرم تماشا به یاد تو در باغ و صحراء

گویی به هر جا غمگین و تنها

جوییم تو را جوییم تو را

به یاد آور مرا مادر

به یاد آور مرا مادر

شود از تو روشن دل و دیده من

۸- چشم انتظار- مشق کاشانی ۰۳:۵۹

چو دیدی بی قرام گذشتی از کنارم
به یادت ژاله می زد ز چشم انتظارم
درینگا که تنها چو مرغی در کویرم
چه می شد که روزی به سویت پر بگیرم
به عشق دلنوارت نیازم به سوز اون نسازم چه سازم
به باغ نو بهاران شکوفه های باران گل ز چمن برآید
ترنم ترانه سرود عاشقانه غم ز دلم زداید
چون سحرگه شود فروغی بتابد به خانه من
در حریم صفا غم دگر نگیرد بهانه من
تو چه گویی که چشم انتظارت مرا خواند
تو کجا می روی برق نگاهت مرا خواند
به باغ نو بهاران شکوفه های باران گل ز چمن برآید
ترنم ترانه سرود عاشقانه غم ز دلم زداید
چو دیدی بی قرام گذشتی از کنارم
به یادت ژاله می زد ز چشم انتظارم
درینگا که تنها چو مرغی در کویرم
چه می شد که روزی به سویت پر بگیرم

پروفایل:

نام آلبوم: نسیما

سال انتشار: ۱۳۷۹

نوع: استودیویی

سبک: سنتی دستگاهی (شور-افشاری-بیات اصفهان)

شماره مجوز: ۳۲۶۸/۴

گذ کتابخانه ملی: ۸۳۱ و

حق کپی رایت: آواز نوین اصفهان

مدّت زمان:

تعداد قطعات: ۸ قطعه

۱- گلهای اطلسی ۲- ساقی ۳- دل ای دل ۴- گمشده ۵- گمشده ۶- حصار ۷- خزان گل نسیرین ۷- آواز به همراهی سه تار
۸- مولا

آهنگساز: فضل الله توکل

ترانه سرا: حسین منزوی- سعدی

نوازندگان:

ویلن: همایون رحیمیان- حاجیک بابائیان- مجتبی میرزاده- رضا عالمی

ویلن آلت: هادی آزم- ابراهیم لطفی- علی جعفری- جابر اطاعتی- سیامک ایقانی

ویلنسل: سیاوش ظهیر الدین- عماد رضا نیکوبی

فلوت: کریم قربانی

آکاردئون: علیرضا خورشید فر

بربٰت: کامبیز گنجه ای

سه تار- دایره- دف- تک نواز سه تار: تهمورث پورناظری

ابو: شهرام رکوعی

کمانچه: جابر اطاعتی- سهراب پورناظری- مجتبی میرزاده

تار: کامکران علی آقا

سنتور: مجتبی میرزاده- سهراب پورناظری

قانون:- فضل الله توکل- مجید اخشابی

تنبک: سیمین آقا رضی- پریچهر خواجه

تنظیم: بهنام صبوحی- تهمورث پور ناظری

با حضور: منوچهر ناظری

ضبط: استودیو بل

گاه نگاری:

تهیه کننده: محسن نوید پور

صدابردار: منوچهر ریاحی- ایرج فهمی

۱- گلهای اطلسی-

من و زخم این زمستون که زده به من شبیخون
من و باغ آرزوها که گلی نچیدم از اون
با تو بودن و نبودن مثل سیاه و سفیده
با تو بودن و نبودن مثل بیم و امیده
دوست دارم که دستاتو داشته باشم
تا تمامه خوبیاتو داشته باشم
دوست دارم تو باشی و من زیر سایت
همه‌ی صلح و صفاتو داشته باشم
چشم من خسته و خونه که به سمت نگرونه
که خیاله تو باهاش مثله یه خواب مهریونه
دل من مثله یه قفله به کلید تو سپرده
يعنی که بود و نبودن به امید تو سپرده
با تو بودن و نبودن مثل سیاه و سفیده
با تو بودن و نبودن مثل بیم و امیده
دوست دارم که دستاتو داشته باشم
تا تمامه خوبیاتو داشته باشم
وست دارم تو باشی و من زیر سایت
همه‌ی صلح و صفاتو داشته باشم
کاشکی بهارشی بررسی ضامن باغم بشی
مثله گلای اطلسی چشم و چراغم بشی
کاشکی مثله یه چلچراغ خونمو روشن کنی
روح خموده منو غرق شکفتن کنی
دوست دارم که دستاتو داشته باشم
تا تمامه خوبیاتو داشته باشم
دوست دارم تو باشی و من زیر سایت
همه صلح و صفاتو داشته باش
من و زخم این زمستون که زده به من شبیخون
من و باغ آرزوها که گلی نچیدم از اون
با تو بودن و نبودن مثل سیاه و سفیده
با تو بودن و نبودن مثل بیم و امیده
دوست دارم که دستاتو داشته باشم
تا تمامه خوبیاتو داشته باشم ...

ساقیا چه غمگین چه تنها نشسته ام
ساغری ز چشمت به من ده که خسته ام
مشکنی دلم را که در خود شکسته ام
ساغری از آن می که حال آورد به من ده وان چه با کرامت کمال آورد
به من ده آن چه آهوان را به شیری کشد بیاور وان چه در زبونی زوال آورد به
من ده همان به که به یک سو نهی پیمانه را به من از نگه خود دهی میخانه
را همان به که به جز عشق و دیوانگی کنی از همه چیزی تهی
دیوانه را چشمت ساقی بهار مستی من با تو باقی قرار هستی من آری
نستان که نقش خود پرستی تنها افتاد
ز می پرستی من خوشآ تو که با من خسته
هم زبانی کنی خوشآ تو که با دل من شکسته خوانی کنی
کیم من که دست و پا پیش چشم تو گم کنم
که ای تو که با من گم شده شبانی کنی

۳- دل ای دل - ۲۰:۶۰

باز غم غریبی باز بی قراری
باز دل شکسته حالی نداری
مثل یک پرنده در کنج لونه
باز کدوم فصل گل در انتظاری
روزهاتو بشمار دل آزرده‌ی من
داغت به روی پیشونی خورده‌ی من

باز غم غریبی باز بی قراری
باز دل شکسته حالی نداری
مثل یک پرنده در کنج لونه
باز کدوم فصل گل در انتظاری
روزهاتو بشمار دل آزرده‌ی من
داغت به روی پیشونی خورده‌ی من

شب بود و خسته بودم
از زخمی جدایی
بی تو نشسته بودم در سوک آشنایی
پیغام خود سپردم تا آورد نسیمت
خون شد دل از غم تو ای بی نشان کجایی این سو
آن سواز تو نشان بپرسم گاهی از این
گاهی از آن بپرسم ای گمشده نام تو را
بر برگ گل ها کنده ام بانگ تو می آید به گو
از گریه و از خنده ام تا تو چنین از نام خود
در من طنین افکنده ای
من هم طنین از نام تو در روزگار افکنده ام
این سو آن سو
از تو نشان بپرسم
گاهی از این گاهی از آن بپرسم
ماندم تنها و بی تو گم شد ترانه هایم
بغضی شد و گره خورد با نام تو صدایم
بین من و تو اکنون دریا و کوه و هامون
بی من تو در کجایی من بی تو در کجاییم
گرچه سویم راه سفر نگیری
از من حتی دیگر خبر نگیری

۵- حصار- ۰۶:۰۵

شب رفتن تو جان رود از تن من رسد
تا به فلک ناله و شیون من
غبارین شد از این غم گل سرخ دلم
که شد بی تو خزان فصل شکفتمن
پس از تو نه قراری
نه باگی نه بهاری نه شوق گل و گلگشت
من و کنج حصاری
ای طالع خوش کوکب من از تو تهی شد
ای اختر روشن شب من از تو تهی شد
ای عطر تکلم سخنم پر نشد از تو
ای باغ تبسم لب من از تو تهی شد
ای کار و کس من
ای همنفس من وقتی تو نباشی، دنیا قفس من
پس از تو نه قراری
نه باگی نه بهاری نه شوق گل و گلگشت
من و کنج حصاری

۶- خزان گل نسرين

ياد تو بخير اي گل نسرين / كه با تو زنده بود بهار و فروردين
توبى كه مهربان بودى با هر غمگين / خزان هم از تو شد هم بهار آگين
اگر گلى هراسان بود ز باران / تو دادى پناهش
شكست اگر نهالكى به طوفان / تو شىستى گناهش
اگر چلچه اي زخمى / زجفت خود جدا مانده و
تنها، خون افshan گم مى شد / اگر کبوترى خسته
ز سنگ فتنه وا مانده / تنها، در طوفان گم مى شد
چه هراس باد و باران / گل نسرين
تو كه سرپناه هر گمشده بودى / در ميان سيل و طوفان
گل نسرين / تو چراغ راه هر گمشده بودى
سوزدم دل از غمت / كه بینوا
همه زير چترت ايمن از بلا / تو ولی
خودت اسيير ماجراها / واي از اين ستم خدايا
همه ما به يمن تو / ولی تو تنها
واي از اين ستم خدايا / ناگهان خروش باد و خشم طوفان
كه تو گم شدی ميان باد و باران / بي كه دستی آردت کسى به ياري
يا شود کسى دچار بي قرارى / گل نسرين گل پر پر نگاري
تو به چنگ باد و بار اسيير نفرین / غير نفرین اما چيزى نشنيدم
واي از اين ستم خدايا / ازرهاندنت دستی نديم
واي از اين ستم خدايا

هزار جهد بکردم که سر عشق بپوشم
نیبود بر سر آتش میسرم که نجوشم
به هوش بودم از اول که دل به کس نسپارم
شمایل تو بدیدم نه صبر ماند و نه هوشیم
حکایتی ز دهانت به گوش جان من آمد
دگر نصیحت مردم حکایتست به گوشم
مگر تو روی بپوشی و فتنه بازنشانی
که من قرار ندارم که دیده از تو بپوشم
من رمیده دل آن به که در سماع نیایم
که گر به پای درآیم به دربرند به دوشم
بیا به صلح من امروز در کنار من امشب
که دیده خواب نکردست از انتظار تو دوشم
مرا به هیچ بدادی و من هنوز بر آنم
که از وجود تو موبی به عالمی نفروشم
به زخم خورده حکایت کنم ز دست جراحت
که تندرست ملامت کند چو من بخروشم
مرا مگوی که سعدی طریق عشق رها کن
سخن چه فایده گفتن چو پند می نیوشم
به راه بادیه رفتن به از نشستن باطل
و گر مراد نیایم به قدر وسع بکوشم

علی مولا، علی یار و علی یاور
علی والا، علی سر و علی سرور
در خیر ز تو چون کنده شد مولا
ز تو لات و هبل افکنده شد مولا
زه رسوی صدای یا علی آمد
ندای لافتی آلا علی آمد
که هستی تو؟ همان جان‌آگه لشگر-شکاری تو
که هستی تو؟ همان شاهنشه طوفان‌سواری تو
که هستی تو؟ همان سردار روز خندق و خیر
که هستی تو؟ همان سالار تیغ ذوالقاری تو
شب است و خفته‌ای با جان خود در جای پیغمبر
شب است و گفته‌ای با چاه خود راز غمی دیگر
تو که هم دشمن بتهاي و هم دشمن بتگر
تو که هم جام دریاهای و هم ساقی کوثر

۴۲. به مناسب سال علی بن ابی طالب نواخته شده است.

پروفایل:

نام آلبوم: مهمان تو

سال انتشار: ۱۳۷۵

نوع: استودیویی

سبک: موسیقی دستگاهی

شماره مجوز:

گذ کتابخانه ملی:

حق کپی رایت: نوای همایون

مدّت زمان: ۳۷ دقیقه و پنج ثانیه

تعداد قطعات: ۱۱ قطعه

۱- دو بیتی ۲- فریاد ۳- یار وفادار ۴- پیام جانان ۵- رهگذر ۶- سرگشته یک ۷- سرشته دو ۸- مشتاقان ۹- در نظر بازی
۱۰- کنسرت لندن ۱۱- سه تار یک ۱۲- سه تار دو ۱۳- سه تار سه ۱۴- چهار مضراب دل انگیزان

شعر: حافظ- عراقی- فریدون همراه- مولانا جلال الدین بلخی

آهنگساز: جمشید عندیلیبی

نوازنده‌گان: سه تار: جلال ذوالفنون- نی: جمشید عندیلیبی

تنظیم:

ضبط:

گاه نگاری:

۱- تصنیف یار وفادار- فریدون همراه ۰۵:۲۲

نور خدا جلوه کند در گل رخسار تو تشنہ ترم

هرنفسی ، تشنہ ی دیدار تو باغ گل و لاله و

لبخنده ی زیبای تو محو تو ام ، محو تو ام ، محو

تماشای تو یار وفادار منی ، یار وفادار من مهر تو

روشنگر جان و دل من ، یار من خندان شد گلشن

جان تا تو شکفتی در آن جان و جانان منی ، تاج

سر دلبران بسته به عشق تو ، بود هستی ام عشق

دهد این همه سرمستی ام در این جهان مثل تو

کی پیدا کنم بیا که چون آینه روی تو تماشا کنم

۲- تصنیف پیام جانان- فریدون مشیری ۵:۵۸

سلامم را جوابی ده که در شهر تو مهمانم
غبارم را بیفشنان تا به پایت جان بیفشنانم
بپرس از خود کجا بودی ، کجا هستی ، چه می جویی
نگاهم کن چه می گوییم ، سخن بشنو چه می خوانم
دلم گوید سخن با تو ، چنین روشن که من با تو
صفای این چمن با تو ، بیا مرغ سخن دامن
در آن ساحل چه می گردی ، از آن دریا چه آوردی
به شهر خویشتن باز آ که من پیغام جانانم
به گلبانگ جهانتابم چه آتش هاست بر دلها
نمی گیرد چرا در تو ، نمی دانم ، نمی دانم

۳- ساز و آواز - مولانا جلال الدین بلخی ۲:۲۸

آنک بی باده کند جان مرا مست کجاست
و آنک بیرون کند از جان و دلم دست کجاست
و آنک سوگند خورم جز به سر او نخورم
و آنک سوگند من و توبه ام اشکست کجاست
و آنک جان ها به سحر نعره زنانند از او
و آنک ما را غمش از جای ببرده ست کجاست
جان جان ست و گر جای ندارد چه عجب
این که جا می طلبید در تن ما هست کجاست
غمزه چشم بهانه ست و زان سو هوسي ست
و آنک او در پس غمزه ست دل خست کجاست
پرده روشن دل بست و خیالات نمود
و آنک در پرده چنین پرده دل بست کجاست
عقل تا مست نشد چون و چرا پست نشد
و آنک او مست شد از چون و چرا رست کجاست

۴- تصنیف رهگذر - ۳۶:۰

خبر از من ندارد ، گل باع و بهارم
ز فراقش چه گوییم ، خبر از خود ندارم
به امیدِ نگاهی ، سرِ هر رهگذارم
ز خیالش جدا نیست ، نفسی گر برارم
گلِ باع و بهارم ، سرِ هر رهگذارم
به امیدِ نگاهی ، به رهش جان سپارم
شده ام محظوظیش ، همه بت آرزویش
همه در جستجویش ، که ببخشد قرارم
به امیدِ نگاهی ، سرِ هر رهگذارم
ز خیالش جدا نیست ، نفسی گر برارم
گلِ باع و بهارم ، سرِ هر رهگذارم
به امیدِ نگاهی ، به رهش جان سپارم
نی محزون چه نالی ؟ چون من آشفته حالی
مکن آشفته حالم ، به سرِ عشق تو دارم
نی محزون چه نالی ؟ چون من آشفته حالی
مکن آشفته حالم ، به سرِ عشق تو دارم
نی من با تو چه گوییم ، غمِ دل با تو گوییم
نی من با تو چه گوییم ، غمِ دل با تو گوییم
نفسی گر برارم ، جهاد از من شرارم
خبر از من ندارد ،
خبر از من ندارد ، گلِ باع و بهارم
ز فراقش چه گوییم ،
ز فراقش چه گوییم ، خبر از خود ندارم
به امیدِ نگاهی ، سرِ هر رهگذارم
ز خیالش جدا نیست ، نفسی گر برارم
به امیدِ نگاهی ، سرِ هر رهگذارم
ز خیالش جدا نیست ، نفسی گر برارم

۵- ساز و آواز دو بیتی ۶۵۳

عجب آن دلبر زیبا کجا شد
عجب آن سرو خوش بالا کجا شد
میان ما چو شمعی نور می داد
کجا شد ای عجب بی ما کجا شد
دلم چون برگ می لرزد همه روز
که دلبر نیم شب تنها کجا شد
برو بره بپرس از رهگذریان
که آن همراه جان افزا کجا شد
برو در باع پرس از باغبانان
که آن شاخ گل رعنای کجا شد
برو برم پرس از پاسبانان
که آن سلطان بی همتا کجا شد
چو دیوانه همی گردم به صحرا
که آن آهو در این صحرا کجا شد
دو چشم من چو جیحون شد ز گریه
که آن گوهر در این دریا کجا شد
ز ماه و زهره می پرسم همه شب
که آن مه رو بر این بالا کجا شد
چو آن ماست چون با دیگرانست
چو این جا نیست او آن جا کجا شد
دل و جانش چو با الله پیوست
اگر زین آب و گل شد لا کجا شد
بگو روشن که شمس الدین تبریز
چو گفت الشمس لا یخفی کجا شد

۶- تصنیف سرگشته- ۷:۲۳

به امیدی سر راهت نشستم
به امیدی سر راهت نشستم
نگه در چشم زیبای تو بستم
چونین دامن کشان
چونین دامن کشان
از من گذشتی
چرا خود را به این خاری شکستم
چرا خود را به این خاری شکستم
تو گفتی من به غیر از دیگرانم
چونینم، در وفا داری چونانم
تو غیر از دیگران
تو غیر از دیگران، بودی که امروز، نه میدانی، نه میپرسی نشانم
در آن چشمان افسونگر که داری
در آن چشمان افسونگر که داری
در آن دل غیر شور و شر که داری
گهی میرانی و گهی میرانی و
گه مینوازی
بگو ای نازنین در سر چه داری
بگو ای نازنین در سر چه داری
مرا در عاشقی پروا نباشد
مرا در عاشقی پروا نباشد
دلم را بیم از این غمها نباشد
از آن ترسم که از
از آن ترسم که از بسیاری غم،
برای عشق در دل جا نباشد

۷-تصنیف مشتاقان - حافظ ۵:۵۷

دمی با غم به سر بردن جهان یک سر نمی ارزد
به می بفروش دلق ما کز این بهتر نمی ارزد
به کوی می فروشانش به جامی بر نمی گیرند
زهی سجاده تقوا که یک ساغر نمی ارزد
رقیبم سرزنشها کرد کز این باب رخ برتاب
چه افتاد این سر ما که خاک در نمی ارزد
شکوه تاج سلطانی که بیم جان در او درج است
کلاهی دلکش است اما به ترک سر نمی ارزد
چه آسان می نمود اول غم دریا به بوی سود
غلط کردم که این طوفان به صد گوهر نمی ارزد
تورا آن به که روی خود ز مشتاقان بپوشانی
که شادی جهان گیری غم لشکر نمی ارزد
چو حافظ در قناعت کوش و از دنیای دون بگذر
که یک جو منت دونان دو صد من زر نمی ارزد

به هست و نیست مرنجان ضمیر و خوش می باش
که نیستیست سرانجام هر کمال که هست
شکوه آصفی و اسب باد و منطق طیر
به باد رفت و از او خواجه هیچ طرف نبست
به بال و پر مرو از ره که تیر پرتایی
هوا گرفت زمانی ولی به خاک نشست
زبان کلک تو حافظ چه شکر آن گوید
که گفته سخن می بردند دست به دست

در نظریازی ما بی خبران حیرانند
من چنینم که نمودم دگر ایشان دانند
عاقلان نقطه پرگار وجودند ولی
عشق داند که در این دایره سرگردانند
جلوه گاه رخ او دیده من تنها نیست
ماه و خورشید همین آینه می گردانند
عهد ما با لب شیرین دهنان بست خدا
ما همه بندو و این قوم خداوندانند
مفلسانیم و هوای می و مطرب داریم
آه اگر خرقه پشمین به گرو نستانند
وصل خورشید به شبپره اعمی نرسد
که در آن آینه صاحب نظران حیرانند
لاف عشق و گله از یار زهی لاف دروغ
عشقبازان چنین مستحق هجرانند
مگرم چشم سیاه تو بیاموزد کار
ور نه مستوری و مستی همه کس نتوانند
گر به نزهتگه ارواح برد بوی تو باد
عقل و جان گوهر هستی به نثار افشناند
زاهد ار رندی حافظ نکند فهم چه شد
دیو بگریزد از آن قوم که قرآن خوانند
گر شوند آگه از اندیشه ما مغبچگان
بعد از این خرقه صوفی به گرو نستانند

۱۰- تصنیف سرگشته دو ۳۷:۰۵

شدم از عشق تو شیدا، کجایی؟
به جان می‌جویمت جانا، کجایی؟
همی پویم به سویت گرد عالم
همی جویم تو را هر جا، کجایی؟
چو تو از حسن در عالم نگنجی
ندام تا تو چونی، یا کجایی؟
چو آنجا که تویی کس را گذر نبست
ز که پرسم، که داند؟ تا کجایی؟
تو پیدایی ولیکن جمله پنهان
و گر پنهان نهای، پیدا کجایی؟
ز عشق عالمی پر شور و غوغاست
چه دانم تا درین غوغا کجایی؟
فتاد اندر سرم سودای عشقت
شدم سرگشته زین سودا، کجایی؟
درین وادی خون خوار غم تو
بماندم بی کس و تنها، کجایی؟
دل سرگشتهٔ حیران ما را
نشانی در رهی بنما، کجایی؟
چو شیدای تو شد مسکین عراقی
نگویی: کاخ، ای شیدا، کجایی؟

پروفایل:

نام آلبوم: تنها تو میمانی

سال انتشار: اسفند ۱۳۸۷

نوع: استودیویی

سبک: تلفیقی از سنتی و پاپ

شماره مجوز: ۶۰۷۰

گذ کتابخانه ملی: ۱۲۱۸۳ و

حق کپی رایت: شرکت فرهنگی- هنری نوانگار

مدّت زمان: ۴۹ دقیقه و ۴۲ ثانیه

تعداد قطعات: ۸ قطعه

۱- خسته ام از این کویر ۲- پنهان ۳- نیاز ۴- تشنۀ ی درد ۵- عمر آن بود ۶- تنها تو می مانی ۷- طوفان ۸- زبان نگاه

آهنگساز: امیر رحیمی آذر- علی خشتی نژاد

نوازندگان:

ارسلان کامکار مازیار ظهیرالدینی علی جعفری پویان نیما زاهدی میثم مروستی سامان محمد نبی (ویولن)

کریم قربانی مجید اسماعیلی (ویولن سل)

علیرضا خورشیدفر (کنتریباس)

محمد حسین پورمعین (کلارینت)

سورنا صفاتی (ستنور)

پریچهر خواجه (قانون) نیما رحمتی (کمانچه) سحاب تربتی (کمانچه و تمبک) نوید دهقان (کمانچه و کمانچه آلت)

ونداد مساح زاده (دف و دایره)

حسین رضایی نیا (دف) جعفر کرمانی تنها (تاریاس) محسن حاجبی (تاریاس) ایثار یاور (طبله) امیر رحیمی آذر (سه تار) علی

خشتی نژاد (تار)

کاووه سروریان (نی، فلوت و تمبک)

تنظیم: کاوه سروریان

ضبط:

گاه نگاری: عاشقا سلام، عاشقا درود .. گرفتار

تهیه کننده: کاوه سریریان

۱- خسته ام از این کویر- قیصر امین پور ۰۶:۲۶

خسته ام از این کویر این کویر کور و پیر
این هبوط بی دلیل این سقوط ناگزیر
خسته ام از این کویر این کویر کور و پیر
این هبوط بی دلیل این سقوط ناگزیر
آسمان بی هدف بادهای بی طرف
ابرهای سربه راه بیدهای سربه زیر
ای نظراره شگفت ای نگاه ناگهان
ای هماره در نظر ای هنوز بی نظیر
آیه آیه ات صریح سوره سوره ات فصیح
مثل خطی از هبوط مثل سط्रی از کویر
مثل شعر ناگهان مثل گریه بی امان
مثل لحظه های وحی، اجتناب ناپذیر
ای مسافر غریب در دیار خویشتن
با تو آشنا شدم با تو در همین مسیر
با تو آشنا شدم با تو در همین مسیر
با تو آشنا شدم با تو در همین مسیر
از کویر سوت و کور تا مرا صدا زدی
دیدمت ولی چه دور دیدمت ولی چه دیر
این توبی در آن طرف پشت میله ها رها
این منم در این طرف پشت میله ها اسیر
دست خسته مرا مثل کودکی بگیر
با خودت مرا ببر خسته ام از این کویر

۲- پنهان- سیمین بهبهانی ۳۳:۵

دوستت می دارم و بیهوده پنهان می کنم
خلق می دانند و من انکار ایشان می کنم
دوستت می دارم و بیهوده پنهان می کنم
خلق می دانند و من انکار ایشان می کنم
عشق بی هنگام من تا از گریبان سر کشید
عشق بی هنگام من تا از گریبان سر کشید
از غم رسوایشدن سر در گریبان می کنم
از غم رسوایشدن سر در گریبان می کنم
دیده بر هم می نهم تا بسته ماند سر عشق
این حباب ساده را سر پوش طوفان می کنم
این حباب ساده را سر پوش طوفان می کنم
ای شگرف، ای ژرف، ای پر شور، ای دریای عشق
در وجودت خویش را چون قطره ویران می کنم
در وجودت خویش را چون قطره ویران می کنم
ای شگرف، ای ژرف، ای پر شور، ای دریای عشق
در وجودت خویش را چون قطره ویران می کنم

۳- نیاز- سیمین بهبهانی ۲۵:۶۰

بی تو ای روشنگر شب های من
بوسه می زد ناله بر لب های من
در دلم از وحشت بیگانگی
خنده می زد لاله ای دیوانگی
در بلور اشک من ، یاد تو بود
در سکوت سینه ، فریاد تو بود
مخمل سرخ شفق ، رنگ تو داشت
پرده های ساز ، آهنگ تو داشت
بی تو غمگینم ، دمی بی من مباش
جان شیرینم ، جدا از تن مباش
بی تو بودم لیک اکنون با تو ام
خود نمی دانم که این من یا تو ام
خود نمی دانم که این من یا تو ام
من شب پایان پذیر هستی ام
لحظه ای دیگر نپاید مستی ام
تو فروغ آفتاب روشنی
من چو می میرم ، تو سر بر می زنی
شعله ای رنجم ز من دامن بکش
بند دردم ، پای خود از من بکش
بند دردم ، پای خود از من بکش

۴- تشنه‌ی درد- رهی معیری ۰۴:۳۱

نه راحت از فلک جویم ، نه دولت از خدا خواهم
و گر پرسی چه می خواهی ، تو را خواهم ، تو را خواهم
نه راحت از فلک جویم ، نه دولت از خدا خواهم
و گر پرسی چه می خواهی ، تو را خواهم ، تو را خواهم
نمی خواهم که با سردی چو گل خنده ز بی دردی
نمی خواهم که با سردی چو گل خنده ز بی دردی
دلی چون لاله ، دلی چون لاله با داغ محبت آشنا خواهم
نه راحت از فلک جویم ، نه دولت از خدا خواهم
و گر پرسی چه می خواهی ، تو را خواهم ، تو را خواهم
ز شادی ها گریزم در پناه نامرادی ها
ز شادی ها گریزم در پناه نامرادی ها
به جای راحت از گردون ، بلا خواهم ، بلا خواهم ، بلا خواهم
ز شادی ها گریزم در پناه نامرادی ها
ز شادی ها گریزم در پناه نامرادی ها
به جای راحت از گردون ، بلا خواهم ، بلا خواهم ، بلا خواهم
چنان با جان من ای غم در آمیزی که پنداری
تو از عالم مرا خواهی ، من از عالم تو را خواهم
نه راحت از فلک جویم ، نه دولت از خدا خواهم
و گر پرسی چه می خواهی ، تو را خواهم ، تو را خواهم

۵- عمر آن بود- عماد خراسانی ۰۷:۱۰

عمر آن بود که در صحبت دلدار گذشت
حیف و صد حیف که آن دولت بیدار گذشت
آفتایی زد و ویرانه دل روشن کرد
لیک، افسوس که زود از سر دیوار گذشت
خیره شد چشم دل از جلوه مستانه او
تا زدم چشم به هم مُهلت دیدار گذشت
بُرو ای ناصحِ مجنون ز پی کار دگر
نقش بر آن مزن، کار از من از کار گذشت
بگشا دفتر هذیانِ تبِ عشقِ مرا
تا بدانی که چها، بر دل بیمار گذشت
هر چه غم هست خدایا به دل ما بفرست
که برای دل ما از کم و بسیار گذشت
شدم آن روز ز درمان دل خود نومید
که مداوای وی از معجزِ خمار گذشت
اعتقادم ز تو هم سلب شد ای باده فروش
وان کرامات که دیدیم ز تو پار، گذشت

۶- تنها تو می مانی- قیصر امین پور ۰۶:۳۲

دل داده ام بر باد، بر هر چه بادا باد
مجنون تر از لیلی، شیرین تر از فرهاد
ای عشق از آتش اصل و نسب داری
از تیره‌ی دودی، از دودمان باد
آب از تو توفان شد، خاک از تو خاکستر
از بوی تو آتش، در جان باد افتاد
هر قصر بی شیرین، چون بیستون ویران
هر کوه بی فرهاد، کاهی به دست باد
هفتاد پشت ما از نسل غم بودند
ارت پدر ما را، اندوه مادرزاد
از خاک ما در باد، بوی تو می آید
تنها تو می مانی، ما می رویم از یاد

۷- طوفان- سیمین بهبهانی ۰۷:۲۵

امشب اگر یاری کنی، ای دیده توفان می کنم
آتش به دل می افکنم، دریا به دامان می کنم
می جویمت، می جویمت، با آن که پیدا نیستی
می خواهمت، می خواهمت، هر چند پنهان می کنم
زندان صبرآموز را، در می گشایم ناگهان
پرهیز طاقت سوز را، یکسر به زندان می کنم
یا عقل تقوا پیشه را، از عشق می دوزم کفن
یا شاهد اندیشه را، از عقل عریان می کنم
بازآ که فرمان می برم، عشق تو با جان می خرم
آن را که می خواهی ز من، آن می کنم، آن می کنم.

نشود فاش کسی آنچه میان من و توست
تا اشارات نظر ، تا اشارات نظر ، نامه رسان من و توست
نامه رسان من و توست
گوش کن ، گوش کن
با لب خاموش سخن می گویم
پاسخم گو به نگاهی که زبان من و توست
روزگاری شد و کس مرد ره عشق ندید
حال بیا چشم جهانی نگران من و توست
گرچه در خلوت راز دل ما کس نرسید
همه جا زمزمه عشق نهان من و توست
آه ، جانا ، یارا
گو بهار دل و جان باشو ، خزان باش ارن
ای بسا باغ و بهاران که خزان من و توست
نقش ما گو ننگارند به دیباچه ی عقل
هر کجا نامه عشق است ، هر کجا نامه عشق است
نشان من و توست
سايه ، سایه ز آتشکده ی ماست ، فروغ مه و مهر
وه ازین آتش روشن که به جان من و توست
وه ازین آتش روشن که به جان من و توست
نشود فاش کسی آنچه میان من و توست
تا اشارات نظر ، تا اشارات نظر ، نامه رسان من و توست
نامه رسان من و توست

پروفایل:

نام آلبوم: بابا طاهر

سال انتشار: ۱۳۸۲

نوع: استودیویی

سبک: سنتی

شماره مجوز: ۴۰۷۲ - ۲ ت

گذ کتابخانه ملی: ۶۴۳۶ و

حق کپی رایت: شرکت فرهنگی-هنری آواز بیستون

مدّت زمان: ۴۹ دقیقه و ۳۰ ثانیه

تعداد قطعات: ۹ قطعه

۱- یار سلام ۲- نازنین ۳- اشک مهتاب ۴- سایه بید ۵- آواز غریبی ۶- آواز مولانا ۷- آواز مرغان وحشی ۸- زلفاش بینظیره ۹- آسمون

آهنگساز: جمشید عندلیبی

نوازندگان:

نی: جمشید عندلیبی

دف و دایره: فرهاد عندلیبی- رضا فهیمی

تنبک: کامبیز گنجه‌ای

مدیر تولید: محمد علی عزیزی

تنظیم:

ضبط: استودیو صبا و بل

صدایبرداران:

گاه نگاری:

۱- یار سلام-شعر محلی ۰۶:۲۹

حالا هندو ما را کشت و خال هندو ما را کشت
حالا با خنجر ابرو زیر چارسو ما را کشت
حالا ای یار سلام دوباره ای یار سلام
حالا ای شاخِ گلِ میون گلزار سلام
حالا عهدی کردم اگر سلامت نکنم
حالا یک بار دگر به روی هر بار سلام
های حالا هندو ما را کشت و خال هندو ما را کشت
حالا چشمون سیاش با سحر و جادو ما را کشت
حالا اصرار
میون آسمون غلتون
حالا عاشق به میون کوچه سرگردون
حالا مردم گویند که عاشقی آسون
حالا والله بالله یک درد بی درمون
آی حالا هندو ما را کشت و خال هندو ما را کشت
حالا چشمون سیاش با سحر و جادو ما را کشت
حالا او یار منه که می روہ سر بالا
حالا دسمالی به دست و می زنه گرما را
حالا مو ابرُ شوم سایه کنم صحرا را
حالا آفتاؤ نزنه شاخِ گلِ رعناء را
آی حالا هندو ما را کشت و خال هندو ما را کشت
حالا چشمون سیاش با سحر و جادو ما را کشت
حالا او یار منه که از بلندی آیه
حالا با اسب سفید صد تومن می آیه
حالا مو اسب سفید صد تومن را چه کنم
حالا یاغی شده و به جنگ مو می آیه
آی حالا هندو ما را کشت و خال هندو ما را کشت
حالا چشمون سیاش با سحر و جادو ما را کشت

۲- نازنین- شعر بابا طاهر ۳۶:۸

گفتم: مگر ای نازنین قصد جان داری؟
بار غم از دوشم چرا بر نمی داری؟
گفتا: کجا عاشق دگر بیم جان دارد؟
کی شکوه ای از بار غم بر زبان آرد؟
بعد از این دلبرا ما را نشان کن
یک به یک تیر غم بر دل روان کن
من به درد عشق تو خو کرده ام
یارا درمان نمی خواهم
عشق تو کرده بیابان پرورم
جانا بستان نمی خواهم
شبگرد صحرای جنون، مست و شیدا، من
جز سایه من کس نشد همسفر با من
هر جا که نامت می برم، ناله می روید
هر دم که آهی می کشم لاله می روید
بعد از این دلبرا ما را نشان کن...

۳-اشک مهتاب-شعر ابراهیم جعفری ۱۱:۵۰

ای دل...ای دل ... ای دوست
غریبی سخت مرا دلگیر داره
فلک بر گردنم زنجیر داره
فلک از گردنم زنجیر بدار
که غربت خاک عالمگیر داره
های... سرو بالین تنم دل سر نداره
بجز شور غمت در سر نداره
نهد دور از تو هر کس سر به بالین
الهی الهی سر به بالین بر نداره
دلم میل گل باع تو داره
سراسر سینه ام داغ تو داره
بشو الله زارم ، دل کنم شاد،دل کنم شاد
بینم الله هم داغ تو داره
ای...ای دل...ای دل...ای دل
بینم الله هم داغ تو داره
غمم بی حد و دردم بیشماره
فغون که این چاره هم درمون نداره
خداؤندا ندونه ناصح ما
که فریاد دلم بی اختیاره
خداؤندا ندونه ناصح ما
که فریاد دلم بی اختیاره

۴- یا مولا- شعر محلی و ابوخیر

برخیز که عاشقان به شب راز کنند

گرد بر بوم دوست پرواز کنند

هر جا که بود دلیل شب بریند

الا در دوست را که شب باز کنند

یا مولا دلم تنگ اومده شیشه دلم ای خدا زیر سنگ اومده

ای سر تو در سینه ی هر صاحب راز

پیوسته در رحمت تو بر همه باز

هر کس که به درگاه تو آید به نیاز

محروم ز درگاه تو کی گردد باز

یا مولا دلم تنگ اومده شیشه دلم ای خدا زیر سنگ اومده

غمناکم از پیش تو با غم نروم

جز شاد و امید با حال خرم نروم

از درگه همچون تو کریمی هرگز

محروم کسی نرفته و من نروم

یا مولا دلم تنگ اومده شیشه دلم ای خدا زیر سنگ اومده

۵- آواز غریبی- شعر بابا طاهر ۴۵:۳۰

غريبي سخت مرا دلگير داره
فلک بر گردنم زنجير داره
فلک از گردنم زنجير بردار
كه غربت خاک عالم گير داره
سرم بالين تنم بستر نداره
به جز شور غمت در سر نداره
نهد دور از تو هرگكس سر به بالين
الهی سر ز بالين برنداره
دلم ميل گل باع تو داره
سراسر سينه ام داغ تو داره
بششم آلاله زارون دل کنم شاد
بيشم آلاله هم داغ تو داره
غمم بي حده و دردم بي شماره
فغون کين چاره هم درمون نداره
خداؤندا ندونه ناصح مو
كه فرياد دلم بي اختياره

لب اب روون و سلیه‌ی بید
نگام بر چشم یار افتاد و خندید
دعا از ما به دلبر میرسونید
دلی که از دلی رنجید رنجید
از این کوچه گذر کردی برای چه
دل زارم بتر کردی برای چه
به حال زخم خم خو کرده بیدم
تو زخم تازه تر کردی برای چه
سیاهی دو چشمونت مرا کشت
بلندی دو زلفونت مرا کشت
بجونم حاجت تیر و کمون نیست
خم ابرو و مژگونت مرا کشت

۷- آواز مرغان وحشی - بابا طاهر ۱۵:۰

کسی که ره به بیدادم بره نی
خبر بر سرو آزادم بره نی
تمام خوب رویان جمع گردند
کسی که یادت از یادم بره نی
نه تب دارم نه جایم می‌کنه درد
همی دونم که نالونم شو و روز
بشُم واشم که تا یاری گره دل
به بختم گریه و زاری گره دل
بگردی نجوبی یار چون مو
که از جان و دلت یاری گره دل
بیا درد دلم خو کرده با تو
ندونی درد دل ای بی وفا تو
بیا مو سوته دل با تو سپارم
تو دونی با دلم دل دونه با تو
دو چشمم را تو خون پالا کنی تو
کلاه عقلم از سر وا کنی تو
اگر لیلی بپرسه حال مجنون
نظر او را سوی صحرا کنی تو
داد از این دل که هرگز نی به کامم
داد از این دل که آزارد مدامم
داد از این دل که چون مرغان وحشی
دونه ناچیده می‌گیرند به دامم
نچیده دانه اندازد بدامم

۸- زلفاش بی نظیره - ۲۲:۵

سر سرگشته یوم سامون نداره
دل خون گشته یوم درمون نداره
به کافر مذهبی دل بسته دارم
که در هر مذهبی ایمون نداره
زلفاش بی نظیره
دل پیشش اسیره
بگردم دور چشماش
برقا برق شمشیره
سرم سودای گیسوی تو داره
دل مهر مه روی تو داره
اگر چشمام به ماه نو کنه میل
نظر بر طاق ابروی تو داره
زلفاش بی نظیره
دل پیشش اسیره
بگردم دور چشماش
برقا برق شمشیره
هر آن دلبر که چشم مست داره
هزاران چون موبی پا بست داره
میون عاشقون آن ماه سیما
چون بخت مو بلند و پست داره
سیه بختم که بختم واژگون بی
سیه روزم که روزم تیره گون بی
شدم محنت کش کوی محبت
ز دست دل که یا رب غرق خون بی
نگاری نا دل و جانم تو داری
همه پیدا و پنهانم تو داری
نمیدونم که این درد است که دارم
همی دونم که درمانم تو داری

۹- آسمون- شعر محلی ۴:۵۲

آسمون به این گپی گوشش نوشه
هر کسی که عاشقه جاش تو بهشته
ای دایه دایه جونم یه گل خوب میستونم
آی آی های های آی آی های های
وی راه رفتن خنديدنت قهر کردنت بابای بابامو سوزونده
مثل پیشتر میزنم تیر بر نشونه
بالون چرخش اشکنه دلمو زمونه
ای دایه دایه جونم آتیش زده به جونم
وی ناز کردنت خنديدنت میون دشت گل چیدنت واویلا
آسمون کاری نداره یاروم بیداره
دل به دریا میزنم گر تشن بیاره
ای دایه دایه جونم یه گل خوب میستونم

پروفایل:

نام آلبوم: آتش دل (نخستین آلبوم رسمی و به یاد تاج اصفهانی و بازخوانی آثار او)

سال انتشار: ۱۳۶۲

نوع: استودیویی

سبک: سنتی (آوازافشاری - ابوعطاء)

شماره مجوز:

گد کتابخانه ملی:

حق کپی رایت: هم آوازآهنگ

مدّت زمان:

تعداد قطعات: ۲ قطعه

۱- چهار مضراب قرائی، آواز و تصنیف رنگ‌های طبیعت (ابوعطا) ۲- چهار مضراب حجاز، آواز و تصنیف آتش دل (افشاری)

آهنگساز: عبدالحسین برازنده- ناظرت فرامرز پایور

نوازندگان:

نی: محمد موسوی

تار: هوشنگ ظریف، مهرداد دلنوازی

تنبک: جمشید محبی

سنثور: سعید ثابت

عود: محمد دلنوازی

تاریاس: حسن زرگانی

کمانچه: محمد مقدسی، هادی منتظری

تنظیم: مهرداد دلنوازی

ضبط:

گاه نگاری: آتش دل... مهورزان

۱- چهار مضراب قرائی، آواز و تصنیف رنگ‌های طبیعت (ابوعطا) - شعر تصنیف: شیدای اصفهانی غزل: سعدی

در گلستان از طبیعت
بین چه سان گشته عیان اسرار پنهان
پر شد از سبزه و گل دامان بستان
شد عیان گل به گلستان دور غم شد به پایان
شورش مرغان شد ز گردون به کیوان
رخ تو و رخ گل هر دو با هم ، دل من و دل تو کرده خرم
با عشق تو یکسره می سوزم ، با هجر تو یکدله می سازم
پرده ز رویت باز کن ، مهر و وفا آغاز کن ، جان من آخر کن رحمی
خیز به بستان ای گل خندان جامه گلگون پوش
باده گلگون رغم رقیب و گنبد گردون نوش
رو به چمن کن دیده بینش باز از هم
منظره گل بنگر و دل کن شاد و خرم
چند به ذلت در دوران ، سوزم و سازم با هجران
ز آتش عشق سوخت همه سر و سامانم ، دل و ره و ایمانم
دل تو تا کی در ره جهل و پستی ، سر تو تا کی خالی از شور مستی
فصل بهار از آب چو آتش خیز به مینا کن
مرغ چمن از نغمه دلکش واله و شیدا کن

دل در آتش غم رخت تا که خانه کرد
دیده سیل خون به دامنم بس روانه کرد
آفتتاب عمر من فرو رفت
ماهم از افق چرا سر برون نکرد
هیچ صبح دم نشد فلق
چون شفق زخون دل مرا لاله گون نکرد
ز روی مهت جانا پرده بر گشا
در آسمان مه را منفعل نما
به ما رویت سوگند
که دل به مهرت پایبند به طره ات جان پیوند
قسم به زند و پازند
به جانم آتش افکند خراب رویت یک چند
بیانگارا جمال خود بنما
ز رنگ و بویت خجل نما گل را
رو در طرف چمن بین
بنشسته چو من
دل خون بس ز غم
یاری غنچه دهن
گل درخشندۀ چهره تابنده غنچه در خنده بلیل نعره زنان
هر که جوینده باشد یابنده دل دارد زنده بس کن آه و فغان
ز جور مه رویان شکوه گر سازی
به ششد رمحنت مهره اندازی
همچون سالک دست خود بازی

تصنیف گل خندان- ۰۶:۱۷

گل خندان که نخندد چه کند
علم از مشک نبندد چه کند
نار خندان که دهان بگشادست
چونک در پوست نگنجد چه کند
مه تابان به جز از خوبی و ناز
چه نماید چه پسندد چه کند
آفتاب ار ندهد تابش و نور
پس بدین نادره گنبد چه کند
سایه چون طلعت خورشید بدید
نکند سجده نخندد چه کند
عاشق از بوی خوش پیرهنت
پیرهن را ندراند چه کند
تن مرده که بر او برگذری
نشود زنده نجنبد چه کند
دلم از چنگ غمت گشت چو چنگ
نخروشد نترنگد چه کند
شیر حق شاه صلاح الدینست
نکند صید و نفرد چه کند

پروفایل:

نام آلبوم: افسانه

سال انتشار: ۱۳۷۷

نوع: استودیویی

سبک: سنتی

شماره مجوز:

گد کتابخانه ملی:

حق کپی رایت:

مدّت زمان: ۱ ساعت و ۴ دقیقه و ۴۲ ثانیه

تعداد قطعات: ۸ قطعه

۱. همای آسمانی ۲. قصه عشق ۳. نغمه گر عشق ۴. چراغ زندگی ۵. سرود جاودان ۶. بهشت آرزو ۷. افسانه ۸. خورشید
شبستان

آهنگساز: علی جعفریان

نوازندگان:

تنظیم: علی رحیمیان

ضبط:

گاه نگاری:

۱- همای آسمانی - ۷:۵۶

تو ای بهشت جاودان را دیده
گل بهشتی جنان را چیده
تو ای پرنده خوش آواز
ز دام و دانه دل بریده
توبی که بانگ نغمه هایت
به اوج آسمان رسیده کسی که با تو عهد و پیمان بسته
نه با زبان که با دل و جان بسته
ز شور عشق و شوق جنان
خدا وجود ما سرشنی
مشو غمین مبرز خاطر
که برتری تو از فرشته هر شور عاشقی غم از دل خیزد
شراب معرفت به جانت ریزد
چو عنجه گر ز آتشی ز داغ هستی
چو گل نما تبسمی به باغ هستیز روی گل به بوی گل اگر که مستی
ز باده سبوی گل اگر که مستی
گل از رخ بهشتیان نشانه دارد
تو را از آن جهان جان نشانه آرد
ای همای آسمانی
بال پرواز شکوفا
غنچه های رنگ رنگ
باغ آواز شکوفا
تو ای بهشت جاودان را دیده
گل بهشتی جنان را چیده
تو ای پرنده خوش آواز
ز دام و دانه دل بریده
توبی که بانگ نغمه هایت
به اوج آسمان رسیده

۲- نغمه گر عشق- ۰۸:۲۶

ای از تو چراغ دیده روشن
ای در تو صفائی باغ و گلشن
تو جلوه مهر عالم افروز
آن شمع خموش در گهت من
ای چشم و چراغ آشنایی
ای مظہر قدرت خدایی
چون ماه نهفته در پس ابر
رخساره به ما نمی نمایی
تو صبح بهار شادی انگیز
من همچو غروب سرد پاییز
من جام تهی ز شور مستی
تو ساغری از نشاط لبریز
ای نغمه گر عشق بردى تو ز هوشم
آواز تو گردید آویزه گوشم
آورده می نوشت در جوش و خروشم
خمانه هستی را بنهاده به دوشم
هر جا که گلی به خنده بشکفت
با من سخن از رخ تو می گفت
چون چشم ستاره تا سحرگاه
با یاد تو چشم من نمی خفت

۳- چراغ زندگی - ۴۲:۰۶

بی تو ای آرام جان شعله دارم بر زبان
روز و شب سوزم ز داغ زندگی
من جدا از کاروان مانده ام از همراهان
بر سراب آرزو دل بسته‌ام
در غبار بیکسی بنشسته ام
همچو برگی از خزان افتاده در راهم خدایا
با دلی افسرده در توفانی از آهم خدایا
کو مرا حالی که در هستی تو را خوانم خدایا
کو مرا مستی که تا دستی برافشانم خدایا
چو مرغ شب تنها به دامن شبها
برآورم آوا غم جدایی را

نوای شیرینم صدای فرهادم طنین مجنونم ترانه‌ی لیلا
نشسته ام به راه تو مگر شبی باز آیی
فروع جان خسته ام شقاچق صحرایی
بیا بیا که ره برم به عالم شیدایی
مگر رها رها شوم ز محنت تنها‌ی

۴- قصه عشق - ۸:۴۵

بیا که گل جوانه کرده
دلم پر از ترانه کرده
بخوان که محنت زمانه
دل مرا نشانه کرده
بخوان که خاطرم هوای
سرود عاشقانه کرده
بزن چو باد نوبهاری
سری به آشیانه ما
که سر کشد به چرخ گردون
سرود جاودانه ما
بیا که در دلم بسی قصه ناشنوده دارم
بیا که چون غنچه به کف سبوی ناگشوده دارم
بخوان ترانه ای نو
حدیث تازه سر کن
دهان بلبلان را
به نغمه پر شکر کن
بیا بخوان ترانه ای به گوش جانم
بیا ببر به عالم فرشتگانم
بیا که در دلم بسی قصه ناشنوده دارم
بیا که چون غنچه به کف سبوی ناگشوده دارم
بخوان ترانه ای نو
حدیث تازه سر کن
دهان بلبلان را
به نغمه پر شکر کن
بیا بخوان ترانه ای به گوش جانم
بیا ببر به عالم فرشتگانم

۵- سرود جاودانه ۰۷:۴۲

بیا که گل جوانه کرده دلم پر از ترانه کرده
بخوان که محنت زمانه دل مرا نشانه کرده
بخوان که خاطرم هوای سرود عاشقانه کرده
بزن چو باد نوبهاری صلیب آشیانه ی ما
چه سرکشد به چرخ گردون سرود جاودانه ی ما
بیا که در دلم بسی قصه ی ناشنوده دارد
بیا چون غنچه ی به کف سبوی ناگشوده دارم
بخوان ترانه ای نو حدیث تازه سر کن
دهان ببلان را به نغمه پر شکر کن
بیا بخوان ترانه به گوش جانم
بیا ببر به عالم فرشتگانم

در کنج دلم عشق کسی خانه ندارد
کس جای در این خانه ی ویرانه ندارد
دل را به کف هر که دهم باز پس آرد
کس تاب نگه داری دیوانه ندارد

در بزم جهان جز دل حسرت کش ما نیست
آن شمع که می سوزد و پروانه ندارد
در انجمان عقل فروشان ننهم پای
دیوانه سر صحبت فرزانه ندارد

در کنج دلم عشق کسی خانه ندارد
کس جای در این خانه ی ویرانه ندارد
دل را به کف هر که دهم باز پس آرد
کس تاب نگه داری دیوانه ندارد
تا چند کنی قصه ی اسکندر و داراب
تا چند کنی قصه ی اسکندر و داراب
ده روزه ی عمرده روزه ی عمر
این همه افسانه ندارد

در کنج دلم عشق کسی خانه ندارد
کس جای در این خانه ی ویرانه ندارد
دل را به کف هر که دهم باز پس آرد
کس تاب نگه داری دیوانه ندارد

ای بهشت آرزو ای لاله رو تابنده رخسار
ای نگاهت جرعه نوش بزم هستی
ای صفائت پرده پوش شور و مستی
پر گشایم سوی تو ای روی تو خندان
چو گلزار ای بهشت آرزو ای لاله رو تابنده رخسار
ای نگاهت جرعه نوش بزم هستی
ای صفائت پرده پوش شور و مستی
به سوی تو آیم چو باد بهاران ترانه سرا
برای تو خوانم چو بلبل عاشق به شور و نوا
بهار امیدی امید و نویدی به دیده ما شکفته
چو جانی چو جان جهانی کمال صفا
بیا نظر کن به چمن درخت گل ناز سمن
ببین به هر سو رخ گل شکفته در دشت و دمن
خوش آنکه در چنین هوا به روی ما چو نغمه ها کند
زدست غم رها جانش را کند زدست غم رها جانش را
درین بهار عاشقان شکفته رو چو ارغوان ترانه های خوش
بخوان روح افزا ترانه های خوش بخوان روح افزا
تو ای فرشته خوی من بهشت آرزوی من
بگو کجایی بگو کجایی
پر گشایم سوی تو ای روی تو خندان
چو گلزار ای بهشت آرزو ای لاله رو تابنده رخسار
ای نگاهت جرعه نوش بزم هستی
ای صفائت پرده پوش شور و مستی

۸- خورشید شبستان ۰۷:۴۰

شب سیمای عاشقان / روشن چون ستارگان
مه رقصان در دل صحراء / عشق این دشت بیکران
نقشی داده بر جهان / موجی افکنده به دریا
ریزد چشم آسمان / می در جام ارغوان
ساقی از پرده درآید / تا از خود رها شوی
با او آشنا شوی / خورشیدت چهره گشاید
بنگرید ای عاشقان با سینه سوزی / لاله روشن شد به باغ گل فروزی
مشکن عهد مرا ای ساقی / پر کن جام وفا ای ساقی
شاید ز نو برگیرم / من ساغر مستی را
آیینه از دل سازم / پیمانه هستی را
شوری بودم شیرین / با نغمه سرایی
سوزی زندم بر دل / گلبانگ رهایی
در یک شب مهتابی / بر دامن سروستان
باشد که نهم سر / از کوچه شیدایی
سوی چمن شادی / خواهم بزنم پر
ای دل ، غافل ، تا کی ، بازابه گلستان
بنگر ، چون گل ، رویش ، در ساغر مستان
از ره ، چون شب ، آمد ، آن نوگل خندان
باشد ، ای جان ، یادش ، خورشید شبستان

پروفایل:

نام آلبوم: دو بخش صوتی (گرفتار) و تصویری (جاده ابریشم)

سال انتشار: فروردین ۱۳۸۹

نوع: استودیویی

سبک: کلاسیک ایرانی - سنتی

شماره مجوز: ۷۴۱۸

گذ کتابخانه ملی:

حق کپی رایت: شرکت ایران مولانا - شرکت آوای باربد

مدّت زمان: ۷۹

تعداد قطعات: گرفتار (۷ قطعه) _ جاده ابریشم (۷ قطعه)

قطعات آلبوم گرفتار (صوتی) ۱- یوسف عزیز ۲- پریدم ۳- گرفتار ۴- وقت دعا ۵- تو آمدی ۶- یا علی ۷- زندگی

آلبوم جاده ابریشم (کنسرت تصویری) ۱- پیام صلح ۲- مرد سفر ۳- سرمست ۴- بنی آدم ۵- دو بیتی ۶- سرخوشان ۷- ایران مهد هنر

آهنگساز: جلیل عندهیبی

نوازندگان: گروه مولانا

تنظیم:

ضبط: استودیو

گاه نگاری: تنها تو می مانی... شب کوچه ها

اجرای نخست: فستیوال های چین - کنسرت راه ابریشم (اجرای گروه مولانا در ژاپن - سال ۱۳۶۸) | غزل از: سعدی | آهنگساز و رهبر گروه: محمد جلیل عندهیبی | دستگاه: راست پنجگاه | بنی آدم اعضای ..

۱- یوسف عزیز ۲۱:۶

ای آن که از عزیزی در دیده جات کردند
دیدی که جمله رفتند تنها رهات کردند
ای یوسف امانت آخر برادرانت
بفروختند ارزان و اندک بهات کردند
آنها که این جهان را بس بیوفا بدیدند
راه اختیار کردند ترک حیات کردند
بسیار خصم داری پنهان و می نبینی
کاین جمله حیله کردی ویشانت مات کردند
شاهان که نابدیدند چون حال تو بدیدند
از مهر و از عنایت جمله دعات کردند
با ساکنان سینه بنشین که اهل کینه
مانند طفل دینه بیدست و پات کردند
آنها نهفتگانند وینها که اهل رازند
از رنگ همچو چنگی باری دوتات کردند
اندیشه کن از آنها کاندیشههات دانند
کم جو وفا از اینها چون بیوفات کردند

ما چون ز دری پای کشیدیم کشیدیم
امید ز هر کس که بریدیم بریدیم
دل نیست کبوتر که چو برخاست نشیند
از گوشه بامی که پریدیم پریدیم
رم دادن صید خود از آغاز غلط بود
حالا که رماندی و رمیدیم رمیدیم
کوی تو که باغ ارم روشه خلد است
انگار که دیدیم ندیدیم ندیدیم
سد باغ بهار است و صلای گل و گلشن
گر میوه یک باغ نچیدیم نچیدیم
سرتا به قدم تیغ دعاییم و تو غافل
هان واقف دم باش رسیدیم رسیدیم
وحشی سبب دوری و این قسم سخنها
آن نیست که ما هم نشنیدیم شنیدیم

پریشان خاطرم رحمی نما بر چشم گریام
بروی همچو روز و موي چون شامت قسم جانا
که دور از روی و مویت روز را از شب نمی دانم
دگر طاقت نمانده است ای مه آزارم مده آخر
نه از سنگم نه از آهن دل و جان دارم انسانم
نمی دانی تنم در آتش عشق تو می سوزد؟
چرا رحمت نمی آید عزیزم دلبرم جانم
دل پر غم شد از دوری بیا دیگر که با شادی
ز گنج دیده بی پایان بپایت گوهر افشارانم
دمد گر از دلم آتش رود گر بر سرم طوفان
دل از مهرت نمی گیرم سر از امرت نپیچانم

۴ - وقت دعا ۰۵:۴۹

خیز و صبحی که شده در صلاه خیز که صبح آمد و وقت دعا
کوزه پر از می کن و در کاسه ریز خیز و مزن خنبک و برگشا
دار بگردان و مرا ده نخواست جان مرا تازه کن ای جان فضا
خیز که از هر طرفی بانگ چند در فلک انداخته ندا و صدا
دار و بگردان و مرا ده نخواست جان مرا تاز کن ای جان فضا
زان کف دریا صفت در نثار آب در انداز چو کشته مرا
خیز و صبحی که شده در صلاه خیز که صبح آمد و وقت دعا
کوزه پر از می کن و در کاسه ریز خیز و مزن خنبک و برگشا
جز ز خداوندی تو کی رسد صبر و قراری این دل دیوانه را
تیغ برآورده دل آفته را گور دلی گوشه ی ویرانه را

۵- تو آمدی ۱۳:۰۶

تو آمدی شب از خانه دل رفت و سحر شد

ز شادی دلم عاقل و دیوانه خبر شد

تو آمدی دوباره جان گرفتم من سرگشته هم سامان گرفتم

نشسته ام بر سر سجاده عشق مرادم من از جانان گرفتم

جام دل شکسته اگر گفته ام بعد نظر بشکنی بار دیگر وای بر تو

گر ز راه بی خبری یاد من ز دل بیری بگذری ز چشم غریب وای بر تو

ای امید زندگی ام زنده ام به خاطر تو عشق من صداقت من نشد اگر باور تو

تو آمدی شب از خانه دل رفت و سحر شد

ز شادی دلم عاقل و دیوانه خبر شد

تو آمدی دوباره جان گرفتم من سرگشته هم سامان گرفتم

نشسته ام بر سر سجاده عشق مرادم من از جانان گرفتم

۶- یا علی ۰۸:۲۹

برو ای گدای مسکین در خانه علی زن
که نگین پادشاهی دهد از کرم گدا را
در رهت از پا فتادم یاعلی دستم بگیر
سر به سودای تو دادم یاعلی دستم بگیر
در میان گریه میخندم چو ابر نوبهار
با غمت پیوسته شادم یا علی دستم بگیر
ساشه بان خستگی های یا علی مهر تو بود
حاصل ما از دو دنیا یاعلی مهر تو بود
در شب دریای طوفانی و امواج بلا
ساحل آرامش ما یاعلی مهر تو بود
دین حق را هیچ راهی یاعلی غیر از تو نیست
بی پناهان پناهی یاعلی غیر از تو نیست
یاعلی گفتیم و از غم ها رهایی یافتیم
عاشقان را تکیه گاهی یاعلی غیر از تو نیست
غیر تو یاری ندارم یاعلی دستم بگیر
سر به پایت میگذارم یاعلی دستم بگیر
از تو من سرشارم با یاد تو تا اوج عشق
رهسپارم رهسپارم یاعلی دستم بگیر

آن نگاه گرم تو جام شرابه زندگی بی چشم تو رنج و عذابه
آه من ترسم شدی دامت بگیرد دامت بگیرد
با دلوم بازی مکن عاشق و اسیره
یه شب از روی صفا با دلوم وفا کن با دلوم وفا کن
یا وفا کن با دلوم یا مارو رها کن یا مارو رها کن
می شکنی شیشه دلوم قدرشو ندونی قدرشو ندونی
مهر اونی با همه با من و دل و من نامهربونه
آن نگاه گرم تو جام شرابه زندگی بی چشم تو رنج و عذابه
آه من ترسم شدی دامت بگیرد دامت بگیرد

۱- متن آهنگ پیام صلح ۰۷:۱۸

چرا گشته همه ماتم خدایا این جهان تو
گرفته ابر و مه از غم زمین و آسمان تو
فارغ از هر غمی کن بنا عالمی دل هر آدمی شود حريم عشق و محبت
کسی نبیند اندوه و محنت در پی آرزو گشته ام کو به کو
نه نشانی از او و نه مانده راهی چرا الهی
چه امیدی به فردایی در این هنگامه غوغای
شده این هم معمایی هم با هم ولی تنها
کی شود ای خدا که تمام جهان یک دل و یک زبان
پیام صلحی به هم رسانند سرود شادی باهم بخوانند
دعای مادران دیگر چه سرد و بی اثر مانده
خدایا رحمت و رحمی به دنیایی که درمانده
تازه چون شبنمی کن بنا عالمی هر نفسی هر دمی به گل نشینند
بهار شادی دلی نلرزد ز نامرادی برسان ای خدا منجی آشنا
چاره درد ما که بی قراریم چشم انتظاریم به مقدم او جان می سپاریم
سینه ملامال درد است ای دریغا مرهمی
دل ز تنهایی به جان آمد خدا را همدمنی

۲- متن آهنگ مرد سفر ۰۷:۳۷

تا تو ز هستی خود زیر و زیر نگردی
در نیستی مطلق مرغی بپر نگردی
زین ابر تر چو باران بیرون شو و سفر کن
زیرا که بی سفر تو هرگز گهر نگردی
این پردهٔ نهادت بر در ز هم که هرگز
در پرده ره نیایی تا پرده‌در نگردی
گر با تو خلق عالم آید برون به خصی
گر مرد این حدیثی زنهار برنگردی
ور بر تو نیز بارد ذرات هر دو عالم
هان تا به دفع کردن گرد سپر نگردی
گرچه میان دریا جاوید غرقه گشته
هش دار تا ز دریا یک موی تر نگردی
گر عاقل جهانی کس عاقلت نخواند
تا تو ز عشق هر دم دیوانه‌تر نگردی
گر تو کبود پوشی همچون فلک درین راه
همچون فلک چرا تو دائم به سر نگردی
عطار خاک ره شو زیرا که اندرین راه
بادت به دست ماند خاک ره ار نگردی

۳- تصنیف سرمست در گوشه مخالف سه گاه ساخته جلیل عندهیبی با صدای علیرضا افتخاری ضبط شده در سال ۱۳۶۸ در

صدا و سیما

سرمست ز کاشانه به گلزار برآمد
غلغل ز گل و لاله به یک بار برآمد
مرغان چمن نعره زنان دیدم و گویان
زین غنچه که از طرف چمنزار برآمد
آب از گل رخساره او عکس پذیرفت
و آتش به سر غنچه گلنار برآمد
کام دلم آن بود که جان بر تو فشانم
آن کام میسر شد و این کار برآمد

چنان در قید مهرت پای بندم
 که گویی آهوی سر در کمندم
 گهی بر درد بی درمان بگریم
 گهی بر حال بی سامان بخندم
 مرا هوشی نماند از عشق و گوشی
 که پند هوشمندان کار بندم
 مجال صبر تنگ آمد به یک بار
 حدیث عشق بر صحرا فکندم
 نه مجنونم که دل بردارم از دوست
 مده گر عاقلی ای خواجه پندم
 چنین صورت نبندد هیچ نقاش
 معاذالله من این صورت نبندم
 چه جان ها در غمت فرسود و تن ها
 نه تنها من اسیر و مستمندم
 تو هم باز آمدی ناچار و ناکام
 اگر باز آمدی بخت بلندم
 گر آوازم دهی من خفته در گور
 برآساید روان دردمندم
 سری دارم فدای خاک پایت
 گر آسایش رسانی ور گزندم
 و گر در رنج سعدی راحت توست
 من این بیداد بر خود می‌پسندم

۵- متن آهنگ سرخوشن ۷:۲۲

ما سرخوشن مست دل از دست داده ایم
همراز عشق و همنفس جام باده ایم
بر ما بسی کمان ملامت کشیده اند
تا کار خود ز ابروی جانان گشاده ایم
ای گل تو دوش داغ صبوحی کشیده ای
ما آن شقایقیم که با داغ زاده ایم
پیر مغان ز توبه ما گر ملوں شد
گو باده صاف کن که به عذرایستاده ایم
کار از تو می رود مددی ای دلیل راه
کانصاف می دهیم و ز راه اوفتاده ایم
چون لاله می مبین و قدح در میان کار
این داغ بین که بر دل خونین نهاده ایم
گفتی که «حافظ» این همه رنگ و خیال چیست
نقش غلط مبین که همان لوح ساده ایم

۶- ایران مهد هنر (نام تو جاوید، ایران ای میهن)- جواد آذر ۰۴:۵۰

نام تو جاوید ایران ای میهن ای همه خورشید ایران ای میهن ای مهد هنر
چشم عروس هنر را سرمه خاک تو باد ای قله‌ی فتح اوچ کمال فضیلت خاک
پاک تو باد بمان جاوید به سرسبزی ای تو سرو چمن به توفانها نیاندیشد
کاو از موج و ستم ایران ایران سرای عشق و شرم از گردی که نشیند
به رخت مفکن چین به جبین کاینه نکند رخ به آبی پرچین ای دلت روشن ز رخت چین بر چین

پروفایل:

نام آلبوم: به دنبال دل ۱

سال انتشار: ۱۳۸۲

نوع: استودیویی

سبک: سنتی

شماره مجوز: ۲/۴۶۶۱

گذ کتابخانه ملی:

حقّ کپی رایت: کانون فرهنگی-هنری نی داوود

مدّت زمان:

تعداد قطعات: ۸ قطعه

۱- سنگ خارا ۲- زمانه‌ی ما ۳- به دنبال دل ۴- خاطره‌ی یک شب ۵- نگرانتم ۶- رفتم که رفتم ۷- ثمر گلها ۸- دیدی که
رسوا شد دلم

آهنگساز: استاد علی تجویدی

ترانه سراها: رحیم معینی کرمانشاهی- رهی معیری

نوازندگان:

تنظیم: بهزاد خدا رحمی

ضبط:

گاه نگاری:

۱- سنگ خارا ۴۳ ۰۸:۲۹

جای آن دارد که چندی همراه صحرا بگیرم
سنگ خارا را گواه این دل شیدا بگیرم
مو به مو دارم سخن ها
نکته ها از انجمن ها
 بشنو ای سنگ بیابان
 بشنوید ای باد و باران
 با شما همرازم اکنون
 با شما دمسازم اکنون
 جای آن دارد که چندی همراه صحرا بگیرم
 سنگ خارا را گواه این دل شیدا بگیرم
 مو به مو دارم سخن ها
 نکته ها از انجمن ها
 بشنو ای سنگ بیابان
 بشنوید ای باد و باران
 با شما همرازم اکنون
 با شما دمسازم اکنون
 شمع خود سوزی چو من، در میان انجمن
 گاهی اگر آهي کشد، دل ها بسوزد
 گاهی اگر آهي کشد، دل ها بسوزد
 یک چنین آتش به جان مصلحت باشد همان
 با عشق خود تنها شود، تنها بسوزد
 با عشق خود تنها شود، تنها بسوزد
 من یکی مجنون دیگر، در پی لیلای خویشم
 عاشق این شور و حال، عشق بی پروای خویشم
 تا به سویش ره سپارم، سر ز مستی بر ندارم
 من پریشان حال و دلخوش، با همین دنیای خویشم
 جای آن دارد که چندی همراه صحرا بگیرم
 سنگ خارا را گواه این دل شیدا بگیرم
 مو به مو دارم سخن ها
 نکته ها از انجمن ها
 بشنو ای سنگ بیابان

۴۳. اصل ترانه از بنو مرضیه

۰۷:۱۹ مـ زمانهـ ی

نمانده چرا
در زمانه ما
رنگ مهر و وفا
عشق و صدق و صفائی
خدایا، خدایا، خدایا
کشد به کجا
کار اهل صفا
ای رقم زن ما
تابه کی ناروائی
خدایا، خدایا، خدایا
کجا بگریزم که غم نشناشد نشاط مرا
چه چاره کنم تا زمانه بفهمد زبان مرا
غمم به سرو آتشم به دل و بسته لب ناله کردم
دلی نشود تا خبر زغمم نیمه شب ناله کردم
به جلوه همی در دل جمع خوبان نشسته توئی
به شکوه همی در پی عمر کوتاه فتاده منم
به خنده همی دامن از دست یاران کشیده توئی
به گریه همی سر به دامان صحرا نهاده منم
دگر چهبود لطف این زندگانی
تهی چو شود ساغر مهربانی
نمانده چرا
در زمانه ما
رنگ مهر و وفا
عشق و صدق و صفائی
خدایا، خدایا، خدایا
کشد به کجا
کار اهل صفا
ای رقم زن ما
تابه کی ناروائی
خدایا، خدایا، خدایا

۳- به دنبال دل ۱۸:۰۶

من طالب وصلت نبودم
گر سوی بامت پر گشودم
گفتم مگر جویم تو را در خلوت دل
دنبال دل افتاده ام منزل به منزل
افتان و خیزان می روم صحراء به صحراء
طوفان عشقم می کشد دریا به دریا
کو آنکه داند مشکل من
این محنت بی حاصل من
تا کی خداوندا جدایی
این محنت بی حاصل من
وای از من و وای از دل من
آن شور تو آن تاب من کو
آن خلوت مهتاب من کو
کودیده بی خواب من
کو آن دل بی تاب من کو کو کو
آن حالت آشفته ام کو
راز به عالم گفته ام کو
اشک چون سیلاپ من
آن دیده بی خواب من کو کو کو
افتان و خیزان می روم صحراء به صحراء
طوفان عشقم می کشد دریا به دریا
کو آن که داند مشکل من
این محنت بی حاصل من
تا کی خداوندا جدایی
وای من و وای از دل من
گفتم مگر جویم تو را در خلوت دل
دنبال دل افتاده ام منزل به منزل

۴- خاطره‌ی یک شب ۰۵:۲۷

یادش به خیر آن شب خوش که نوشیدم از دست تو جامی
زان دگر که بی خبر گشتی عاشق بی سر انجامی
یادش به خیر آن شب خوش که نوشیدم از دست تو جامی
زان دگر که بی خبر گشتی عاشق بی سر انجامی
بعد از آن شب دگر مستم و بی خبر
من نیارم به لب غیر نامت کلامی
تو هم یاد ماکن گهی با سلام و پیامی
کلاش آن دل ناشکیبای ما
در آن شب عشق و رویای ما
تا ابد مست و مدهوش از آن بادهمی شد
چه می شد جهان گر به کام دو دلداده می شد
از آن شبها چه کشیده ام خدا کند تو هم بدانی
به جز رنج و غم ندیده ام خدا کند تو هم بدانی
یار کسی شو که قدرت بداند
خاک رهت را به مژگان نشاند
یادش به خیر آن شب خوش که نوشیدم از دست تو جامی
زان دگر که بی خبر گشتی عاشق بی سر انجامی

۵- نگرانم ۰۶۵۲

کام جهان از تو و این سوز نهان از من
عیش مدام از تو و این اشک روان از من
ناله شبها ز من و بزم طرب از تو
بخت جوان از تو و غم های جهان از من
نگرانم نگرانم که تو یار دگرانی
تو عزیز من و اما به کنار دگرانی
بگذر دیگر ز جان من تنها شدم جانا
دیگر من هم به جان تو رسوا شدم جانا
بگذشته ز مستی از نی زده گانم
رسوایی جمع رسوا شد گانم
نگرانم نگرانم که تو یار دگرانی
تو عزیز من و اما به کنار دگرانی
چه کرده ام چه گفته ام کاین عمر گرامی با غم به سر آرم
با کار کسی من کاری که ندارم
من بی دل عمری تنها بودم بودم
به امید وصل فردا بودم بودم
چه کرده ام چه گفته ام کاین عمر گرامی با غم به سر آرم
با کار کسی من کاری که ندارم
من بی دل عمری تنها بودم بودم
به امید وصل فردا بودم بودم
نگرانم نگرانم که تو یار دگرانی
تو عزیز من و اما به کنار دگرانی
کام جهان از تو و این سوز نهان از من
عیش مدام از تو و این اشک روان از من
ناله شبها ز من و بزم طرب از تو
بخت جوان از تو و غم های جهان از من
نگرانم نگرانم که تو یار دگرانی
تو عزیز من و اما به کنار دگرانی

۶- رفتم که رفتم ^{۴۴} ۰۹۰۸

از برت دامن کشان رفتم ای نامهربان
از من آزره دل کی دگر بینی نشان
رفتم که رفتم
از برت دامن کشان رفتم ای نامهربان
از من آزره دل کی دگر بینی نشان
رفتم که رفتم
از من دیوانه بگذر
بگذر ای جانانه بگذر
هر چه بودی
هر چه بودم
ناگهان رفتم که رفتم
شمع بزم دیگران شو
جام دست این و آن شو
هر چه بودی
هر چه بودم
ناگهان رفتم که رفتم
بعد از این کنفراموشم که رفتم
دیگر از دست تو می نوشتیم که رفتم
بادل زود آشنا
گشتم از دامت رها
بی وفا بی وفا بی وفا
رفتم که رفتم
من نگویم که به درد دل من گوش کنید
بهتر آن است که این قصه فراموش کنید
عاشقان را بگذارید بنالندههم
مصلحت نیست که این زمزمه خاموش کنید
شمع بزم دیگران شو
جام دست این و آن شو
هر چه بودی
هر چه بودم
ناگهان رفتم که رفتم

^{۴۴}. باز خوانی و باز نوازی ترانه ای از بانو مرضیه و شکیلا.

۷- ثمر گلها ۰۵:۲۰

به نسیم سحر خبر آمد
که سیاهی شب بسر آمد
تو که می زده ای چه نشستی
که سپیده دمان سحرآمد
به سوی بستان شو
به بساط چمن قدمی کن
که صفات گلی بدمیده
به لطافت لاله شبنم
به فراقت او نرسیده
چو غنچه خندان شو
زان کی ارض نوین کنده گلهازده شد
بنگر که چه زیبائی آمد به چمن
هر ببلی از گلشنی آمد به سخن
بنگر که چه زیبائی آمد به چمن
هر ببلی از گلشنی آمد به سخن
بادی به گردش آورد جام جهان نمارا
مطرب ترانه خوان شد بادفرح فزا را
بیند چو به گلشن چه مبارک ثمری
دلها شده شادان ز جنون دگری
بیند چو به گلشن چه مبارک ثمری
دلها شده شادان ز جنون دگری

۸- دیدی که رسوا شد دلم^{۴۵} ۰۶:۰۱

دیدی که رسوا شد دلم / غرق تمنا شد دلم
دیدی که رسوا شد دلم / غرق تمنا شد دلم
دیدی که من با این دل / بی آرزو عاشق شدم
با آن همه آزادگی / بر زلف او عاشق شدم
عاشق شدم / ای وای اگر صیاد من
غافل شود از یاد من / قدرم نداند
فریاد اگر از کوی خود / وز رشته‌ی گیسوی خود
بازم رهاند / دیدی که رسوا شد دلم
غرق تمنا شد دلم / دیدی که من با این دل
بی آرزو عاشق شدم / با آن همه آزادگی
بر زلف او عاشق شدم / عاشق شدم
ای وای اگر صیاد من / غافل شود از یاد من
قدرم نداند / فریاد اگر از کوی خود
وز رشته‌ی گیسوی خود / بازم رهاند
دیدی که رسوا شد دلم / غرق تمنا شد دلم
در پیش بی دردانچرا / فریاد بی حاصل کنم
گر شکوه ای دارم ز دل / با یار صاحبدل کنم
وای ز دردی که درمان ندارد / فتادم به راهی که پایان ندارد
از گل شنیدم بُوی او / مستانه رفتم سوی او
تا چون غبار کوی او / در کوی جان منزل کند
وای ز دردی که درمان ندارد / فتادم به راهی که پایان ندارد
دیدی که رسوا شد دلم / غرق تمنا شد دلم
دیدی که در گرداب غم / از فتنه‌ی گردون رهی
افتادم و سرگشته چون / امواج دریا شد دلم
افتادم و سرگشته چون / امواج دریا شد دلم
دیدی که رسوا شد دلم / غرق تمنا شد دلم
دیدی که رسوا شد دلم / غرق تمنا شد دلم

^{۴۵}. بازخوانی و بازنوازی ترانه‌ای از بانو مرضیه.

پروفایل:

نام آلبوم: شور عشق

سال انتشار: ۱۳۷۴

نوع: استودیویی

سبک: کلاسیک ایرانی

شماره مجوز: ۳/۱۳۷۷ ت

گذ کتابخانه ملی:

حق کپی رایت: موسسه ساربانگ

مدّت زمان: ۵۹ دقیقه و ۳۷ ثانیه

تعداد قطعات: ۱۱ قطعه

۱-شور عشق - ۲-بهار - ۳-شور عشق - ۴-گریه - ۵-قطعه رهایی - ۶-محرم راز - ۷-نیاز - ۸-ساقی - ۹-ساقی - ۱۰-ازلی - ۱۱-شور
عاشقانه

آهنگساز: فریدون شهبازیان^{۴۶}

نوازندگان:

تکنواز سنتور: پشنگ کامکار

تکنواز تار: شهرام میر جلالی

نوازنده کمانچه مهمان: هابیل علی اف

۴۶

بخشی از تکلمه فریدون شهبازیان بر روی نوار کاست: (ایشان این آلبوم را بهترین کار خود می داند).

از دغدغه موسیقی ایرانی که بشود در مجامع هنری جهان عرضه کرد. اینکه آلبوم شور عشق راه هموار و مناسبی برای این نیازارائه می دهد. استفاده از تکنیک های موسیقی ارکسترال، هارمونی، کنتر پوان و موسیقی فونیک ازیک سو و جنبه های پیچیده‌ی موسیقی سنتی از سوی دیگر سود برد است. ادعا میشود این آلبوم بر مبنای سبک موسیقی ملی ایران است.

تنظیم:

- ضبط:

گاه نگاری: ناز نگاه... مهمان تو

صدا گذاری: حسن عسگری

نقاش: سیاوش مظلومی پور

خط: بیژن بیژنی

طراح: مصطفی معظمی

۱- ترانه شور عشق- بر مبنای ملودی حسین شهبازیان- شعر فخرالدین عراقی ۰۶:۴۸

عشق شوری در نهاد ما نهاد
جان ما در بوته سودا نهاد
گفت و گویی در زبان ما فکند
جست و جویی در درون ما نهاد
داستان دلبران آغاز کرد
آرزویی در دل شیدا نهاد
قصه خوبان به نوعی باز گفت
آتشی در پیر و در بربنا نهاد
عقل مجنون در کف لیلا سپرد
جان وامق بر لب عذرا نهاد
بهر آشوب دل سوداییان
حال فتنه بر رخ زیبا نهاد
از پی برگ و نوای بلبلان
رنگ و بویی بر گل رعننا نهاد
فتنه ای انگیخت شوری بر فکند
در سرا و شهر ما چون پا نهاد

ای عشق همه بهانه از توست
من خامشم این ترانه از توست
آن بانگ بلند صبحگاهی
وین زمزمه ی شبانه از توست
من انده خویش را ندانم
این گریه ی بی بهانه از توست
ای آتش جان پاکبازان
در خرم من زبانه از توست
افسون شده ی تو را زبان نیست
ور هست همه فسانه از توست
کشتی مرا چه بیم دریا ؟
 توفان ز تو و کرانه از توست
گر باده دهی و گرنه ، غم نیست
مست از تو ، شرابخانه از توست
می را چه اثر به پیش چشمت ؟
کاین مستی شادمانه از توست
پیش تو چه توسری کند عقل ؟
رام است که تازیانه از توست
من می گذرم خموش و گمنام
آوازه ی جاودانه از توست
چون سایه مرا ز خاک برگیر
کاینجا سر و آستانه از توست

۳- گریه- سازو آواز - هوشنگ ابتهاج ۹:۰۳

شبی بود و بهاری در من آویخت
چه آتشها ، چه آتشها برانگیخت
فرو خواندم به گوشش قصه عشق
چو باران بهاری اشک می ریخت
بوی خوش تو هر که ز باد صبا شنید
از یار آشنا نفس آشنا شنید
یا رب کجاست محرم رازی که یک زمان
دل شرح آن دهد که چه دید و چهای شنید
محروم اگر شدم ز سر کوی او چه شد
از گلشن زمانه که بوی وفا شنید

۴- ترانه محرم راز- بر مبنای ملودی نغمه- شعر حافظ ۰۲:۲۵

بوی خوش تو هر که ز باد صبا شنید
از یار آشنا نفس آشنا شنید
یارب کجاست محرم رازی که یک زمان
دل شرح آن دهد که چه گفت و چه ها شنید
محروم اگر شدم ز سر کوی او چه شد
از گلشن زمانه که بوی وفا شنید
بوی خوش تو هر که ز باد صبا شنید
از یار آشنا نفس آشنا شنید
یارب کجاست محرم رازی که یک زمان
دل شرح آن دهد که چه گفت و چه ها شنید
محروم اگر شدم ز سر کوی او چه شد
از گلشن زمانه که بوی وفا شنید

۵- ساقی- ساز و آواز- شعر ۵.۱.سایه ۳۹:۴

بیا ساقی آن می که چون گل کند
همه باغ پر بانگ بلبل کند
به من ده که چون گل بخواهم شکفت
که راز شکفتن نشاید نهفت
بده ساقی آن می که هستم هنوز
همان عاشق می پرستم هنوز
به مستی که جان در سر می کنم
همه عمر در پای خم طی کنم
بیا ساقی آن می که خون حیات
از او شد روان در رگ کائنات
به من ده که خورشید رخشان شوم
ز گنج نهان گوهر افسان شوم
بده ساقی آن می که جان بهار
از او جرعه ای خورد و شد پرنگار
به مستی شبی در گلستان بخت
سحر رنگ و بو گشت و شکفت
بیا ساقی آن می که جان آفرید
به من ده که جان جامه بر تن درید
کجا تن کشد بار هنگامه اش
که او جان جان است و جان جامه اش

چو شب به راه تو ماندم که ماه من باشی
چراغ خلوت این عاشق کهن باشی
بسان سبز پریشان سرگذشت شبم
نیامدی که مهتاب این چمن باشی
تو یار خواجه نگشته بـه صد هنر هیهات
که بر مراد دل بـی قرار من باشی
تو را به آینه داران چه التفات بود
چنین که شیفته حسن خویشتن باشی
دلم ز نازکی خود شکست در غم عشق
و گرنـه از تو نیاید که دل شکن باشی
وصال آن لب شیرین به خسروان دادند
تو را نصیب همین بـس که کوه کن باشی
خموش سایه که فریاد بلبل از خامیست
چو شمع سوخته آن بـه که بـی سخن باشی

۷- ترانه شور عاشقانه- بر مبنای ملودی مرتضی نی داود - شعر فریدون مشیری ۰۶:۰۶

با یادت سرمستم ، ای نگار آسمانی یادم کن تا هستم ، ای امید زندگانی
حال دل می‌گوییم با زبان بی‌زبانی
هر لبخندت با من گوید دل مده به دست غم دراین عالم
بنشین با عشق تا گل روید زین شب خزانی
تا که از نگاه تو ، نور شادی می‌بارد
دل ز مهربانیت ، شور و شادی‌ها دارد
با تو خزان من بهاران با تو شوم ستاره باران از نور افسانی
چه بخواهی ، چه نخواهی دل عاشق ، ره تو پوید به هر نشانی
دل و جان سرمست از شوق نگاه تو همه جا حیرانم دیده بهراه تو
که بدین روح افزایی زیبایی ، رویایی چون بهشت جاودانی
چه شود گر ، بازآیی ، چون نفس ، باد سحر
می‌رسدم ، جان دگر ، دیده کشد ، سوی تو پر
همسفرم ، شو ، که می‌توانی
پر و بالم را ، با دیدارت ، کی بگشایی تب و تابم را ، با لبخندت ، کی بنشانی
بایادت سرمستم ، ای نگار آسمانی یادم کن تا هستم ، ای امید زندگانی

پروفایل:

نام آلبوم: هوای تو

سال انتشار: ۱۳۸۶

نوع: استودیویی

سبک: سنتی

شماره مجوز: ۵۴۰۹/۳

گذ کتابخانه ملی: ۹۹۹۶ و

حق کپی رایت: سروش

مدّت زمان: ۴۴ دقیقه و ۳۴ ثانیه

تعداد قطعات: ۹ قطعه

۱- افسانه عمر ۲- چشم نرگس ۳- هوای تو ۴- مبتلا ۵- شاهد افلaki ۶- آتش عشق ۷- داغ تنهايی ۸- افسانه عمر (بی کلام) ۹- خواب پريشان

آهنگساز: محمد رضا چراغعلی

نوازندگان:

ويلن: علی جعفری - میثم مروستی - بردیا کیارس - عمار رضا نکویی

ويلنسل: کریم قربانی

تنبک: محمود فرهمند

دف- تنبک: همایون نصیری (قطعه خواب پريشان)

تار: شهریار فریوسفی (قطعه : چشم نرگس)

باقلام: بهزاد رواقی (قطعه خواب پريشان)

آکاردئون: مسعود مساوات

پیانو و سازهای الکترونیک: محمد رضا چراغعلی

تنظیم:

ضبط: استودیو سروش

صدابرداران: مهدی گوهريان - وحيد بقراط پور

گاه نگاری:

۱- افسانه عمر- پژمان بختیاری ۱۱:۴

در کنج دلم عشق کسی خانه ندارد

کس جای در این خانه‌ی ویرانه ندارد

دل را به کف‌هر که دهم باز پس آرد

کس تاب نگه داری دیوانه ندارد

در بزم جهان جز دل حسرت کش ما نیست

آن شمع که می‌سوزد و پروانه ندارد

در انجمان عقل فروشان ننهم پای

دیوانه سر صحبت فرزانه ندارد

در کنج دلم عشق کسی خانه ندارد

کس جای در این خانه‌ی ویرانه ندارد

دل را به کف‌هر که دهم باز پس آرد

کس تاب نگه داری دیوانه ندارد

تا چند کنی قصه‌ی اسکندر و داراب

تا چند کنی قصه‌ی اسکندر و داراب

ده روزه‌ی عمر ده روزه‌ی عمر

ده روزه‌ی عمر این همه افسانه ندارد

ده روزه‌ی عمر ده روزه‌ی عمر

ده روزه‌ی عمر این همه افسانه ندارد

در کنج دلم عشق کسی خانه ندارد

کس جای در این خانه‌ی ویرانه ندارد

دل را به کف‌هر که دهم باز پس آرد

کس تاب نگه داری دیوانه ندارد

۲- چشم نرگس- شوریده اعمی ۰۹:۰۴

خواهم که بر زلفت ، زلفت ، زلفت
هر دم زنم شانه هر دم زنم شانه
ترسم پریشان کند بسی
حال هر کسی چشم نرگست
مستانه مستانه مستانه مستانه
خواهم بر آبرویت ، رویت ، رویت
هر دم کشم وسمه هر دم کشم وسمه
ترسم که مجنون کند بسی
مثل من کسی چشم نرگست
دیوانه دیوانه دیوانه دیوانه
یک شب بیا منزل ما
حل کن دو صد مشکل ما
ای دلبر خوشکل ما
دردت به جان ما شد
روح و روان ما شد
خواهم که بر چشمت ، چشمت ، چشمت
هر دم کشم سرمه هر دم کشم سرمه
ترسم پریشان کند بسی
حال هر کسی چشم نرگست
مستانه مستانه مستانه مستانه
خواهم که بر رویت ، رویت ، رویت
هر دم زنم بوسه هر دم زنم بوسه
ترسم که نالان کند بسی
مثل من کسی چشم نرگست
جانانه جانانه جانانه جانانه
یک شب بیا منزل ما
حل کن دو صد مشکل ما
ای دلبر خوشکل ما
دردت به جان ما شد
روح و روان ما شد

۳- هوای تو- رهی معیری ۹۰۵:۰۹

میروم و نمیرود از سر من هوای تو
داده فلک سزای من تا چه بود سزای تو
میروم و نمی رود نام تو از زبان من
ده که نمی پرسی از کسی نام من و نشان من
دیگر به لب نیا رم حدیث آشنایی
شکسته در گلویم نوای بی نوایی
فتاده هستی من به کام نا مرادی
ز چهره ام تو گویی پریده رنگ شادی
میروم و نمیرود از سر من
میروم و نمیرود از سر من هوای تو
داده فلک سزای من تا چه بود سزای تو
میروم و نمی رود نام تو از زبان من
ده که نمی پرسی از کسی نام من و نشان من
کنون که می فریبد مرا سراب هستی
دووم عنان دل را دهم به عشق و مستی
دهم به عشق و مستی
این که شد از عشق و وفا زیر و زبر هستی من
راز دل زار مرا کرده عیان مستی من

۴- مبتلا-رهی معیری ۱ ۵۰۰۷۴

نه همزبانی، نه همنوایی
تابه او بگویم زعشقت حکایتی
نه مهربانی، نه چاره سازی
تا کنم از سوز پنهان شکایتی
نوای منی، بی نوای توام
بلای منی، مبتلای توام
شور و مستی، تویی تویی
نور هستی، تویی تویی
منم غباری به کوی تو
سرود منی، چنگ و عود منی
وجود منی، تارو پود منی
جام و ساقی، تویی تویی
عشق باقی، تویی تویی
منم که مستم به بوی تو
من که در دام هلاک افتاده ام
من که چون اشکی به خاک افتاده ام
عاشقی، دیوانه ای، افسرده جانم
بی دلی، بی حاصلی، بی آشیانم
من کیم؟ درد آشنایی
بی نصیبی بی نوایی
هر شب، افسانه ای دارد دل دیوانه من
 بشنو ای مرغ شب، راز من و افسانه ای من
رهی، تا چند سوزم در دل شب ها چو کوکب ها
به اقبال شر نازم، که دارد عمر کوتاهی
من کیم؟ درد آشنایی
بی نصیبی بی نوایی
هر شب، افسانه ای دارد دل دیوانه من
 بشنو ای مرغ شب، راز من و افسانه ای من

۴۷. اصل ترانه از

۵- شاهد افلکی- رهی معیری ۱۴:۴

چون زلف تؤئم جانا در عین پریشانی
چون باد سحرگاهم در بی سر و سامانی
من خاکم و من گردم من اشکم و من دردم
تو مهری و تو نوری تو عشقی و تو جانی
خواهم که تو را در بر بنشانم و بنشینم
تا آتش جانم را بنشینی و بنشانی
ای شاهد افلکی در مستی و در پاکی
من چشم تو را مانم تو اشک مرا مانی
ای شاهد افلکی در مستی و در پاکی
من چشم تو را مانم تو اشک مرا مانی
چون زلف تؤئم جانا در عین پریشانی
چون باد سحرگاهم در بی سر و سامانی
من خاکم و من گردم من اشکم و من دردم
تو مهری و تو نوری تو عشقی و تو جانی
از آتش سودایت دارم من و دارد دل
داغی که نمی بینی دردی که نمی دانی

۶- آتش عشق- مهدی عابدی

تا که نشانت در همه جا می جویم
در همه دنیا وصف تو را می گوییم
از دل شب تا به سحر هر لحظه
خاک رهت تا به ثریا می پوییم
از دل شب تا به سحر هر لحظه
خاک رهت تا به ثریا می پوییم
باز ای جان بار دگر خاموشی
چهره‌ی خود از نظرم می پوشی
درد مرا مرغ سحر می داند
دم به دم این نغمه‌ی غم می خواند
در شب تنهایی من
با دل شیدایی من
بر همه کس عیان شود
قصه‌ی تنهایی من
هر دم از شوق وصالت لبریزم
با نگاهی از سر جان برخیزم
تا نشانی آتش عشق در دل
از همه عالم غیر تو من بگریزم
از همه عالم غیر تو من بگریزم
تا که نگاهت یک نظر افتاد بر من
خنده زند مرغ چمن در گلشن
دیده چرا تر نشود از شوقت
جان ز شعف چون نگریزد از تن
دیده چرا تر نشود از شوقت
جان ز شعف چون نگریزد از تن
باز ای جان بار دگر خاموشی
چهره‌ی خود از نظرم می پوشی
درد مرا مرغ سحر می داند
دم به دم این نغمه‌ی غم می خواند

۷- داغ تنهايی- رهی معيري ۴:۳۰

آنقدر با آتش دل ساختم تا سوختم
بی تو ای آرام جان ، یا ساختم یا سوختم
سرد مهربی بین ، که کس بر آتشم آی نزد
گر چه همچون برق از گرمی سراپا سوختم
سوختم اما نه چون شمع طرب در بین جمع
لاله ام، کز داغ تنهايی به صحرا سوختم
همچو آن شمعی که افروزنده پیش آفتاب
سوختم در پیش مه رویان و بی جا سوختم
سوختم از آتش دل ، در میان موج اشک
شور بختی بین ، که در آغوش دریا سوختم
شمع و گل هم هر کدام از شعله ای در آتشند
در میان پاک بازان ، من نه تنها سوختم
جان پاک من "رهی" خورشید عالم تاب بود
رفتم و از ماتم خود عالمی را سوختم

۸- خواب پریشان- ساناز صنایی ۱۹:۴

از... چشم... تو... میبینم....
این خواب پریشان را با پلک تو میبیندم
چتر شب باران را
بیدار شود در من... بیدار شو در من
در آیینه پیدایی بی راز معماهی
در جسم نمی گنجی بی وسوسه زیبایی
ای صورت جادویی ای معجزه‌ی دیدار
در این شب آشفته دل را به یقین بسپار
دل را به یقین بسپار دل را به یقین بسپار
آهسته بگو با من سر بسته بگو با من
از چشم‌هی چشمان‌ت راهی بنما تا من
از عشق مهیا شو من را برسان تا دل
من را برسان تا موج تا قایق بی ساحل
از عشق مهیا شو من را برسان تا دل
من را برسان تا موج تا قایق بی ساحل
دل را به یقین بسپار دل را به یقین بسپار
از... چشم... تو... میبینم....
این خواب پریشان را با پلک تو میبیندم
چتر شب باران را
بیدار شود در من... بیدار شو در من

پروفایل:

نام آلبوم: مقام صبر

سال انتشار: ۱۳۶۸

نوع: استودیویی

سبک: سنتی (راست پنجگاه)

شماره مجوز: ۴/۱۳۰۸ ت

گذ کتابخانه ملی:

حق کپی رایت: شرکت فرهنگی-هنری چهار باغ بانگ

مدّت زمان: یک ساعت و ۷۰ ثانیه

تعداد قطعات: ۱۲ قطعه

۱- مقام صبر ۲- تکنوازی سنتور ۳- چند مضراب پنجگاه ۴- سوال و جواب گروه و آواز ۵- تصنیف صنم ۶- سه تار و آواز ۷- تصنیف هر شب من و دل ۸- سنتور و آواز ۹- قطعه کاروانیان ۱۰- تار و آواز ۱۱- تصنیف پروانه ۱۲- تصنیف بیا تا گل بر افسانیم

آهنگساز: پرویز مشکاتیان

نوازنده‌گان: گروه عارف

سنتور: پرویز مشکاتیان

قیچک: حسین فرهادپور

نی: عبدالنقی افشارنیا

تار: بهرام ساعد

تار: کیوان ساکت

کمانچه: درویش رضا منظمی

کمانچه: کوروش بابائی

بربط: محمد دلنواری

سنتریا: محمد آذری

دف: مسعود حبیبی

تنبک: محمود فرهمند

تنظیم:

ضبط:

گاه نگاری: راز گل... سرو سیمین

۱- تصنیف مقام صبر- حافظ +۹:۴۶

ترسم که اشک در غم ما پرده در شود
وین راز سر به مهر به عالم سمر شود
گویند سنگ لعل شود در مقام صبر
آری شود ولیک به خون جگر شود
خواهم شدن به میکده گریان و دادخواه
کز دست غم خلاص من آن جا مگر شود
از هر کرانه تیر دعا کردہام روان
باشد کز آن میانه یکی کارگر شود
ای جان حدیث ما بر دلدار بازگو
لیکن چنان مگو که صبا را خبر شود
از کیمیای مهر تو زر گشت روی من
آری به یمن لطف شما خاک زر شود
در تنگنای حیرتم از نخوت رقیب
یا رب مباد آن که گدا معتبر شود
بس نکته غیر حسن بباید که تا کسی
مقبول طبع مردم صاحب نظر شود
این سرکشی که کنگره کاخ وصل راست
سرها بر آستانه او خاک در شود
حافظ چو نافه سر زلفش به دست توست
دم درکش ارنه باد صبا را خبر شود

دیدم صنمی سرو قد و روی چو ماهی
الهی تو گواهی، خدايا تو پناهی
افکند به رخسار چو مه زلف سیاهی
الهی تو گواهی، خدايا تو پناهی
گر گویم سروش، نبود سرو خرامان
این قسم شتابان، چون کبک خرامان
ور گویم گل، پیش تو گل همچو گیاهی
الهی تو گواهی، خدايا تو پناهی
این نیست مگر آینه لطف الهی
الهی تو گواهی، خدايا تو پناهی
صد بار گداییش به از منصب شاهی
الهی تو گواهی، خدايا تو پناهی

۳- سوال و جواب گروه و آواز - ابوسعید ابوخیر

ای عشق به درد تو سری میباید

صید تو ز من قویتری میباید

من مرغ به یک شعله کبابم بگذار

کین آتش را سمندری میباید

۴- تصنیف هر شب من و دل- میرزا حبیب خراسانی ۰۸:۳۶

هر شب من و دل تا سحر در گوشه ویرانه ها
داریم از دیوانگی با یکدگر افسانه ها
اندر شمار بیدلان در حلقه^۰ بیحاصلان
نی در حساب عاقلان نی در خور فرزانه ها
از می زده سر جوشها از پند بسته گوشها
پیوسته با بیهوشها خو کرده با دیوانه ها
از خانمان آواره ها در دو جهان بیکارها
از درد و غم بیمارها از عقل و دین بیگانه ها
از سینه برده کینه ها آئینه کرده سینه ها
دیده در آن آئینه ها عکس رخ جانانه ها
سنگ ملامت خورده ها از کودکان آزرده ها
دل زنده ها تن مرده ها فرزانه ها دیوانه ها
ببریده خویش از خویشتن بگسیخته از ما و من
کرده سفرها در وطن اندر درون خانه ها
نی در پی اندیشه هانی در خیال پیشه ها
چون شیرها در بیشه ها چوی مورها در لانه ها
چون گل فروزان در چمن چون شمع سوزان در لگن
بر گردشان صد انجمن پر سوخته پروانه ها
رخشان چه ماه و مشتری زاین گنبد نیلوفری
تابان چو مهر خاوری از روزن کاشانه ها
مست از می مینای دل بنهاده سر در پای دل
آورده از دریایی دل بیرون بسی در دانه ها
گاهی ستاده چون کدو از می لبالب تا گلو
گاهی فتاده چون سبو لب بر لب پیمانه ها

۵- سه تار و آواز - ۲:۵۵

گفتی که به وقت مجلس افروختنی
ایا که چه نکته‌است برد و ختنی
ای بی خبر از سوخته و سوختنی
عشق آمدنی بود نه آموختنی

۶- سنتور و آواز- فریدون مشیری ۰۳:۴۴

ای عشق شکسته ایم، مشکن ما را
این گونه به خاک ره میفکن ما را
ما در تو به چشم دوستی میبینیم
ای دوست مبین به چشم دشمن ما را
ای عشق، پناهگاه پنداشتمت
ای چاه نهفته! راه پنداشتمت
ای چشم سیاه، آه ای چشم سیاه
آتش بودی، نگاه پنداشتمت
ای عشق، غم تو سوخت بسیار مرا
آویخت مسیح وار بر دار مرا
چندان که دلت سوخت بیازار مرا!
مگذار مرا ز دست، مگذار مرا!
ای عشق در آتش تو فریاد خوش است
هر کس که در آتش تو افتاد خوش است
بیداد خوش است از تو، وز هستی ما
خاکستر کی سپرده برابد خوش است!
ای دل به کمال عشق آراستمت
وز هر چه به غیر عشق پیراستمت
یک عمر اگر سوختم و کاشتمت
امروز چنان شدی که می خواستمت

۷- تار و آواز - ۳:۵۰

گر در یمنی چو با منی پیش منی
گر پیش منی چو بی منی در یمنی
من با تو چنانم ای نگار یمنی
خود در غلطم که من توانم یا تو منی

۸-تصنیف پروانه- مولانا ۴:۰۵

یک خانه پر ز مستان مستان نو رسیدند دیوانگان بندی زنجیرها دریدند
بس احتیاط کردیم تا نشنوند ایشان گویی قضا دهل زد بانگ دهل شنیدند
جان‌های جمله مستان دل‌های دل پرستان ناگه قفس شکستند چون مرغ برپریدند
مستان سبو شکستند بر خنب‌ها نشستند یا رب چه باده خوردنده یا رب چه مل چشیدند
من دی ز ره رسیدم قومی چنین بدیدم من خویش را کشیدم ایشان مرا کشیدند
آن را که جان گزیند بر آسمان نشیند او را دگر کی بیند جز دیده‌ها که دیدند
یک ساقی عیان شد آشوب آسمان شد می‌تلخ از آن زمان شد خیکش از آن دریدند

۹- تصنیف بیا تا گل بر افسانیم- حافظ ۳:۲۴

بیا تا گل بر افسانیم و می در ساغر اندازیم
فلک را سقف بشکافیم و طرحی نو در اندازیم
اگر غم لشکر انگیزد که خون عاشقان ریزد
من و ساقی بهم تازیم و بنیادش بر اندازیم
شراب ارغوانی را گلاب اندر قبح ریزیم
نسیم عطر گردانرا شکر در مجرم اندازیم
چو در دستست رو دی خوش بزن مطرب سرو دی خوش
که دست افسان غزل خوانیم و پاکوبان سر اندازیم
صبا خاک وجود ما بدان عالی جناب انداز
بود کان شاه خوبانرا نظر بر منظر اندازیم
یکی از عقل می لافد یکی طامات می باشد
بیا کاین داوریها را به پیش داور اندازیم
بهشت عدن اگر خواهی بیا با ما بمیخانه
از پای خمت روزی بحضور کوثر اندازیم
سخن دانی و خوش خوانی نمی ورزند در شیراز
بیا حافظ که تا خود را بملکی دیگر اندازیم

پروفایل:

نام آلبوم: عطر سوسن

سال انتشار: ۱۳۷۸

نوع: استودیویی

سبک: کلاسیک ایرانی

شماره مجوز:

گذ کتابخانه ملی:

حق کپی رایت: سار بانگ

مدّت زمان: ۵۶ دقیقه و ۲ ثانیه

تعداد قطعات: ۱۰ قطعه

روی الف (از تصنیف صبح سپید تا تصنیف جام عشق):

مسیر آغازین مجموعه، تصنیف صبح سپید در مایه ترک است. سپس ساز و آواز ترک به افشاری فرود می‌آید، آنگاه تصنیف گل مهتاب در مایه افشاری اجرا، در آواز به ابوعطای وارد و با غزلی از حافظ در مایه ابوعطای پایان می‌یابد.

روی ب (تصنیف شورآفرین تا عطر سوسن):

با تصنیف شورآفرین در دستگاه همایون آغاز می‌شود، آنگاه ساز و آواز به مایه دشتی ورود می‌کند و تصنیف شور زندگی در مایه دشتی اجرا می‌شود و ساز و آواز در پایان با ساز و آواز دیگر به مایه ترک بر می‌گردد که آغازگر مجموعه بوده است و با تصنیف عطر سوسن در این مایه به پایان می‌رسد.

آهنگساز: محمد جواد ضرابیان

نوازندگان: گروه سمعان

تنظیم:

ضبط: استودیو پژواک

گاه نگاری:

۱- تصنیف صبح سپید- بیژن ترقی ۰۶:۰۷

مرو ای گل مرو مشو از من جدا
شب غربت کجاست مه تابان کجاست
نشستم به رهت که سرسبز است
چو رفتی سحر از شب من پر زد
یادت آمد گل بر در زد

مرو ای گل مرو مشو از من جدا
شب غربت کجاست مه تابان کجاست
یادم کن ز صحرا چو بگذشتی
از دشت هامون ز دریا چو بگذشتی
یادی کن ای ماهم از داغ جان کاهم
از بر لاله ها تنها چو بگذشتی
یادم کن ز صحرا چو بگذشتی
از دشت هامونز دریا چو بگذشتی
یادی کن ای ماهم از داغ جان کاهم
از بر لاله ها تنها چو بگذشتی
مرو ای گل مرو مشو از من جدا
شب غربت کجاست مه تابان کجاست
صیح سپیده من چو گلزار امید من شکوفا شد
چو من ز سرمستی بزن دستی که دل غرق تمنا شد
با این مهجوری اندوه دوری ای دل چون شادی
این گونه مسروری

گفتم با یادش بال و پری گیرم چون مه بر بام گردون گذرم
ای دل چه سازم من این بخت پر بسته از ما بگسسته
نه شور پرن

مرو ای گل مرو مشو از من جدا
شب غربت کجاست مه تابان کجاست

۲- عمری به سر دویدن - ساز و آواز - ۱۰:۵

عمری به سر دویدم در جستجوی یار
جز دسترس به وصل ویم آرزو نبود
دادم درین هوس دل دیوانه را به باد این جستجو نبود
هر سو شتافتمن پی آن یار ناشناس
گاهی زشوق خنده زدم گه گریستم
بی آنکه خود بدانم ازین گونه بی قرار مشتاق کیستم؟

۳- تصنیف گل مهتاب- بیژن ترقی ۰۵:۲۳

کجایی ای نازنین گل مهتابی ام
بی خبر من و این چشم بی خوابی ام
بی تو در این شام غم ساده و مانده ام
ای رخ تو شادی دل بی تاب من
دامن شب چراغان کنم
دو چشم خود ژاله باران کنم
ای مهم یار من ای لحظه روشن کن
یا سری چون پری بیرون ز روزن کن
سپیده چون سر زند مرغ دلم پر زند
تا کوی دلدارم ساز خاموش دلم
آهنگ دیگر زند از شوق دیدار
بوی گل آورد خبر از کار ما سحر
مونده چشمم به در
شاید پیک صبا ای یار بی آشنا
از تو آرد خبر صحیح دلت روح من
ساز من سوز من افکنده بر جان شر
سر ز ماهم بر آورد
سپیده چون سر زند مرغ دلم پر زند
تا کوی دلدارم ساز خاموش دلم
آهنگ دیگر زند از شوق دیدار
کجایی ای نازنین گل مهتابی ام
بی خبر من و این چشم بی خوابی ام
بی تو در این شام غم ساده و مانده ام
ای رخ تو شادی دل بی تاب من
دامن شب چراغان کنم
دو چشم خود ژاله باران کنم

۴- ساز و آواز - ۵. ا. سایه ۱۱:۰

رویی شکفت چون گل رؤیا و دیده گفت
این است آن پری که ز من می نهفت رو
خوش یافتم که خوشترازین چهره ای نتافت
در خواب آرزو

هر سو مرا کشید پی خویش در به در
این خوش پسند دیده ی زیبا پرست من
شد رهنمای این دل مشتاق بی قرار
بگرفت دست من

۵- تصنیف جام عشق.- حافظ ۱۵:۶

مخمور جام عشقم ساقی بده شرابی

مخمور جام عشقم ساقی بده شرابی

پر کن قدح که بی می مجلس ندارد آبی

پر کن قدح که بی می مجلس ندارد آبی

مخمور آن دو چشم ساقی کجاست جامی

مخمور آن دو چشم ساقی کجاست جامی

بیمار آن دو لعلم آخر کم از جوابی

بیمار آن دو لعلم آخر کم از جوابی

مخمور آن دو چشم ساقی کجاست جامی

مخمور آن دو چشم ساقی کجاست جامی

بیمار آن دو لعلم آخر کم از جوابی

بیمار آن دو لعلم آخر کم از جوابی

وصف رخ چو ماہش رخ چو ماہش در پرده راست ناید

وصف رخ چو ماہش رخ چو ماہش در پرده راست ناید

مطرب بزن نوایی ساقی بده شرابی

ساقی بده شرابی

وصف رخ چو ماہش رخ چو ماہش در پرده راست ناید

وصف رخ چو ماہش رخ چو ماہش در پرده راست ناید

مطرب بزن نوایی ساقی بده شرابی

ساقی بده شرابی

در انتظار رویت ما و امیدواری

در عشوه وصالت ما و خیال و خوابی

ما و خیال و خوابی

۶- تصنیف شور آفرین- فریدون مشیری ۳۷:۰۶

ای آهوی وحشی / کز من گریزانی
در دیده پیدایی / در سینه پنهانی
شور آفرین چون می / شیرین تراز جانی
باغ شکوفایی / جانی و جانانی
باز آ که این هم زبان / هرزمان
چشمی به ره دارد /
خواهد که محبوب من / خوب من
پیمان نگه دارد / من تا تو را دارم
با تو وفادارم / پیمان شکن یارم
پیمان نگه دارم / پیمان شکن یارم
ای پری / می بری
دل را به افسونگری / بس کن از این دلبری
شاد و غزلخوانی / ماه درخشانی
محبوب خوبانی / به خدا
مستانه می رانی / به کجا
به کجا

۷- ساز و آواز - ۵. سایه ۴:۴۹

و آن آرزوی گمشده بی نام و نشان
در دورگاه دیده ای من جلوه می نمود
در وادی خیال مرا مست می دواند
و زخویش می ربود
از دور می فریفت دل تشنه ای مرا
چون بحر موج می زد و لرزان چو آب بود
وانگه که پیش رفتم با شور و التهاب
دیدم سراب بود

۸- تصنیف شور زندگی- بیژن ترقی

سپیده می دهد خبر

که باز می دمد سحر

بهار نوشند من

بگیر خرمی ز سر

بگیر خرمی ز سر

که باغ آرزوی ما

ز نو جوانه می زند

دوباره شور زندگی

به دل ترانه می زند

به دل ترانه می زند

پرندگان گمشده

رسند شاد و نغمه خوان

ز شوق و شور پر کشد

سرود ما در آسمان

لهیب سوز و ساز ما

چنان زبانه می زند

که دست رد به سینه‌ی

غم زمانه می زند

سپیده می دهد خبر

که باز می دمد سحر

بهار نوشند من

بگیر خرمی ز سر

بگیر خرمی ز سر

ز بانگ بلبلان خوش نوای ما

ندای عشق خیزد از برای ما

به گوش رهروان رسد

طنین نغمه های ما..

۹- بیچاره من ساز و آواز - ا. سایه ۲۵:۴۰

عمری به سر دویدم در جست وجوی یار
جز دسترس به وصل ویم آرزو نبود
دادم در این هوس دل دیوانه را به باد
این جست و جو نبود

هر سو شتافتم پی آن یار ناشناس
گاهی ز شوق خنده زدم گه گریستم
بی آنکه خود بدانم ازین گونه بی قرار
مشتاق کیستم

رویی شکست چون گل رویا و دیده گفت
این است آن پری که ز من می نهفت رو
خوش یافتم که خوش تر ازین چهره ای نتافت
در خواب آرزو

هر سو مرا کشید پی خویش در بدر
این خوشپسند دیده ی زیبا پرست من
شد رهنمای این دل مشتاق بی قرار
بگرفت دست من

و آن آرزوی گم شده بی نام و بی نشان
در دورگاه دیده من جلوه می نمود
در وادی خیال مرا مست می دوامد
وز خویش می ربود

از دور می فریفت دل تشنه مرا
چون بحر موج می زد و لرزان چو آب بود
وانگه که پیش رفتم با شور و التهاب
دیدم سراب بود

بیچاره من که از پس این جست و جو هنوز
می نالد از من این دل شیدا که یار کو ؟
کو آن که جاودانه مرا می دهد فریب ؟
بنما کجاست او

۱۰- تصنیف عطر سوسن- بیژن ترقی

هردم باد سحر از تو خبر به من آرد
عطر سوسن و گل زاد چمن به من آرد
در باغ خاطره بگشا

نظری بر منظره بنما

چه جلالی

چه جمالی

شادی دل را کف بزن ای گل
محو درآمد دف بزن ای گل
چون باز آیی گرد ره بفشنام
دل از شادی بر راهت بشانم

بر حسن تو

شور انگیزم

گل میرویم

گل می ریزم

بر عطر گیسویت تا دل بستم

بی می مستم

شادی دل را کف بزن ای گل

محو درآمد دف بزن ای گل

خنده برآور بر رخ گل چشم مارا روشن کن

شور و نشاطو قللہ در شهر و کوی و بزن کن

بر حسن تو

شور انگیزم

گل میرویم

گل می ریزم

بر عطر گیسویت تا دل بستم

بی می مستم

شادی دل را کف بزن ای گل

محو درآمد دف بزن ای گل

پروفایل:

نام آلبوم: قصه‌ی شمع

سال انتشار: ۱۳۸۲

نوع: استودیویی

سبک: سنتی

شماره مجوز: ۴۱۸۵ / ۳ ت

گذ کتابخانه ملی: ۱۶-۷۰ و

حق کپی رایت: سروش - مرکز موسیقی سازمان صدا و سیما

مدّت زمان: ۴۸ دقیقه و ۵۸ ثانیه

تعداد قطعات: ۸ قطعه

۱- رد خون ۲- صبح خندان ۳- پریزاد (مادر) ۴- پارسی پارسا ۵- یار دلنواز ۶- امیر کبیر ۷- دستان ۸-

قصه شمع

آهنگساز:

نوازندگان:

جمشید برازنده - جابر اطاعتی - مهیار فیروز بخت - حسین یوسف زمانی - علی کیان - مجید اخشابی - کامبیز روشن روان - همایون شجریان - علی جعفریان - شهرام توکلی

تنظیم:

ضبط:

گاه نگاری:

۱- رد خون- علی معلم ۳۵:۴

رد خون یه رد خونه
روی ایوون توی باغچه
غلاف خالی خنجر
پای گلدون روی طاقچه
طرح زخم یه قناری
توی کابوسی که مرد
حتی تیری که شکسته
تو پر سیاه زاغچه
طرح زخم یه قناری
توی کابوسی که مرد
حتی تیری که شکسته
تو پر سیاه زاغچه
رد خون یه رد خونه
روی ایوون توی باغچه
غلاف خالی خنجر
پای گلدون روی طاقچه
میشه این حرفها رو خوندن
خوندن و آتیش سوزوندن
همیشه مساله اینه
بی تو موندن یا نموندن
این همه عور و ادا هست
دو تا لال مثل عروسک
وقتی مهمونه جنونه
میشه عقل رو سر دووندن
طرح زخم یه قناری
توی کابوسی که مرد
حتی تیری که شکسته
تو پر سیاه زاغچه
رد خون یه رد خونه
روی ایوون توی باغچه
غلاف خالی خنجر
پای گلدون روی طاقچه

۲- صبح خندان- بیژن ترقی ۰۷:۲۳

صبح خندان ز کجا آمده ای
که چنین عقده گشا آمده ای
آمدی روشنی آغاز کنی
بر رخ پنجره ای باز کنی
بگشا پنجره ها را که نسیم سحری
همچو پروانه زمانی گشته پیرامون گل
تا به کنعان برساند عطر پیراهن گل
چشم دل گر بگنایی همه جا
کوی جانانه بود
نه به دل بیم و هراسی نه کسی
با تو بیگانه بود
بی خبر از شب بارانی ما
دیده بگشا به چراغانی ما
دور از آن چشممه ی نوشم
پند فرزانه به گوشم
همه افسانه بود
گر بود کلبه ی احزان
با خیال رخ جانان
دل پریخانه بود
دور از آن چشممه ی نوشم
پند فرزانه به گوشم
همه افسانه بود
بی خبر از شب بارانی ما
دیده بگشا به چراغانی ما
می شود خیره ز شب تا به سحر
آسمان بر گوهر افشاری ما
صبح خندان ز کجا آمده ای
که چنین عقده گشا آمده ای
آمدی روشنی آغاز کنی
بر رخ پنجره ای باز کنی
بگشا پنجره ها را که نسیم سحری ...

تو عروسیت نبودم، نمیدونم چی بود چیا بود
میگن و دروغ نمیگن، که سه روز کیا بیا بود
میگن و دروغ نمیگن، که سه روز کیا بیا بود
تو عروسیت نبودم، نمیدونم چی بود چیا بود
میگن و دروغ نمیگن، که سه روز کیا بیا بود
یه خونه پر از پریزاد توی شهر آدمیزاد
تو پری ترین پری ها خونه حوض پریا بود
تو پری ترین پری ها خونه حوض پریا بود
کوچه یه شازده پسر داشت که به اون پری نظر داشت
کوچه یه شازده پسر داشت که به اون پری نظر داشت
پری ام اسمشو برداشت پری خیلی بی ریا بود
پری خیلی بی ریا بود
حالا اون پری شکسته پشت پنجره نشسته
مثل مهتاب شده موهاش که به رنگ شب سیاه بود
مثل مهتاب شده موهاش که به رنگ شب سیاه بود
که به رنگ شب سیاه بود
حالا اون پری شکسته پشت پنجره نشسته
حالا اون پری شکسته پشت پنجره نشسته
مثل مهتاب شده موهاش که به رنگ شب سیاه بود
مثل مهتاب شده موهاش که به رنگ شب سیاه بود

۴- پارسی پارسا-معلم - ۰۶:۰۲

ای که ز خوبان سری / از مهان مهتری
مهوشی و مهرخی / دلکشی و دلبری
از ملکان در ملک، وز پریان در پری / از در چین تا به ری، از خزران تا هری
نی چو تو یک گوهر است / نی چو تو یک گوهری
نی چو تو یک گوهر است / نی چو تو یک گوهری
شاهد خون ریز تو، قائله انگیز تو / شب رو و شب خیز تو، فتنه تبریز تو
قافله آشوب شهر، بلکه جهان نیز تو / طبله طوفان نوح، لجه لبریز تو
قافله آشوب شهر، بلکه جهان نیز تو / قافله آشوب شهر، بلکه جهان نیز تو
بلکه جهان نیز تو / ای که ز خوبان سری
از مهان مهتری / مهوشی و مهرخی
دلکشی و دلبری / ای که ز خوبان سری
از مهان مهتری / مهوشی و مهرخی
دلکشی و دلبری / پارسی پارسا
سید و سالار ما / صاحب تیغ و عصا
وارث عیار ما / صاحب تیغ و عصا
وارث عیار ما / ترکی تازی نسب
ماه نهان در قصب / در حسب و ماکسب
شاخ گران بار ما / سبزتر از چشم یار
خط نکویان شمار / سرخ تر از خشم اوست
دیده خونبار ما / آینه هنگامه ای است
از رخ او چامه ای است / چامه بهل نامه ای است
از رخ دلدار ما / گفت مرا جوی خرد
موج زد و برد و برد / برد و به دریا سپرد
برد به دیدار ما / گفت تو جان سوختی
رخ چو برافروختی / شیوه تو آموختی
تا سره شد کار ما / خامه ای و نامه ای
من نه، تو علامه ای / هم تو در این جامه ای
شاهد شب کار ما / شاهد خون ریز تو، قائله انگیز تو
شب رو و شب خیز تو، فتنه تبریز تو
قافله آشوب شهر، بلکه جهان نیز تو
طبله طوفان نوح، لجه لبریز تو

۵- یار دلنواز- حافظ ۵:۵۶

زان یار دلنوازم شکریست با شکایت
گر نکته دان عشقی بشنو تو این حکایت
بی مزد بود و منت هر خدمتی که کردم
یا رب میاد کس را مخدوم بی عنایت
رندان تشنه لب را آبی نمیدهد کس
گویی ولی شناسان رفتند از این ولايت
در زلف چون کمندش ای دل مپیچ کان جا
سرها بریده بینی بی جرم و بی جنایت
چشمت به غمze ما را خون خورد و میپسندی
جانی روا نباشد خون ریز را حمایت

۶- امیر کبیر-حافظ ۱۶:۰

دوش در حلقه ما قصه گیسوی تو بود
تا دل شب سخن از سلسله موى تو بود
دل که از ناوک مژگان تو در خون میگشت
باز مشتاق کمان خانه ابروی تو بود
من سرگشته هم از اهل سلامت بودم
دام راهت شکر طره هندوی تو بود
عالم از شور و شر عشق خبر هیچ نداشت
فتنه انگیز جهان غمزه جادوی تو بود
به وفای تو که بر تربت حافظ بگذشت
کز جهان میشد و در آرزوی تو بود

۷- دستان- سعدی ۴:۰۰

ای ساربان آهسته ران کارام جانم می رود
کارام جانم می رود
وان دل که با خود داشتم با دلستانم می رود
با دلستانم می رود
من مانده ام مهجور از او بیچاره و رنجور از او
گویی که نیشی دور از او بر استخوانم می رود
بر استخوانم می رود
با این همه بیداد او، وین عهد بی بنیاد او
در سینه دارم یاد او، یا بر زبانم می رود
او می رود دامن کشان من زهر تنها ی چشان
دیگر مپرس از من نشان کز دل نشانم می رود
بار آی و بر چشمم نشین ای دلفرب نازنین
کآشوب و فریاد از زمین بر آسمانم می رود
ای ساربان آهسته ران کارام جانم می رود
کارام جانم می رود
وان دل که با خود داشتم با دلستانم می رود

قصه شمع سحری
گفتی و رخ همچو پری
زما نهفتی
قصد سفر کردی اگر
بار سفر بستی اگر
قصه این خون جگر
بما نگفتی
چرا نگفتی
دگر کسی خبر نیارد ز گلهای پرپر
دگر کسی خبر نگیرد ز سرو و صنوبر
پس از تو کی بود نشانه
ز سوز و ساز عاشقانه
اگر زمانه تاب عاشقان ندارد
اگر تحمل تو را زمان ندارد
چه غم که سرو بستان
بهار این گلستان
خزان ندارد
اگر چه دامن از چمن به فصل گل بر چیدی
در آسمان عاشقی چو مهر و مه جاویدی

پروفایل:

نام آلبوم: غم زمانه (عاشق زمانه)

سال انتشار: ۱۳۸۲

نوع: استودیویی

سبک: سنتی

شماره مجوز: ۴/۴۱۹۷ ت

گذ کتابخانه ملی: ۷۰۲۸

حق کپی رایت: موسسه آوای نوین اصفهان

مدّت زمان:

تعداد قطعات: ۸ قطعه

۱- دروغه ۲- ای داد بیداد ۳- رویا ۴- رنگارنگ ۵- یا رب ۶- صدای خسته ۷- مژده بهار ۸- غم زمانه

آهنگساز و ترانه سرا: فضل الله توکل

نوازندگان:

ویلن: حاجیک بابائیان- همایون رحیمیان- ابراهیم لطفی- مهران مهتدی- بردها کیاری- عmad نکوئی - پیام طونی- نوید
مصطفی پور

ویلن سلو- مجتبی میرزاده-

آلتو: عmad نکوئی- پیام طونی-

ویلسن:- کریم قربانی

کنترباس- علیرضا خورشید فر

ابوا: فرشید حفظی فر

کلارنیت: حسین پور معین

فلوت: ناصر رحیمی

آکاردئون: بهنام خدارحمی

عود: جمال جهانشاد

تار: بهزاد خدارحمی

قانون: بهروز قنسولی - پریچهر خواجه

تنبک: حسین هوشنگی

پرکاشن: مرتضی عابدی

ساز الکترونیک: بهنام خدارحمی - پیام طوی

تکنوواز سنتور: فضل الله توکل

تنظیم: بهنام خدا رحمی - پیام طوی به کوشش فریدون شهبازیان

ضبط: استودیو مهر

گاه نگاری:

صدا برداران: مهدی اردستانی - آرش عادل پور

مسترلینگ: مهدی اردستانی

طراح و عکس: نادر خطیبی

هر کی میگه عاشق و بیقرارتم دروغه
هر لحظه با گریه در انتظارتم دروغه
هر کی میگه رفیقتم، دشمن جونه
پیمونه محبتش ساغر خونه

هر کی میگه اسیر اون نگاهتم دروغه
تو لحظه های خستگی پناهتم دروغه
هر کی برای گریه شوناهاش پناه
رخش چو روز روشن و دلش سیاه

رنج پیاپی مکش ای مهریون
مست دقایق مشو ای بی نشون
قدر دل غم زده ات را بدون
دست ارادت مده با هر کسی

عطر گل یاس ندارد خسی
آخر قصه به کجا می رسمی
پرده‌ی جانکاه ظلمت رو بسوزان
ای دل من شعله‌ی آهت کجاست

جانم از این تیرگی ها بر لب آمد
آسمان عمر من ماهت کجاست
رنج پیاپی مکش ای مهریون
مست دقایق مشو ای بی نشون

قدر دل غم زده ات را بدون
دست ارادت مده با هر کسی

عطر گل یاس ندارد خسی
آخر قصه به کجا می رسمی

هر کی میگه عاشق و بیقرارتم دروغه
هر لحظه با گریه در انتظارتم دروغه
هر کی میگه رفیقتم، دشمن جونه
پیمونه محبتش ساغر خونه

هر کی میگه اسیر اون نگاهتم دروغه
تو لحظه های خستگی پناهتم دروغه
هر کی برای گریه شوناهاش پناه
رخش چو روز روشن و دلش سیاه

۲- ای داد بیداد -۰۵:۰۸

عاشق شدم از شوق می گفتم به فریاد

از هرچه غیر از عشق باشد گشتم آزاد

اما چه آسان عشق من دادی تو برباد

نام مرا هم تا کنون برده تو از یاد

ای داد بیداد

ای داد بیداد

گفتم به دل گم گشته را پیدا نمودم

من هم دلی در سینه ای شیدا نمودم

با دست خود من خویش را رسوا نمودم

صید گرفتاری شدم در دام صیاد

ای داد بیداد

ای داد بیداد

فریاد من را جز خدا فریاد رس نیست

کس همدم این خسته‌ی بی هم نفس نیست

تا لحظه‌ی مرگ گر بگریم باز بس نیست

این خانه بی تو بهر من جز یک قفس نیست

چون قطره‌ی اشکی که از چشم من افتاد

افتادی اما کی توانم برده از باد

ای داد بیداد

ای داد بیداد

اینک من و تو تنها تنها

هريک گرفتار غمگین و رسوا

روز تو بی من شب میشه اما

بی تو رسم من تا صبح فردا

آن عشق سوزایت چه شد اشک لرزات چه شد

شعله شد بر جانت افتاد

ای داد بیداد

ای داد بیداد

سوگند و پیمانت چه شد قلب ویرانت چه شد

ناله شد در سینه فریاد

ای داد بیداد

ای داد بیداد

غم دنیا رو نخور دنیا که ارزش نداره
روزگار با همه‌ی ما سر سازش نداره
زندگی زیاد و کم غصه و شادی غم
یه فریبنده سرابه، یه حباب روی آبه
ثروت و جاه و جلال، رخ زیبا و جمال
مثل رویا مثل خوابه، قصه‌ی توی کتابه
یکی خونش توی رویا و خیاله
اون یکی دردشو در حد کماله
یکی در کاخ و با غصه گلاویز
دیگری قانع و از دلخوشی لبریز
یکی دائم توی خوابه اون یکی در تب و تابه
مثل موجه روی آبه اونکه سر مست غروره
نگران زر و زوره از حقیقت‌ها به دوره
غم دنیا رو نخور دنیا که ارزش نداره
روزگار با همه‌ی ما سر سازش نداره
زندگی زیاد و کم، غصه و شادی غم
یه فریبنده سرابه، یه حباب روی آبه
ثروت و جاه و جلال، رخ زیبا و جمال
مثل رویا مثل خوابه، قصه‌ی توی کتابه

رنگ آبی رنگ دریاست رنگ عمق آسمانهاست
سرخ رنگ خون عاشق رنگ گلبرگ شقایق
رنگ خوب رنگ عشق مظہر لطف و قشنگی
رنگ بد رنگ غم بی وفایی و دورنگی
رنگ چشمای قشنگت رنگ زرد کهرباوی
رنگ آرام محبت رنگ عشق و بی ریایی
رنگ تنہایی سپید رنگ پاکی و امیده
رنگ مهر و مهربانی کز رخ دنیا پریده
رنگ خوب رنگ عشق مظہر لطف و قشنگی
رنگ بد رنگ غم بی وفایی و دورنگی
سبز سبز برگ های هر درخت
رنگ یمن خود نشان از فال و بخت
رنگ بخت تیره بختان شد سیاه
گرم و سوزاننده مثل تیره آفاق
در چمن در دمن جلوه و ناز بنفسه
از همان از همان رنگ زیبای بنفسه
ساكت و سر به زیر پر تمبا پر غرور
دیدنی خواستنی پر زشادی پر ز سور
رنگ خوب رنگ عشق مظہر لطف و قشنگی
رنگ بد رنگ غم بی وفایی و دورنگی
رنگ خوب رنگ عشق مظہر لطف و قشنگی
رنگ بد رنگ غم بی وفایی و دورنگی

مگر چه کرده بودم که جز خطا ندیدم
مگر چه گفته بودم که جز بلا ندیدم
با دلی شکسته یا رب سوی تو برم پناهی
ای امید خاطر من خود به درد من گواهی
نه دل به کینه خسته ام
نه خاطری شکسته ام
دیده ام ز گر یه خون شد
بار غم به جان فرون شد
مگر چه کرده بودم که جز خطا ندیدم
مگر چه گفته بودم که جز بلا ندیدم
چه کرده ام یا رب چه گفته ام یا رب
کسی به من وفا نکرده
دلم زغم رها نکرده
ترسم مرا ناله ها بشکند در گلو
وقتی که پر گل شود سینه از یاد او
چه کرده ام یا ربچه گفته ام یا رب
کسی به من وفا نکرده
دلم زغم رها نکرذه
با دلی شکسته یا رب سوی تو برم پناهی
ای امید خاطر من خود به درد من گواهی
نه دل به کینه خسته ام
نه خاطری شکسته ام
دیده ام ز گر یه خون شد
بار غم به جان فرون شد

۶- صدای خسته- ۰۵:۲۴

صدای خسته را ماند، نی شکسته را مانم
سکوت سرد و سنگین به دل نشسته را مانم
هراس و بیم پنهان در راه بسته را مانم
ز دریای خروشان خاطری آشفته تر دارم
چو مرغان اسیر در قفس سر زیر پر دارم
غم دلبستگی ها را فقط دلبسته می داند
ملال خستگی ها را دل شکسته می داند
تیشه دشمن ریشه، سنگ همدم شیشه
شده پیوسته همیشه عشق رنج اندیشه
ز دریای خروشان خاطری آشفته تر دارم
چو مرغان اسیر در قفس سر زیر پر دارم
نه دگر زمزمه ی ساز و نه خوش لحنی آواز
نه دلم ملتهد عشق نه به جان حسرت پرواز
نه دگر شوق دویدن نه به جان تاب رسیدن
نه رسیدن به امیدی، نه امیدی به رسیدن
غم دلبستگی ها را فقط دلبسته می داند
ملال خستگی ها را دل شکسته می داند
تیشه دشمن ریشه، سنگ همدم شیشه
شده پیوسته همیشه عشق رنج اندیشه
ز دریای خروشان خاطری آشفته تر دارم
چو مرغان اسیر در قفس سر زیر پر دارم

در بروی خود نبند
بر همه دنیا بخند
عمر ادمها کمه
فرصت آه و دمه
اشک گلها در بهار
قطره های شبکه
چشم خود بر هم زنی
میرسد از ره بهار
خوش بحال روزگار
خوش بحال روزگار
زندگی با خوب و بدطی میشود
صبح فروردین شب دی میشود
لحظه ها را مگذران بی اعتبار
لحظه گردد ماه و سالی بیشمار
چشم خود بر هم زنید
میرسد از ره بهار
خوش بحال روزگار

۸- غم زمانه- ۶۰:۰۵

ز بس ندیدم ز کس محبت
شدم گرفتار رنج و محنت
گسیستم از هر که آشنا شد
دو روزه عمر من فنا شد
زمانه با کس وفا نکرده
ز غم دلی را رها نکرده
دگر نمی بینمت بباری
که گل بخندد به نوبهاری
چون من آزاده به دنیا بگذر
نقش غمت سینه خود کن تو دلبر
بپای هستی نشسته تا کی
دل غمینت شکسته تا کی
بیا طریق وفا گزینیم
ز یک دگر جز صفا نبینیم
دگر دل با محبتی در زمانه پیدا نمیشود
ز مهریانی و بی ریایی نشانه پیدا نمیشود
چرا به مثل آتش، مثل آتش بگدازیم
نوای بشنواز نی، بشنو از نی بنوازیم
به غیرهسایه حق که سایه ای نیست
بقای حرمت ماست که بسوزیم و بسازیم
چون من آزاده به دنیا بگذر
نقش غمت سینه خود کن تو دلبر
بپای هستی نشسته تا کی
دل غمینت شکسته تا کی
بیا طریق وفا گزینیم
ز یک دگر جز صفا نبینیم

پروفایل:

نام آلبوم: مستانه

سال انتشار: بهار ۱۳۷۹

نوع: استودیویی

سبک: سنتی - دستگاههای مختلف - بداهه نوازی

شماره مجوز: ۴/۳۰۰

گد کتابخانه ملی: ۳۱۹-۷۸

حق کپی رایت: آواز بیستون

مدّت زمان: یک ساعت و ۱۴ ثانیه

تعداد قطعات: ۱۰ قطعه

۱- ای دل اگر عاشقی ۲- مونس شب‌های من ۳- بوی گل و ریحان‌ها ۴- مرده بدم زنده شدم ۵- در عاشقی پیچیده‌ام ۶- خورشید مجلس ۷- مجموعه قطعات آوازی صائب تبریزی، حزین لاهیجی، کلیم کاشانی ۸- دلبر بی خشم و ۹- آواز ایرانی قدیمی ۱۰- ای آرزوی تو

اعشار: مولانا، سعدی، عطار، لاهیجی، کلیم کاشانی، صائب تبریزی

آهنگساز:

نوازنده‌گان:

جلال ذوالفنون: سه‌تار

داود یاسری: تنبل

رضا فهیمی: دف

تنظیم:

تهیه کننده: محمد علی عزیزی

ضبط:

گاه نگاری: گل میخک ... نسیما

تهیه و تدوین: سبزعلی عزیزی

صادبرداری و میکس: حسین عسگری و رضا شاهبیگی

پالایش صوت: محمد علیزاده

خوشنویسی روی جلد: بیژن بیژنی

امور گرافیکی کامپیوتر: وحدت قاسمی

۱- ای دل اگر عاشقی- عطار نیشابوری ۵۰:۶۰

ای دل اگر عاشقی / در پی دلدار باش
بر در دل روز و شب / منظر یار باش
ای دل اگر عاشقی / در پی دلدار باش
بر در دل روز و شب / منظر یار باش
دلبر تو جاودان / بر در دل حاضر است
دلبر تو جاودان / بر در دل حاضر است
روزن دل برگشا / حاضر و هشیار باش
نیست کس آگه که یار / کی بنماید جمال
نیست کس آگه که یار / کی بنماید جمال
لیک تو باری به نقد / ساخته‌ی کار باش
لشگر خواب آورند / بر دل و جانت شکست
لشگر خواب آورند / بر دل و جانت شکست
شب همه شب همدم / دیده‌ی بیدار باش
ای دل اگر عاشقی / در پی دلدار باش
بر در دل روز و شب / منظر یار باش
گر دل و جان تو را / در بقا آرزوست
دم مزن و در فنا / همدم عطار باش
همدم عطار باش / لشگر خواب آورند
بر دل و جانت شکست / شب همه شب همدم
دیده‌ی بیدار باش ...

۲- مونس شب‌های من - مولوی ۴:۴۵

پرده بردار ای حیات جان و جان افزای من
غم گسار و غم نشین و مونس شب‌های من
مونس شب‌های من

پرده بردار ای حیات جان و جان افزای من
غم گسار و غم نشین و مونس شب‌های من
مونس شب‌های من

ای شنیده وقت وبی وقت از وجودم ناله ها
ای فکنده اتشی در جمله اجزای من

جمله‌ی اجزای من

جمله‌ی اجزای من

جمله‌ی اجزای من

در صدای کوه افتاد بانک من چو بشنوی
جفت گردد بانک کوه با نعره هیهای من
جفت گردد بانک کوه با نعره هیهای من

با نعره و هی های من

با نعره و هی های من

ناکهان در ما دیدی در شبی یا بامداد
گویی هم اینک برا بر تارم بالای من

بر تارم بالای من

بر تارم بالای من

امشب از شب‌های تنها یست رحمی کن بیا
امشب از شب‌های تنها یست رحمی کن بیا
تا بخوانم بر تو امشب دفتر سودای من

۳- بوی گل و ریحانها - سعدی ۰۵:۱۰

وقتی دل سودائی می رفت به بستانها
بی خویشتنم کردی بوی گل و ریحانها
بوی گل و ریحانها
وقتی دل سودائی می رفت به بستانها
بی خویشتنم کردی بوی گل و ریحانها
بوی گل و ریحانها
گه نهره زدی بلبل گه جامه دریدی گل
تا یاد تو افتادم از یاد برفت آنها
از یاد برفت آنها
ای مهر تو در دلها وی مهر تو بر لبها
وی شور تو در سرها وی سر تو در جانها
وی سر تو در جانها
تا عهد تو بربستم عهد همه بشکستم
بعد از تو روا باشد نقض همه پیمانها
نقض همه پیمانها
تا خار غم عشقت آویخته در دامن
کوتاه نظری باشد رفتن به گلستانها
رفتن به گلستانها
آنرا که چنین دردی از پای دراندازد
باید که فرو شوید دست از همه درمانها
باید که فرو شوید دست از همه درمانها
گویند مگو سعدی چندین سخن از عشقش
میگوییم و بعد از من
میگوییم و بعد از من
گویند به دورانها

۴- مرده بدم زنده شدم -مولوی ۰۴:۵۰

مرده بدم زنده شدم گریه بودم خنده شدم دولت عشق آمد و من دولت پایینده شدم
مرده بدم زنده شدم گریه بودم خنده شدم دولت عشق آمد و من دولت پایینده شدم
گفت که دیوانه نهای لایق این خانه نهای رفتم و دیوانه شدم سلسله بندنه شدم
گفت که سرمست نهای رو که از این دست نهای رفتم و سرمست شدم وز طرب آکنده شدم
گفت که با بال و پری من پر و بالت ندهم در هوس بال و پرش بی پر و پرکنده شدم
چشم خورشید تویی سایه‌گه بید منم چونکه زدی بر سر من پست و گدازنده شدم
شکرکند چرخ فلک از ملک ملک کز کرم و بخشش او روشن و بخشنده شدم

۵- در عاشقی پیچیده‌ام- مولوی ۱۰۵۰

این بار من یک بارگی در عاشقی پیچیده ام این بار من یک بارگی از عافیت ببریده ام
دل را ز خود برکنده‌ام با چیز دیگر زنده ام عقل و دل و اندیشه را از بیخ و بن سوزید ام
ای مردمان ای مردمان از من نیاید مردمی دیوانه هم نندیشد آن کاندر دل اندیشید ام
دیوانه کوکب ریخته از شور من بگریخته من با اجل آمیخته در نیستی پریده‌ام
در دیده من اندرآ وز چشم من بنگر مرا زیرا برون از دیده‌ها منزل گهی بگردیده ام
من از برای مصلحت در حبس دنیا مانده ام حبس از کجا من از کجا مال که را دزدید ام

۶- خورشید مجلس- سعدی ۴۰۰

اگر سروی به بالای تو باشد نه چون قد دل آرای تو باشد
و اگر خورشید در مجلس نشیند نپندارم که همتای تو باشد
تو عالم را به یکبار از دل تن بروون کردی تا جای تو باشد
برای خود نشاید در تو پیوست همی سازیم تا رای تو باشد
یک امروز است مارا نقد ایام مرا کی سربه فردای تو باشد
خوش است اندر سر شوریده سودا به شرط آنکه سودای تو باشد
ای یار ای دوست سر سعدی چو خواهد رفتن از دست همان بهتر درپای تو باشد

۷- مجموعه قطعات آوازی صائب تبریزی، حزین لاهیجی، کلیم کاشانی ۱۰:۳۴

دلبر بی خشم و ۰۳:۱۴

زآتش پنهان عشق ، هر که شد افروخته
دود نخیزد ازو ، چون نفس سوخته
دلبر بی خشم و کین ، گلبن بی رنگ و بوست
دلکش پروانه نیست ، شمع نیفروخته
در وطن خود گهر ، آبله ای بیش نیست
کی به عزیزی رسد ، یوسف نفروخته
مايه ی ارام دل ، چشم هوس بستن است
از تپش آسوده است ، باز نظر دوخته
شاید کاید به دام ، مرغ پریده ز چنگ
گرم نگردد دگر ، عاشق وا سوخته
داروی بیماری اش ، مستی پیوسته است
چشم تو این حکمت از پیش که آموخته
آمد و آورد باز ، از سر کویش کلیم
بال و پر ریخته ، جان و دل سوخته

ای آرزوی تو ۰۸:۲۷

ای ارزوی روی تو صبح بهار دل
یاد قدت نهال لب جویبار دل
هر دل که داغ عشق جکر سوز تو نداشت
هر دل که داغ عشق جکر سوز تو نداشت
در بیش عاشقان نبود در شمار دل
در بیش عاشقان نبود در شمار دل
فارغ شدم به فکر تو از فکر روزکار
غیر از غم تو نیست کسی غم کسار دل
هر که که یاد جنبش تیغ تو کرده ام
از خود فشاندن به تبیدن غبار دل
عاشق جنین نحیف و غمت این جنین کران
جون قامتش خمیده نکردد زبار دل
عاشق جنین نحیف و غمت اینجنین کران
جون قامتش خمیده نکردد زبار دل

پروفایل:

نام آلبوم: مهروزان

سال انتشار: ۱۳۶۴

نوع: استودیویی

سبک: سنتی

شماره مجوز:

گد کتابخانه ملی:

حقّ کپی رایت: هم آواز آهنگ

مدّت زمان:

تعداد قطعات: ۴ قطعه

آواز و تصنیف نیش و نوش- آواز شوستری و ارکستر- آواز و ارکستر- تصنیف دل و دیده

اشعار: حافظ- بابا طاهر- تصنیف محلی از بیرجند

آهنگساز: محمد علی کیانی نژاد

نوازندگان: گروه هنرمندان مرکز اشعاره ای موسیقی ایرانی

تنظیم:

ضبط:

گاه نگاری:

۱- تصنیف نیش و نوش ۴۷:۱۰

دو زلفونت بود تار ربابم
چه می خواهی از این حال خرابم
تو که با ما سر یاری نداری
چرا هر نیمه شو آیی به خوابم
خداآندا به فریاد دلم رس
کس بی کس تویی مو مانده بی کس
تو که نوشم نئی نیشم چرایی
تو یارم نئی پیشم چرایی
تو که مرهم نه ای بر زخم ریشم
نمک پاش دل ریشم چرایی
خداآندا به فریاد دلم رس
کس بی کس تویی مو مانده بی کس
دلی دیرم خریدار محبت
کز او گرم است بازار محبت
لباسی بافتم بر قامت دل
ز پود محنث و تار محبت
خداآندا به فریاد دلم رس
کس بی کس تویی مو مانده بی کس

۲- تصنیف دل و دیده ۰۵:۲۸

این دل سزاوار غمه	غم با دل مو همدمه
گر روز و شب نالم کمه	با این فراق و بی کسی
صدای چه چه بلبل نیومه	سه پنج روزه که بوی گل نیومه
چرا بلبل به سیل گل بپرسید	روید از باغبون گل بپرسید
این دل سزاوار غمه	غم با دل مو همدمه
گر روز و شو نالم کمه	با این فراق و بی کسی
که هرچه دیده وینه دل کنه یاد	ز دست دیده و دل هر دو فریاد
زنم بر دیده تا دل گردد آزاد	بسازم خنجری نیشش ز فولاد
این دل سزاوار غمه	غم با دل مو همدمه
گر روز و شب نالم کمه	با این فراق و بی کسی
مرا خوشتر ز بوی سنبل آیو	نسیمی کز بُن آن کاکل آیو
سحر از بسترم بوی گل آیو	چو شو گیرم خیالت رو در آغوش

۲۲:۱۱-آواز

خمارآلوده با جامی بسازه	دل عاشق به پیغامی بسازه
ریاضتکش به بادامی بسازه	مرا کیفیت چشم تو کافیست
چو مو محنت کشی در دهر کم بی	قدُم دایم ز بار غصه خم بی
دل بی طاقت مو کوه غم بی	مو هرگز از غم آزادی ندیرم
که جاری سازم از هر دیده جویی	به هر شام و سحر گریم به کویی
که گل کارم به جایش خار رویی	مو آن بی طالع در باغ عالم

پروفایل:

نام آلبوم: ناز نگاه

سال انتشار: ۱۳۷۴

نوع: استودیویی

سبک: سنتی

شماره مجوز: ۲۵۳۳ / ۳ ج

گذ کتابخانه ملی: -

حق کپی رایت: سار بانگ

مدّت زمان:

تعداد قطعات: ۷ قطعه

۱. ساز و آواز ۲. تصنیف عاشق دیوانه ۳. چهارمضراب ۴. تصنیف شب پنهانی ۵. گروه نوازی همراه آواز ۶. ناز نگاه ۷.

قطعه شکوه ها

آهنگساز: محمد جواد ضرایبیان (سومین کار ضرایبیان در مایه افشاری و بیات ترک)

نوازنده‌گان: گروه سماع

تار: حمید شجاعی- شهرام میر جلالی- شهرام اعتمادی

بربت: فرامرز گرمودی

تاریاس: حمید خباز

سنتور: محمد جواد ضرایبیان

دف - تنبک: کامیز گنجه ای

نی: بهروز الوندی پور

کمانچه: نوازنده میهمان اردشیر کامکار

تکنوازان: حمید شجاعی - بهرزالوندی پور - فرامرز گرمروdi

تنظیم:

ضبط:

گاه نگاری:

غزل: خسرو دهلوی

۱- تصنیف ناز نگاه- فریدون مشیری ۱۰:۳۰

ساقیا جرعه ای می به جان ماکن
با شکر خنده ای کام ما روا کن
چهره تو یاد آرد از باغ ارغوان را
باده تو باز آردم راحت روان را
شادی تو می نوشم کیمیای جان را
ای دریغ ازاین عمرکه بی روی بگذشت
ای دریغ از این دم که بیهوده هدر گشت
چهره تو یاد آرد از باغ ارغوان را
باده تو باز آردم راحت روان را
شادی تو می نوشم کیمیای جان را
میزند راه من چشم دلسیاهت
جان ودل میدهم ناز یک نگاهت
بیاتادمی بشنوی سور وحال مارا
مگریک نظر بنگری سوی ما خدارا
چهره تو یاد آرد از باغ ارغوان را
باده تو باز آردم راحت روان را
شادی تو می نوشم کیمیای جان را
جان ما به پای جانانه بیانداز
راه ما به کوی میخانه بیانداز
از عشقش سرمستم سرشادم من تاهستم
میزند راه من چشم دلسیاهت
جان ودل میدهم ناز یک نگاهت
بیاتادمی بشنوی سور وحال مارا
مگریک نظر بنگری سوی ما خدارا
چهره تو یاد آرد از باغ ارغوان را
باده تو باز آردم راحت روان را
شادی تو می نوشم کیمیای جان را

۲- ساز و آواز ۳:۲۰

عاشق شدم و محروم اینکار ندارم
فریاد که غم دارم و غم خوار ندارم
آن عیش که یاری دهدم صبر ندیدم
وان بخت که پرسش کندم یار ندارم
بسیار شدم عاشق و دیوانه ازین پیش
آن صبر که هر بار بد این بار ندارم
یک سینه پر از قصه هجر است ولیکن
از تنگدلی طاقت گفتار ندارم
چون راز برون نفتدم از پرده که هر چند
گویند مرا گر به نگهدار ندارم
جانا چودل خسته به سودای تو دارم
او داند و سودای تو من کار ندارم
خون ریز شگرفست لب سهل نگیرم
مهمان عزیز است غمت خوار ندارم
مرگم ز تو دور افگند اندیشه‌ام اینست
اندیشه این جان گرفتار ندارم
خون شد دل خسرو ز نگهداشت راز
چون هیچ کسی محروم اسرار ندارم

۳- ساز و آواز- امیر خسرو دهلوی ۱:۳۵

دل پر ز غم و غصه‌ی هجر است

ولیکن از تنگ دلی طاقت گفتار ندارم

۴- ساز آواز- ۱۳:۳

چون راز برون نفتدم از پرده که هر چند

گویند مرا گر به نگهدار ندارم

جانا چودل خسته به سودای تو دارم

او داند و سودای تو من کار ندارم

خون‌ریز شگرفست لب سهل نگیرم

مهمان عزیز است غمت خوار ندارم

مرگم ز تو دور افگند اندیشه‌ام اینست

اندیشهٔ این جان گرفتار ندارم

خون شد دل خسرو ز نگهداشتن راز

چون هیچ کسی محرم اسرار ندارم

۵- تصنیف شب تنهايی- شعر حافظ

دل از من برد و روی از من نهان کرد
خدارا با کی بازی تمام کرد
شب تنهايی در بسته جا بود
خيالش لطف های بی کران کرد
چرا چون لاله خونیده لباش است
که با ما نرگس او سرگران کرد
که را گوییم این درد جانسوز
طبيبم قصد جان ناتوان کرد
به داستان چون شمعم بر من
سرایيده گریه یکبار در فغان کرد
عدو با جان حافظ حال نکردي عزيز من
که تير چشم آن ابرو کمان کمان کرد

۶- تصنیف عاشق دیوانه- شعر عماد کرمانی

ای که بر انداختی صحبت اهل وفا
مجلس صاحب دلان بی تو ندارد صفا
حال دل ریش ما پیش تو پوشیده نیست
واقفه رازیوری فارغی از حال ما
در قدح بیدلان زهر غمتم نوش نای
در نظر عاشقان خاک رهت طوطیا
کوی خرابات نیست منزل اهل فلاخ
شاهدو می از کجا گوشه نشین از کجا
عاشق دیوانه ام خدا
ساکن میخانه ام حبیب
از همه بیگانه ام تا تو شدی آشنا

۷- گروه نوازی همراه با آواز ۱۵:۳۲

دلم در عاشقی آواره شد آواره تر بادا
تنم از بی‌دلی بیچاره شد بیچاره تر بادا
به تاراج عزیزان زلف تو عیاری بی دارد
به خونریز غریبان چشم تو عیاره تر بادا
رخت تازه است و بهر مردن خود تازه تر خواهم
دلت خاره‌ست و بهر کشتن من خاره تر بادا
گرای زاهد دعای خیر میگویی مرا این گو
که آن آواره از کوی بتان آواره تر بادا
همه گویند کز خون خواریش خلقی بجان آمد
من این گوییم که بهر جان من خون خواره تر بادا
دل من پاره گشت از غم نه زان گونه که به گردد
و گر جانان بدین شادست یا رب پاره تر بادا
چو با تردمانتی خو کرد خسرو با دو چشم تر
به آب چشم پاکان دامنش همواره تر بادا

۸- تصنیف عشوه های پنهانی - شعر شیخ بهائی ۰۷:۰۹

ساقیا بدہ جامی زان شراب روحانی
تا دمی بیاسایم زین حجاب جسمانی
بهر امتحان ای دوست گر طلب کنی جان را
آنچه را برافشانم کز طلب خجل مانی
بی وفا نگار من می کند به کار من
خنده های زیر لب عشوه های پنهانی
خانه دل ما را خدا از کرم عمارت کن
پیش از آنکه این خانه رو نهد به ویرانی
بی وفا نگار من می کند به کار من
خنده های زیر لب عشوه های پنهانی

پروفایل:

نام آلبوم: جام مصفا

سال انتشار: فروردین ۱۳۹۱

نوع: استودیویی

سبک: سنتی ایران

شماره مجوز:

گذ کتابخانه ملی:

حق کپی رایت: انتشارات سروش

مدّت زمان: ۳۱ دقیقه و ۴۴ ثانیه

تعداد قطعات: ۸ قطعه

۱- خنده‌ی گل ۲- باغ رویا ۳- خیالستان مستان ۴- خیال انگیز ۵- اشک ۶- کام هزار ساله ۷- خانه برانداز
۸- جام مصفا

آهنگسازان: حبیب الله بدیعی - محسن حسینی

نوازندگان:

تهییه و تنظیم: محسن حسینی

ضبط:

گاه نگاری: شب کوچه‌ها ... خانه‌ی دوست کجاست؟

۱- خنده‌ی گل- اسماعیل نواب صفا ۰۴۰۸

می‌خندم می‌خندم من بر دنیا می‌خندم
بر دنیا ای زیبا من چون گلهای می‌خندم
گل من رفتی به کجا
کردی دل خون تو مرا
چو شوی از من تو جدا
من می‌میرم به خدا
در پایت جان ریزم از قهرت نگریزم
با لبخندی شادم کن
با پیغامی یادم کن
من شام خاموش تو
تو صبح خندان من
نقشی غم افرا دارد
آغاز و پایان من به خدا به خدا
من موجی سرگردانم
من دردی بی پایانم
با عشق و ناکامی‌ها
هم عهد و هم پیمانم
وصل تو باشد درمانم
نگهت زد آتش بر جانم
تورا جویم
تورا خواهم
من از تو دوری نتوانم
صفا جویم
وفا خواهم
بیا بنشین بر دامانم

۲- باغ رؤیا- بیژن ارژن ۳۹:۴

شب ما شبستان باران
گل اشک و باران و پنهان
پنهان تراز آه شباهی
پیداتر از لاله مایی
نمی گیری ای سرو بارانی من
تو را بی ازین ساکتی تیر شکسته
نمی پرسی آخر چرا زار و تنهام
به امید رویت در اینجا نشسته
از شاخه آب تا چشممه ماه چرا هیس خدایا
راه رسیدن هستی شنیدن از آن باغ رویا
با من تو بنشین شبیه گل سحر که خبر داری عزیزم
دیدی چه ها کرد گل روی تو به باغ نظر با من بی دل
ای آه عاشقانه در سینه من
ای روشن از نگاهت آیینه من
از شاخه آب تا چشممه ماه چرا هیس خدایا
راه رسیدن هستی شنیدن به آن باغ رویا

۳- خیالستان مستان- بیژن ارژن ۰۳:۴۱

نی به نی صحرا به صحرا از نیستان آمد
از خیالستان مستان سوی اسران آمد
نی به نی شاخه ی شکر توبی
نو به نو قصه ای دیگر توبی
با تو صحرا گل و ریحان است
بی تو دریا کویرستان است
عشق این صدای جان آتش پنهان
می رسد از سینه نیزارها
عشق راه بی پایان پیچش طوفان
می رود تا قصه دیدارها
کوه به کوه آمد تا عاشقی
نام من نام صحرا عاشقی
یاد تو چشممه آیینه ام
بگرد آسمان در سینه ام
با تو صحرا گل و ریحان است
بی تو دریا کویرستان است
نی به نی صحرا به صحرا از نیستان آمد
از خیالستان مستان سوی اسران آمد
نی به نی شاخه ی شکر توبی
نو به نو قصه ای دیگر توبی
با تو صحرا گل و ریحان است
بی تو دریا کویرستان است

۴- خیال انگیز- رهی معیری ۰۴:۰۵

خیال انگیز و جانپرور چو بوی گل سراپایی
نداری غیر از این عیبی که می‌دانی که زیبایی
من از دلبستگی‌های تو با آیینه دانستم
که بر دیدار طاقت سوز خود عاشق‌تر از مایی
به شمع و ماه حاجت نیست بزم عاشقانت را
تو شمع مجلس افروزی تو ماه مجلس آرایی
منم ابر و تویی گلن که می‌خندی چو می‌گریم
تویی مهر و منم اختر که می‌میرم چو می‌آیی
مراد ما نجوبی ورنه رندان هوس‌جو را
بهار شادی‌انگیزی حریف باده پیمایی
مه روشن میان اختران پنهان نمی‌ماند
میان شاخه‌های گل مشو پنهان که پیدایی
کسی از داغ و درد من نپرسد تا نپرسی تو
دلی بر حال زار من نیخدش تا نبخشایی
مرا گفتی: که از پیر خرد پرسم علاج خود
خرد منع من از عشق تو فرماید چه فرمایی
من آزده‌دل را کس گره از کار نگشاید
مگر ای اشک غم امشب تو از دل عقده بگشایی
رهی تا وارهی از رنج هستی ترک هستی کن
که با این ناتوانی‌ها به ترک جان توانایی

۵-اشک- نصرالله مردانی ۱۷:۴

ندام آتشی یا آبی ای اشک
گل داغی ولی شادابی ای اشک
شکستی سیل بند دیده و دل
که دریایی ترین سیلابی ای اشک
کنار ساحل خاموش چشم
درخشان گوهرشب تابی ای اشک
گل افشار کن گذرگاه لبم را
که خون دیده ی بیخوابی ای اشک
دو چشم مردم اختر شمارم
شبم راخوشه ی مهتابی ای اشک
نمازم نور معنا از تو دارد
چراغ روشن محراجی ای اشک
غزل بی آب رویت گفتني نیست
برآی ازدل که شعرنابی ای اشک

۶- کام هزار ساله- بیژن ارژن ۳:۳۹

کی می شود بیایی و نیلوفر آوری
گل های رنگ به هر دفتر آوری
باران شوی بهار شوی غنچه غنچه گل
لب وا کنی گلاب خوش قمصر آوری
خاکستری بریزی و جنگل به پا کنی
بید و چنار و سرو زخاکستر آوری
هر برگ از نگاه تو دیوانی از بهار
با هر بهار معجزه ای دیگر آوری
کی می شود بیایی و نیلوفر آوری
گل های رنگ به هر دفتر آوری
باران شوی بهار شوی غنچه غنچه گل
لب وا کنی گلاب خوش قمصر آوری
کی می شود بیایی و با گام روشنست
کام هزار ساله ما را برآوری

۷- خانه برانداز- رهی معیری ۳۲:۳

تا جان ندهم بر سر من باز نیاید
در خانه ام آن خانه برانداز نیاید
دل را پی آن ماه فرستم به صد امید
ای وای به من گر رود و باز نیاید
تا بال گشودم پرم از شعله‌ی غم سوخت
پروانه همان به که به پرواز نیاید
دور از تو به تن مانده به من جان ضعیفی
که آن هم به لب از طالع ناساز نیاید
با تیر غمت لب به شکایت نگشودم
از کشته‌ی شمشیر تو آواز نیاید
یک دم به نوای دل من گوش فرا دار
که این ناله‌ی جانسوز به هر ساز نیاید
در پای تو افتاد رهی و جان دهد امروز
فرصت اگر از دست رود باز نیاید

۸- جام مصفا- امیر خسرو دهلوی ۴۳:۳۰

عید است و ساقی در قدح جام مصفا داشته
تشنه لبان روزه را شربت مهیا داشته
تا از شراب با صفا گوید حریفان را صلا
اینک سپهر اندر هوا جام مصفا داشته
هست این مه فرخنده فر، لیک برو فرخنده تر
کو دیده مه را در نظر در روی زیبا داشته
دردی کش از عشق من در ماه مانده چشم وی
ساغر به دستش پی به پی دیده به بالا داشته
ای چشمہ حیوان جان، نی نی که جان جان جان
در حقه پنهان جان معجون اصبا داشته

پروفایل:

نام آلبوم: خروش بحر^{۴۸}

سال انتشار: ۱۳۸۶

نوع: استودیویی

سبک: سنتی (دستگاه شور-چهارگاه-افشاری و دشتی)

شماره مجوز:

گذ کتابخانه ملی:

حق کپی رایت: مرکز موسیقی حوزه هنری

مدّت زمان:

تعداد قطعات: ۷ قطعه

۱- کاروان ۲- سرو خدا ۳- خروش بحر ۴- فراق ۵- وداع ۶- بر بال ملائک بی کلام (چهار گاه-بیدا) ۷- کیمیاگران بی کلام
(شور- دشتی)

آهنگساز: فردین کریم خاوری

نوازندگان:

مسعود آرامش: سنتور

فردین لاهورپور: نی

شروین مهاجر: کمانچه و کمانچه^۰ آلتو

پریچهر خواجه: قانون

سهیل سان احمدی: تاریاس

کاووس صابونی و محمد برزین: سه تار باس

مهرداد کریم خاوری: دف، دمام، دهل، تاس، طبل بزرگ و سنج

فردین کریم خاوری: نیز افرون بر آهنگساز و نوازنده سه تار

^{۴۸}. این آلبوم با مضماین عاشورایی در ماه محرم و سفر با تیراژ ۱۰ هزار دوباره باز نشر شد.

تنظیم:

ضبط:

گاه نگاری:

مدیریت تولید: رضا مهدوی

۱- کاروان (شور) سعدی فردین - ۰۷:۰۹

آتشی ز کاروان جدا مانده
این نشان ز کاروان به جا مانده
یک جهان شرار تنها
مانده در میان صحراء
به درد خود سوزد
به سوز خود سازد
سوزد از جفای دوران
فتنه و بلای طوفان
فنای او خواهد
به سوی او تازد
من هم ای باران تنها ماندم
آتشی بودم بر جا ماندم
با این گرمی جان در ره مانده حیران
این غم خود به کجا ببرم؟
با این جان لرzan
با این پای لغزان
ره به کجا ز بلا ببرم؟
می سوزم با بی پروای
می لرزم بر خود از این تنها
آتشی خو هستی سوزم
شعله جانی بزم افروزم
بی پناهی محفل آرا
بی نصیبی تیره روزم
کاروان رفت و تو در خواب و بیابان در پیش
کی روی؟ ره ز که پرسی؟ چه کنی؟ چون باشی
در ره منزل لیلی که خطره است در آن
شرط اول قدم آن است که مجنون باشی

۲- سرو خدا (شور، دشتی) محتشم کاشانی ۱۰:۸

خبر از رفتن آن سرو روانم مدهید
بیخودم من خبر از رفتن جانم مدهید
یا مجوئید نشان از من سرگشته دگر
یا به آن راه که او رفته نشانم مدهید
ترسم افتاد زبانم به تر و خشک آتش
نام آن سرو خدا را به زبانم مدهید
بعد ازین بودن من موجب بدنامی اوست
خون من گرم بریزید و امانم مدهید

دامه‌ی غزلِ محتشم:

من که از حسرت آن حور به تنگم ز جهان
به جز از مژده‌ی رفتن ز جهانم مدهید
من که چون نی همه دردم بروید از سر من
خویش را دردرس از آه و فغانم مدهید
پهلوی محتشم چون فکند خواب اجل
خواب‌گه جز ز سر کوی فلانم مدهید

۳- خروش بحر (چهارگاه) محتشم کاشانی ۰۵:۵۶

ای ساربان آهسته رو کارام جانم می رود و آن دل

که با خود داشتم با دلستانم می رود او می رود

دامن کشان من زهر تنها بی چشان دیگر مپرس از

من نشان کز دل نشانم می رود محمول بدار ای

ساروان تندی مکن با کاروان کز عشق آن سرو روان

گویی روانم می رود ای وا مصیبت های من فریاد من افغان من

۴- فراق (افشار) مهجور اصفهانی ۰۷:۳۵

خدایا یار ما از دل خطر در این عالم
چه سازم از فراق او که کنج جمع از این ماتم
مرا آلوده و حیران ز عشق نازین
چنان مست رخت جانا به جان کنندم چه پروایم
من از دست فراقت کی امید زندگی دارم
برای عزم کوی تو به فرمانت نهم یارم
خدایا یار ما عزم سفر دارد ذر این عالم
چه سازم از فراق او که خون گرید در این ماتم
ببین خون دل خود را نوشتن بر رخ دفتر
سرشک از دیدها ریزم که تا در سر بیاراید
تمام قدسیان گشته ملول از نامه ات مهجور
کنم فریاد واویلا من از هجر دل آراید

۵- وداع (چهارگاه، بیداد) محتشم کاشانی ۱۶:۸

ساربانا پرستابان بار ازین منزل مبند
بس خرابم من یک امروز دگر محمل مبند
حالیا از چشم طوفان خیر من ره دجله است
یک دو روز دیگری این رخت ازین ساحل مبند
غافلی کز من به رویت مانده باقی یک نگاه
در محلی این چنین چشم از من غافل مبند
نیست حد آدمی کز تن برد جان در وداع
روح انسان پیکری تهمت بر آب و گل مبند
یار چون شد عمر در تعجیل بهتر ای طبیب
رو ببند حیله پای عمر مستعجل مبند
داروی منعم مکش در چشم گریان ای رفیق
راه بر سیلی چنین پر زور بی حاصل مبند
دل به خوبان بستن ای دل حاصل دیوانگی است
محتشم گر عاقلی دیگر به ایشان دل مبند

پروفایل:

نام آلبوم: راز گل^{۴۹}

سال انتشار: ۱۳۷۲-۱۳۶۹

نوع: استودیویی

سبک: سنتی - دستگاه نوا و آواز دشتی

شماره مجوز:

گذ کتابخانه ملی:

حق کپی رایت: نوای همایون - هم آواز آهنگ

مدّت زمان:

تعداد قطعات: ۱۰ قطعه - ۳ قطعه بی کلام از محمد آذری

(نوا) ۱- راز گل ۲- آواز همراه کمانچه ۳- شکفتن ۴- آواز همراه کمانچه ۵- تصنیف کمان ابرو (دشتی) ۶- مژده ۷- آواز همراه نی ۸- حال خونین دلان ۹- آواز همراه سه تار ۱۰- تصنیف با ما منشین

آهنگساز: محمد آذری

نوازندگان:

تک نوازی کمانچه: سهیل ایوانی

تکنوازی نی: بهزاد فروهری

تکنوازی سه تار: مجتبی میرزاده

ارکستر زهی:

^{۴۹}. سهیل پورناظری (آهنگساز) در روزنامه شرق یک متن با تیتر یاد ایام درباره این آلبوم منتشر کرد. در این متن از علیرضا افتخاری یکی از پرقدرترين آوازخوانان ايراني و مجتبی میرزاده را جزو بهترین ويولن نوازان تاریخ موسیقی ايران معرفی کرد و از اين اثر تقدير کرد. (۱۳۹۵)

ارسان کامکار، همایون رحیمی، هادی آزم، محمد بیگلری، عمارضا نکویی، کریم قربانی، علیرضا خورشیدفر

ارکستر سنتی:

حسن ناهید، مجتبی میرزاده، محمد فرهمند، شهریار فریوسفی، بیژن کامکار، محمد فیروزی، محمد آذری

تنظیم: مجتبی میرزاده

ضبط:

گاه نگاری: غریستان... مقام صبر

۱- قطعه راز گل، آهنگساز محمد آذری ۲۰:۳۵

خوشا آنان که از پا سر نذونند
میان شعله خشک و تر نذونند
کنشت و کعبه و بتخانه و دیر
سرایی خالی از دلبر نذونند
ز بخت بدهزار اندیشه دیرم
همیشه زهر غم در شیشه دیرم
ز ناسازی بخت و گردش چرخ
فغان و آه و زاری پیشه دیرم
به سر غیر تو سودایی ندارم
به دل جز تو تمنایی ندارم
خدا دونه که در بازار عشقت
به جز جون هیچ کالایی ندارم
به عمر خویشن تا یاد دارم
ز هجرت ناله و فریاد دارم
ندارم خاطر شادی به خاطر
همیشه خاطر ناشاد دارم

۲- تصنیف کمان ابرو، آهنگساز محمد آذری ۷:۲۴

مرا چشمیست خون افshan ز دست آن کمان ابرو
جهان پر فتنه خواهد شد از آن چشم و از آن ابرو
غلام چشم آن ترکم که در خواب خوش مستی
نگارین گلشنیش روی است و مشکین سایبان ابرو
هلالی شد تنم زین غم که با طغرای ابرویش
که باشد مه که بنماید ز طاق آسمان ابرو
تو کافر دل نمی‌بندی نقاب زلف و می‌ترسم
که محرابم بگرداند خم آن دلستان ابرو
اگر چه مرغ زیرک بود حافظ در هواداری
به تیر غمزه صیدش کرد چشم آن کمان ابرو

۳- آواز همراه با نی بهزاد فروهری

داغ از حرارت جگرم داد میزند آتش به سوز سینه من باد میزند
هر لاله ای که از جگر سنگ می دمد دامن به آتش دل فرهاد می زند
از دل نمی رسد نفس عاشقان به لب بلبل ز بیغمی است که فریاد می زند
در خانمان خرابی خود سعی می کند چون غنچه هر که دم زدل شاد می زند
آیینه خانه دل من از خیال او چون کوه قاف موج پریزاد می زند
از ترکتاز عشق کسی جان نمی برد این سیل بر خرابه و آباد می زند
صاحب به پای خویش زند تیشه بیخبر آن بی ادب که خنده به استاد می زند

۴- تصنیف حال خونین دلان، آهنگساز محمد آذری ۱۴:۰۶

حال خونین دلان که گوید باز
و از فلک خون خم که جوید باز
هر که چون لاله کاسه گردان شد
زین جفا رخ به خون بشوید باز
شرمش از چشم می پرستان باد
نرگس مست اگر بروید باز
نگشاید دلم چو غنچه اگر
ساغری از لبشن نبوید باز

۵- تصنیف باما منشین، آهنگساز مجتبی میرزاده ۹۵۵

گر همچو من افتاده‌ی این دام شوی
ای بس که خرابِ باده و جام شوی
ما عاشق و رند و مست و عالم‌سوزیم
با ما منشین، اگر نه بدنام شوی

پروفایل:

نام آلبوم: شب عاشقان

سال انتشار: ۱۳۸۱

نوع: استودیویی

سبک: سنتی

شماره مجوز: ۷۴۶۱۸ - مرجع صادرکننده وزارت فرهنگ و ارشاد

گذ کتابخانه ملی:

حق کپی رایت: هم آواز آهنگ - ایران گام

مدّت زمان:

تعداد قطعات: ۱۰ قطعه

۱- ای عاشقان ۲- نو بهار خندان ۳- یا رب ۴- معشقوقه به سامان شد ۵- پنهان مشو ۶- همه را بیازمودم
۷- شب عاشقان ۸- آن نه عشق است ۹- گل خندان ۱۰- چون غلام آفتابم

آهنگساز: جلال ذوالفنون

نوازندگان:

تنظیم:

ضبط:

گاه نگاری:

۱- ای عاشقان ۸:۰۸

عیشهاتان نوش بادا هر زمان ای عاشقان
شما کان شکر باد این جهان ای عاشقان
نوش و جوش عاشقان تا عرش و تا بالا رسید
برگذشت از عرش و فرش این کاروان ای عاشقان
از لب دریا چه گویم لب ندارد بحر جان
بر فزودهست از مکان و لامکان ای عاشقان
ما مثال موجها اندر قیام و در سجود تا پدید آید
نشان از بینشان ای عاشقان
طرفه دریایی معلق آمد این دریایی عشق
نی به زیر و نی به بالا نی میان ای عاشقان
نوش و جوش عاشقان تا عرش و تا بالا رسید
برگذشت از عرش و فرش این کاروان ای عاشقان
ما مثال موجها اندر قیام و در سجود تا پدید آید
نشان از بینشان ای عاشقان
طرفه دریایی معلق آمد این دریایی عشق
نی به زیر و نی به بالا نی میان ای عاشقان
گر کسی پرسد کیانید ای سرافرازان شما
هان بگوییدش که جان جان جان ای عاشقان

۲- نو بهار خندان ۵۲:۶

ای نوبهار خندان از لامکان رسیدیگویی زیار داری از یار ما چه دیدی
خندان و تازه رویی سرسیز و مشک بویی‌همرنگ یار مایی یا رنگ از او خریدی
ای فضل خوش چو جانی وز دیده‌ها نهانیاندر اثر پدیدی در ذات ناپدیدی
ای گل چرا نخندی کز هجر بازرستی ای ابر چون نگریی کز یار خود بریدی
ای باغ خوش بپرور این نورسیدگان را کاحوال آمدنشان از رعد می‌شنیدی
ای باد شاخه‌ها را در رقص اندرآوربر یاد آن که روزی بر وصل می‌وزیدی

۳- یا رب ۰۵:۵۱

یا رب این بوی خوش از روضه جان می‌آیدیا نسیمیست کز آن سوی جهان می‌آید
یا رب این آب حیات از چه وطن می‌جوشدیا رب این نور صفات از چه مکان می‌آید
چه سماعست که جان رقص کنان می‌گرددچه صفیرست که دل بال زنان می‌آید
چه شکارست که این تیر قضا پرانست ور چنین نیست چرا بانگ کمان می‌آید
مژده مژده همه عشاق بکوبید دو دستکانک از دست بشد دست زنان می‌آید
بس کنم گر چه که رمزست بیانش نکنم خود بیان را چه کنیم جان بیان می‌آید

۴- معشوقه به سامان شد ۰۵:۴۹

معشوقه به سامان شد معشوقه به سامان شد
تا باد چنین بادا تا باد چنین بادا
کفرش همه ایمان شد کفرش همه ایمان شد
تا باد چنین بادا تا باد چنین بادا
یاری که دلم می خست در بر رخ ما می بست
غمخواره یاران شدتا باد چنین بادا
تا باد چنین بادا تا باد چنین بادا
زان خشم دروغینشزان شیوه شیرینش
عالم شکرستان شد تا باد چنین بادا
تا باد چنین بادا تا باد چنین بادا
قهرش همه رحمت شد زهرش همه شربت شد
ابرش شکر افshan شد تا باد چنین بادا
تا باد چنین بادا تا باد چنین بادا
شب رفت صبح آمد غم رفت فتوح آمد
خورشید درخشان شد تا باد چنین بادا
تا باد چنین بادا تا باد چنین بادا
عید آمد و عید آمد یاری که رمید آمد
عیدانه فراوان شد تا باد چنین بادا
تا باد چنین بادا تا باد چنین بادا
معشوقه به سامان شد معشوقه به سامان شد
تا باد چنین بادا تا باد چنین بادا
کفرش همه ایمان شد کفرش همه ایمان شد
تا باد چنین بادا تا باد چنین بادا
خاموش که سرمستم بربست کسی دستم
اندیشه پریشان شد تا باد چنین بادا
تا باد چنین بادا تا باد چنین بادا

۵- پنهان مشو

پنهان مشو که روی تو بر ما مبارکست
نظراره تو بر همه جان ها مبارکست
پنهان مشو که روی تو بر ما مبارکست
نظراره تو بر همه جان ها مبارکست
پنهان مشو که روی تو بر ما مبارکست
نظراره تو بر همه جان ها مبارکست
پنهان مشو که روی تو بر ما مبارکست
نظراره تو بر همه جان ها مبارکست
ای نوبهار حسن بیا کان هوای خوش
بر باغ و راغ و گلشن و صحراء مبارکست
ای بستگان تن به تماشای جان روید
کآخر رسول گفت
کآخر رسول گفت تماشا مبارکست
تماشا مبارکست
نقشی که رنگ بست از این خاک بیوفاست
نقشی که رنگ بست از این خاک بیوفاست
نقشی که رنگ بست ز بالا مبارکست
نقشی که رنگ بست ز بالا مبارکست
بر خاکیان جمال بهاران خجسته باد
بر ماهیان طبیدن دریا مبارکست
دل را مجال نیست که از ذوق دم زند
جان سجده می کند که خدایا، خدایا، خدایا مبارکست
جان سجده می کند که خدایا، خدایا، خدایا
جان سجده می کند که خدایا مبارکست
جان سجده می کند
جان سجده می کند که خدایا مبارکست
خدایا مبارکست
خدایا مبارکست
خدایا مبارکست
جان سجده می کند که خدایا مبارکست
خدایا مبارکست

۶- همه را بیازمودم ۱۱:۷

همه را بیازمودم ز تو خوشترم نیامد
چو فروشدم به دریا چو تو گوهرم نیامد
ز پیت مراد خود را دو سه روز ترک کردم
چه مراد ماند زان پس که میسرم نیامد
خردم گفت برپر ز مسافران گردون
چه شکسته پا نشستی که مسافرم نیامد
چو پرید سوی بامت ز تنم کبوتر دل
به فغان شدم چو بلبل که کبوترم نیامد
چو پی کبوتر دل به هوا شدم چو بازان
چه همای ماند و عنقا که برابرم نیامد
برو ای تن پریشان تو وان دل پشیمان
که ز هر دو تا نرستم دل دیگرم نیامد

۷- آن نه عشق است ۰۶:۲۲

آن نه عشق است که از دل به زبان میاید
وان نه عاشق که ز معشوق به جان میاید
گو برو در پس زانوی سلامت بنشین
آنکه از دست ملامت به فغان میاید
عاشق آن است که بی خویشن از ذوق سماع
پیش شمشیر بلا رقص کنان میاید
حاش اللہ که من از تیر بگردانم روی
گر بدانم که از ان دست و کمان میاید
سعديا اين همه فرياد تو بييردي نيست
آتشی هست که دود از سر ان میاید

۸- گل خندان

گل خندان که نخندد چه کند
علم از مشک نبندد چه کند
نار خندان که دهان بگشادست
چونک در پوست نگنجد چه کند
مه تابان به جز از خوبی و ناز
چه نماید چه پسندد چه کند
آفتاب ار ندهد تابش و نور
پس بدین نادره گنبد چه کند
سایه چون طلعت خورشید بدید
نکند سجده نخندد چه کند
عاشق از بوی خوش پیرهنت
پیرهن را ندراند چه کند
تن مرده که بر او برگذری
نشود زنده نجنبد چه کند
دلم از چنگ غمت گشت چو چنگ
نخروشد نترنگد چه کند
شیر حق شاه صلاح الدینست
نکند صید و نفرد چه کند

۹- چون غلام آفتابم ۳:۳۵

چون غلام آفتابم
هم از آفتاب گویم
نه شبم نه شب پرستم که حدیث خواب گویم
نه شبم نه شب پرستم که حدیث خواب گویم
که حدیث خواب گویم
چو رسول آفتابم به طریق ترجمانی
به نهان از او بپرسم به شما جواب گویم
به شما جواب گویم
چو رسول آفتابم به طریق ترجمانی
به نهان از او بپرسم به شما جواب گویم
به شما جواب گویم
به قدم چو آفتابم
به خرابه ها بتایم
بگریزم از عمارت
سخن خراب گویم
سخن خراب گویم
به قدم چو آفتابم
به خرابه ها بتایم
بگریزم از عمارت
سخن خراب گویم ۹۹۹۹۹۹۹۹۹۹۹۹۹
چو دلم ز خاک کویش بکشیده است بویش
چو دلم ز خاک کویش بکشیده است بویش
خجلم ز خاک کویش که حدیث آب گویم
بگشا نقاب از رخ
که رخ تو است فرخ
تو روا مبین که با تو ز پس نقاب گویم ۹۹۹۹۹۹۹
تو روا مبین که با تو ز پس نقاب گویم

یا

پروفایل:

نام آلبوم: غریبستان

سال انتشار: ۱۳۷۰

نوع: استودیویی

سبک: سنتی

شماره مجوز:

گد کتابخانه ملی:

حق کپی رایت: آواز دل

مدّت زمان:

تعداد قطعات: ۱۰ قطعه

۱- قطعاتی ساخته شده در دستگاه نوا ۲- تصنیف بیا بیا دلدار من ۳- درآمد و چهار مضراب نوا ۴- ساز و آواز (درآمد نیشاپورک و نهفت) ۵- تصنیف صدای عشق ۶- قطعه ی ارکستری نو نوا، ۷- درآمد و ضربی نهفت ۸- آواز نهفت و کرد بیات و فرود ۹- تصنیف ساقیا ۱۰- آواز دو بیتی (شعر باباطهر)

آهنگساز: جلیل عندلیبی

نوازندگان:

تک نوازی: هوشنگ ظریف

تنظیم:

ضبط:

گاه نگاری:

۱- متن تصنیف بیا بیا دلدار من -شعر مولانا،

بیا بیا دلدار من دلدار من
درآ درآ در کار من در کار من
توبی تویی گلزار من
بگو بگو اسرار من
ای فخر من سلطان من
فرمان ده و خاقان من
چون سوی من میلی کنی میلی کنی
روشن شود چشمان من چشمان من
هر جا روم با من روی با من روی
هر منزلی محرم شوی محرم شوی
روز و شبیم مونس تویی مونس تویی
دام مرا خوش آهوبی
[بیا بیا دلدار من دلدار من
درآ درآ در کار من در کار من]
ای فخر من سلطان من
فرمان ده و خاقان من
چون سوی من میلی کنی میلی کنی
روشن شود چشمان من چشمان من
صبر مرا برهم زدی برهم زدی
عقل مرا رهزن شدی رهزن شدی
[دل را کجا پنهان کنم]
در دلبری تو بی حدی تو بی حدی
چون می روی بی من مرو ای جان جان بی تن مرو
وز چشم من بیرون مشو ای شعله تابان من
[بی پا و سر کردی مرا بی خواب و خور کردی مرا
سرمست و خندان از درآ ای یوسف کنعان من]
[بیا بیا دلدار من دلدار من
درآ درآ در کار من در کار من]
ای فخر من سلطان من
فرمان ده و خاقان من
چون سوی من میلی کنی میلی کنی
روشن شود چشمان من چشمان من

۲- متن آواز، مولوی، دیوان شمس، غزل شماره ۱۷۷۱

شد ز غمت خانه سودا دلم
در طلبت رفت به هر جا دلم
در طلب زهره رخ ماه رو
می نگرد جانب بالا دلم
آه که امروز دلم را چه شد
دوش چه گفته است کسی با دلم
از دل تو در دل من نکته هاست
وه چه ره است از دل تو تا دلم
در طلب گوهر گویای عشق
موج زند موج چو دریا دلم

۳- متن تصنیف صدای عشق (شعر مولانا)، حافظ ، غزل شماره ۴۴۴

شهریست پرظریفان وز هر طرف نگاری
یاران صلای عشق است گر می کنید کاری
چشم فلک نبیند زین طرفهتر جوانی
در دست کس نیفتند زین خوبتر نگاری
چون من شکستهای را از پیش خود چه رانی
کم غایت توقع بوسیست یا کناری
می بی غشن است دریاب وقتی خوش است بشتا
سال دگر که دارد امید نوبهاری
در بوستان حریفان مانند لاله و گل
هر یک گرفته جامی بر یاد روی یاری
چون این گره گشایم وین راز چون نمایم
دردی و سخت دردی کاری و صعب کاری
هر تار موی حافظ در دست زلف شوخی
مشکل توان نشستن در این چنین دیاری
شهریست پرظریفان وز هر طرف نگاری
یاران صلای عشق است گر می کنید کاری

۴- متن آواز غریبستان، مولوی، دیوان شمس، غزل شماره ۲۵۷۲

جانا به غریبستان چندین به چه می‌مانی
بازآ تو از این غربت تا چند پریشانی
صد نامه فرستادم صد راه نشان دادم
یا راه نمی‌دانی یا نامه نمی‌خوانی
بازآ که در آن محبس قدر تو نداند کس
با سنگ دلان منشین چون گوهر این کانی

۵- متن تصنیف ساقیا ، شیخ بهایی ، دیوان اشعار ، غزل شماره ۲۵

ساقیا! بده جامی، زان شراب روحانی
تا دمی بیآسایم زین حجاب ظلمانی
طره‌ی پریشانش دیدم و به دل گفتیم
این همه پریشانی بر سر پریشانی
بی وفا نگار من می کند به کار من
خنده‌های زیر لب عشوه‌های پنهانی
دین و دل به یک دیدن، باختیم و خرسنديم
در قمار عشق ای دل، کی بود پشيماني؟

ما سیه گلیمان را جز بلا نمی‌شاید
بر دل بهائی نه هر بلا که بتوانی
ساقیا! بده جامی، زان شراب روحانی
تا دمی بیآسایم زین حجاب ظلمانی
طره‌ی پریشانش دیدم و به دل گفتیم
این همه پریشانی بر سر پریشانی
بی وفا نگار من می کند به کار من
خنده‌های زیر لب عشوه‌های پنهانی
دین و دل به یک دیدن، باختیم و خرسنديم
در قمار عشق ای دل، کی بود پشيماني؟
ما سیه گلیمان را جز بلا نمی‌شاید
بر دل بهائی نه هر بلا که بتوانی
ساقیا! بده جامی، زان شراب روحانی
تا دمی بیآسایم زین حجاب ظلمانی

۶- متن آواز دو بیتی (شعر باباطاهر) [دوبیتی های شماره ۱۶۳ - ۲۶۴ - ۱۶۱ - ۱۶۸]

خوش آن ساعت که دیدار ته وینم
کمند عنبرین تار ته وینم
نوینه خرمی هرگز دل مو
مگر آن دم که رخسار ته وینم
فلک در قصد آزارم چرائی
گلم گر نیستی خارم چرائی
ته که باری ز دوشم بر نداری
میان بار سربارم چرایی
گلستان جای تو ای نازنیننم
مو در گلخن به خاکستر نشینم
چه در گلشن چه در گلخن چه صحرا
چو دیده واکرم جز ته نوینم
ز حال خویشتن مو بی خبر بیم
ندونم در سفر یا در حضر بیم
فغان از دست تو ای بی مروت
همی دونم که عمری در بدر بیم

پروفایل:

نام آلبوم: زیباترین

سال انتشار: ۱۳۷۵

نوع: استودیویی

سبک: کلاسیک ایرانی

شماره مجوز:

گذ کتابخانه ملی:

حقّ کپی رایت: سار بانگ

مدّت زمان: ۵۹ دقیقه و ۳۰ ثانیه

تعداد قطعات: ۸ قطعه

۱- زیباترین ۲- گروه نوازی ۳- کعبه مهر ۴- چهار مضرب ۵- گیل بهاری ۶- عطر سوسن یک ۷- عطر سوسن دو ۸- تصنیف امان امان

آهنگساز: محمد جواد ضرابیان

نوازنده‌گان: گروه سماع

سنثور: محمدجواد ضرابیان

تار و سه تار: عرفان گنجه‌ای

کمانچه: سینا جهان‌آبادی

دف و دهل: مسعود حبیبی

نی: بهروز الوندی پور

بربط: فرامرز گرمارودی

تار: شهرام میرجلالی

تنبلک: کامبیز گنجه‌ای

تنظیم:

ضبط: استودیو پژواک

گاه نگاری: نیلوفرانه... امان از جدایی

۱- تصنیف زیباترین- م. آزاد

به سر شد جوانی

دریغا از تو هر گز ندیدم مهربانی

گل من در فراغت تبه شد زندگانی

چه شبها که تنها به یادت گریه کردم چو ابر نو بهاری

چه کنم بی قرارم فغان از بی قراری

که هستم چه هستم اسیری دلشکسته

ز هستی گریزان غریبی زار و خسته

ربودی دلم را به یغما تو ای رنگ هستی

گناهی نکردم که از من تو پیمان گستته

دل عاشق غمی داره

با غمش عالمی داره

چه کند بی قراره

ای سرو روان ای آرام جان نگارم دلستان

دمی با من بمان

میفزا غمم را فغان از غم فغان

آه ای نازنین ای زیباترین

میفزا آه از این ز هجرت این چنین

مرنجان دلم را سرشکم را ببین

غم هجرت روز و شب بر جان زند تازیانه

آتش عشقت کشد از تار و پودم زبانه

من بی تو ای نگارم

چون شمع شام تارم

دل عاشق غمی داره

با غمش عالمی داره

چه کند بی قراره

-۲- گروه نوازی همراه با آواز - ۵. ا. سایه

با من بی کس تنها شده یارا تو بمان
همه رفتند از این خانه خدارا تو بمان
من بی برگ خزان دیده دگر رفتنی ام
تو همه بار و برى تازه بهارا تو بمان
داغ و درد است همه نقش و نگار دل من
بنگر این نقش به خون شسته نگارا تو بمان
زین بیابان گذری نیست سواران را لیک
دل ما خوش به فریبی است، غبارا تو بمان
هردم از حلقه ی عاشق پریشانی رفت
به سر زلف بتان سلسله دارا تو بمان
شهریارا تو بمان بر سر این خیل یتیم
پداره، یارا، اندوه گسارا تو بمان
"سایه" در پای تو چون موج دمی زار گریست
که سر سبز تو خوش باد کنارا تو بمان

تصنیف کعبه ی مهر - قیصر امین پور

سوی تو باز است خدا دست نیازم
بوی تو دارد سوز و گدازم
شور تو دارد نای نوایم
سوز تو دارد ناله سازم
از تو گزیری جز تو ندارم
گر تو برانی چاره چه سازم
کعبه‌ی مهرت قبله‌ی دلها
خاک ره تو مهر نمازم
نام تو آتش زد به زبانم
بی تو چو شمعی سوزم و سازم

۴- ساز و آواز - قیصر امین پور

دل ما هر چه کشید از تو کشید
هر چه از هر که شنید از تو شنید
گر سیاه است شب و روزِ دلم
باید از چشم تو، از چشم تو دید
غنچه از راز تو بود، شکفت
گل گریبان به هوای تو درید
موج اگر دعوی دریا دارد
گردن ناز به نام تو کشید
خواب سنگین ز سر صخره و کوه
رنگ از روی شب تیره پرید
روشن از روی تو چشم و دل روز
صبح از نام تو دم زد که دمید

۵- ساز و آواز - فریدون مشیری

دل من جام لبریز از صفا بود از این دلها جدا بود
شکستندهش به خود خواهی شکستنده خطا بود آن محبتها خطا بود
خدا را بلبلان تنها مخوانید مرا هم یک نفس از خود بدانید
هزاران قصه ناگفته دارم غمم را بشنوید از خود مرانید
اگر من لاله‌ای بودم به باعی نسیمی می‌گرفت از من سراغی
دریغا لاله‌ی این شوره زارم ندارم همدمی جز درد و داغی

۶- تصنیف گل بهاری - فریدون مشیری

صفای جان و دل من بنفسه‌زاری
نازنینم چونان گل بهاری
صفای جان و دل من بنفسه‌زاری
چه کرده‌ای با دل من خبر نداری
لحظه لحظه می‌دود دلم به سوی تو
ذره ذره می‌شود در آرزوی تو
به هر دو عالم ندهم نگاه دلجوی تو
زیبا، شیرین، آرام جانی
خندان، خندان دل می‌ستانی
غزل خوان گل افshan چو باز آیی
جهان را چه زیبا بیارآیی
روشن‌تر از صبح سپیدی
در جان من نور امیدی
تو همچون ستاره در خشانی
فروزان چو خورشید تابانی
دلم را نگارا نمانده یارا
به مهربانی بخوان ما را
لحظه لحظه می‌دود دلم به سوی
تو ذره ذره می‌شود در آرزوی تو
به هر دو عالم ندهم نگاه دلجوی تو
می‌نشینیم سر راهت که نگاهت به چشمان من افتاد
تا ببینی چرا هر دم سرشك غم به دامان من افتاد
ای نسیم پرنیان پوش
در دل نگردد آتش عشق تو خاموش
لحظه لحظه می‌دود دلم به سوی تو
ذره ذره می‌شود در آرزوی تو
به هر دو عالم ندهم نگاه دلجوی تو
بیا تو ای زیبا که من در سر شوری دارم از اشتیاقت
ببین که جان بر لب رسیده استام
چو شمع می‌سوزم از فراغت
تا نغمه ای سر می‌کند مرغی خوش آواز / دل چون کیوتر می‌کند سوی تو پرواز

پروفایل:

نام آلبوم: راز و نیاز

سال انتشار: ۱۳۶۷ تیر ۷

نوع: استودیویی

سبک: سنتی (در دستگاه راست پنجگاه)

شماره مجوز: ۷۴۰۶

کد کتابخانه ملی: ۱۵۱۷ و

حق کپی رایت: موسسه فرهنگی-هنری ماهور

مدّت زمان: ۵۷ دقیقه و ۴۷ ثانیه

تعداد قطعات: ۱۳ قطعه

۱- چهارمضراب راست پنجگاه ۲- درآمد ۳ سماع آسمان ۴ عشق ۵ فرود ۶ تصنیف آهوی وحشی ۷ راز و نیاز ۸ شوشتري
۹ بختیاری ۱۰ مشنوی ۱۱ بیات راجه ۱۲ چهارمضراب، فرود ۱۳ تصنیف بیا تا گل برافشانیم

آهنگساز: حسین علیزاده

نوازندگان: گروه عارف و شیدا

تنظیم:

ضبط:

گاه نگاری: همتای آفتاد... دریغا

۱ - درآمد ۴۶:۰۵

سمن بویان غبار غم چو بنشینند بنشانند
پری رویان قرار از دل چو بستیزند بستانند
به فتراک جفا دلهای چو بر بندند بربندند
ز زلف عنبرین جانها چو بگشایند بفشنند
ز چشم لعل رمانی چو می خندند می بارند
ز رویم راز پنهانی چو می بینند می خوانند
چو منصور از مراد آنان که بردارند
بدین درگاه حافظ را چو می خوانند می رانند

۲- سمع آسمان ۷:۲۰

آمد بهار ای دوستان منزل سوی بستان کنیم
گرد غریبان چمن خیزید تا جولان کنیم
امروز چون زنبورها پران شویم از گل به گل
تا در عسل خانه جهان شش گوشه آبادان کنیم
آمد رسولی از چمن کاین طبل را پنهان مزن
ما طبل خانه عشق را از نعره‌ها ویران کنیم
 بشنو سمع آسمان خیزید ای دیوانگان
جانم فدای عاشقان امروز جان افشاران کنیم
زنجیرها را بدریم ما هر یکی آهنگریم
آهن گزان چون کلبتین آهنگ آتشدان کنیم
چون کوره آهنگران در آتش دل می دمیم
کهن دلان را زین نفس مستعمل فرمان کنیم
آتش در این عالم زنیم وین چرخ را برهم زنیم
وین عقل پایرجای را چون خویش سرگردان کنیم
کوبیم ما بی پا و سر گه پای میدان گاه سر
ما کی به فرمان خودیم تا این کنیم و آن کنیم
نی نی چو چوگانیم ما در دست شه گردان شده
تا صد هزاران گوی را در پای شه غلطان کنیم
خامش کنیم و خامشی هم مایه دیوانگیست
این عقل باشد کتشی در پنبه پنهان کنیم

۰۲:۵۹ - عشق

ز چشمم لعل رمانی چون میبارد می خندم
ز رویم راز پنهانی چون میبینم می خواند
دل ای جانا دل ای جانا

ز چشمم لعل رمانی چون میبارد می خندم
ز رویم راز پنهانی چون میبینم می خواند
دل ای جانا دل ای جانا

۴- کرشمہ فروود ۲:۲۳

چون منصور از مراد آنان بردارند بر دارند
بدین درگاه حافظ را چو می خوانند می رانند
ای های ای داد ای های ای داد
چون منصور از مراد آنان بردارند بر دارند
بدین درگاه حافظ را چو می خوانند می رانند
ای های ای داد ای های ای داد

۵-تصنیف آهوی وحشی

الا ای آهوی وحشی کجایی
مرا با توست چندین آشنایی
الا ای آهوی وحشی کجایی
مرا با توست چندین آشنایی
دو تنها و دو سرگردان دو بی کس
دد و دامت کمین از پیش و از پس
بیا تا حال یکدیگر بدانیم
مراد هم بجوییم ار توانیم
که می بینم که این دشت مشوش
چراگاهی ندارد خرم و خوش
که خواهد شد بگویید ای رفیقان
رفیق بیکسان یار غریبان
مگر خضر مبارک پی درآید
ز یمن همتیش کاری گشاید
به یاد رفتگان و دوستداران
موافق گرد با ابر بهاران
چنان بیرحم زد تیغ جدایی
که گویی خود نبوده است آشنایی
بیا وز نکهت این طیب امید
مشام جان معطر ساز جاوید

۶- راز و نیاز ۳۰:۵۰

لا ای آهومی وحشی کجایی
مرا با توست چندین آشنایی
لا ای آهومی وحشی کجایی
مرا با توست چندین آشنایی
دو تنها و دو سرگردان دو بی کس
دد و دامت کمین از پیش و از پس
بیا تا حال یکدیگر بدانیم
مراد هم بجوییم ار توانیم
که می بینم که این دشت مشوش
چراگاهی ندارد خرم و خوش
که خواهد شد بگویید ای رفیقان
رفیق بیکسان یار غریبان
مگر خضر مبارک پی درآید
ز یمن همتیش کاری گشاید
به یاد رفتگان و دوستداران
موافق گرد با ابر بهاران
چنان بیرحم زد تیغ جدایی
که گویی خود نبوده است آشنایی
بیا وز نکهت این طیب امید
مشام جان معطر ساز جاوید

۷-شوستری ۰۲:۵۰

گفتم غم تو دارم گفتا غمت سرآید
گفتم که ماه من شو گفتا اگر برآید
گفتم ز مهرورزان رسم وفا بیاموز
گفتا ز ماہرویان این کار کمتر آید
گفتم که بر خیالت راه نظر بیندم
گفتا که شبرو است او از راه دیگر آید
گفتم خوشایی کز باد صبح خیزد
گفتا خنک نسیمی کز کوی دلبر آید
گفتم که بوی لعلت ما را به آرزو کشت
گفتا تو بندگی کن کو بنده پرور آید
گفتم زمان عشت دیدی که چون سرآمد
گفتا خموش حافظ کین غصه هم سرآید

شعر : حافظ

دگر شو شد که تا جونم بسوزه

گریبان تا به دامونم بسوزه

برای کفر زلفت ای پری رخ

همی ترسم که ایمونم بسوزه

الهی آتش عشم به جان زن

شرر زان شعله ام بر استخوان زن

چو شمعم بر فروز از آتش عشق

بر آن آتش دلم پروانه سان زن

۸- نیاز بختیاری ۰۴:۳۹

اگر دردم یکی بودی چه بودی
و گر غم اندکی بودی چه بودی
به بالینم طبیبی یا حبیبی
ازین هر دو یکی بودی چه بودی
تو دوری از برم دلبر برم نیست
روای دیگری اندر صرا نیست
تو دوری از برم دل در برم نیست
هوای دیگری اندر سرم نیست
بجان دلبرم کز هر دو عالم
تمنای دگر جز دلبرم نیست
غم عشق تو مادرزاد دیرم
نه از آموزش استاد دیرم
بدان شادم که از یمن غم تو
خراب آباد دل آباد دیرم

۹- تصنیف بیا تا گل برافشانیم ۵۰:۴۷

بیا تا گل برافشانیم و می در ساغر اندازیم
فلک را سقف بشکافیم و طرحی نو در اندازیم
اگر غم لشکر انگیزد که خون عاشقان ریزد
من و ساقی به هم تازیم و بنیادش براندازیم
شراب ارغوانی را گلاب اندر قبح ریزیم
نسیم عطرگردان را شکر در مجمر اندازیم
چو در دست است رویدی خوش بزن مطرب سرویدی خوش
که دست افسان غزل خوانیم و پاکوبان سر اندازیم
صبا خاک وجود ما بدان عالی جناب انداز
بود کن شاه خوبان را نظر بر منظر اندازیم
یکی از عقل می‌لاید یکی طامات می‌بافد
بیا کاین داوری‌ها را به پیش داور اندازیم
بهشت عدن اگر خواهی بیا با ما به میخانه
که از پای خمت روزی به حوض کوثر اندازیم
سخندانی و خوشخوانی نمی‌ورزند در شیراز
بیا حافظ که تا خود را به ملکی دیگر اندازیم

پروفایل:

نام آلبوم: رازگشا

سال انتشار: ۱۳۸۶

نوع: استودیویی

سبک: سنتی- تصنیف هایی در دستگاههای شور، چهارگاه، سه گاه، دشتی، نوا

شماره مجوز:

گذ کتابخانه ملی:

حق کپی رایت: سروش

مدّت زمان: ۵۷ دقیقه و ۳ ثانیه

تعداد قطعات: ۸ قطعه

۱- در حرم قدس ۲- یار دردمدان ۳- دل شکسته ۴- سوگند ۵- شب نیلوفری ۶- خورشید سبز ۷- قسم ۸- سکوت

آهنگساز: عباس خوشدل

نوازندگان:

کامبیز گجه ای

آزاد میرزاپور

مسعود حبیبی

پاشا هنجنی

علی تحریری

عماد نکوبی

میثم مروستی

ناصر رحیمی

پدرام فریوسفی

کریم قربانی

مجید اسماعیلی

علی پژوهشگر

ایمان جعفری پویان

علی جعفری پویان

علیرضا خورشید فر

پویا خوش آهنگ

تنظیم:

ضبط:

گاه نگاری:

۱- در حرم قدس- رهی معیری ۰۷:۲۱

دیده فروسته ام از خاکیان
تا نگرم جلوه افلاکیان
شاید از این پرده ندایی دهند
یک نفسم را بجایی دهند
آن که در این پرده گذر یافته است
چون سحر از فیض نظر یافته است
خوی سحر گیر و نظر پاک باش
راز گشاینده افلاک باش
خانه تن جایگه زیست، نیست
در خور جان فلکی نیست، نیست
آن که تو داری سر سودای او
برتر از این پایه بود جای او
پرتو این کوکب رخشان نگر
کوکبه‌ی شاه خراسان نگر
آینه غیب نما را ببین
ترک خودی گوی و خدا را ببین
هر که بر او نور "رضاء" تافته است
در دل خود گنج رضا یافته است
سایه شه مایه خرسندی است
ملک "رضاء" ملک رضامندی است
کعبه کجا؟ طوف حریمش کجا؟
نافه کجا، بوی نسیمش کجا؟

۲- یار دردمندان- عباس شهری ۵۷:۰۶

به جز از علی نباشد به جهان گره گشایی
طلب مدد از او کن چو رسد غم و بلای
چو به کار خویش مانی در رحمت علی زن
به جز او به زخم دل ها ننهد کسی دوایی
ز ولای او بزن دم که رها شوی ز هر غم
سر کوی او مکان کن بنگر که در کجایی
بشناختم خدا را چو شناختم علی را
به خدا نبرده ای پی اگر از علی جدایی
علی ای حقیقت حق علی ای ولی مطلق
تو جمال کبریایی تو حقیقت خدایی
نظری ز لطف و رحمت به من شکسته دل کن
تو که یار دردمندی تو که یار بینوایی
همه عمر همچو "شهری" طلب مدد از او کن
که به جز علی نباشد به جهان گره گشایی

۳- شکسته دل سمهدی سهیلی ۱۵:۷

چرا تو ای شکسته دل خدا نمی کنی
خدای چاره ساز را چرا صدا نمی کنی
به هر لب دعای تو فرشته بوسه می زند
برای درد بی امان چرا دعا نمی کنی
به قطره قطره اشک تو خدا نظاره می کند
به وقت گریه ها چرا خدا نمی کنی
سحر زیاغ ناله ها گل مراد می دمد
به نیمه شب چرا لبی به ناله وانمی کنی
دل تو مانده در قفس جدا ز آشیان خود
پرنده اسیر را چرا رها نمی کنی
ز اشک نقره فام خود به کیمیای نیمه شب
مس سیاه قلب را چرا طلا نمی کنی

۴- سوگند-علی اطهوری کرمانی ۳۷:۰۷

به تماشا سوگند / و به آغاز کلام
و به پرواز کبوتر از ذهن / واژه‌ای در قفس است.
حرف‌هایم ، مثل یک تکه چمن روشن بود.
من به آنان گفتم:

آفتانی لب درگاه شماست / که اگر در بگشایید به رفتار شما می‌تابد.

و به آنان گفتم : سنگ آرایش کوهستان نیست / همچنانی که فلز ، زیوری نیست به اندام کلنگ.

در کف دست زمین گوهر ناپیدایی است / که رسولان همه از تابش آن خیره شدند.

پی گوهر باشید . / لحظه‌ها را به چراغاه رسالت ببرید.

و من آنان را ، به صدای قدم پیک بشارت دادم / و به نزدیکی روز ، و به افزایش رنگ.

به طینین گل سرخ ، پشت پرچین سخن‌های درشت . / و به آنان گفتم:

هر که در حافظه چوب ببیند باگی / صورتش در وزش بیشه شور ابدی خواهد ماند.

هر که با مرغ هوا دوست شود / خوابش آرام ترین خواب جهان خواهد بود.

آنکه نور از سر انگشت زمان برچیند / می‌گشاید گره پنجره‌ها را با آه.

زیر بیدی بودیم . / برگی از شاخه بالای سرم چیدم ، گفتم:

چشم را باز کنید ، آیتی بهتر از این می خواهید؟

می‌شنیدیم که بهم می‌گفتند:

سحر میداند، سحر!

سر هر کوه رسولی دیدند

ابر انکار به دوش آوردند.

باد را نازل کردیم

تا کلاه از سرشان بردارد.

خانه هاشان پر داودی بود،

چشمشان را بستیم.

دستشان را نرساندیم به سر شاخه هوش.

جیبشان را پر عادت کردیم.

خوابشان را به صدای سفر آینه‌ها آشفتیم

۵- شب نیلوفری- فرید اصفهانی ۳۶:۰۶

غنچه خورشید حسنت تا شکفت
گشت حیران تو ماه و مشتری
ای نگین آخرین انگشتی
جان عالم این نگین را مشتری
باغ سیبی در گذر گاه زمان
ای نگین خانم پیغمبری
هم بر این انگشتی هستی نگین
این نگین را هم تویی انگشتی
مدعی از نا امیدی گریه کرد
تا نشستی بر سریر سروری
در تو قرآن یک گلستان غنچه بود
تا شکفتی در شبی نیلوفری

۶- خورشید سبز^۵- فرید اصفهانی ۰۷:۰۶

در این خاک عاشق، تویی آن شقایق
که برگی از آن، ندارد خزان
تو آنی که نامت، غروبی ندارد
به مُلک جهان، تویی جاودان
تو خون خدایی، گُل نینوایی
تو دارالشفایی، طبیب منی
در این شهر غربت، حبیب منی
ستمددگان را، تو پشت و پناهی
که دریای غم را، کرانه تویی
به راه رهایی، نشانه تویی
کویر زمین را، تو باران نوری
بلغ عطش را، تو آب حیاتی
قسم به خدا، تو آب حیاتی
قسم به خدا

در این خاک عاشق، تویی آن شقایق
که برگی از آن، ندارد خزان
تو آغاز سبزی، تو پایان سرخی، تو صبح سپیدی
به قولی حسینی، به قولی شبیری
به قولی شهیدی
تو خورشید سبزی، تو پرواز سرخی، تو صبح سپیدی
به قولی حسینی، به قولی شبیری
به قولی شهیدی
به مُلک جهان، تویی جاودان

^۵. در وصف حسین بن علی.

۰۶۵۱- قسم- لعبت والا

الهی قسم بر شکوه جهانت
الهی قسم بر مه و کهکشانت
جانم رها کن، دردم دوا کن
خدایا، خدایا!

بی همزبانم، سیر از جهانم
این جسم سوزان، سوزد روانم
بر من چه دادی، جز بی نوایی؟
در دل نهادی، داغ جدایی
گذشته عمرم با خیال تو
آشنای من کو؟ خدایا کو؟
پُر شد جهانت، از درد و ماتم
هفت آسمانت، شد تیره از غم
چو مرغی تنها رو کنم هر سو
همنوای من کو؟ خدایا کو؟
بی همزبانم، سیر از جهانم
این جسم سوزان، سوزد روانم
تب غم گرفته، زمین و زمان را
از این بی صفائی، رها کن جهان را
غبار جدایی، نشسته به دلها
سبوی محبت شکسته،
خدایا!

الهی قسم بر شکوه جهانت
الهی قسم بر مه و کهکشانت
جانم رها کن، دردم دوا کن
خدایا، خدایا!

بی همزبانم، سیر از جهانم
این جسم سوزان، سوزد روانم
خدایا! ...

۸- سکوت^{۵۱}- علیرضا داوری

گفتند، سروبدند، نوشتند و گذشتند
این نغزترین شعر خدا را ننوشتند
دردا و دریغا که قلمها و زبانها
نجوای شب و سوز دعا را ننوشتند
از خلوت آغوش شبانگاه سروبدند
آغوش وداع شهداء را ننوشتند
گفتند و نوشتند زمستان و خزان را
سرسیزترین فصل شما را ننوشتند
دیدند فراتی شده است از هر مژه جاری
حتی نمی از اشک صفا را ننوشتند
خون گریه کن ای دوست، بر این نکته که آنها
آمیزه‌ی لبخند و بکاء را ننوشتند
گفتند، سروبدند، نوشتند و گذشتند
این نغزترین شعر خدا را

^{۵۱}. در وصف شهیدان.

پروفایل:

نام آلبوم: همتای آفتاب (آواز مثنوی با همسرایی ، نگرشی به اندیشه و شعر مولوی)

سال انتشار:

نوع: استودیویی

سبک: سنتی

شماره مجوز: ۷۴۲۳

گذ کتابخانه ملی:

حق کپی رایت:

مدّت زمان: همسرایی علیرضا افتخاری ۰۰:۲۷:۳۸ - ۰۰:۲۸:۵۲ قطعه بی کلام

تعداد قطعات: ۲ قطعه

آهنگساز: عmad رام

نوازندگان:

تنظیم:

ضبط:

گاه نگاری:

پروفایل:

نام آلبوم: گل هزار بهار (تقدیم به علی شریعتی به مناسبت بیست و سومین سال درگذشت ایشان).^{۵۲}

سال انتشار: ضبط ۱۳۶۷ - انتشار پاییز ۱۳۷۹

نوع:

سبک:

شماره مجوز:

شماره ثبت در کتابخانه ملی:

حق کپی رایت: موسسه مشکات

مدّت زمان:

تعداد قطعات: ۶ قطعه به هم پیوسته

۱- کویر ۲- باد صبا ۳- فردا ۴- شمع ۵- نور ازلی ۶- عروج

اعشار: علی شریعتی - مولانا

دکلمه: بهروز رضوی

گروه کر: سودابه شمس، فهیمه اسماعیلی، محمد رضا اخوان، مهدی نیک نام، سیامک علی قلی، جهانگیر زمانی

آهنگساز: کامبیز روشن روان

نوازندگان:

ویلن: منوچهر انصاری، همایون رحیمیان، خاچیک بابائیان، ارسلان کامکار، رضا عالمی، مهدی جوانفرد
ویولا: سیاوش ظهیرالدینی، نوروز یزدانی، رضا کافی

^{۵۲}. نحسین تجربه جناب افتخاری در خواندن آثار ارکسترال.

ويلن سل: عباس ظهير الدينی، كريم قربانی، محسن توپسرکانی

كترباس: عليرضا خورشیدفر، رضا بیات

فلوت: ناصر رحیمی

ایوا: فرشید حفظی فر

کلابرینت: اکبر محمدی

فاگوت: محمدرضا احمدیان

هورن: جاوید مجلسی، مسعود قریب نواز

تیمپا: عليرضا قوامی

تار: حمید متبعی

سه تار: حمید متبعی

کمانچه: اردشیر کامکار

سنثور: بهنام مناهجی

عود: محمد فیروزی

تنظیم:

ضبط:

گاه نگاری:

۱- کویر - قیصر امین پور

خسته ام از این کویر این کویر کور و پیر
این هبوط بی دلیل این سقوط ناگزیر
خسته ام از این کویر این کویر کور و پیر
این هبوط بی دلیل این سقوط ناگزیر
آسمان بی هدف بادهای بی طرف
ابرهای سربه راه بیدهای سربه زیر
ای نظراره شگفت ای نگاه ناگهان
ای هماره در نظر ای هنوز بی نظیر
آیه آیه ات صریح سوره سوره ات فصیح
مثل خطی از هبوط مثل سط्रی از کویر
مثل شعر ناگهان مثل گریه بی امان
مثل لحظه های وحی، اجتناب ناپذیر
ای مسافر غریب در دیار خویشتن
با تو آشنا شدم با تو در همین مسیر
با تو آشنا شدم با تو در همین مسیر
با تو آشنا شدم با تو در همین مسیر
از کویر سوت و کور تا مرا صدا زدی
دیدمت ولی چه دور دیدمت ولی چه دیر
این توبی در آن طرف پشت میله ها رها
این منم در این طرف پشت میله ها اسیر
دست خسته مرا مثل کودکی بگیر
با خودت مرا ببر خسته ام از این کویر

۲- باد صبا مولانا

ای ساکن جان من آخر تو کجا رفتی
در خانه نهان گشتی یا سوی هوا رفتی
در روح نظر کردی چون رود سفر کردی
از خلق حذر کردی و ز خلق جدا رفتی
رفتی تو بدین زودی تو باد صبابودی
مانند بوی گل با باد صبا رفتی
ای ساکن جان من آخر تو کجا رفتی
در خانه نهان گشتی یا سوی خدا رفتی

۳- فردا علی شریعتی

فردا که روز از نو روزی از نو من نیستم اما
کلام دام تنم مرغی خواهد شد
و از محاصره‌ی دیوارها خواهم رفت
و شعر بودن چگونه بودن چگونه باید بودن را دوباره
باز دوباره خواهم خواند
فردا که روز از نو روزی از نو من نیستم اما
کلام دام تنم مرغی خواهد شد
من از محاصره دیوارها خواهم رفت

۴- شمع علی شریعتی

تا سحر ای شمع بر بالین من امشباز بهر خدا بیدار باش
سايه غم ناگهان بر دل نشست رحم کن امشب مرا غمخوار باش
آه ای یاران به فریادم رسید ور نه مرگ امشب به فریادم رسد
ترسم آن شیرینتر از جانم ز راه چون به دام من افتادم رسد
گریه فریاد بس کن شمع من بر دل ریشم نمک دیگر مپاش
قصه بی تابی دل پیش من بیش از این دیگر مگو خاموش باش
همدم من مونس من شمع منجز توام در این جهان غمخوار کو
وندر این صحرای وحشت زای مرگ وای من وای من یار کو
وای من وای من یار کوو اندر این زندان من امشب شمع من
دست خواهم شستن از این زندگی تا که فردا
همچون شیران بشکنند ملتم زنجیرهای بندگی

۵- نور ازلى - مولانا

زان ازلى نور که پروردە اند در توزیادت نظرى کرده اند
خوش بنگر در همه خورشید وار تا بگدازم که افسرده ام
سوی درختان نگر ای نو بهار کز دی دیوانه بپژمردە اند
همچو سحر پرده شب را بدر کاین همه محجوب دو صد پرده اند

۶- عروج - مولانا

من اکنون در مقام ابراهیم ایستاده ام و دستهای ستم دیده و بی پناهم
همچون دو نیاز منتهی همچون دو فریاد مجسمی که از دور کسی را به یاری می خواند
به سوی این پهن دشت خفته تاریخ گشوده ام و انگشتانم را در فضای مهرگون اساطیر فرو برده ام
و با سر انگشتانم در آن سوی افق حریر پیراهن زر در رفتہ همه ی عصرهای طلایی را لمس می کنم
و در حالی که چشمها مرطوبم بر سر این معبد باز مانده است در سکوت عظیم این تاریخ
که اکنون بر همه ی آفرینش خیمه زده است گوش به زمزمه اسرار آمیز همه رسولان دیگر بسته ام
زمزمه هایی که همچون جویبارهای باریک و زلال از غیب سر می زند
و در نهر سرشار و نیرومند آوای این اذان که از سر این مناره فریاد می کشد به هم می پیوندد
و به نرمی طلوع سپیده صبح در جان تیره شب و به گرمای حلول عشق در یک روح عطش ناک و دردمند در من جریان می
یابد
و قلب تشنه ی من همچون کوزه ی گرم و غبار گرفته ای در زیر باران شسته و سرشار می کند

پروفایل:

نام آلبوم: عطر مهر^{۵۳}

سال انتشار: ۱۳۸۶

نوع: استودیویی

سبک: استودیویی

شماره مجوز:

گذ کتابخانه ملی:

حقّ کپی رایت: مرکز موسیقی حوزه هنری^{۵۴} - با همکاری شرکت پنج برگ

مدّت زمان: ۳۴ دقیقه و ۲۴ ثانیه

تعداد قطعات: ۶ قطعه

۱- این کیست ۲- خانه خراب ۳- گل محمدی ۴- ای ما تو را چاکر ۵- سوز دل ۶- سعدی

آهنگساز: فریدون خشنود

نوازندگان:

پیانو/کیبورد: پویا نیک پور - بهرام دهقانیار - امیر فتحی

ولن: حاجیک بابائیان - همایون رحیمیان - میثم مروستی - علی پویان جعفری - ارسلان کامکار

باقلام/atar: شهریار فربوسفی

صدابردار: رضا شاه بیگی - نوید شاه بیگی

آکاردئون: امیر فتحی

میکس و مستر: ناصر فرهودی - پویا نیک پور - میلاد فرهودی - ایمان حجت

^{۵۳}. این آلبوم در سال نام گذاری شده به نام مجید بن مصطفی و تقدیم به ایشان شده است.
^{۵۴}. پیشتر آلبوم های شکوه عشق و ماه پنهان حاصل همکاری مرکز موسیقی حوزه هنری بوده است.

تمبک: محمود فرهمند

دف: مسعود حبیبی

سنتور: ناز پری خواجه

عود: محمد حسن یوسف

فلوت: ابراهیم نظری

دودوک: آربی نظری

سه تار: علی رزمی

گیتار بیس: فرشاد خشنود

تنظیم: بهرام دهقانیار - پویا نیک پور

ضبط:

گاه نگاری: هوای تو ... راز گشا

اجرای نخست:

هم آوايان: محمد حشمتی - پویا نیک فر

طرح: مرجان کشائی

عکس: ورقا عامری

خوشنویس: علیرضا امین مقدم

مدیر تولید: رضا مهدوی

۱- این کیست- شعر مولانا- تنظیم امیر فتحی

این کیست؟ این کیست؟

این نور الهی

در خانه ما آمده

در خانه ما آمده

این کیست؟ این کیست؟

این از پیش الله الله آمده

در خانه ما آمده

شیرین و زیبا آمده

در خانه ما آمده

شیرین و زیبا آمده

ای معدن آتش بیا

آتش چه می جویی ز ما؟

تا خود که را سوزد خدا!!!

ناگاه اینجا آمده

ای معدن آتش بیا

ماه و زمین آبینه‌ای

از عکس ماه روی تو

آن آینه زنده شده

بهر تماشا آمد

بهر تماشا آمده

این کیست؟ این کیست؟

این کیست؟ این کیست؟

لیلی زیبا رانگر

خوش طالب مجنون شده

با روی چون ماه آمده

آن یار تنها آمده

آن یار زیبا آمده

شاد آمدی شاد آمدی

دلخواه و دلدار آمدی

سلطان سلطنهام شوی

سودای دلها آمده / آن یار تنها آمده

۲- خانه خراب- شعر اطهری کرمانی- تنظیم پویا نیک پور

بگذارید بگریم
به پریشانی خویش
که به جان آمدم از بی سرو سامانی خویش
غم بی هم نفسی کشت مرا در این شب
در میان با که گذارم
غم پنهانی خویش
در میان با که گذارم
غم پنهانی خویش
گفتم ای دل که چون من
خانه خرابی بینی
گفت ما خانه ندیدیم
به ویرانی خویش
در میان با که گذارم
غم پنهانی خویش
در میان با که گذارم
غم پنهانی خویش
زنده اند باز پس از این، همه ناکامی ها
به خدا کس نشناسم به گران جانی خویش
ماه پای تو سر صدق نهادی و زدی
گاه رسوایی عشق تو به پیشانی خویش
اندرین بحر بلا
ساحل امیدی نیست
تا بدان سو کشم
کشتی طوفانی خویش
بگذارید بگریم

- ۳- گل محمدی- شعر علیرضا قزووه- بهرام دهقانباز

مثل خندهی خدا / مثل خندهی خدا

خندههاتو / توی هر قطرهی بارون میبینم، میبینم

پای گیسوی بلندت / پای گیسوی بلندت

این شبا / تا بخواهی بید مجنون میبینم، میبینم

شب و ماه آسمون زل میزنه

به نگاه گرم و دلپذیر تو

دور اون خونهی سبز نمیگشت

اگه خورشید نمیشد اسیر تو

صلوات خندههاتو دوست دارم

وقتی رو لبای غنچه وا میشه

تو زمین وقتی که اسمت میپیچه

یه دفعه آسمون از جاش پا میشه

مثل خندهی خدا / مثل خندهی خدا

خندههاتو

توی هر قطرهی بارون میبینم، میبینم

پای گیسوی بلندت / پای گیسوی بلندت

این شبا

تا بخواهی بید مجنون میبینم، میبینم

تو کجا گل محمدی کجا

عطر خندهات گل / محمدی

تو کجا گل محمدی کجا

عطر خندهات گل / محمدی

بوی گل گرفته بود تن زمین

از همون شب که به دنیا اومندی

بوی گل گرفته بود تن زمین

از همون شب که به دنیا اومندی

تو کجا گل محمدی کجا

عطر خندهات گل / محمدی

اسم تو اسم تموم خوبیاست

اسم تو معنیه اسم / اعظمه

تو اگه نباشی صد تا دنیا رو

جای تو اگه به ما بدن کمه

۴- ای ماه تو را چاکر- مولانا - پویا نیک پور

ی غایب از این محضر / و ای از همه حاضر تر
چون ماه تمام آیی / وانگاه ز بام آیی
ای ماه تورا چاکر / ای ماه تورا چاکر
از ما سلام الله / از ما سلام الله
از ما سلام الله / از ما سلام الله
چون ماه تمام آیی / وانگاه ز بام آیی
ای ماه تورا چاکر / ای ماه تورا چاکر
از ما سلام الله / از ما سلام الله
از ما سلام الله / از ما سلام الله
چون ماه تمام آیی / وانگاه ز بام آیی
ای ماه تورا چاکر / ای ماه تورا چاکر
ای شاهد بی نقصان / و ای روح ز تو رقصان
و ای مستی تو در سر / و ای مستی تو در سر
و ای رو ز تو رقصان / و ای مستی تو در سر
و ای مستی تو در سر / و ای مستی تو در سر
ای نور پسندیده / وی سرمه هر دیده
ای صورت رویایی / و ای رحمت ربانی
و ای روح ز تو رقصان / و ای مستی تو در سر
و ای مستی تو در سر / از ما سلام الله
از ما سلام الله / از ما سلام الله
از ما سلام الله / چون ماه تمام آیی
وانگاه ز بام آیی / ای ماه تورا چاکر
ای ماه تورا چاکر / ای جوشش می از تو
و ای شکر می از تو / ای جوشش می از تو
و ای شکر می از تو / و زهر دو طریق خوش تر
و ای شکر می از تو / ای جوشش می از تو
و ای شکر می از تو / از ما سلام الله
از ما سلام الله / از ما سلام الله
از ما سلام الله / چون ماه تمام آیی
وانگاه ز بام آیی / ای ماه تورا چاکر
ای ماه تورا چاکر / از ما سلام الله
از ما سلام الله

۵- سوزدل- لیلا کسری- بهرام دهقانیار

از خیالت پر شده / لحظه های سرد من
مهربون باش ای رفیق / درد عشق درد من
درد عشق درد من / درد عشق درد من
گریه دامن دامنه / غصه خرمون خرمونه
گریه دامن دامنه / غصه خرمون خرمونه
بی توتنهای نیستم یار
انتظارت با منه با منه با منه دوست
اشک گرم و سوز دل بی تو غوغای می کنه
این دل بی طاقت گریه رسوا می کنه
شب به این دیوونه دل
شب به این دیوونه دل
گفتم اون فردا میاد
گفتم از دریا میاد
گفتم از صحراء میاد
گفتم اون فردا میاد
میاد / میاد
شب رسید و شب رسید و شب گذشت
آسمون آبی نشد
این شبای این شبای مه زده
بی تو مهتابی نشد
بی تو بارون اومد و حرفی از دریا نزد
بی تو حتی اون نسیم حرفی از صحراء نزد
شب رسید و شب رسید و شب گذشت
آسمون آبی نشد
این شبای، این شبای مه زده
بی تو مهتابی نشد
بی تو بارون اومد و حرفی از دریا نزد
بی تو حتی اون نسیم حرفی از صحراء نزد
اشک گرم و سوز دل بی تو غوغای می کنه
این دل بی طاقت گریه رسوا می کنه
این دل بی طاقت گریه رسوا می کنه

۶- جام محبت- سعدی- پویا نیک پور

عشق بازی
عشق بازی نه من آخر به جهان آوردم
یا گناهی است
یا گناهی است که اول من مسکین کردم
ای که پندم
ای که پندم دهی از عشق و ملامت گویی
تونبودی
تونبودی که من این جام محبت خوردم
عهد کردیم
عهد کردیم که جان در سر کار تو کنیم
و گر این عهد
و گر این عهد به پایان نرم نا مردم
عهد کردیم
عهد کردیم که جان در سر کار تو کنیم
و گر این عهد
و گر این عهد به پایان نرم نا مردم
راست گویند
راست گویند تو مرا شیفته می گردانی
گرد عالم
گرد عالم به چنین عشق نه من می بندم
تو که از صورت حال دل ما بی خبری
غم دل
غم دل با تو نگوییم که ندانی دردم
عشق بازی نه من آخر به جهان آوردم
یا گناهی است
یا گناهی است که اول من مسکین کردم
خدای خدای دل ها
روز دیوانه
روز دیوانه جزا دست من و دامن تو
تا بگویی
تا بگویی دل سعدی به چه جرم آزرم
عشق بازی / نه من آخر / به جهان آوردم

پروفایل:

نام آلبوم: ماه خراسان

سال انتشار: ۱۳۸۵

نوع: استودیویی

سبک: سنتی

شماره مجوز: ۵۲۲۷ / ۳ ت

گذ کتابخانه ملی: ۹۶۶۶ و

حق کپی رایت: آواز بیستون

مدّت زمان: ۳۷ دقیقه و ۴۵ ثانیه

تعداد قطعات: ۸ قطعه

۱- در شگفتم ۲- گلنار ۳- اشک چشمات ۴- عید آمده ۵- بلبل شیدا ۶- عطر گلدان ۷- چلچله ۸- گله بس کن

آهنگساز و تنظیم: حسن میرزا خانی

نوازندگان:

ویلن: ارسلان کامکار - همایون حیمیان - رضا عالمی

آلتو: ارسلان کامکار

سنتور: حسن میرزا خانی

تار و تارباس: آیدین علیا نسب

کمانچه: شهریار منظمی

تنبک و دهل: رضا میرزا خانی

دف: افشین خلج

ضبط: استودیو پژواک

صدابرداران: حسن عسگری - مهدی اردستانی

پالایش صوت: حمید عسگری

گاه نگاری:

مدیر تولید: سبز علی عزیزی

تهیه و تدوین: محمد علی عزیزی

۱- در شگفتمندی مرضیه حشمتی ۰۵:۱۱

از چه در این گلخانه ها یک شاخه گل حتی نروئید ،
در شگفتمندی در شگفتمندی
بر تن کسی شولای رندی را نپوشید
دیگر کسی می از لب یاری ننوشید
از سنگ دل ها قطره ای مهر و وفا حتی نجوشید
در شگفتمندی در شگفتمندی
بنیاد ما از یاد ما دیگر جدا شد
عشق و وفا در پنهان عالم فنا شد
در دل ما جایی برای عاشقی باقی نمانده
ای فراقا ای فراقا
اما اثر از مطروب و ساقی نمانده
در چنین حال و هوا
دل شده عاشق چرا
مهربانا این چرایی
مردی نمی خواند غزل در کوچه های شهر ما
ای دریغا
دل ها همه در حسرت آسودگی
خورشید از این سرگشتگی گشته بی تاب
بیگانه شد چشم زمین با رنگ مهتاب
دریا خموش شد گشته شد همنگ مردانه
در چنین حال و هوا
دل شده عاشق چرا
مهربانا این چه رازیست
آسمان گر شود دوباره آبی
هر قطره باران شود شراب نابی
چه می شود ای خدای مستان
که این نمی بود فقط سرابی
از نوبهار احوال بلبل را بجوئید
از زبان لاله ها شعری بگوئید

۲- گلنار- مرضیه حشمتی ۰۴:۴۷

قصه گوی شباهی من ای نازنین ای یار
ترک این دل آزده مکن بی وفا گلنار
شیشه‌ی دل نازک من میشکنه با نگهی
با نگهت طعنه مزن به دلم ای یار
با نگهت طعنه مزن به دلم ای یار
سر نهاده بر پایت دل و واله و حیرانم
گر نگه کنی عاشق ترین عاشق دورانم
بنگر که خزان غارت کرده چنین عمر و جوانی را
ای دریغا که چون آب روان می‌گذرد دنیا
ای

بعد از بی سبب دل ندهم به دل آرایی
برکنم ریشه عاشقی و شور و شیدایی
وای از تو و وای از دلو وای از این دنیا
با این همه حسرت خدا مانده ام تنها
از شتاب این چرخ روان قصه‌ها دارم
با چه کس من این قصه‌ی خود بر زبان آرم
قصه گوی شباهی من ای نازنین ای یار
ترک این دل آزده مکن بی وفا گلنار
شیشه‌ی دل نازک من میشکنه با نگهی
با نگهت طعنه مزن به دلم ای یار
با نگهت طعنه مزن به دلم ای یار

۳- اشک چشمات ۱۹:۵۰

خوش به حال خالی که بنشسته به کنج لبهای تو
خوش به حال اون کفتری که می پره در هوای تو
که در هوایت کشیده پر تا به آسمون
برای اون طاق و اون کمون والا جونشو کرده قربون
کاش مرغی بودم تو هوات یا به جای اشک چشمات
خوش به حال آهو که می گرده دوان در دل کویر
اما صد افسوس که پاهای عاشق آهو جان
که پاهای عاشق آهو جان گشته بهزلف یارش زنجیر
رحمی کن ای آرام جان بر این دل بی آشیان
که بی قراره بیا بنشین در کنار من
که درمون حال زار من والا حلش به دست یاره
کاش مرغی بودم تو هوات یا به جای اشک چشمات
دل برده ای از دست من ای مهریان قدرش بدان
آه ای سیه چشم بی عشق رویت
به چشم من هر گلی خاره زمین تاره آسمون تاره
دل خیال شکستن داره کاش مرغی بودم تو هوات
یا به جای اشک چشمات

۴- عید آمده

امشب از راه دور با دلی پر سرور
آمده یار از سفرپر شده عالم زنور
صحن دل گلشن چشم ما روشن
هلله کن عاشقا وقت نشاط است و شور
چه شبی یاران شده گلباران
بدهید ای جانمژده که عید آمده
همه دست افسان چمن و بستان
ساقیا مستان مژده که عید آمده
قطره های بارون نشوندم تو گلدون گل بهاری را
همه جای خونم هم آوا گل من سروده یاری را
آبی آسمان جامه ارغوان
می دهد ای جان جانمژده که عید آمده
شب من امشب شده نور افسان
زان که دلارام مناز ره دور آمده
آسمون امشب ستاره بارونه
خونه لبریز از عطر گل پونه
قادص خوش خبر خنده به لب آمد
همره شادی و شور و طرب آمد
شب شب عشقه ای خدانگار آمده
خزان رمیده عاشقان بهار آمده
غم چرا آه چرا ناله جانکاه چرا
شادمان باش دلامژده که عید آمده
چشمہ گردید روان می زدگان رقص کنان
عاشقان عاشقان مژده که عید آمده
چشمہ گردید روان می زدگان رقص کنان
عاشقان عاشقان مژده که عید آمده

۵- بلبل شیدا- ساعد باقری ۰۵:۰۲

چه شد ای بلبل شیدا سر خواندن نداری
چه شد آن شور شیرینت چه شد آن بیقراری
نه حال نوگلان پرسی ز نسیم بهاری
نه آوای دل انگیزی دگر از دل برآری
مگر داری به دل چون من ز خزان بس شکایت
ندارد رنگ و بو دیگر چمن و گل برایت
به دنبال بهار بی خزانی
هواخواه نشاط جاودانی
ای بیدل جز آن دلبر کسی این میندارد
بهار عاشقان هرگز خزان در پی ندارد
بهار عاشقان هرگز خزان در پی ندارد
ala ai gel min mabrooh xarstan ke az merm gadshtam
be hars نقش قلم حرفی به خون دل زهجرانت نوشتم
آن بلبل خود من بودم
که در زندان تن بودم
به سویت پر گشودم
به سویت پر گشودم
چه شد ای بلبل شیدا سر خواندن نداری
چه شد آن شور شیرینت چه شد آن بیقراری
نه حال نوگلان پرسی ز نسیم بهاری
نه آوای دل انگیزی دگر از دل برآری
مگر داری به دل چون من ز خزان بس شکایت
ندارد رنگ و بو دیگر چمن و گل برایت
به دنبال بهار بی خزانی
هواخواه نشاط جاودانی
ای بیدل جز آن دلبر کسی این میندارد
بهار عاشقان هرگز خزان در پی ندارد
بهار عاشقان هرگز خزان در پی ندارد
ارسال از حسن پورپروانه

۶- عطر گلدان- مشقق کاشانی ۱۳:۴

تو بهار منی ، سرو روان منی ، گل بستان منی ، باع گل افshan من
آسمانم تویی، پرتو جانم تویی، که فروغ تو شد ماه زرافشان من
تو مکردى نهان چهره تابنده ز ما
می دهم سر به رهت ، شادی شبهاي صفا
تو که آيینه شدی ، این دل حیران چه کند
دل به دریا زده با دامن طوفان چه کند
تو بمان ای گل من که گلشن جان منی
من اگر گل نفسم تو عطر گلدان منی
من که با شادی چشمان تو حیران شده ام
ز چه روی این دل جادو شده خندان نکنی
تو که مستانه زدی باده ز پیمانه من
چشم افسون تو شد شهرت افسانه من
تو ماه تابان منی، که شب در آید
ببین فریبایی ستاره بارد
اگر به باع من چو گل برآیی
شب از کنار من سحر برآید
بیا بیا در چمن بمان بمان با من
که در کنار گلی گشوده ای دامن
با دف و نی گر بنوازی
از دو جهان دل بربایی
ساز همآواز منی تو
عاشقی و نغمه سرآیی
ذره ذره چون دل تو شده ام چراغان
در کمند ساز تو تا شده ام غزل خوان
به چنین گل باور من نکنی تو حکایت من
پر از باده مهر تو شد همه شور و طراوت من
تو ماه محفل مایی
امید جان دل آرایی
خدا داند که زیبایی
خدا داند که زیبایی

۷- چله چله- پرویز بیگی ۴۵۳

چله چله مستم از شما چه پنهان
با خودم نشستم از شما چه پنهان
گفتگوی بی می مایه ای ندارد
توبه را شکستم از شما چه پنهان
هر چه بی بهانه است، هر چه جز ترانه ست
مانده روی دستم از شما چه پنهان
جز ترانه هایم، عاشقانه هایم
دل به کس نبستم از شما چه پنهان
ترس محتسب نیست در دلم
که دیشب با خودش نشستم، از شما چه پنهان
این ردیف نابم، حسن انتخابم
کار داده دستم از شما چه پنهان

۸- گله بس کن - ساعد باقر ۱۷:۴۰

گله بس کن ای دل
پیغام یار امد
به مشام جانم
بوی نگار امد
بوی بهار امد
دیگر نکن جر
دل در بر من
میاید از در
ان دلبر من
دل و جانم پر زد
دست که به در زد
که دل و جان من
از شادی میلرزد
مهر از افق سر زد
ان شام هجران
دیگر سر امد
صبح وصالش
دیدی بر امد؟
خوابیم یا بیدارم؟
دیگر چه غم دارم؟
شب تا سحر باران شوق از دیده میبارم
بر پای دلبر سر میگذارم
بر پای دلبر سر میگذارم
گله بس کن ای دل
پیغام یار امد
به مشام جانم
بوی نگار امد
باد بهار لمد
دیگر نکن جر
دل در بر من
میاید از ذر

پروفایل:

نام آلبوم: عاشقا سلام، عاشقا درود

سال انتشار: اسفند ۱۳۸۷

نوع: استودیو

سبک: پاپ

شماره مجوز: ۶۰۶۴

گذ کتابخانه ملی: ۱۱۹۰۷ و

حق کپی رایت: ایران گام- شرکت فرهنگی هنری پنج برگ هنر

مدّت زمان: ۳۷ دقیقه و ۲۶ ثانیه

تعداد قطعات: ۷ قطعه

۱- عاشقا سلام عاشقا درود ۲- شب عاشقان بیدل ۳- شور مستی ۴- دل اگه دل باشه ۵- اگه بودی ۶- دل سرمست ۷- یه
چکه ما

آهنگساز: فریدون خشنود (تقدیم به علیرضا افتخاری)

اسعار: محمد صالح علاء- مولوی- سعدی- اهورا ایمان- علیرضا غزوه- لیلا کسری

کلام: محمد صالح علاء

نوازندگان:

تنظیم: امیر فتحی- بهرام دهقانیار- فریدون خشنود- میثم مروستی

ضبط: استودیو پاپ

معاونت هنری و مدیر تولید: رضا مهدوی

گاه نگاری:

۱- عاشقا سلام عاشقا درود - ۰۶:۵۹

عاشقا سلام ، عاشقا درود
عاشقا درود ، عاشقا سلام
آدما آسمونو می خواین چی کار
کاش می شد سهم پرنده ها بشه
کاش می شد تو هیچ دلی غم نباشه
دل مردم ، خونه ی خدا باشه
آدما آسمونو می خواین چی کار
کاش می شد سهم پرنده ها بشه
کاش می شد تو هیچ دلی غم نباشه
دل مردم ، خونه ی خدا باشه
خونه ی خدا همین جاست تو دلا
اگه با هم دیگه مهریون باشیم
خونه ی خدا همین جاست تو دلا
اگه با هم دیگه مهریون باشیم
کاش می شد پرنده شد ، پر زد و رفت
کاشکی ما از خاک آسمون باشیم
این شبا بارون تنهایی میاد
شادیا به دیدن غم نمی رن
چرا مثل اون قدیما آدما
به زیارت دل هم نمی رن
منم عاشقم ، منم از عاشقام
خاطر عاشقا رو خیلی می خوام
عاشقا سلام ، عاشقا درود
عاشقا درود ، عاشقا سلام
آدما آسمونو می خواین چی کار
کاش می شد سهم پرنده ها بشه
کاش می شد تو هیچ دلی غم نباشه
دل مردم ، خونه ی خدا باشه
منم عاشقم ، عاشقم من ، منم از عاشقام
خاطر عاشقا رو خیلی می خوام

۲- شب عاشقان بیدل ۰۵:۳۰

شب عاشقان بی دل ، چه شبی دراز باشد

تو بیا کز اول شب در صبح باز باشد

شب عاشقان بی دل ، چه شبی دراز باشد

تو بیا کز اول شب در صبح باز باشد

عجب است اگر تو ام که سفر کنم ز دستت

به کجا رود کبوتر که اسیر باز باشد

به کجا رود کبوتر که اسیر باز باشد

به کرشمه‌ی عنایت نگهی به سوی ما کن

که دعای دردمندان ز سر نیاز باشد ، ز سر نیاز باشد

همه شب در این خیالم که حدیث وصل جانان

به کدام دوست گوییم که محل راز باشد

به کدام دوست گوییم که محل راز باشد

چه نماز باشد و دعا که تو در خیال باشی

تو صنم نمی‌گذاری که مرا نماز باشد

تو صنم نمی‌گذاری که مرا نماز باشد

شب عاشقان بی دل ، چه شبی دراز باشد

تو بیا کز اول شب در صبح باز باشد

شب عاشقان بی دل ، چه شبی دراز باشد

تو بیا کز اول شب در صبح باز باشد

۳- شور مستی ۱۸:۴

ای که افسون نگاهت ، چشم دریا را گرفته
بی تو در تنها ی دل ، کار غم بالا گرفته
بی تو جان خسته ام را شور مشتاقی نمانده
مستی عزم رخ گرفته ، ساغرو ساقی نمانده
از می و مینا و مستی جز غمت باقی نمانده ، جز غمت باقی نمونده
ای که بی تو شور مستی رفته از می خانه ی دل
خسته از غم می گریزم در شب ویرانه ی دل
بی تو جان خسته ام را شور مشتاقی نمانده
مستی عزم رخ گرفته ، ساغرو ساقی نمانده
از می و مینا و مستی جز غمت باقی نمانده ، جز غمت باقی نمونده
ای که بی تو شور مستی رفته از می خانه ی دل
خسته از غم می گریزم در شب ویرانه ی دل

۴- دل اگه دل باشه

دل اگه دل باشه ، یه قرص ماهه ، دل اگه دل باشه ، یه سینه نوره
عشق اگه عشق باشه ، گل بهشته ، شعر دل و عشقو ، خدا نوشته
شعر دل و عشقو ، خدا نوشته

دلمو خونه تکونی می کنم ، با ستاره همزبونی می کنم
دل اگه عاشق باشه پیر نمی شه ، مثل عاشقا جوونی می کنم
حالا دیگه ای عشق منو نگاه کن ، دل منو نشکن ، برام دعا کن
دل رو می گن تموم سرنوشته ، عشق رو می گن یه نیمه ی بهشته
عشق رو می گن یه نیمه ی بهشته
عشق اگه عشقه به دادت می رسه ، دل اگه دل باشه دلگیر نمی شه
مثل ماهی ، مثل دریا ، مثل رود دیگه از خوردن آب سیر نمی شه
دل اگه دل باشه ، یه قرص ماهه ، دل اگه دل باشه ، یه سینه نوره
عشق اگه عشق باشه ، گل بهشته ، شعر دل و عشقو ، خدا نوشته
شعر دل و عشقو ، خدا نوشته

۵-اگه بودی ۱۳:۰۶

نه از بارون یه پیغام و نه از دریا خبر دارم
فقط چشمای تر دارم ، فقط چشمای تر دارم
اگه بودی نمی مردم ، من از حالم خبر دارم
اگه بودی نمی مردم ، من از حالم خبر دارم
تو از حالم نپرسیدی ، تو می دیدی ، نمی دیدی ، نمی دیدی
به جرم عاشقت بودن ، شبای بی سحر دارم ، شبای بی سحر دارم
دلخون شد ، دلم خون شد ، دلم از سینه بیرون شد
نمی دیدی من از مجنون ، دلی دیوونه تر دارم ، دلی دیوونه تر دارم
تو از حالم نپرسیدی ، تو می دیدی ، نمی دیدی
که خاک غربت عشقو ، همین روزا به سر دارم ، همین روزا به سر دارم
اگه بودی نمی مردم ، من از حالم خبر دارم
اگه بودی نمی مردم ، من از حالم خبر دارم
خودت گفتی دم رفتن ، همه درد هامو بر دارم
هنوزم بی تو آواره ، هنوزم بی تو آواره ، یه روح در به در دارم
نه از بارون یه پیغام و نه از دریا خبر دارم
فقط چشمای تر دارم ، فقط چشمای تر دارم
اگه بودی نمی مردم ، من از حالم خبر دارم
اگه بودی نمی مردم ، من از حالم خبر دارم

۶- دل سرمست ۰۵:۲۴

ای دل سرمست کجا می پری
بزم تو کو ، باده کجا می خوری
چون به سر کوچه ی عشق آمدم
دل بشد و من بشدم آن سری
مست و خوشی ، باده کجا خورده ای
این مه نو چیست که آورده ای
در دل من پرده ی نو می زنی
ای دل و ای دیده و ای روشنی
پرده تویی وز پس پرده تویی
هر نفسی شکل دگر می زنی
شب منم و خلوت قندیل جان
خیز که تو آتش با روغنی
بی من و تو ، هر دو تویی یا تو من
جان منی ، آن منی یا منی
ای دل سرمست کجا می پری
بزم تو کو ، باده کجا می خوری
چون به سر کوچه ی عشق آمدم
دل بشد و من بشدم آن سری
مست و خوشی ، باده کجا خورده ای
این مه نو چیست که آورده ای
نکته ی چون جان شنوم من ز چنگ
تن تن و تن تن که تو یعنی تنی
گر تنم و گر دلم و گر روان
شاد بر آنم که تو ام می تنی
از تو چرا زور نیابم که تو
قوت هر صخره و هر آهنی
از تو چرا نور نگیرم که تو
تابش هر خانه و هر روزنی
تابش هر خانه و هر روزنی

امشب تمام عاشقان

امشب تمام عاشقان را دست به سر کن
دست به سر کن ، دست به سر کن
یک امشی با من بمان
یک امشی با من بمان ، با من سحر کن
با من سحر کن ، با من سحر کن
 بشکن سر من کاسه ها و کوزه ها را
کج کن کلاه ، دستی بزن ، مطروب خبر کن
 بشکن سر من کاسه ها و کوزه ها را
کج کن کلاه ، دستی بزن ، مطروب خبر کن
مطروب خبر کن

گل های شمعدانی همه شکل تو هستند
رنگین کمان را بر سر زلف تو بستند
تا طاق ابروی بت من تا به تا شد
دردی کشان پیمانه هاشان را شکستند

امشب تمام عاشقان

امشب تمام عاشقان را دست به سر کن
دست به سر کن ، دست به سر کن
یک امشی با من بمان
یک امشی با من بمان ، با من سحر کن
با من سحر کن ، با من سحر کن
یک چکه ماه افتاده بر یاد تو و وقت سحر
این خانه لبریز تو شد ، شیرین گلم ، حلوای تر
یک چکه ماه افتاده بر یاد تو و وقت سحر
این خانه لبریز تو شد ، شیرین گلم ، حلوای تر
شیرین گلم ، حلوای تر ، شیرین گلم ، حلوای تر

امشب تمام عاشقان

امشب تمام عاشقان را دست به سر کن
دست به سر کن ، دست به سر کن
یک امشی با من بمان
یک امشی با من بمان ، با من سحر کن
با من سحر کن ، با من سحر کن

پروفایل:

نام آلبوم: دریغا (در رثای درگذشت روح الله خمینی)

صدای: علیرضا افتخاری - مهرداد کاظمی - محمد گلریز - جهانگیر زمانی

سال انتشار: ۱۳۶۸

نوع: استودیویی

سبک: سنتی

شماره مجوز: ۲-۶۷۹ ت

گد کتابخانه ملی:

حقّ کپی رایت: انجمن حفظ و اشاعه سرود آهنگ های انقلاب

مدّت زمان:

تعداد قطعات: ۳ قطعه

۱- غم نامه ۲- بوی گل ۳- شوشتاری

آهنگساز:

نوازندگان: تک نوازی محمد موسوی

تنظیم:

ضبط:

گاه نگاری:

۱- غم نامه

به سر شوق سر کوی تو دیوم ای دل
به دل مهر مه روی تو دیوم ای دل
کعبه‌ی من قبله‌ی من
توبی هر سو نظر سوی تو دیوم
ای داد ای داد

کسی که ره به بیدادوم برانگیخت خبر بر سر به آزادوم برانگیخت
تموم خوب رویان جمع گردند کسی که یادت از یادوم بره نیست
ای داد بیداد ای داد بیداد
نمی دونم دلوم دیوانه‌ی کیست کجا می‌گردد و در خونه‌ی کیست
نمی دونم دل سرگشته‌ی موه اسیر نرگس مستونه‌ی کیست

-۲- بُوي گل-

وقتی دل سودائی می رفت به بستانها
بی خویشتنم کردی بُوي گل و ریحانها
بُوي گل و ریحانها
وقتی دل سودائی می رفت به بستانها
بی خویشتنم کردی بُوي گل و ریحانها
بُوي گل و ریحانها
گه نهره زدی بلبل گه جامه دریدی گل
تا یاد تو افتادم از یاد برفت آنها
از یاد برفت آنها
ای مهر تو در دلها وی مهر تو بر لبها
وی شور تو در سرها وی سر تو در جانها
وی سر تو در جانها
تا عهد تو بربستم عهد همه بشکستم
بعد از تو روا باشد نقض همه پیمانها
نقض همه پیمانها
تا خار غم عشقت آویخته در دامن
کوتاه نظری باشد رفتن به گلستانها
رفتن به گلستانها
آنرا که چنین دردی از پای دراندازد
باید که فرو شوید دست از همه درمانها
باید که فرو شوید دست از همه درمانها
گویند مگو سعدی چندین سخن از عشقش
میگوییم و بعد از من
میگوییم و بعد از من
گویند به دورانها
گویند به دورانها
گویند به دورانها

۳- آوازشوشتی

گفتم غم تو دارم گفتا غمت سرآید
گفتم که ماه من شو گفتا اگر برآید
گفتم ز مهرورزان رسم وفا بیاموز
گفتا ز ماھرویان این کار کمتر آید
گفتم که بر خیالت راه نظر بیندم
گفتا که شبرو است او از راه دیگر آید
گفتم خوشایی کز باد صبح خیزد
گفتا خنک نسیمی کز کوی دلبر آید
گفتم که بوی لعلت ما را به آرزو کشت
گفتا تو بندگی کن کو بنده پرور آید
گفتم زمان عشت دیدی که چون سرآمد
گفتا خموش حافظ کین غصه هم سرآید

شعر : حافظ

دگر شو شد که تا جونم بسوze
گریبان تا به دامونم بسوze
برای کفر زلفت ای پری رخ
همی ترسم که ایمونم بسوze
الهی آتش عشقم به جان زن
شرر زان شعله ام بر استخوان زن
چو شمعم بر فروز از آتش عشق
بر آن آتش دلم پروانه سان زن

تک آهنگ ها

۱- دیده نهان^{۵۵} - فریدون شهبازیان

دوستت می دارم و بیهوده پنهان می کنم
خلق می دانند و من انکار ایشان می کنم
دوستت می دارم و بیهوده پنهان می کنم
خلق می دانند و من انکار ایشان می کنم
عشق بی هنگام من تا از گریبان سر کشید
عشق بی هنگام من تا از گریبان سر کشید
از غم رسوایشدن سر در گریبان می کنم
از غم رسوایشدن سر در گریبان می کنم
دیده بر هم می نهم تا بسته ماند سر عشق
این حباب ساده را سر پوش طوفان می کنم
این حباب ساده را سر پوش طوفان می کنم
ای شگرف ، ای ژرف ، ای پر شور ، ای دریای عشق
در وجودت خویش را چون قطره ویران می کنم
در وجودت خویش را چون قطره ویران می کنم
ای شگرف ، ای ژرف ، ای پر شور ، ای دریای عشق
در وجودت خویش را چون قطره ویران می کنم

^{۵۵}. از آلبوم ماه پنهان که به حضرت مهدی تقدیم شده است. به باور من این آلبوم آقای افتخاری نیست.

۲- به رقص آ-شعر مولانا- آهنگساز محمد جلیل عنده‌لیبی ۱۳۶۶

آمد بهار جانها؛ ای شاخ تر، به رقص آ
چون یوسف از در آمد، مصر و شکر، به رقص آ
تیغی به دست خونی، آمد مرا که: چونی؟
گفتم: بیا که خیر است؛ گفتا: نه شر؛ به رقص آ
چوگان زلف دیدی؛ چون گوی دررسیدی
از پا و سر بریدی؛ بی-پا-و-سر به رقص آ
تا چند وعده باشد؟ وین سر به سجده باشد؟
هجرم ببرده باشد؟ رنگ و اثر، به رقص آ
کی باشد آن زمانی، گوید مرا فلانی
کای بی-خبر، فنا شو؛ ای باخبر، به رقص آ
طاووس ما درآید؛ وآن رنگها برآید
با مرغ جان سراید: بی-بال-و-پر به رقص آ

۳- سلسله موي دوست- حافظ - محمد جليل عندليبی ۱۳۶۶

سلسله موي دوست حلقه دام بلاست
هر که در اين حلقه نیست فارغ از اين ماجراست
گر بزنندم به تيغ در نظرش بي دريغ
ديدين او يك نظر صد چو منش خونبهاست
مالک ملك وجود حاكم رد و قبول
هر چه کند جور نیست ور تو بنالي جفاست
گر برود جان ما در طلب وصل دوست
حيف نباشد که دوست دوست تر از جان ماست
تيغ برآر از نیام زهر برافکن به جام
کر قبل ما قبول ور طرف ما رضاست
گر بنوازي به لطف ور بگدازي به قهر
حکم تو بر من روان زجر تو بر من رواست
هر که به جور رقيب يا به جفای حبيب
عهد فرامش کند مدعی بي وفاست
سعدي از اخلاق دوست هر چه برآيد نکوست
گو همه دشنام گو کر لب شيرين دعاست

۴- شور عشق^{۵۶}- فخرالدین عراقی- فریدون شهبازیان ۱۳۷۲

عشق، شوری در نهاد ما نهاد / جان ما در بوته‌ی سودا نهاد
گفتگویی در زبان ما فکند / جستجویی در درون ما نهاد
داستان دلبران آغاز کرد / آرزویی در دل شیدا نهاد
رمزی از اسرار باده کشف کرد / راز مستان جمله بر صحرا نهاد
قصه‌ی خوبان به نوعی باز گفت / کاتشی در پیر و در برنا نهاد
از خمستان جرعه‌ای بر خاک ریخت / جنبشی در آدم و حوا نهاد
عقل مجنون در کف لیلی سپرد / جان وامق در لب عذرنا نهاد
دم به دم در هر لباسی رخ نمود / لحظه لحظه جای دیگر پا نهاد
چون نبود او را معین خانه‌ای / هر کجا جا دید، رخت آنجا نهاد
بر مثال خویشن حرفی نوشت / نام آن حرف آدم و حوا نهاد
حسن را بر دیده‌ی خود جلوه داد / منتی بر عاشق شیدا نهاد
هم به چشم خود جمال خود بدید / تهمتی بر چشم نابینا نهاد
یک کرشمه کرد با خود، آنچنانک: / فتنه‌ای در پیر و در برنا نهاد
کام فرهاد و مراد ما همه / در لب شیرین شکرخا نهاد
به رآشوب دل سوداییان / خال فتنه بر رخ زیبا نهاد
وز پی برک و نوای بلبلان / رنگ و بویی در گل رعننا نهاد
تا تماشای وصال خود کند / نور خود در دیده‌ی بیننا نهاد
تا کمال علم او ظاهر شود / این همه اسرار بر صحرا نهاد
شور و غوغایی برآمد از جهان / حسن او چون دست در یغما نهاد
چون در آن غوغا عراقی را بدید / نام او سر دفتر غوغا نهاد

^{۵۶}. این اثر ابتدا به صورت تک آهنگی در بیات اصفهان، متشکل از سه بخش تک خوانی، کرخوانی و قطعه رهایی اجرا و ضبط شد و پس از چند سال آلبوم آن با اجرا و تنظیمی کاملاً متفاوت، همراه با چند تصنیف دیگر منتشر شد.

۵- باغ ارغوان ساعد باقری حسین یوسف زمانی- دهه ۸۰

ساقیا جرעה ای می به جان ما کن

با شکر خنده ای کام ما روا کن

چهره تو یاد آرد از باغ ارغوان را

باده تو باز آردم راحت روان را

شادی تو می نوشم کیمیای جان را

ای دریغ از این عمر که بی روی تو بگذشت

ای دریغ از این دم که بیهوده هدر گشت

چهره تو یاد آرد از باغ ارغوان را

باده تو باز آردم راحت روان را

شادی تو می نوشم کیمیای جان را

میزند راه من چشم دلسیاهت

جان ودل میدهم ناز یک نگاهت

بیا تا دمی بشنوی سور وحال ما را

مگریک نظر بنگری سوی ما خدا را

چهره تو یاد آرد از باغ ارغوان را

باده تو باز آردم راحت روان را

شادی تو می نوشم کیمیای جان را

جان ما به پای جانانه بیاندار

راه ما به کوی میخانه بیاندار

از عشقش سرمستم

سرشادم من تاهستم

میزند راه من چشم دلسیاهت

جان ودل میدهم ناز یک نگاهت

بیاتادمی بشنوی سور وحال مرا

مگریک نظر بنگری سوی ما خدارا

چهره تو یاد آرد از باغ ارغوان را

باده تو باز آردم راحت روان را

شادی تو می نوشم کیمیای جان را

۶- گنبدهای سبز و آبی^{۵۷}- ساعد باقری حسین یوسف زمانی - دهه هشتاد

^{۵۷}. اشاره به گنبدهای فیروزه‌ای شهر اصفهان دارد.

۷- رندانه ساعد باقری- بهزاد خدارحمی- ۱۳۸۴ در سال ۱۳۹۹

برآمد چه نسیمی که گل داده خزان هم
به رقص آمده با گل خس و خار جهان هم
در این گمشدگی ها چه شادیم و چه شیدا
که ما گمشدگان را کند عشق تو پیدا
نه بهاریم نه خزانیم
نه چنانیم نه چنینیم
که بدین حال دگرگون نتوانیم به یک جا نشینیم
صفاخانه‌ی دل را به غمها نسپاریم
که غمهای جهان را به یکجا نشماریم
نجویید و نپرسید که بودیم و که هستیم
که بی نام و نشانیم ز قید همه رستیم

۸- کاروان عشق^{۵۸}- عباس شهریاری سنگسری- آریا حسن زاده- ۱۰ شهریور ۱۳۹۹ تنظیم کننده: محسن حسینی

همره شوم با ساربان
در نیمه شب با کاروان
ای ساربان ای ساربان
ازکوی و برزن می روم
در وقت موت و رفتمن
لحظه به لحظه دم به دم
ای ساربان ای ساربان
باجسم و هم جان می روم
حالی شود نفس زبان
سوژم چو شمعی در نهان
ای ساربان ای ساربان
من سوی خوبان می روم
جان را برد گیسوی او
منزل به منزل سوی او
ای ساربان ای ساربان
با نور ایمان می روم
با او بگوییم عرض حال
امشب بود وقت وصال
ای ساربان ای ساربان
با جمع مستان می روم
از بهر عزت بهر دین
بعد از عقوبت در زمین
ای ساربان ای ساربان
شاد و خرامان می روم
با کاروان عشق و جان
من می روم با کاروان
ای ساربان ای ساربان
لبیک گویان می روم

^{۵۸}. این اثر جهت تجلیل از عباس شهریاری سنگسری با تلاش جمعی از شاگردان او، با بهره‌گیری از یکی از اشعار کتاب تجلی عشق نوشته ایشان و به مناسبت ۱۱ تیرماه، آماده گردیده است.

۹- سفر دوست- ارشاد رازانی عباس محمدی -مهر ۱۳۹۹

خیره شد سمت افق تکیه به شمشیرش داد
بغض اشکی شد از گوشه چشمش افتاد
شب شد و شب به تماشگه ماهش آمد
شب دل کندن شاهی ز سپاهش آمد
رفت در حلقه هم صحبتی یارانش
شمع را کشت به بیداری بی پایانش
گفت یاران بروید امشب اما هرگز
گفتش عباس جهان بی تو مبادا هرگز
مرگمان بادا مباد از تو جدا افتادن
یک قدم در سفر دوست ز پا افتادن
گشت گرد حرم و هر دو قدم آه کشید
از غم تشنگی اهل حرم آه کشید
گشت گرد حرم و هر دو قدم آه کشید
از غم تشنگی اهل حرم آه کشید
عصر فردا فقط او بود و نگاهی نگران
خیمه ها خیمه دلتانگی بی همسفران
رفت در معركه لب تشهه و یاری طلبید
پاسخش بود سکوتی که به صحراء پیچید
مرگمان باد و مباد از تو جدا افتادن
یک قدم در سفر دوست ز پا افتادن

۱۰- شکوه پرواز^{۵۹}- اهورا ایمان- فریدون شهبازیان ۱۳۸۵

صدا می زنم عشق را نامتنان را
که بر خاک لب تشنه باران ببارد
که جاری شود رود و در دامن دشت
گل از سینه‌ی سنگ بیجان بر آرد
شما را که تا بوده مردان مردید
بر اوج زمان و زمین می سرایم
چنان پاکباز و چنین مرد میدان
دلیرانه و آتشین می سرایم
زمین زیر گام شما می خرامد
هوا بال در بالتان پر گرفته
چنان موج سوزید و سرکش که دریا
به نام شما جان دیگر گرفته
به تکرار صبح و سرود سپیده
صدا می زنم نام سرخ شما را
به نام بلند شما شب ستیزان
به عرش خدا میرسانم صدا را
قرین است با بحرتان سرفرازی
زبون است با رسمستان دشمن ما
ز نام بلند شما سر بلند است
بهشت زمین عشق ما میهن ما

^{۵۹}. این اثر با نام دیگر: عشق بازی در آسمان توسط فریدون شهبازیان و علیرضا افتخاری آن را به مردان نیروی هوایی ارتش تقدیم کرده‌اند.

۱۱- خورشیدهای روشن^۶- سعید بیابانکی- فریدون خشنود آبان ۱۳۸۶

دست خدا همراحتان باد
مردان مرد میهن من
ای زردپوشان سپاهان
خورشیدهای روشن من
ای زرد پوشان سپاهان
ایران ما همنگ خورشید
روبیده چون گل بر تن ما
مثل غزالان باهم دویدید
باهم پریدید با هم رسیدید
ایران من ای در تو جاری
زاینده رود هم صدایی
ای مهد البرز و دماوند
مهد شهیدان خدایی
ای زرد پوشان سپاهان
پیراهنی همنگ خورشید
روبیده چون گل بر تن ما

^۶. این ترانه برای صعود تیم فوتبال سپاهان به دیدار پایانی رقابت‌های لیگ قهرمانان آسیا خوانده شده است.

۱۲- زاینده‌رود من کو^{۶۱} - سعید بیابانکی - محمد رضا چراغعلی ۱ شهریور ۱۳۹۲

آن رود زندگی ساز دارو ندار ما بود
در شهر روشنایی آینه دار ما بود
ای دوستان بگویید زاینده رود من کو؟
دنیای خاطراتم بود و نبود من کو؟
یادش بخیر خواجو با آن همه ترانه
امشب گلوی من را بغضی به هم فشرده
از دوری تو ای رود در من ترانه مرده
باید تو را دوباره از جان و دل صدا کرد
مواج و عاشقانه ای زنده رود برگرد
خواندم برایت امشب از دل دعای باران
برگرد تا بمانی آینه‌ی صفاهان

^{۶۱}. این ترانه برای بیان نگرانی دربارهٔ خشک شدن زاینده رود خوانده شده است. به گفته سعید بیابانکی پخش این ترانه از سیما ممنوع شده است.

۱۳- جانماز -سعید بیبانکی- علیرضا افتخاری تصنیف در دستگاه نوا

خوشا به نیمه شبها سراغ او گرفتن
کنار چشمہ می خوشا وضو گرفتن
میان خلوت دل خوشا سحر نشستن
شیبیه بعض باران شکستن و شکستن
تو بی نیازی و من لبالب از نیازم
شکفته عطر نامت میان جانماز
پر از طنین یاهوست نماز مستی من
دمی نظر کن ای جان به می پرستی من
نشان داغ دوری شکفته بر جبینم
چگونه ات نخوانم منی که این چنینم
نشر ناز چشمت ترانه ام سرودم
فدای طاق ابروت رکوع من سجودم
اگر رسد به گوشت صدای من خدایا
شوم لبالب از تو خدا خدایا

۱۴- کبوتر خسته^{۶۲}- ساعد باقری- بهزاد خدارحمی ۵ تیر ۱۳۸۹

خدای من منم که در می زنم
دور در و بوم تو پر می زنم
منم کبوتری غریب و خسته
که حالا روی بوم تو نشسته
می خوام که از پیشت منو نرونی
منو غریبه با خودت ندونی
خدا خدا به تو پناه آوردم
موی سفید روی سیاه آوردم
خدا خدا به تو پناه آوردم
موی سفید روی سیاه آوردم
اگرچه من بنده رو سیاهم
ولی بازم به دستته نگاهم
می خوام برام دون بریزی دوباره
دلخوشی کی همامو داره
یکی که بی منته مهریونیش
تو قلبمه صدای آسمونیش
خدا خدا به تو پناه آوردم
موی سفید روی سیاه آوردم
خدا خدا به تو پناه آوردم
موی سفید روی سیاه آوردم
خدای من منم که در می زنم
دور در و بوم تو پر می زنم
منم کبوتری غریب و خسته
که حالا روی بوم تو نشسته
می خوام که از پیشت منو نرونی
منو غریبه با خودت ندونی
خدا خدا به تو پناه آوردم
موی سفید روی سیاه آوردم
خدا خدا به تو پناه آوردم
موی سفید روی سیاه آوردم

.^{۶۲} به مناسبت ماه رمضان منتشر شده است.

۱۵- صاعقه‌ی سبز^{۶۳}- محمدعلی معلم- دامغانی علیرضا افتخاری ۱۹ مهر ۱۳۸۹

راز ستاره از من شب زنده دار پرس / کز گردن سپهر نیاسوده ام دمی
افراسیاب خون سیاوش می خورد / ما بی خبر
ما بی خبر نشسته، به امید رستمیم / خون تاجیک دگر جوش جنون خواهد زد
ازبک از آمویه پاپوش به خون خواهد زد / باشه در صخره‌ی کشمیر فزون خواهد شد
ببری از بیشه‌ی بنگال برون خواهد شد / شرق از مرمره تا سند به پا می خیزد
خلق از افریقیه تا هند به پا می خیزد / خون تاجیک دگر جوش جنون خواهد زد
ازبک از آمویه پاپوش به خون خواهد زد / باشه در صخره‌ی کشمیر فزون خواهد شد
ببری از بیشه‌ی بنگال، / ببری، از بیشه‌ی بنگال برون خواهد شد
ترکمن بر زبر باد سفر خواهد تاخت / ترک شروانی از ارممن به لیون خواهد تاخت
روم عثمانی از آیینه برون خواهد تاخت / ترک شروانی از ارممن به لیون خواهد تاخت
اور و اربیل میندار که بی‌آیین است / کرد سالار
کرد سالار امین است / امین است، صلاح الدین است
دوش نقشی به زمین آمد و نقشی برخاست / آذرخشی بدراخشد و درخشی برخاست
صبح امکان محل است / صبح امکان محل است در عالم امروز
حشر رایات جلال است در عالم امروز / گیتی از اشتلم شیعه دژم خواهد شد
جند سنّی و اباضیه به هم خواهد شد / زیدی و مالکی افسانه دگر خواهد کرد
شافعی و حنفی ترک سمر خواهد کرد / هله رعد است
هله رعد است / هله رعد است، هلا برق به پا خواهد خاست
امت واحده از شرق به پا خواهد خاست

^{۶۳}. آلبوم «صاعقه‌ی سبز» به خوانندگی علیرضا افتخاری و آهنگسازی پدرام درخشانی است. از این آلبوم یک قطعه با نام «صاعقه‌ی سبز» (به آهنگسازی علیرضا افتخاری و تنظیم پدرام درخشانی) تاکنون در فضای مجازی منتشر شده‌است.

۱۶- در اصفهان بمانید- علیرضا افتخاری- ۵ اردیبهشت ۱۳۹۳

ای موطن هنر خیز ای زادگان فرهنگ
مهد ستاره و گل شهر ترانه و رنگ
شهر ترانه و رنگ

ای آن که اشک و لبخند پیوند خورده با هم
با دست مهربانت در قاب های خاتم
ای شهر روشنایی ای خاک آفتابی
ای شهر روشنایی ای خاک آفتابی
می خواهمت سراپا ای اصفهان آبی
می خواهمت سراپا ای اصفهان آبی
وقتی دلم هوای شباهی صحن می کرد
نقش جهان برایم سجاده پهنه می کرد
وقتی دلم هوای شباهی صحن می کرد
نقش جهان برایم سجاده پهنه می کرد
هفت آسمان ندارد رنگ خداییت را
رنگ خداییت را

عالم ندیده دیگر شیخ بهاییت را
عالم ندیده دیگر شیخ بهاییت را
پل های پیر و سر خوش باید جوان بمانید
باید جوان بمانید

مرغان آسمانی ، مرغان آسمانی در اصفهان بمانید
در اصفهان بمانید

در فصل فصل تقویم در شهر آب و کاشی
حیف است ای مسافر مهمان ما نباشی
حیف است ای مسافر مهمان ما نباشی

۱۷- دیار ماندگار^{۶۴} - صالحه زهرهوند علیرضا افتخاری ۱۳۹۶

چون ما در هفت آسمان، شهری همیشه جاودان / روح مسیحایی دمت، شوری به دلها می‌نهد
گوییم سخن از اصفهان، این نیمه‌ی خوب جهان / از مهد فرهنگ و هنر، روح تمدن در بشر
صد شهر در این کهکشان، تابد همی چون اختران / آواز دیگر سردهم، بر خون عاشق سر نهم
خوانم نجف آباد را، خوبان مادرزاد را / کاشان تجلی زمان، باغ و گلاب و عاشقان
شهر خمینی شهر را، شهر کلام و دهر را / گلپایگان و عالمان، تاریخ و فرهنگ عیان
گوییم سخن از خوانسار، از شهد و شادی و بهار / از لاله‌های واژگون، از چشممه‌ی آیینه گون
نایین و فرش دست باف، با مردمی یک رنگ و صاف / از شهرضا شهر زمان، از همت مردان آن
از قلب اردستان گذر، باغ و اناستان نگر / کز دارالعرفان شد عیان، اسرار خلقت در نهان
لنجان ببین و چادگان، خاکش چو یاقوت روان / مبارکه در صنع و کار، ماند همیشه ماندگار
برخوار را با چشم دل، بنگر چه می‌روید ز گل / از میمه چون کردی گذر، گلهای گندم همچو زر
خوش می‌نوازد چشم جان، چون جلوه‌ای از لامکان / شاهین شهر با صفا، با مردمانی بی‌ریا
گو از نطنز و هستی‌اش، از قدرت و سرمستی‌اش / همچون زلال چشممسار، اهل دهاقان نامدار
عطر خوش سیب آمده، بر قلب عاشق سرزده / خواهم سميرم را ز جان، با آبشاری جاودان
استا فریدون شهر را، اقوام و مهر و نهر را / دشت فریدن را نگر، از لاله‌ها حظی ببر
آران و در بر بیدگل، از فرش تا عرش است گل / آن مردم خوب کویر، ایشارشان شعر شهیر
خور و بیبانک نشان، دارد ز پاکی روان / از سرزمین آفتاب، از شعر و فرهنگ و کتاب
صبح فلاورجان همی، از دل زداید هر غمی / تیران و کرون چون تنی، گرداش ز ایمان جوشنی
در این سرای ماندگار، درهای سنگی یادگار / بوئین دیار نامدار، عطر میاندشت بوی یار
بر باغ‌کار زنده رود، مهر از ازل تابیده بود / گوییم سخن از اصفهان، این نیمه‌ی خوب جهان

^{۶۴}. این ترانه در وصف اصفهان خوانده شده‌است. در ترانه این اثر نام تمام شهرهای اصفهان آورده شده‌است.

۱۸- مدافعان حرم - احمد بابایی علیرضا سپهوند ۱۱ خرداد ۱۳۹۵

خبرآمیخته با بعض گلو گیر شده است سر دین طعمه سر نیزه تکفیر شده است
ما قسم خورده عشقیم به زینب سوگند پاسبانان دمشقیم به زینب سوگند
بذر غیرت سر خاک شهدا می کاریم پاسخ شیعه همین است که صاحب داریم
بیشتر زان که از این قوم بدی می جوشد از زمین غیرت هجرین علی می جوشد
شرق ذر فته از آب به شمال افتاده است بر رخ غرب از این حادثه خال افتاده است
جبهه در شام و عراق از سه طرف باز کنند وای اگر دست کجی پا به نجف باز کند
ما قسم خورده عشقیم به زینب سوگند پاسبانان دمشقیم به زینب سوگند
بذر غیرت سر خاک شهدا می کاریم پاسخ شیعه همین است که صاحب داریم

۱۹- غرق باران^{۶۵}- حامد حسين خاني- عماد توحيدی مرداد ۱۳۹۵

^{۶۵}: موضوع این اثر درباره ۲۳ نفر از رزم‌نده‌گان نوجوان ایرانی است که در جریان جنگ ایران و عراق در سال ۱۳۶۱ به اسارت نیروهای عراقی درآمدند.

۲۰- دلتنگ باران^{۶۶}- اسماعیل فرزانه- مهرداد دلنوازی بهمن ۱۳۹۵

بخوان عاشقانه بخوان عاشقانه
بخوان تا دوباره بجوشد ترانه
بخوان عاشقانه بخوان عاشقانه
بخوان عاشقانه به آهنگ باران
که هم بعض ابرم که دلتنگ باران
بخوان که تا جاری شود عطر آواز
که هم بعض ابرم که دلتنگ باران
بخوان تا که جاری شود عطر آواز
بخوان ای غزاله نگاهت غزلساز
تو لبخند ماهی به شباهی تارم
اگر لحظه لحظه تو را بیقرارم
تو را مینویسم تو را میسرایم
توبیی در تمام غزل، گریه هایم
بخوان بی تو بیتان و توفانی ام من
همین شعر هایی که میخوانی ام من

^{۶۶}: افتخاری و دلنوازی این ترانه را به پاس زحمات محمد رضا شجریان در موسیقی و بهبودی سلامتی ایشان به او تقدیم کردند.

ما ساکن سیاره‌ی عشقیم
آرامش ما وقت سرسختی است
همسایگی با خاک و باد و آب
زیباترین رویای خوشبختی است
پروانه‌های باغ آوازیم
نیلوفران آبی خاموش
ما جنگلی سرزنه و سبزیم
واکرده سمت آسمان آغوش
دنیای ما اندازه‌ی ما نیست
دنیای جنگ و عاری از شادی
ما شهرهای تازه می‌سازیم
سرشار صلح و عشق و آبادی
یک آسمان آبی زمین پاک و بهاری
آغوش پرواز پرستو با قناری
شهری که پاکی هاش بی اندازه باشه
شهری که تا جون داره شهر تازه باشه
همسایه‌ی دیوارهای سرد
در شهر غوغای و صدا و سور
گاهی به عشق و دوستی محتاج
گاهی به رنج زندگی مجبر
دست من و تو از شب تیره
بی معجزه خورشید می‌سازه
یک آسمان آبی زمین پاک و بهاری
آغوش پرواز پرستو با قناری
شهری که پاکی هاش بی اندازه باشه
شهری که تا جون داره شهر تازه باشه

^{۶۷}. این ترانه برای محافظت و توجه به محیط زیست خوانده شده است.

بیا بخوان ترانه‌ی باران به چشم‌هه ساران

بمان چنان غزال غزلخوان در این بهاران

به پاکی گل به شرم شبینم بیا که باشیم من و تو همیشه باهم

بیا که باشیم به روزگاران به فکر گلهای به یاد یاران

زندگی قصه‌ی ما قصه‌ی رود

سبزی جنگل و گند کبود

زندگی را عاشقانه را بید مجنون را میتوان سرود

که توبی اصل هر بود و نبود

با تو بیرون شد غم از سینه‌ی گل

شبینم رویت آینه‌ی گل

توشده‌ی یار دیرینه‌ی گل

امشب این ماه با تو دارد حرفی روش

چشم‌هه چشم‌هه تازه تر شو بنشین با من

کوچه را سرو و صنوبر میکشیم

در هوای پاک تو پر میکشیم

بیا بیا تو ای بهار گل نشان

بمان بمان میان شهر عاشقان

در این هوای تازه‌ی شکفتني

بخوان بخوان به کوچه باغ آسمان

آمد از برکه‌ی نیلوفری ات

در شب مهتاب یک قوی سفید

آمدی دشت غرستان شد

گل باران هم از شاخه چکید

نشکنیم آینه‌ی برکه‌ی پیر

مهربان باشیم با شاخه‌ی بید

با تو ای بهار من شنیدنی سست

شادی شکوفه‌ها خنده‌ی عید

مثل گل باشیم در این باغ امید

^{۶۸}. این ترانه در احترام به محیط بانان خوانده شده است.

۲۳- رهایی^{۶۹}- سعید بیابانکی - علیرضا افتخاری خرداد ۱۳۹۶

از اوج رهایی صدا کن مرا
صدا کن مرا از این بند و زندان رها کن مرا
رهایم کن از غم که زندانی ام
که من خانه ای رو به ویرانی ام
گرفتار بندم قفس در قفس
رهایم کن از غم نفس در نفس
صدا کن مرا ماه مهمانی است
که چشمان من خیس و بارانی است
مرا غرق پرواز و لبخند
بیا و رهایم از این بند کن
تو که دستهایت پر از زندگی ست
پر از لذت ناب بخشنده است
بزرگان کریمند و بخشنده اند
کریمان بزرگان آینده اند

^{۶۹}. این ترانه به مناسبت ایام ماه رمضان خوانده شده است.

۲۴- به یاد مریم^{۷۰}- ندا شاه محمدی- حسن میرزا خانی ۲۸ تیر ۱۳۹۶

رفت از بر ما آنکه دل آرای جهان بود دیگر به چه حالی به جهان شاد توان بود
از دیده‌ی ما قرصه قمر فخر زمان رفت ای سینه بنالان مه دردانه جوان رفت
افسوس که این باد خزان زود بر او تافت گل را ز کجا طاقته این باد خزان بود
صد جور از این دور فلک بر دله ما رفت افسوس که مریم نه گلی چون دگران بود
صد کوه بلزد ز غم دوست خدایا خدایا آن سرو روان مایه‌ی آرامشہ جان بود
صبری به دل از داغه غم یار عطا کن او یار که نه جانه جهان فخر زمان بود
ای اشک ندیدی که چه نامی ز جهان رفت نامی که به هر کوی چو مهتاب روان بود

^{۷۰}. این ترانه را به سبب درگذشت مریم میرزا خانی منتشر کرد.

۲۵- کولبر^{۷۱}- بیژن ارژن صادق نوری بهمن ۱۳۹۷

سکوت سنگی شب شبانه های بیمار
حکایت غریبیست در آن سیاهی راه
چه راه دور و دیریست در این هوای غمناک
زدن به سینه کوه میان برف و کولاک
آه ای رفیق دیرین آه ای سکوت شیرین
بیا بیا ببین برایت چه میکشم به روی شانه
چه میکشم از این زمان و چه میکشم از این زمانه
ای بی خبر از این سفر از قصه های کولبر
بخوان با من ای رفیق این روزگار هجران
که میریزد از صدای من داغ روزگاران
سکوت من صدای من بمان امشب برای من
ای بی خبر از این سفر از قصه های کولبر
ای بی خبر از این سفر از قصه های کولبر

^{۷۱}. علیرضا افتخاری آن را به کولبران تقدیم کرده است.

مناجات با امام رضا (ع)

سلام ای امیرم علی بن موسی
سلام ای انیس و نفوس
سلام ای پناهم همه سوز و آهم
تو معنای شمس الشموس
هوای تو کرده دل بی قرارم
رضا جان پناهم بده
دل آشفته از راه دور آدم من
در این خانه راهم بده
هردم پریده در هوای حرم
احساس من کبوترانه شده
اشکی که می چکد به صورت من
زیباترین غم و بهانه شده
ای منتهای وابستگی ها
آرام بخش دلخستگی ها
به دستت رقم می خورد
خدایی ترین سرنوشت
من از صحن تو می رسم
به دروازه های بهشت
دلم را گره می زنم
شبانه به کنج ضریح
بیا مرده را زنده کن
تو با یک نفس ای مسیح

۲۷- حريم- محمود حبیبی کسی امیر حسین اسکندری ۱۷ تیر ۱۳۹۸

رسیدم دوباره به درگاه شادی
چه شاهی که دارد ز شاهان سپاهی
سلام ای غریبی که در صبح محشر
ندارم به جز مهر مهرت گواهی
تو آیینه آیینه نوری نوری
تو مهری چه مهری تو ماهی چه ماهی
چو آیینه از بس که دل نازکی
توان تا حریمت رسیدن به آهی
دل پر از شوق است در لقای تو
هر غریبی شد آشنای تو
دل شد از تو مبتلای تو
قلبم جانم در هوای تو

شرمndeام که همت آهو نداشتم
شصت و سه سال راه به این سو نداشتم
اقرار می‌کنم که من این های و هوی گنگ
ها داشتم همیشه ولی هو نداشتم
جسمی معطر از نفسی گاه داشتم
روحی به هیچ رایحه خوشبو نداشت
فانوس بخت گمشدگان همیشهام
حتی برای دیدن خود سو نداشت
وایا به من که با همه‌ی هم زبانی ام
در خانواده نیز دعاگو نداشت
شعرم صراحتی است دل آزار، راستش
راهی به این زمانه‌ی نه تو نداشت
نیشم همیشه بیشتر از نوش بوده است
باور نمی‌کنید که کندو نداشت!
می‌شد که بندگی کنم و زندگی کنم
اما من اعتقاد به تابو نداشت
آقا شما که از همه‌کس باخبرترید
من جز سری نهاده به زانو ندادم
خوانده و یا نخوانده به پایوس آدم?
دیگر سوال دیگری از او نداشت

۲۹- پابوس^{۷۲}- جواد گنجعلی امیر حسین اسکندری ۲۲ تیر ۱۳۹۸

پیاده میام لایق تو بشم شکسته میام تا تو راهم بدی
گرفتارم و خسته و بی پناه میام تا خودت نگاهم تا پناهم بدی
پریشون و غمگین غریبانه تنها همه جارو گشتم رسیدم به اینجا
نگام کن که بیتو چقدر بی پناهم گرفتار دنیا مسیر گناهم
در محضر شاهم لبریز گناهم مشتاق نگاهم لطفی کن و سلطان خراسان به بزرگی بدی راهم
بی نام و نشانم ابری شده جانم با بار گرانم آماده فرمان تو ای عشق به دنیا که بخوانم
گریه باران شد آهو گریزان شد شکوه عاشقی جان را پریشان کرده امشب
باران گرفت و اشکم دریا شد در صحن چشمم دنیا زیبا شد
ای صبح روشن سویت دویدم روحمن رها شد هر بغضم صدا شد
در محضر شاهم لبریز گناهم مشتاق نگاهم لطفی کن و سلطان خراسان به بزرگی بدی راهم
بی نام و نشانم ابری شده جانم با بار گرانم آماده فرمان تو ای عشق به دنیا که بخوانم

۷۲. این اثر همزمان با سالروز ولادت علی بن موسی الرضا منتشر شد.

۳۰- مرد میدان^{۷۳} - مولوی محمد رضا چراغعلی ۱۷ دی ۱۳۹۸

تو مکن تهدیدم از کشتن که من
تشنه‌ی زارم به خون خوبیشن
تشنه‌ی زارم به خون خوبیشن
گر بریزد خون من آن دوست رو
پای کوبان جان برافشانم بر او
پای کوبان جان برافشانم بر او
رقص و جولان بر سر میدان کنند
رقص اندر خون خود مردان کنند
چون جهند از دست خود دستی زنند
چون رهند از نفس خود رقصی کنند
میرسد آواز عشق
میرسد آواز عشق از چپ و راست
منطق الطیر سلیمانی کجاست
منطق الطیر سلیمانی کجاست کجاست
مطربانشان از درون دف میزنند
بحرها در سورشان کف میزنند
تو نبینی لیک بهر گوششان
برگ‌ها بر شاخه‌ها هم کف زنان
رقص و جولان بر سر میدان کنند
رقص اندر خون خود مردان کنند
چون جهند از دست خود دستی زنند
چون رهند از نفس خود رقصی کنند

۷۳. این قطعه پس از کشته شدن قاسم سلیمانی خوانده شد.

۳۱- چشم و چراغ مولوی محمدجلیل عندهبی تصنیف افشاری

آمد بهار خرم و آمد رسول یار
مستیم و عاشقیم و خماریم و بی قرار
ای چشم و ای چراغ روان شو به سوی باغ
مگذار شاهدان چمن را در انتظار
گل از پی قدم تو در گلشن آمدست
خار از پی لقای تو گشته خوش عذر
ای سرو گوش دار که سوسن به شرح تو
سر تا به سر زبان شد بر طرف جویبار
غنچه گره گره شد و لطفت گره گشاست
از تو شکفته گردد و بر تو کند نثار
آخر چنین شوند درختان روح نیز
پیدا شود درخت نکوشاخ بختیار

۳۲- مهربانی مولوی - رضا شفیعیان تصنیفی در آواز بیات ترک بر اساس گوشه مهربانی ردیف هفت دستگاه موسیقی ایرانی

ای یوسف خوش نام ما خوش می روی بر بام ما
ای درشکسته جام ما ای بردربیده دام ما
ای نور ما ای سور ما ای دولت منصور ما
جوشی بنه در شور ما تا می شود انگور ما
ای دلبر و مقصود ما ای قبله و معبد ما
آتش زدی در عود ما نظاره کن در دود ما
در گل بمانده پای دل جان می دهم چه جای دل
وز آتش سودای دل ای وای دل ای وای ما

آمدم زیارت سریزیر و خسته
با دو چشم بی سو با دلی شکسته
سالهای سال است دورم از نگاهت
جان من فدای صحن و بارگاهت
نغمه های پرشور گرم و عاشقانه
می رسد به گوشم از نقاره خانه
هر کجا که بودم غرقه در تلاطم
عاشقانه گفتم یا امام هشتم (ع)
ای که با تو دارم خلوتی خدایی
از تو شد دو چشمم غرق روشنایی
هم طراوت از تو هم جلا گرفتم
 حاجتم روا شد من شفا گرفتم

۳۴- هفت گنبد- سعید بیابانکی علی زارع

خانه ای با هفت گنبد ساختم
چامه با نام محمد ساختم
چامه تا در خانه من پا گرفت
رنگ سرخ مسجدالاقصی گرفت
نرم نرمک آمد از دارالاسلام
رفت و قامت بست در بیت الحرام
باز هم با خانه ای مینو سرشت
نصری از گنبد خضرا نوشته
چرخ زد در مسجد یا صوفیا
در صدای دلنواز ربنا
آمد و جانم پر از آیینه شد
خانه من مسجد آدینه شد
همصدما شد آسمان با ماه من
چنگ زد در شیخ لطف الله من
خیز و چین اخم از ابرو بچین
سفره از آدینه تا خاجو بچین
هفت گنبد هاست در نقش جهان
گوشه ای پر شور شد در اصفهان
هفت گنبد هفت مسٹ هفت ملت هفت دست
هفت ساقی هفت مسٹ هفت ساغر هفت مسٹ
ای ربيع و الحق
قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ از چهار سو
می شکافد شانه ات را مو به مو
باز شد با برگ گل تقویم من
پاگذار ای یار در اقلیم من
سال با همراهی سینا شده
سال پیوستن به هم دریا شده
تا ابد ایران من پاینده باد
زنده رو همصدایی زنده باد

۳۵- روح جوانمردی^{۷۴}- پرویز بیگی حبیب آبادی- سینا جهانآبادی- الهام افتخاری

توی این عمر دو روزه سر راهت دو تا راهه
آخر یه راه سپیده ، آخر یه راه سیاهه
اگه راه روشنست عشق و جوون مردی نباشه
دنیامون از هم می پاشه
با جوون مردیه که مردونگی ها پا می گیره
دشنه و کینه می میره
می تونی پرنده باشی
با سپیده هم صدا شی
توی آسمون رها شی
توی این عمر دو روزه
پوریا باش و ولی باش
با علی باش ، با علی باش
خدا عشقو آفرید
تا با شقایق آشنا شی
کمی از زمین جدا شی
ما باید قدر شقایقو بدونیم
قدر اون قلبای عاشقو بدونیم
avana که پر کشیدن از این زمونه
آشیون شون همیشه آسمونه
خوش به حال و روزتون
سروای جوون مردی و ایثار
آینه های روز دیدار
توی این عمر دو روزه
سر راهت دو تا راهه
آخر یه راه سپیده
آخر یه راه سیاهه

^{۷۴}. در ستایش ایثار و فداکاری.